

FESTIVALĮ PRISTATO

ISCM World Music Days 2008 / 18th Gaida Festival

Vilnius, 24 October – 8 November, 2008

ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008 / 18-asis festivalis „Gaida“

Vilnius, 2008 m. spalio 24 – lapkričio 8 d.

Lithuanian Composers' Union / Lietuvos kompozitorių sąjunga
Vilnius Festivals / Vilniaus festivaliai
ISCM Lithuanian Section / ISCM Lietuvos sekcija

CONTENTS TURINYS

Greeting message from the President of the ISCM Dr. Richard Tsang ISCM prezidento Dr. Richardo Tsango sveikinimo laiškas.....	4
Foreword by Director of the Festival Remigijus Merkelys Festivalio direktoriaus Remigijaus Merkelio pasveikinimo žodis.....	6
Greeting Message from the Guest Curator Lieven Bertels Kviestinio kuratoriaus Lieveno Bertelso sveikinimo žodis.....	8
The International Society of Contemporary Music (ISCM) Tarptautinė šiuolaikinės muzikos draugija (ISCM).....	10
ISCM Members and Associate Members / ISCM nariai ir asocijuoti nariai.....	11
Previous ISCM Festivals / Ankstesni ISCM festivaliai.....	12
ISCM Executive Committee and ISCM Honorary Members / ISCM vykdomasis komitetas ir ISCM garbės nariai.....	13
ISCM–IAMIC Young Composer Award 2008	14
ISCM–IAMIC Jaunojo kompozitoriaus apdovanojimas 2008.....	15
Contemporary Music Festival GAIDA Šiuolaikinės muzikos festivalis „Gaida“	16
ISCM World Music Days 2008 – InBetween	17
ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008 – InBetween	17
Programme	18
Programa.....	21
Venues / Renginių vietos	24

Concerts / Koncertai:

Friday, 24 October

19:00 Lithuanian State Symphony Orchestra Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras	26
21:30 Eötvös After Party.....	36

Saturday, 25 October

15:00-19:00 Audiovisual installation: Mortuos Plango, Vivos Voco (avi1) Audiovizualinė instaliacija: Mortuos Plango, Vivos Voco (avi1)	44
17:00-19:00 Audiovisual installations (avi2) Audiovizualinės instaliacijos (avi2)	48
19:00 Lithuanian National Symphony Orchestra Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras.....	54
21:30 <i>Procession</i>	64

Sunday, 26 October

13:00-19:00 Audiovisual installation: Mortuos Plango, Vivos Voco (avi1) Audiovizualinė instaliacija: Mortuos Plango, Vivos Voco (avi1)	44
13:00-19:00 Audiovisual installations (avi2) Audiovizualinės instaliacijos (avi2)	48
19:00 Ensemble Modern	84
21:30 Conjunto Ibérico	92

Monday, 27 October

19:00 Lithuanian Chamber Orchestra Lietuvos kamerinis orkestras.....	98
21:30 Ensemble Cantus.....	106

Tuesday, 28 October

19:00 Eraritjaritjaka – musée des phrases	114
21:30 Magnus Andersson (guitar / gitara).....	120

Wednesday, 29 October

19:00 Eraritjaritjaka – musée des phrases	114
21:30 TURBA / Solo Duets TURBA / Soliniai duetai.....	124

Thursday, 30 October

19:00 Lithuanian National Symphony Orchestra Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras.....	134
---	-----

21:30 Les Percussions de Strasbourg Strasbūro mušamieji	140
Friday, 31 October	
19:00 Latvian Radio Choir Latvijos radijo choras	146
Saturday, 1 November	
18:00 Cantio Vespertina Vakarinis giedojimas	154
Sunday, 2 November	
14:00 Cantio secundae novembris Vėlinių giedojimas.....	154
Monday, 3 November	
19:00 Sound Cube Garso kubas.....	158
Tuesday , 4 November	
19:00 Laborintus II.....	166
21:30 Laborintus II Afterparty	172
Wednesday , 5 November	
19:00 Kremerata Baltica	174
21:30 Apartment House.....	182
Thursday , 6 November	
19:00 Trio Palimpsest.....	186
21:30 EFIM: Karlheinz Stockhausen – 80 EFIM: Karlheinzui Stockhausenui – 80	190
Friday, 7 November	
18:00Love and Other Demons Meilė ir kiti demonai.....	194
21:30 Closing Party: Scanner & DJs Night Uždarymo vakaras: Scanner & DJs Night	198
Saturday, 8 November	
18:00Love and Other Demons Meilė ir kiti demonai.....	194

Panel discussions: Composer's Dilemma Keturių diskusijų ciklas: Kompozitoriaus dilema.....	202
Complete list of works sorted by country / Kūrinių rodyklė pagal valstybes.....	206
Complete list of works sorted by composer / Kūrinių rodyklė pagal kompozitorius.....	208
Score of Submissions and Selected Works by Countries / Pateiktų ir atrinktų kūrinių suvestinė pagal valstybes	210
Organizers / Organizatoriai.....	212

Message from the President of The International Society of Contemporary Music

Welcome to Vilnius and beautiful Lithuania. We are not only excited by the fact that this is the first time the ISCM comes to the Baltic countries, but it gives us extra pleasure to be able to experience first-hand the deep cultural and historical heritage of this region of the world.

This year's festival has placed a strong emphasis on 'composers'. Other than the two focus composers, Jonathan Harvey & Peter Eötvös, whose works are featured prominently throughout the festival, we also see a series of public discussions devoted to exploring the relationship of the 'composer' and the modern world.

The 'composer' has been the centre of attention in the history of music since notation became the norm; and with it, the notion of the composer as an 'unique talent' producing unique works of art. Much concern has been paid to explore the relationship of these 'individuals' and their 'works' with society.

It is true to say that great musical works inspire and change society in more ways than anyone could imagine. Hence we all seem to strive for such a privileged position upon which we can do exactly that. Glory and materialistic re-

Tarptautinės šiuolaikinės muzikos draugijos (ISCM) prezidento sveikinimo laiškas

Sveiki atvykę į Vilnių ir gražiąją Lietuvą! Mums labai džiugu ne tik todėl, kad tai pirmas kartas, kai ISCM lankosi Baltijos šalyse, bet taip pat ir dėl to, kad kartu mums yra suteikta galimybė ir malonumas tiesiogiai prisiliesti prie turtingo šio regiono kultūrinio ir istorinio paveldo.

Didžiausias šių metų festivalio akcentas – kompozitoriai. Šalia dviejų pagrindinių autorių Janathano Harvey'aus ir Peterio Eötvöso, kurių kūryba plačiai pristatoma viso festivalio metu, į programą įtrauktas ir ciklas viešų diskusijų apie sąsajas tarp kompozitoriaus ir šiuolaikinio pasaulio.

Nuo tada, kai muzikos notacija tapo norma, muzikos istorijos dėmesio centre yra kompozitorius, o kartu ir kompozitoriaus kaip „unikalaus talento“, kuriančio unikalius meno kūrinius, sąvoka. Daug dėmesio visada buvo skiriama ir asmenybių bei jų kūrybos santykio su visuomene klausimams.

Galima sakyti, jog didieji muzikos kūriniai įkvepia ir keičia visuomenę labiau, nei kas nors galėtų įsivaizduoti. Taigi, mes visi, regis, siekiame tapti tais išrinktaisiais, kurie sugebėtų būtent tai ir padaryti. Be pripažinimo

wards aside, most composers' higher ambitions must be the ability to attain such unique positions of influencing the world through their music. Many seem to have done so (as we can indeed witness in this year's Festival programme). However, by sheer statistics, the rest of the majority of composers cannot even remotely come close to achieving such dreams. Does that mean their work is entirely superfluous?

At some deeper levels, we all feel that it is not the case. Life is so intertwined and inter-connected that somehow, every composer can feel an affinity to all other composers in the work they are doing. By stressing one's 'uniqueness' and by striving to re-create through music those inexplicable impressions of nature which only a unique individualistic mind could experience, we ironically all contribute to the *gestalt* of artistic/spiritual enrichment of mankind *collectively*. Thus the success of individuals is literally the success of the collective whole. Every success story represents the fruits of such collective endeavours; while every 'failure' (if that's the right word) constitutes part of the necessary environment, nourishment and support for such fruits to blossom.

I shall not let my personal reflections linger on for too long. Let us enjoy the glory of individuals whose works should indeed be the fruits and rightful testimonies of our collective artistic endowment.

Let us enjoy the music!

Dr. Richard Tsang
President of ISCM

ir materialinio atlygio, tikriausiai daugelio kompozitorių aukštesnis tikslas yra pasiekti, kad jų muzika galėtų įtakoti pasaulį. Ir nemažai jų, atrodo, tą tikslą jau pasiekė (ką išties liudija šių metų festivalio programa). Tačiau, remiantis gryna statistika, likusi didžioji autorių dalis nė iš tolo nėra prie jo priartėję. Ar tai reiškia, kad jų kūryba visiškai nereikšminga?

Kažkur giliai viduje visi jaučiame, kad yra ne taip. Gyvenime viskas taip susiję ir susipynę, kad kiekvieno atskiro kompozitoriaus kūryboje galima jausti sąsajas su visų kitų kompozitorių kūryba. Ironiška, bet pabrėždami konkretaus asmens unikalumą ir siekdami muzikoje atspindėti tokius nepaaiškinamus aplinkos sukeltus įspūdžius, kokius gali patirti tik vienintelis ir nepakartojamas individas, mes prisidedame prie visos žmonijos meninio ir dvasinio tobulėjimo vientisumo. Taigi, kiekvieno atskiro žmogaus pasiekimai tiesiogine prasme yra visų pasiekimai. Kiekviena sėkmė – tai bendrų pastangų vaisius, o kiekviena „nesėkmė“ (jei tik šis žodis yra tinkamas) – neatsiejama dalis tos terpės ir peno, be kurių tokie vaisiai neprinoktų.

Tačiau nenorėčiau per ilgai visų varginti savo asmeniniais apmąstymais. Geriau pasidžiaukime tais, kurių kūryba yra visų mūsų bendro meninio indėlio vaisius ir neabejotinas įrodymas.

Mėgaukimės muzika!

Dr. Richard Tsang
ISCM Prezidentas

Welcome to the 2008 ISCM World Music Days
in Vilnius!

You hold in your hands the program, long-awaited and long in the making, for ISCM World Music Days 2008.

Just over two years ago Lithuania won the right to organize World Music Days 2008 against stiff competition at the General Assembly of the International Association of Contemporary Music meeting in Stuttgart.

What does it mean to us to be the hosts of this important festival?

It means a lot. First of all, Lithuania is the first among the Baltic states and the first post-Soviet state to be given this honor. And not only that. Lithuania is the oldest member of this association in the region and in the country was given the opportunity to hold the World Music Days festival back in 1940, but this proved impossible due to the historical circumstances that arose.

The decision to grant the right to organize ISCM World Music Days to Lithuania demonstrates not just confidence in our state, but also a favorable assessment of our musical culture—of our already formed and still evolving contemporary music traditions, and of Lithuania's main contemporary music festivals.

Second, this title carries with it obligations. It is not simply a matter of pride, it is a large responsibility. We set for ourselves the goal of creating a program completely different from earlier ISCM World Music Days programs. I hope we meet this goal. After all, organizing this festival is a challenge by the world to us, and our challenge to the world.

Every country presents its own vision of world music. We have endeavored to present our own, as a kind of challenge to other countries with longer traditions of contemporary music and better funding support. The important thing isn't the money, it's the conceptual competition. The idea for our festi-

Sveiki atvykę į „ISCM Pasaulio muzikos dienų 2008“
festivalį Vilniuje!

Jūsų rankose – festivalio „ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008“ programa. Ilgai laukta ir brandinta.

Dar prieš dvejus metus Tarptautinės šiuolaikinės muzikos draugijos Generalinėje asamblėjoje Štutgarte nelengvoje konkurencinėje kovoje Lietuva iškovojo teisę surengti festivalį „ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008“.

Ką mums reiškia būti šios svarbios šventės šeimininkais?

Labai daug. Visų pirma, Lietuva yra pirmoji iš Baltijos valstybių ir pirmasis postsovieinis kraštas, kuriam patikėta ši garbė. Ir ne tik. Juk Lietuva – seniausia šios draugijos narė mūsų regione, kuriai buvo siūloma rengti „Pasaulio muzikos dienas“ dar 1940 metais, tačiau dėl susiklosčiusių istorinių aplinkybių tai

buvo neįmanoma.

Sprendimas suteikti Lietuvai teisę surengti festivalį „ISCM Pasaulio muzikos dienos“ liudija ne tik pasitikėjimą mūsų šalimi, bet ir mūsų muzikinės kultūros įvertinimą – sukurtų ir tebekuriamų šiuolaikinės muzikos tradicijų, pagrindinių Lietuvos šiuolaikinės muzikos festivalių veiklos įvertinimą.

Visų antra, šis titulas stipriai įpareigoja. Tai ne tik pasididžiavimas, bet ir didžiulė atsakomybė. Išsikėlėme sau tikslą parengti visiškai kitokią programą, nei iki šiol buvusios „ISCM Pasaulio muzikos dienų“ programos. Tikiuosi, šį tikslą įgyvendinsime. Juk šio festivalio organizavimas – tai pasaulio iššūkis mums ir mūsų iššūkis pasauliui.

Kiekvienas kraštas pateikia savo pasaulio muzikos viziją. Mes pabandėme pateiktį savąją, kuri – tarsi, iššūkis kitoms šalims, turinčioms žymiai ilgesnes šiuolaikinės muzikos tradicijas ir stipresnę finansinį palaikymą. Nes

val **In-Between** is an attempt to consider the many positions contemporary music can occupy in the wider cultural context. Based on this concept for the festival, we present contemporary music as a transitional zone and a middle position while also presenting a comprehensive panorama of contemporary music featuring very best Lithuanian and world performers. So ISCM World Music Days 2008 is more than just a music festival, it includes a number of other kinds of artistic expression—the visual arts, theater, even non-musical expressions, using the latest technologies. Our aim is to expand the limits of music. **In-Between** expresses our modernity and openness to the world as well as a look toward the future.

Why is this a challenge by the world to Lithuania? Because it requires a completely different concentration of and cooperation among different kinds of music and institutions of different cultures. Without this cooperation, without the national institutions, without the sponsors and the support of the composers and performers themselves, it would be impossible to hold this festival.

Therefore I'd like to personally thank all the composers, performers, artists and all partners and sponsors, especially the national "European Cultural Capital 2009 Vilnius" program and Swedbank for their cooperation and essential support.

I'd also like to thank members of the festival teams for their dedication, resolution and youthful enthusiasm.

And thank you, festival guests! Without you, this festival wouldn't mean a thing!

Thank you everyone for believing in this idea, we can all be proud we are the hosts of ISCM World Music Days 2008.

I welcome everyone to ISCM World Music Days 2008 in Vilnius!

Remigijus Merkelys

Head of the festival ISCM World Music Days 2008

svarbiausia ne pinigai, o konceptuali konkurencija. Mūsų festivalio idėja **In-Between** – siekis apmąstyti daugybę pozicijų, kurias šiuolaikinė muzika šiandien gali užimti platesniame kultūros kontekste. Festivalio idėjos pagrindu šiuolaikinę muziką projektuojame kaip tranzitinę zoną ir vidurio poziciją bei šiuo požiūriu pristatome išsamią šiuolaikinės muzikos panoramą su geriausiai Lietuvos ir pasaulio atlikėjais. Taigi „ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008“ – tai jau ne vien tik muzikos festivalis. Jis įtraukia ir daugybę kitų meno reiškinių – vizualiuosius menus, teatrą, netgi nemuzikinius reiškinius, panaudojant naujausias šiuolaikines technologijas. Mūsų siekis – išplėsti muzikos ribas. **In-Between** reiškia mūsų šiuolaikiškumą ir atvirumą pasauliui bei žvilgsnį į ateitį.

Kodėl tai pasaulio iššūkis Lietuvai? Nes jis reikalauja visiškai kitokio įvairių muzikos bei kitų kultūros institucijų susitelkimo ir bendradarbiavimo. Be šio bendradarbiavimo, be nacionalinių institucijų, be rėmėjų, be pačių kompozitorių ir atlikėjų palaikymo surengti tokį festivalį būtų neįmanoma.

Tad norėčiau asmeniškai padėkoti visiems kompozitoriams, atlikėjams, menininkams bei visiems partneriams ir rėmėjams, o ypač – nacionalinei programai „Vilnius – Europos kultūros sostinė 2009“ ir bankui „Swedbank“ už vaisingą bendradarbiavimą ir be galo svarbią paramą.

Taip pat norėčiau padėkoti ir festivalio komandos nariams už jų atsivimą, ištvermę ir jaunatvišką entuziazmą.

Ačiū ir jums, festivalio lankytojai. Be jūsų ši šventė nereikštų nieko!

Ačiū visiems už tai, kad patikėjote šia idėja ir visi drauge galime didžiuotis esantys festivalio „ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008“ šeiminkais.

Sveikinu visus „ISCM Pasaulio muzikos dienų 2008“ dalyvius Vilniuje!

Remigijus Merkelys

Festivalio „ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008“ vadovas

Greeting Message from the Guest Curator Lieven Bertels

It's my pleasure to welcome you to the 18th edition of the Gaida festival, no doubt the most international rendering of Lithuania's largest annual contemporary music fest so far.

Having had the privilege to explore the city in preparation of our festival I can bear witness that this is indeed a true capital of culture, a title that will officially be bestowed upon Vilnius in 2009. It is no coincidence that the International Society for Contemporary Music decided it would indeed be an excellent idea to let the Gaida Festival host the ISCM 2008 World Music Days.

The festival theme we chose is **In-Between**. Being in between things can easily be misread as being ambiguous, not having a clear point of view, the archetypical postmodern anything goes. It seems that our music life is moving beyond this vague no-man's land, with a better understanding of our extremes and strongholds...

The programme you will discover is trying to provide you with some food for thought as to where we are with our 'contemporary' music... Many of us, composers, performers and audience alike, know where we come from. A few might have a clear idea where to go next. Most of us are, in line with this Gaida theme, in between – I strongly believe it is exactly this state of transition, the flux itself that creates the most beautiful opportunities and the most remarkable discoveries.

Happy listening !

Lieven Bertels
Guest curator

Kviestinio kuratoriaus Lieveno Bertelso sveikinimo žodis

Malonu jus pasveikinti sulaukus 18-ojo „Gaidos“ festivalio – didžiausios kasmetinės šiuolaikinės muzikos šventės Lietuvoje, kuri šiais metais įgijo iki šiol neregėtą tarptautinį mastą.

Rengiant šį festivalį turėjau nemažai progų pasižvalgyti po Vilnių, tad galiu paliudyti, kad tai iš tiesų yra tikra kultūros sostinė – oficialiai šį vardą miestas pelnys 2009-aisiais. Dėl to neatsitiktinai Tarptautinė šiuolaikinės muzikos draugija (ISCM) nusprendė, jog būtų puiku suteikti teisę 2008 metų ISCM Pasaulio muzikos dienas surengti čia vykstančiam „Gaidos“ festivaliui.

Savo festivaliui pasirinkome temą **In-Between**. Būvimą tarpinėje pozicijoje galima klaidingai suprasti kaip dviprasmiškumą, aiškaus požiūrio neturėjimą, archetipinį postmodernizmo „tinka bet kas“. Tačiau atrodo, kad mūsų muzikinis gyvenimas jau išjudėjo iš šios miglotos niekieno žemės, kad vis geriau suvokiame savo ribas ir stiprybes...

Festivalio programoje lankytojams stengėmės pateikti šiek tiek peno apmąstymams apie tai, kur atsidūrėme su savo „šiuolaikine“ muzika... Kad ir kas būtų – kompozitoriai, atlikėjai ar klausytojai – daugelis žino, iš kur atėjome. Kai kurie aiškiai įsivaizduoja, kurlink turėtume eiti ateityje. Tačiau dauguma mūsų, – antrinant šiemetės „Gaidos“ temai, – esame tarpinėje pozicijoje. Tvirtai tikiu, kad kaip tik šioje pereinamoje srityje, šiame nuolatinio kitimo sraute veriasi gražiausios galimybės ir gimsta įspūdingiausios idėjos.

Smagus klausymosi!

Lieven Bertels
Kviestinis kuratorius

The International Society of Contemporary Music (ISCM)

At the dawn of the 21st Century, the range of music that we have access to is greater than it has ever been, through the enormous technological advances of the 20th Century.

This means that a definition of what “contemporary music” might be is difficult, as composers are being influenced by more kinds of sounds – musical and other – than ever before. Performers are presenting contemporary music in many different kinds of environments to reach their audiences, and there is now a continual redefinition of the relationships which exist between composers, performers and the audience.

The International Society for Contemporary Music (ISCM) is an important international network of members from around fifty countries, devoted to the promotion and presentation of contemporary music – the music of our time. ISCM has had a distinguished history. From its foundation in Salzburg in 1922, a receptiveness to aesthetic and stylistic diversity has been a characteristic of the Society. Today more than ever with the incredible diversity which exists in contemporary musical expression around the world, this ideal is still strongly supported by ISCM members.

Each year, ISCM presents the World Music Days Festival, hosted by one of ISCM's national sections, which provides a feast of contemporary music across a broad range of contemporary practice. The host nation has some flexibility in determining the individual themes that drive the programming of the Festival, either presenting a showcase of activity from around the world, or applying other criteria for the selection and programming of works.

The ISCM World Music Days Festival also provides an opportunity for the ISCM members to meet in their annual congress, to discuss issues affecting contemporary music and matters of mutual concern.

Tarptautinė šiuolaikinės muzikos draugija (ISCM)

XX a. technologinės pažangos dėka XXI a. pradžioje mums prieinama muzikos įvairovė didesnė, negu bet kada anksčiau buvo. Dėl šios priežasties sunku apibrėžti „šiuolaikinės muzikos“ sąvoką, nes kompozitoriams atsivėrė daug daugiau įvairių garsų rūšių – ir muzikinių, ir nemuzikinių. Norėdami pasiekti savo auditoriją, atlikėjai pristato šiuolaikinę muziką įvairiausiais būdais ir įvairiausiose vietose, o santykiai tarp kompozitorių, atlikėjų ir klausytojų dabar nuolat formuojami iš naujo.

ISCM – Tarptautinė šiuolaikinės muzikos draugija, vienijanti narius iš daugiau nei 50 šalių, skirta šiuolaikinės muzikos – mūsų laikų muzikos – platinimui ir pristatymui. ISCM turi garbingą istoriją. Nuo pat jos įsteigimo Salzburgėje 1922 metais, draugija skelbia atvirumą estetinei ir stilistinei įvairovei. Šiandien, kai neįtikėtina šiuolaikinės muzikos įvairovė pasaulyje reiškiasi stipriai, nei bet kada anksčiau, šį idealą ISCM nariai vis dar stipriai remia.

Kasmet ISCM pristato Pasaulio muzikos dienų festivalį, rengiamą vienos iš ISCM šalių narių, kuris suteikia galimybę susipažinti su plačiu šiuolaikinės muzikos spektru. Šalis šeiminingė gali lanksčiai pasirinkti temas, pagal kurias sudaroma festivalio programa, ir tokiu būdu pristatyti tai, kas vyksta visame pasaulyje, arba gali pasinaudoti kitais programos sudarymo kriterijais.

ISCM Pasaulio muzikos dienų festivalis taip pat suteikia galimybę ISCM nariams susitikti kasmetiniame kongrese bei aptarti tiek bendras problemas, tiek klausimus, susijusius su šiuolaikine muzika.

ISCM Members / ISCM nariai

Argentina
Australia / Australija
Austria / Austrija
Belgium / Belgija
Bulgaria / Bulgarija
Canada / Kanada
Chile / Čilė
Croatia / Kroatija
Czechia / Čekija
Denmark / Danija
Estonia / Estija
Finland / Suomija
France / Prancūzija
Germany / Vokietija
Great Britain / Didžioji Britanija
Greece / Graikija
Hong Kong / Honkongas
Hungary / Vengrija
Iceland / Islandija
Ireland / Airija
Israel / Izraelis
Italy / Italija
Japan / Japonija
Korea / Korėja
Latvia / Latvija
Lithuania / Lietuva
Luxemburg / Liuksemburgas
Mexico / Meksika
Mongolia / Mongolija
Netherlands / Nyderlandai
New Zealand / Naujoji Zelandija
Norway / Norvegija
Poland / Lenkija
Portugal / Portugalija
Romania / Rumunija
Russia / Rusija
Serbia / Serbija
Slovakia / Slovakija
Slovenia / Slovėnija
South Africa / Pietų Afrika
Spain / Ispanija
Sweden / Švedija
Switzerland / Šveicarija
Taiwan / Taivanis
Tatarstan / Tatarstanas
Turkey / Turkija
Ukraine / Ukraina
USA / JAV
Venezuela / Venesuela

ISCM Associate Members / ISCM asocijuoti nariai

ARFA

Faroese Composers Association /
Farerų kompozitorių asociacija

ISCM Flanders / ISCM Flandrija

Japan Federation of Composers /
Japonijos kompozitorių federacija

National Composers Union of Ukraine /
Ukrainos nacionalinė kompozitorių sąjunga

Sichuan Conservatory of Music, China /
Sičuan muzikos konservatorija, Kinija

Society for Contemporary Music, Russia /
Šiuolaikinės muzikos draugija, Rusija

Visby International Centre for Composers /
Visbio tarptautinis kompozitorių centras

The School of Music, Florida International University /
Floridos tarptautinio universiteto Muzikos mokykla

ISCM World Music Days /
ISCM Pasaulio muzikos dienos

1923 Salzburg
1924 Prague / Salzburg
1925 Venice
1926 Zurich
1927 Frankfurt
1928 Siena
1929 Geneva
1930 Liege / Brussels
1931 Oxford / London
1932 Vienna
1933 Amsterdam
1934 Florence
1935 Prague
1936 Barcelona
1937 Paris
1938 London
1939 Warsaw
1941 Unofficial meetings organized
in New York
1942 Unofficial meetings organized
in San Francisco
1946 London
1947 Copenhagen
1948 Amsterdam
1949 Palermo / Taormina
1950 Brussels
1951 Frankfurt
1952 Salzburg
1953 Oslo
1954 Haifa

1955 Baden-Baden
1956 Stockholm
1957 Zurich
1958 Strasbourg
1959 Rome
1960 Cologne
1961 Vienna
1962 London
1963 Amsterdam
1964 Copenhagen
1965 Madrid
1966 Stockholm
1967 Prague
1968 Warsaw
1969 Hamburg
1970 Basel
1971 London
1972 Graz
1973 Reykjavik
1974 Rotterdam
1975 Paris
1976 Boston
1977 Bonn
1978 Stockholm / Helsinki
1979 Athens
1980 Tel-Aviv
1981 Brussels
1982 Graz
1983 Aarhus

1984 Toronto / Montreal
1985 The Netherlands
1986 Budapest
1987 Cologne / Bonn / Frankfurt
1988 Hong Kong
1989 Amsterdam
1990 Oslo
1991 Zurich
1992 Warsaw
1993 Mexico
1994 Stockholm
1995 Ruhrgebiet, Germany
1996 Copenhagen
1997 Seoul
1998 Manchester
1999 Romania & Republic of Moldavia
2000 Luxembourg
2001 Yokohama
2002 Hong Kong
2003 Slovenia
2004 Switzerland
2005 Zagreb
2006 Stuttgart
2007 Hong Kong
2008 Vilnius

*Upcoming ISCM World Music Days /
Būsimos ISCM Pasaulio muzikos dienos:*
2009 Visby / Vexjö / Gothenburg

ISCM Executive Committee / ISCM vykdomasis komitetas

Richard Tsang, President (Hong Kong)
John Davis, Vice-President (Australia)
Peter Swinnen (Belgium)
Emilio Mendoza (Venezuela)
Ramon Anthin (Sweden)
Lars Graugaard, Treasurer (Denmark)
Prof. Dr. Franz Eckert, Legal Counsel (Austria)
Henk Heuvelmans, General Secretary (The Netherlands)
Arthur van der Drift, Deputy Secretary General (The Netherlands)

Jury / Žiuri

Peter Eötvös (Hungary / Vengrija)
Jonathan Harvey (Great Britain / Didžioji Britanija)
Luca Francesconi (Italy / Italija),
Onutė Narbutaitė (Lithuania / Lietuva)
Helena Tulve (Estonia / Estija)

ISCM Honorary Members / ISCM garbės nariai

Béla Bartók*	Walter A.F. Maas*
Sten Broman*	Gian Francesco Malipiero*
Ferruccio Busoni*	Arne Mellnäs*
John Cage*	Olivier Messiaen*
Elliott Carter	Darius Milhaud*
Alfredo Casella*	Conlon Nancarrow*
Friedrich Cerha	Arne Nordheim
Chou Wen-chung	Per Nørgård
Edward Clar*	Viteslav Novák*
Paul Collaer*	Reinhard Oehlschlägel
Aaron Copland*	Krzysztof Penderecki
Luigi Dallapiccola*	Goffredo Petrassi*
Edward Dent*	Willem Pijper*
Franz Eckert	Maurice Ravel*
Oscar Esplá*	Hans Rosbaud*
Manuel de Falla*	Hilding Rosenberg*
Michael Finnissy	Albert Roussel*
Alois Hába*	Antonio Rubin
Ernst Henschel	Paul Sacher*
Paul Hindemith*	Hermann Scherchen*
Arthur Honegger*	Arnold Schönberg*
Klaus Huber	Roger Sessions*
Zoltán Kodály*	Jan Sibelius*
Charles Koechlin*	Igor Stravinsky*
Zygmunt Krauze	Karol Szymanowsky*
Ernst Krenek*	Toru Takemitsu*
György Kurtág	Chris Walraven*
Doming Lam	Ralph Vaughan Williams*
André Laporte	Jannis Xenakis*
György Ligeti*	Isang Yun*
Witold Lutoslawski*	

* *deceased / velionis*

ISCM – IAMIC Young Composer Award 2008

for an outstanding composer under 35 whose work is being featured in the ISCM World Music Days 2008

For the seventh time the International Society for Contemporary Music presents the special award for young composers. The award was inaugurated in 2002 and will be presented each year to a selected composer under 35 whose work is featured in the annual ISCM World Music Days.

The award consists of a special commission (5.000 Euro) to write a chamber ensemble piece to be premiered by Music Centre the Netherlands during the International Gaudeamus Music Week in Amsterdam, the Netherlands. Since 2007 this amount of money is sponsored by IAMIC – the International Association of Music Information Centres, through the help of the European Commission and the Flemish Government; therefore the award is now called “ISCM – IAMIC Young Composer Award”.

With this initiative ISCM and IAMIC foster the development of contemporary music through the promotion of young talents in the contemporary music field. For 5 years in a row the ISCM Young Composer Award was generously supported by CASH, the Composers and Authors Society Hong Kong. In 2002 the British composer Thomas Adès was honored for his string quartet *Arcadiana* while runner-up Martijn Voorvelt (Netherlands) was given the commission for a new piece which was premiered by the Axyz Ensemble in the International Gaudeamus Music Week 2004. In 2003 the Australian composer Matthew Bienik won the Award for his clarinet piece *Fleshhold – at the crossing over*; he wrote a new work for the Asko Ensemble which was premiered in the International Gaudeamus Music Week 2005. In 2004 the Chinese composer Leilei Tian won the Award for her orchestra piece *Sādhana*; she wrote a new piece for the Nieuw Ensemble which was premiered in 2006. In 2005 the Finnish composer Sampo Haapamäki won the award for his piece *Signature*; he wrote a new work for the ensemble *Insomnio* and accordion, which was premiered in September 2008. In 2006 the Estonian composer Helena Tulve won the award for her work *Sula* for didgeridoo and orchestra. And in 2007 the British composer Nick Casswell won the award for his work *Triplicity*.

The 2008 ISCM - IAMIC Young Composer Award will be judged by a distinguished panel of international composers appointed by the ISCM. Announcement of the Winner and prize presentation will take place during the concert of 30 October 7 pm at the National Philharmonic Hall in Vilnius.

Candidats/ Kandidatai:

Marius Baranauskas
Erik Bünger
Oscar Carmona
Raphaël Cendo
David Coll
David Brynjar Franzson
Ashley Rose Fure
Matias Giuliani
Hirano Ichiro
Vytautas V. Jurgutis
Peter McNamara
Erel Paz
Janis Petraškevičs
Santa Ratniece
Diana Rotaru
Krešimir Seletković
Raminta Šerkšnytė
Mirjam Tally

ISCM – IAMIC Jaunojo kompozitoriaus apdovanojimas 2008

skiriamas ryškiausiajam kompozitoriui iki 35 metų amžiaus, kurio kūrinys yra atliekamas ISCM Pasaulio muzikos dienų 2008 metu

Jau septintą kartą Tarptautinė šiuolaikinės muzikos draugija (ISCM) pristo specialų jauniesiems kompozitoriams skirtą apdovanojimą. Ši premija buvo įsteigta 2002 m. ir bus kasmet įteikiama atrinktam kompozitoriui iki 35 metų amžiaus, kurio kūrinys yra atliekamas kasmetinėse ISCM Pasaulio muzikos dienose.

Premiją sudaro specialus užsakymas (5000 eurų) sukurti kompoziciją kameriniam ansambliui, kurio atlikimą organizuos Nyderlandų muzikos centras Tarptautinės Gaudeamus muzikos savaitės Amsterdame (Nyderlandai) metu. Nuo 2007 m. premijai skirtą pinigų sumą suteikia Tarptautinė muzikos informacijos centrų asociacija (IAMIC), padedama Europos Komisijos ir Flamanų vyriausybės, todėl dabar ši premija vadinasi ISCM – IAMIC Jaunojo kompozitoriaus premija.

Skatindama jaunus talentingus šiuolaikinės muzikos kūrėjus, ši ISCM ir IAMIC iniciatyva prisideda prie šiuolaikinės muzikos puoselėjimo. Penkerius metus paeilii ISCM Jaunojo kompozitoriaus premijos fondą dosniai rėmė Honkongo kompozitorių ir autorių draugija (CASH). 2002 m. už styginių kvartetą „Arcadiana“ buvo apdovanotas britų kompozitorius Thomas Adès, o antrosios vietos laimėtojas Martijnas Voorveltas (Nyderlandai) gavo užsakymą sukurti naują kūrinį, kurio premjerą Tarptautinės Gaudeamus muzikos savaitės metu 2004 m. pristatė „Axyz Ensemble“. 2003 m. už kompoziciją klarnetui „Fleshhold – at the crossing over“ premija buvo įteikta australui Matthew Bienikui, o jo naują veikalą 2005 m. Tarptautinės Gaudeamus muzikos savaitės metu pirmą kartą atliko „Asko Ensemble“. 2004 m. kompozitorė iš Kinijos Leilei Tian pelnė premiją už pjesę orkestrui „Sādhana“, o jos naujo kūrinio premjerą 2006 m. pristatė „Nieuw Ensemble“. 2005 m. premija buvo paskirta suomių kompozitoriui Sampo Haapamäki už kūrinį „Signature“, o jo naujos kompozicijos ansambliui „Insomnio“ ir akordeonui premjera įvyko 2008 m. rugsėjį. 2006 m. buvo apdovanota estų kompozitorė Helena Tulve už kūrinį „Sula“ didžeridū (*didgeridoo*) trimitui ir orkestrui, o 2007 m. – britas Nickas Casswells už kompoziciją „Triplcity“.

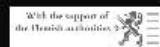
2008 m. ISCM – IAMIC Jaunojo kompozitoriaus premiją skirs tarptautinė žymių kompozitorių komisija, paskirta ISCM. Nugalėtojo paskelbimo ir premijos įteikimo ceremonija įvyks koncerto metu spalio 30 d., 19 val., Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje Vilniuje.

IAMIC - The International Association of Music Information Centres
is a world-wide network of organizations
that document and promote the music of our time.

iamic:
International Association of
Music Information Centres

www.iamic.net

Contemporary Music Festival GAIDA: New and newest music

The Gaida Festival, hosting ISCM World Music Days in 2008, is among the younger international new music festivals (hosted annually since 1991), and therefore strongly advocates the reaching out for a young audience. Presenting the music of the 20th and 21st centuries is one thing, bringing this music into the context of young people's rich musical experience quite another. Of course we all agree there is no such thing as an ideal new music audience today, so a multitude of options is explored. In its recent editions, the Gaida festival has shown to be at the forefront of this endeavour. To some the vast number of youngsters in Gaida concerts might come as a surprise, but not to the (hip and internationally oriented) incrowd, which seems to have embraced the festival as its own.

Thus Gaida in the past welcomed such remarkable projects as London Sinfonietta meets Warp (a refreshing confrontation of 20C repertoire and electronica DJs from the popular WARP 'electronica' record label) or Microwaves (the artistic fusion of Italian ensemble Alter Ego ensemble and Finnish electronica artists Pan Sonic). Other ventures in this direction included an Opera in da House project, with exciting remixes of opera repertoire, the multimedia dance performance Time Line by the young Lithuanian composer Vytautas V. Jurgutis or the One, the quintessential video chamber opera by the young and successful Dutch composer Michel van der Aa, among many others.

Building on this track record, ISCM World Music Days 2008 want to extend its outward reaching policy by transforming the city of Vilnius into a musical platform for all to enjoy. There will be DJ-performances from a floating 'island' in Vilnius's main shopping mall, giving a fresh look on some 'New Music Classics' such as the works of Reich, Glass and Stockhausen. We plan a reworking of Luciano Berio's classic Laborintus II in which the improvisational element will lead into a jazz concert, followed by a Laborintus party, and we plan to bridge Jonathan Harvey's quintessential electronic piece Mortuos Plango with the iPod generation through a multimedia installation.

Šiuolaikinės muzikos festivalis „Gaida“: nauja ir naujusia muzika

2008 m. ISCM Pasaulio muzikos dienas rengiantis „Gaidos“ festivalis yra vienas jaunesnių tarptautinių naujosios muzikos festivalių (rengiamas kasmet nuo 1991 m.), kuriam rūpi jaunos publikos paieška. Pristatyti XX ir XXI a. muziką yra viena, o šią muziką pateikti turtingą muzikos patirtį turintiems jauniems klausytojams yra visai kas kita. „Ideali“ naujosios muzikos publika neegzistuoja, tačiau egzistuoja daugybė būdų, kaip publiką pritraukti ir sudominti. „Gaidos“ festivalio svečius visuomet stebindavo jauna ir entuziastinga festivalio publika, nors taip dažnai neatrodo ištikimiams šio renginio klausytojams (orientuotiems į naujausias madas ir tarptautinį kontekstą), kurie, regis, priima šį renginį kaip savą.

„Gaidos“ festivalyje yra skambėję tokie neįprasti projektai kaip „London Sinfonietta meets Warp“ (netikėta XX a. repertuaro ir elektroninės muzikos didžėjų iš populiariosios „WARP“ įrašų kompanijos konfrontacija) arba „Microwaves“ (italų ansamblio „Alter Ego“ grojamos muzikos ir suomių elektroninės muzikos kūrėjų „Pan Sonic“ garsų lydinys). Tarp kitų panašių projektų minėtini „Opera in da House“, pateikęs operos repertuaro remiksą, kompozitoriaus Vytauto V. Jurgučio multimedijinis šokio spektaklis „Time Line“ arba populiaraus jaunojo olandų kompozitoriaus Michelio van der Aa kamerinė video opera „One“, daugelis kitų projektų.

Plėsdamos šią profesinę patirtį ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008 metais sieks dar labiau praplėsti meninių patyrimų ribas, skatinti jų pasiekiamumą, Vilnių paverčiant prasmingų ir smagių meninių įvykių platforma.

In-Between:

contemporary music as transit zone and middle ground

The festival theme wants to reflect on the multitude of positions any form of contemporary music can take today in the wider cultural landscape, and on the various ways through which the music of today reaches an audience. Throughout the last decades it has become clear that our contemporary music experiences are no longer to be confined to the concert hall alone, and that this music can share its audience with other artistic output. Moreover it seems that in these days of I-pods and internet radio, classical or contemporary music audiences might not have become bigger, but are certainly coming from a much wider base.

The ISCM World Music Days 2008 will therefore explore a multitude of 'musics' of today, with local and international performers, in the many concert halls, theatres and arts venues of the Lithuanian capital Vilnius, hidden treasure of the Baltic, has to offer.

Central in this festival edition will be the music of ISCM members, and of two composers in focus – Jonathan Harvey (with an exciting world premiEre) and Peter Eötvös (both as a conductor and a composer), as well as an exploration of new ways of presenting contemporary music to newfound audiences, through multimedia, crossover programmes, installations, fringe programmes and interactive web-based content. To its foreign guests the festival wants to offer an outstanding showcase of the rich music life of the Baltic area.

In-Between:

šiuolaikinė muzika kaip tranzitinė zona ir vidurio pozicija

Festivalio tema siekiama apmąstyti daugybę pozicijų, kurias bet kokia šiuolaikinės muzikos forma šiandien gali užimti platesniame kultūros kontekste, o taip pat įvairius būdus, kuriais šiandieninė muzika pasiekia publiką. Per pastaruosius dešimtmečius paaiškėjo, kad mūsų šiuolaikinės muzikos patirtys nebeapsiriboja vien tik koncertų salėmis, kad ši muzika gali dalintis publika su kitais menais. Nors ir atrodo, kad šiais iPodų ir internetinio radijo laikais klasikinės ar šiuolaikinės muzikos publika neišaugo, ji tapo tikrai žymiai įvairesnė.

Todėl 2008 m. ISCM Pasaulio muzikos dienų metu kartu su vietos ir pasaulio atlikėjais bus tyrinėjama gausybė šiandienos „muzikų“, tarpstančių įvairiausiose terpėse, vietose, kurias šiandien gali pasiūlyti Vilnius.

Šiame festivalyje svarbiausia bus ISCM narių muzika, o taip pat – dviejų kvietinių kompozitorių Jonathano Harvey'aus (su įdomia pasauline premjera) ir Peterio Eötvöso (kaip dirigento ir kompozitoriaus) kūryba, bus ieškoma naujų šiuolaikinės muzikos pristatymo naujai atrastai publikai būdų, pasitelkiant multimedijas, įvairias muzikos terpes jungiančius projektus, instaliacijas bei įvairias kitokias alternatyvias programas. Savo svečiams iš svetur festivalis siekia pasiūlyti išskirtinę turtingo Baltijos regiono muzikos gyvenimo panoramą.

PROGRAMME

**24 OCTOBER, 19:00,
CONGRESS CONCERT HALL**

*Lithuanian State Symphony Orchestra (cond.
Peter Eötvös)*
*Hakan Hardenberger (trumpet), Stefan
Östersjö (guitar), Gaida Ensemble*

Jonathan Harvey: ...towards a pure land
Kent Olofsson (ISCM / SWEDEN): Fascia
Vykintas Baltakas: Poussla
Peter Eötvös: Jet Stream

24 OCTOBER, 21:30, ENERGY MUSEUM

Eötvös After Party
Original and remixed by Dublicate, pb8

Peter Eötvös: Cricket Music
Frank Koustrup (ISCM / CANADA): Nasal
Beat
Jorge Córdoba Valencia (ISCM / MEXICO):
Sound Games
Ejnar Kanding & Frank Bretschneider
(ISCM / DENMARK): Difficult Shapes &
Passive Rhythms
Marcel Wierckx (ISCM / THE
NETHERLANDS): Black Noise White Silence
Gintaras Sodeika: Tone Ontology No2
Rytis Mažulis: Twittering machine

**25 OCTOBER, 15:00-19:00,
ST. CATHERINE'S CHURCH**

Audiovisual installation (avi1)
Jonathan Harvey: Mortuos Plango,
Vivos Voco
Video: Visual Kitchen

**25 OCTOBER, 17:00-21:30,
CONTEMPORARY ART CENTRE**

Audiovisual installations (avi2)
Casper Cordes & Thomas Lindvig (ISCM /
DENMARK): Fuerteventura2007
Ad van Buuren (ISCM / THE NETHERLANDS):
Spiral Dance
Erik Bünger (ISCM / SWEDEN): Dark Was the
Night Cold Was the Ground
David Brynjar Franzson (ISCM / ICELAND):
S-Be2

**25 OCTOBER, 19:00,
NATIONAL PHILHARMONIC HALL**

*Lithuanian National Symphony Orchestra (cond.
Juozas Domarkas)*
Petras Geniušas (piano)
Joji Yuasa (ISCM / JAPAN): Cosmos Haptic V
György Ligeti: Atmosphères
Vytautas V. Jurgutis: Sferos
Oscar Carmona (ISCM / CHILE): En dehors II
John Adams: Century Rolls

**25 OCTOBER, 21:30,
CONTEMPORARY ART CENTRE**

Procession
Matias Giuliani (ISCM / ARGENTINA): Semiotic
Trash
Ivo Nilsson (ISCM / SWEDEN): Fluids
Harri Sulamo (ISCM / FINLAND): Una goccia
d'oblio
Ichiro Hirano (ISCM / JAPAN): Yume no matsuri
Jacek Grudzień (ISCM / POLAND): Ad Naan
Vytautas V. Jurgutis: Terra tecta
Mattias Petersson (ISCM / SWEDEN): There are
no more four seasons
Diógenes Rivas (ISCM / VENEZUELA):
Rithmomachia
Madeleine Isaksson (ISCM / SWEDEN): Failles
Sungji Hong (ISCM / KOREA): Shades of
Raindrops

David Coll (ISCM / USA): Inferno
Perttu Haapanen (ISCM / FINLAND): Khoorg
So Jeong Ahn (ISCM / CANADA): Ssa-reng,
ui...
Ahmet Yürür (ISCM / TURKEY): Content of
the void (Identities)
Arne Nordheim (ISCM / NORWAY): Fem
Kryptofonier
Aleksej Sysoev (ISCM / RUSSIA):
Macrophonia
Ashley Rose Fure (ISCM / USA): Blush

**26 OCTOBER, 13:00-19:00,
ST. CATHERINE'S CHURCH**

Audiovisual installation (avi1)
Jonathan Harvey: Mortuos Plango,
Vivos Voco
Video: Visual Kitchen

**26 OCTOBER, 13:00-19:00,
CONTEMPORARY ART CENTRE**

Audiovisual installations (avi2)
Casper Cordes & Thomas Lindvig (ISCM /
DENMARK): Fuerteventura2007
Ad van Buuren (ISCM / THE NETHERLANDS):
Spiral Dance
Erik Bünger (ISCM / SWEDEN): Dark Was The
Night Cold Was The Ground
David Brynjar Franzson (ISCM / ICELAND):
S-Be2

**26 OCTOBER, 15:00,
VILNIUS TEACHERS' HOUSE**

Discussions' Forum: Composer's Dilemma
Composer & State

**26 OCTOBER, 19:00,
NATIONAL PHILHARMONIC HALL**

*Ensemble Modern (cond. Peter Eötvös)
Barbara Hannigan (soprano)*

Michel van der Aa: Mask

Chong Kee Yong (ISCM / MALAYSIA):

Splattered Landscape II - Cloud's Echoing

Peter Eötvös: Octet Plus

Peter McNamara (ISCM / AUSTRALIA):

Landscape of Diffracted Colours

Peter Eötvös: Snatches of a Conversation

26 OCTOBER, 21:30, TOWN HALL

Cello Octet Conjunto Ibérico (cond. Elias Arizcuren)

Mauricio Kagel: Motetten

Sofia Gubaidulina: Mirage: The Dancing Sun

Bronius Kutavičius: Andata e ritorno

Theo Loevendie: Two Mediterranean Dances

Franco Donatoni: Lame II

Jonathan Harvey: Cello Octet

27 OCTOBER, 15:00,

VILNIUS TEACHERS' HOUSE

Discussions' Forum: Composer's Dilemma

Composer & Agent

27 OCTOBER, 19:00,

NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Lithuanian Chamber Orchestra (cond. Robertas Šerėnikas)

Danielius Praspaliauskis (saxophone),

Mindaugas Bačkus (cello), Nora Petročenko (mezzosoprano), Kaskados Trio

Diana Rotaru (ISCM / ROMANIA): *Shakti*

Andrea Vigani (ISCM / ITALY): *Sulla realtà*

Uroš Rojko (ISCM / SLOVENIA): *Izvir*

Algirdas Martinaitis: *arba-arba, arba-arba*

Jonathan Harvey: *Songs of Li Po*

27 OCTOBER, 21:30, TOWN HALL

Ensemble Cantus

Vytautas Germanavičius: Fly

Alla Zagajkevich (ISCM / UKRAINE): Air Mechanics

Erel Paz (ISCM / ISRAEL): Muting Adolescence

Krešimir Seletković (ISCM / CROATIA): disORDER

Benet Casablancas (ISCM / SPAIN): New Epigrams

Janis Petraškevičs (ISCM / LATVIA): Arktos

28 OCTOBER, 19:00,

NATIONAL DRAMA THEATRE

André Wilms (actor), The Mondriaan Quartet

Heiner Goebbels: *Eraritjaritjaka - musée des phrases*

28 OCTOBER, 21:30, ARTS PRINTING HOUSE

Magnus Andersson (guitar)

Julio Estrada: A box with braid

Dror Feiler: Herkos Odonton II

Uroš Rojko: Passing Away

Christopher Anthin: Playmaster

29 OCTOBER, 15:00,

VILNIUS TEACHERS' HOUSE

Discussions' Forum: Composer's Dilemma

Composer & Commission

29 OCTOBER, 19:00,

NATIONAL DRAMA THEATRE

André Wilms (actor), The Mondriaan Quartet

Heiner Goebbels: *Eraritjaritjaka - musée des phrases*

29 OCTOBER, 21:30,

ARTS PRINTING HOUSE

TURBA / Solo Duets

Rita Balta (soprano), Sava Stoianov

(trumpet), Uli Fussenegger (double bass),

Vykintas Baltakas (electronics, sound design)

Vykintas Baltakas: RiRo

Gerhard Rühm: Eine Cimarosa-Sonate
Gesprochen

Giacinto Scelsi: Mantram

Luciano Berio: Sequenza X

Beat Furrer: Lotófagos

Gerhard Rühm: ein lautgedicht

Dietmar Wiesner: dans la paume

Collective improvisation

Gerhard Rühm: atemgedicht

30 OCTOBER, 15:00,

VILNIUS TEACHERS' HOUSE

Discussions' Forum: Composer's Dilemma

Composer & Critic

30 OCTOBER, 19:00,

NATIONAL PHILHARMONIC HALL

Lithuanian National Symphony Orchestra

(cond. Robertas Šerėnikas)

Sira Djebatė (voice), Boubakar Djebatė (kora)

Raminta Šerkšnytė (ISCM / LITHUANIA):
Glow

Mirjam Tally (ISCM / ESTONIA): Turbulence

Gráinne Mulvey (ISCM / IRELAND): Akanos

Heiner Goebbels (ISCM / GERMANY): Ou
bien Sunyatta

PROGRAMME

30 OCTOBER, 21:30,
CONTEMPORARY ART CENTRE

Les Percussions de Strasbourg

Raphaël Cendo: Refontes

Osvaldas Balakauskas: Melo-drum

Gérard Pesson: Ur Timon

Raminta Šerkšnytė: Idée fixe

Gérard Grisey: Tempus ex Machina

31 OCTOBER, 19:00,
ST. CATHERINE'S CHURCH

Latvian Radio Choir (cond. James Wood)

Arne Deforce (cello), Clive Williamson

(keyboards), Ilona Meija (flute), Carl Faia (sound director)

Jonathan Harvey: Marahi

Marius Baranauskas: Three Visions after Tagore

Jonathan Harvey: Ashes Dance Back

Santa Ratniece (ISCM / LATVIA): Saline

Jonathan Harvey: Summer Clouds Awakening

1 NOVEMBER, 18:00,
BERNARDINAI CEMETERY

Cantio vespertina

Onutė Narbutaitė: Cantio vespertina

2 NOVEMBER, 14:00,
CHURCHES OF VILNIUS OLD TOWN

Cantio secundae novembris

Onutė Narbutaitė: Lapides, flores, nomina et sidera

3 NOVEMBER, 19:00, LTV STUDIO

Sound Cube

Mike Svoboda (trombone), Sebastian Berweck (piano), Josh Martin (ZKM programmer)

György Kurtág Jr.: Spaces Talks

Ludger Brümmer: Glasharfe

Hans Tutschku: Zellen Linien

Ričardas Kabelis: asprom

4 NOVEMBER, 19:00,
CONTEMPORARY ART CENTRE

Fosco Perinti (reciter), Jean-Pierre Drouet

(percussion), Liudas Mockūnas (saxophone),

Gaida Ensemble, Brevis chamber choir, conductor

Georges-Ellie Octors

Luciano Berio: Laborintus II

4 NOVEMBER, 21:30,
CONTEMPORARY ART CENTRE

Laborintus II Afterparty

DJ Florintintin

5 NOVEMBER, 19:00, NATIONAL
PHILHARMONIC HALL

Kremerata Baltica (cond. Martynas Staškus)

Boyan Vodenitcharov (piano), Veronika

Povilionienė (voice)

Sunleif Rasmussen (ISCM / FAROE ISLANDS):

Grave – In Memoriam Karsten Hoydal

Filip Rathé (ISCM / BELGIUM-FLANDERS): Das Utopias

Bronius Kutavičius: Dzukian Variations

Victor Kissine: Between the Waves

Åke Parmerud (ISCM / SWEDEN): Bows, Archs & the Arrows of Time

5 NOVEMBER, 21:30,
CONTEMPORARY ART CENTRE

Apartment House

Rytis Mažulis: Canon fluxus

George Mačiūnas: End After 9, 10000 frames and Artype (4 short films)

George Mačiūnas: Piano piece No. 13 (carpenter's piece)

George Mačiūnas: Solo for violin (for Sylvano Bussotti)

George Mačiūnas: In memoriam Adriano Olivetti

George Mačiūnas: Music for Three Mouths

Rytis Mažulis: Non in Commotione

6 NOVEMBER, 19:00,
CONTEMPORARY ART CENTRE

Trio Palimpsest

Lauren Newton (voice), Dror Feiler (reeds),

Vladimir Tarasov (percussion)

6 NOVEMBER, 21:30,
CONTEMPORARY ART CENTRE

To the 80th anniversary of Karlheinz Stockhausen

Ensemble für Intuitive Musik Weimar

Karlheinz Stockhausen: Treffpunkt, Wellen, Vorahnung, Intensität, Wach, Zugvogel

7 NOVEMBER, 18:00,
NATIONAL OPERA AND BALLET THEATRE

Peter Eötvös: Love and Other Demons

7 NOVEMBER, 21:30, ENERGY MUSEUM

Closing Party of the Festival

Scanner & DJs Night

8 NOVEMBER, 18:00,
NATIONAL OPERA AND BALLET THEATRE

Peter Eötvös: Love and Other Demons

PROGRAMA

SPALIO 24 D., 19:00 VAL., KONGRESŲ RŪMAI

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras (dir. Peter Eötvös)

Hakan Hardenberger (trimitas), Stefan

Östersjö (gitara), Gaida Ensemble

Jonathan Harvey: ...towards a pure land

Kent Olofsson (ISCM / ŠVEDIJA): Fascia

Vykintas Baltakas: Poussla

Peter Eötvös: Jet Stream

SPALIO 24 D., 21:30 VAL., ENERGETIKOS MUZIEJUS

Eötvös After Party

Dalyvauja Duplicate, pb8

Peter Eötvös: Cricket Music

Frank Koustrup (ISCM / KANADA): Nasal Beat

Jorge Córdoba Valencia (ISCM / MEKSIKA): Sound Games

Ejnar Kanding & Frank Bretschneider (ISCM / DANIIJA): Difficult Shapes & Passive Rhythms

Marcel Wierckx (ISCM / NYDERLANDAI): Black Noise White Silence

Gintaras Sodeika: Garso ontologija Nr. 2

Rytis Mažulis: Čiauškanti mašina

SPALIO 25 D., 15:00-19:00 VAL., ŠV. KOTRYNOS BAŽNYČIA

Audiovizualinė instaliacija (avi1)

Jonathan Harvey: Mortuos Plango, Vivos Voco

Video: Visual Kitchen

SPALIO 25 D., 17:00-19:00 VAL., ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS

Audiovizualinės instaliacijos (avi2)

Casper Cordes & Thomas Lindvig (ISCM / DANIIJA): Fuerteventura2007

Ad van Buuren (ISCM / NYDERLANDAI): Spiral Dance

Erik Bünger (ISCM / ŠVEDIJA): Dark Was the Night Cold Was the Ground

David Brynjar Franzson (ISCM / ISLANDIJA): S-Be2

SPALIO 25 D., 19:00 VAL., NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras (dir. Juozas Domarkas)

Petras Geniušas (fortepijonas)

Joji Yuasa (ISCM / JAPONIJA): Cosmos Haptic V

György Ligeti: Atmosphères

Vytautas V. Jurgutis: Sferos

Oscar Carmona (ISCM / ČILĖ): En dehors II

John Adams: Century Rolls

SPALIO 25 D., 21:30 VAL., ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS

Procession

Matias Giuliani (ISCM / ARGENTINA): Semiotic Trash

Ivo Nilsson (ISCM / ŠVEDIJA): Fluids

Harri Sulamo (ISCM / SUOMIJA): Una goccia d'oblio

Ichiro Hirano (ISCM / JAPONIJA): Yume no matsuri

Jacek Grudzień (ISCM / LENKIJA): Ad Naan

Vytautas V. Jurgutis: Terra tecta

Mattias Petersson (ISCM / ŠVEDIJA): There are no more four seasons

Diógenes Rivas (ISCM / VENESUELA): Rithmomachia

Madeleine Isaksson (ISCM / ŠVEDIJA): Failles

Sungji Hong (ISCM / KORĖJA): Shades of Raindrops

David Coll (ISCM / JAV): Inferno

Perttu Haapanen (ISCM / SUOMIJA): Khoorg

So Jeong Ahn (ISCM / KANADA): Ssa-reng, ui...

Ahmet Yürür (ISCM / TURKIJA): Content of the void (Identities)

Arne Nordheim (ISCM / NORVEGIJA): Fem Kryptofonier

Aleksej Sysoev (ISCM / RUSIJA): Macrophonia

Ashley Rose Fure (ISCM / JAV): Blush

SPALIO 26 D., 13:00-19:00 VAL., ŠV. KOTRYNOS BAŽNYČIA

Audiovizualinė instaliacija (avi1)

Jonathan Harvey: Mortuos Plango, Vivos Voco

Video: Visual Kitchen

SPALIO 26 D., 13:00-19:00 VAL., ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS

Audiovizualinės instaliacijos (avi2)

Casper Cordes & Thomas Lindvig (ISCM / DANIIJA): Fuerteventura2007

Ad van Buuren (ISCM / NYDERLANDAI): Spiral Dance

Erik Bünger (ISCM / ŠVEDIJA): Dark Was the Night Cold Was the Ground

David Brynjar Franzson (ISCM / ISLANDIJA): S-Be2

SPALIO 26, 15:00, VILNIAUS MOKYTOJŲ NAMAI

Keturių diskusijų ciklas: Kompozitoriaus dilema

Kompozitorius ir vakstybė

PROGRAMA

SPALIO 26 D., 19:00 VAL., NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Ensemble Modern (dir. Peter Eötvös)

Barbara Hannigan (sopranas)

Michel van der Aa: Mask

Chong Kee Yong (ISCM / MALAIZIJA):

Splattered Landscape II - Cloud's Echoing

Peter Eötvös: Octet Plus

Peter McNamara (ISCM / AUSTRALIJA):

Landscape of Diffracted Colours

Peter Eötvös: Snatches of a Conversation

SPALIO 26 D., 21:30 VAL., ROTUŠĖ

Violončelių oktetas Conjunto Ibérico (dir. Elias Arizcuren)

Mauricio Kagel: Motetten

Sofia Gubaidulina: Mirage: The Dancing Sun

Bronius Kutavičius: Andata e ritorno

Theo Loevendie: Two Mediterranean Dances

Franco Donatoni: Lame II

Jonathan Harvey: Cello Octet

SPALIO 27, 15:00, VILNIAUS MOKYTOJŲ NAMAI

Keturių diskusijų ciklas: Kompozitoriaus dilema

Kompozitorius ir agentas

SPALIO 27 D., 19:00 VAL., NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Lietuvos kamerinis orkestras (dir. Robertas Šervenikas)

Danielius Praspaliauskis (saksofonas),

Mindaugas Bačkus (violončelė), Nora

Petročenko (mecosopranas), Trio „Kaskados“

Diana Rotaru (ISCM / RUMUNIJA): *Shakti*

Andrea Viganì (ISCM / ITALIJA): *Sulla realtà*

Uroš Rojko (ISCM / SLOVENIJA): *Izvir*

Algirdas Martinaitis: *arba-arba, arba-arba*

Jonathan Harvey: *Songs of Li Po*

SPALIO 27 D., 21:30 VAL., ROTUŠĖ

Ensemble Cantus

Vytautas Germanavičius: Fly

Alla Zagajkevich (ISCM / UKRAINA): Air

Mechanics

Erel Paz (ISCM / IZRAELIS): Muting

Adolescence

Krešimir Seletković (ISCM /

KROATIJA): *disORDER*

Benet Casablancas (ISCM / ISPANIJA): New

Epigrams

Janis Petraškevičs (ISCM / LATVIJA): Arktos

SPALIO 28 D., 19:00 VAL., NACIONALINIS DRAMOS TEATRAS

*André Wilms (aktorius), „Mondriaan Quartet“
(styginių kvartetas)*

Heiner Goebbels: *Eraritjaritjaka - museé
des phrases*

SPALIO 28 D., 21:30, MENŲ SPAUSTUVĖ

Magnus Andersson (gitar)

Julio Estrada: A box with braid

Dror Feiler: Herkos Odonton II

Uroš Rojko: Passing Away

Christopher Anthin: Playmaster

SPALIO 29, 15:00, VILNIAUS MOKYTOJŲ NAMAI

Keturių diskusijų ciklas: Kompozitoriaus dilema

Kompozitorius ir užsakymas

SPALIO 29 D., 19:00 VAL., NACIONALINIS DRAMOS TEATRAS

*André Wilms (aktorius), „Mondriaan Quartet“
(styginių kvartetas)*

Heiner Goebbels: *Eraritjaritjaka - museé
des phrases*

SPALIO 29 D., 21:30 VAL., MENŲ SPAUSTUVĖ

TURBA / Soliniai duetai

Rita Balta (sopranas), Sava Stoianov (trimitas),

Uli Fussenegger (kontrabosas), Vykintas Baltakas

(elektronika, garso dizainas)

Vykintas Baltakas: RiRo

Gerhard Rühm: Eine Cimarosa-Sonate

Gesprochen

Giacinto Scelsi: Mantram

Luciano Berio: Sequenza X

Beat Furrer: Lotófagos

Gerhard Rühm: ein lautgedicht

Dietmar Wiesner: dans la paume

Bendra improvizacija

Gerhard Rühm: atemgedicht

SPALIO 30, 15:00, VILNIAUS MOKYTOJŲ NAMAI

Keturių diskusijų ciklas: Kompozitoriaus dilema

Kompozitorius ir kritika

SPALIO 30 D., 19:00 VAL., NACIONALINĖ FILHARMONIJA

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras (dir.

Robertas Šervenikas)

Sira Djebaté (balsas), Boubakar Djebaté (kora)

Raminta Šerkšnytė (ISCM / LIETUVA): Žara

Mirjam Tally (ISCM / ESTIJA): Turbulence

Gráinne Mulvey (ISCM / AIRIJA): Akanos

Heiner Goebbels (ISCM / VOKIETIJA): Ou bien

Sunyatta

SPALIO 30 D., 21:30 VAL., ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS

Les Percussions de Strasbourg

Raphaël Cendo: Refontes

Osvaldas Balakauskas: Melo-drum

Gérard Pesson: Ur Timon

Raminta Šerkšnytė: Idée fixe

Gérard Grisey: Tempus ex Machina

**SPALIO 31 D., 19:00 VAL.,
ŠV. KOTRYNOS BAŽNYČIA**

*Latvijos radijo choras (dir. James Wood)
Arne Deforce (violončelė), Clive Williamas
(klavišiniai), Ilona Meija (fleita), Carl Faia
(garso režisierius)*

Jonathan Harvey: Marahi

Marius Baranauskas: Trys vizijos pagal
Tagorę

Jonathan Harvey: Ashes Dance Back

Santa Ratniece (ISCM / LATVIJA): Saline

Jonathan Harvey: Summer Clouds
Awakening

**LAPKRIČIO 1 D., 18:00 VAL.,
BERNARDINŲ KAPINĖS**

Cantio vespertina (Vakarinis giedojimas)

Onutė Narbutaitė: Cantio vespertina

**LAPKRIČIO 2 D., 14:00 VAL.,
VILNIAUS SENAMIESČIO BAŽNYČIOS**
*Cantio secundae novembris (Vėlinių
giedojimas)*

Onutė Narbutaitė: Lapides, flores, nomina
et sidera

**LAPKRIČIO 3 D., 19:00 VAL.,
LTV DIDŽIOJI STUDIJA**

Garso kubas

*Mike Svoboda (trombonas), Sebastian
Berweck (fortepijonas), Josh Martin (ZKM
programuotojas)*

György Kurtág Jr.: Spaces Talks

Ludger Brümmer: Glasharfe

Hans Tutschku: Zellen Linien

Ričardas Kabelis: asprom

**LAPKRIČIO 4 D., 19:00 VAL., ŠIUOLAIKINIO
MENO CENTRAS**

*Fosco Perinti (skaitovas), Jean-Pierre Drouet
(mušamieji), Liudas Mockūnas (saksofonas), Gaida
Ensemble, kamerinis choras „Breviš“, dirigentas
Georges-Ellie Octors*

Luciano Berio: Laborintus II

**LAPKRIČIO 4 D., 21:30 VAL., ŠIUOLAIKINIO
MENO CENTRAS**

*Laborintus II Afterparty
DJ Florintintin*

**LAPKRIČIO 5 D., 19:00 VAL., NACIONALINĖ
FILHARMONIJA**

*Kremerata Baltica (dir. Martynas Staškus)
Boyan Vodenitcharov (fortepijonas), Veronika Povi-
lionienė (balsas)*

Sunleif Rasmussen (ISCM / FARERŲ SALOS):

Grave – In Memoriam Karsten Hoydal

Filip Rathé (ISCM / BELGIJA-FLANDRIJA): Das
Utopias

Bronius Kutavičius: Dzūkiškos variacijos

Victor Kissine: Between the Waves

Åke Parmerud (ISCM / ŠVEDIJA): Bows, Archs &
the Arrows of Time

**LAPKRIČIO 5 D., 21:30 VAL.,
ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS**

Apartment House

Rytis Mažulis: Canon fluxus

Jurgis Mačiūnas: End After 9, 10000 frames and
Artype (4 short films)

Jurgis Mačiūnas: Piano piece No. 13 (carpenter's
piece)

Jurgis Mačiūnas: Solo for violin (for Sylvano
Bussotti)

Jurgis Mačiūnas: In memoriam Adriano Olivetti

Jurgis Mačiūnas: Music for Three Mouths

Rytis Mažulis: Non in Commotione

**LAPKRIČIO 6 D., 19:00,
ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS**

Trio Palimpsest

*Lauren Newton (balsas), Dror Feiler
(saksofonai, klarnetai), Vladimir Tarasov
(perkusia)*

**LAPKRIČIO 6 D., 21:30 VAL.,
ŠIUOLAIKINIO MENO CENTRAS**

*Karlheinz Stockhauseno 80-mečiui
Ensemble für Intuitive Musik Weimar*

Karlheinz Stockhausen: Treffpunkt,
Wellen, Vorahnung, Intensität, Wach,
Zugvogel

**LAPKRIČIO 7 D., 18:00 VAL.,
NACIONALINIS OPEROS IR BALETO
TEATRAS**

Peter Eötvös: Meilė ir kiti demonai

**LAPKRIČIO 7 D., 21:30 VAL.,
ENERGETIKOS MUZIEJUS**

*Festivalio uždarymo vakaras
Scanner & DJs Night*

**LAPKRIČIO 8 D., 18:00 VAL.,
NACIONALINIS OPEROS IR BALETO
TEATRAS**

Peter Eötvös: Meilė ir kiti demonai

Venues / Renginių vietos

1 Arts Printing House / Menų spaustuvė: Šiltadaržio g. 6	5 Energy Museum / Energetikos muziejus: Rinktinės g. 2	9 National Philharmonic Hall / Nacionalinė filharmonija: Aušros Vartų g. 5	13 The Cathedral / Arkikatedra Bazilika: Katedros a. 1	16 The Church of St Francis and St Bernardino (Bernardine Church) / Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčia Maironio g. 10
2 Bernardinai Cemetery / Bernardinų kapinės: Žvirgždyno g. 3	6 LTV Studio / LTV didžioji studija: S. Konarskio g. 49	10 Town Hall / Rotušė: Didžioji g. 31	14 The Church of St Casimir / Šv. Kazimiero bažnyčia: Didžioji g. 34	17 The Church of St Ignatius / Šv. Ignoto bažnyčia Šv. Ignoto g. 6
3 Congress Concert Hall / Kongresų rūmai: Vilniaus g. 6/16	7 National Drama Theatre / Nacionalinis dramos teatras: Gedimino pr. 4	11 Vilnius Teachers' House / Vilniaus Mokytojų namai Vilniaus g. 39	15 The Church of St Teresa / Šv. Teresės bažnyčia Aušros Vartų g. 14	18 The Church of St Johns / Šv. Jonų bažnyčia Šv. Jono g. 12
4 Contemporary Art Centre / Šiuolaikinio meno centras: Vokiečių g. 2	8 National Opera and Ballet Theatre / Nacionalinis operos ir baletų teatras: A. Vienuolio g. 1	12 St. Catherine's Church / Šv. Kotrynos bažnyčia: Vilniaus g. 30		

Swedbank

Swedbank –
the new name of Hansabank

Tel. 1884, www.swedbank.it

Spalio 24 d., 19.00 val., Kongresų rūmai
**LIETUVOS VALSTYBINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS**

Dirigentas **Peter Eötvös**

Solistai:

Hakan Hardenberger (trimitas)

Stefan Östersjö (gitarą)

Gaida Ensemble

Jonathan Harvey: *...towards a pure land* (2005) dideliam orkestrui, 17'

Kent Olofsson (ISCM / ŠVEDIJA): *Fascia* (2002) čarango, MIDI

gitarai, orkestrui ir elektronikai, 15'

Vykintas Baltakas: *Poussla* (2002/2006) ansamblui ir simfoniniam orkestrui, 20'

Peter Eötvös: *Jet Stream* (2002) trimitui ir simfoniniam orkestrui, 18'

Kviestiniai kompozitoriai:

Jonathanas Harvey'us ir

Peteris Eötvöšas

24 October, 19.00, Congress Concert Hall

**LITHUANIAN STATE
SYMPHONY ORCHESTRA**

Conductor **Peter Eötvös**

Soloists:

Hakan Hardenberger (trumpet)

Stefan Östersjö (guitar)

Gaida Ensemble

Jonathan Harvey: *...towards a pure land* (2005) for large orchestra, 17'

Kent Olofsson (ISCM / SWEDEN): *Fascia* (2002) for charango, electric

MIDI guitar, orchestra and electronics, 15'

Vykintas Baltakas: *Poussla* (2002/2006) for ensemble and symphony orchestra, 20'

Peter Eötvös: *Jet Stream* (2002) for trumpet and symphony orchestra, 18'

Guest composers:

Jonathan Harvey and

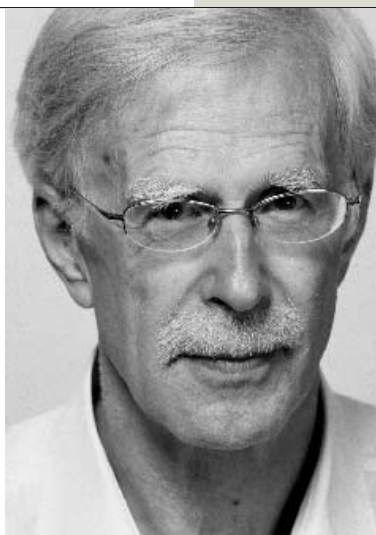
Peter Eötvös

Jonathan Harvey has a truly global reputation, particularly for his work in the field of electro-acoustic music (he has been commissioned by IRCAM on eight separate occasions), and is considered as one of the most skilled and imaginative composers using the electronic medium today (Giga-Hertz Award for life's work from a jury including Boulez and Rihm). He has also composed for most other genres, including large orchestra, ensemble and solo instrumental. He is particularly renowned for his choral music, much of which is suited for church performance, most notably his church opera *Passion and Resurrection*. He is frequently featured at all the major European music festivals. From 2005 he is Composer-in-Residence at the BBC Scottish Symphony Orchestra.

Born in Warwickshire in 1939, Jonathan Harvey gained doctorates from the universities of Glasgow and Cambridge and (on the advice of Benjamin Britten) also studied privately with Erwin Stein and Hans Keller.

An invitation from Boulez to work at IRCAM in the early 1980s has so far resulted in seven realisations at the Institute, and two for the Ensemble Intercontemporain, including the celebrated tape piece *Mortuos Plango, Vivos Voco*, *Bhakti* for ensemble and electronics and *Advaya* for cello, live electronics and pre-recorded sounds. Harvey has also composed for most other genres: orchestra (*Tranquil Abiding*, *White as Jasmine* and *Madonna of Winter and Spring* – the latter performed by the Berliner Philharmoniker and Simon Rattle in 2006), chamber (four string quartets, *Soleil Noir/Chitra*, and *Death of Light*, *Light of Death*, for instance) as well as works for solo instruments. He has written many widely-performed unaccompanied works for choir – as well as the large-scale cantata for the BBC Proms Millennium, *Mothers shall not Cry* (2000). His church opera *Passion and Resurrection* (1981) was the subject of a BBC television film, and has received twelve subsequent performances. His opera *Inquest of Love*, commissioned by English National Opera, was premiered under the baton of Mark Elder in 1993 and repeated at Theatre de la Monnaie, Brussels in 1994. His third opera, *Wagner Dream*, commissioned by Nederlandse Oper in association with the Grand Théâtre de Luxembourg, the Holland Festival and IRCAM, was premiered to great acclaim in 2007.

Harvey is in constant demand from a host of international organisations, attracting commissions far into the future, and his music is extensively played and toured by the major ensembles of our time (Ensemble Modern, Ensemble Intercontemporain, ASKO, Nieuw Ensemble of Amsterdam and Ictus Ensemble of Brussels to name but three). His music has been showcased at Strasbourg Musica, Ars Musica Brussels, Musica Nova Helsinki, the Acanthes and Agora

Jonathan Harvey'us yra visame pasaulyje pripažintas elektro-akustinės muzikos autorius (IRCAM jam užsakė aštuonis kūrinys). Jis yra vienas autorių tetingiausių ir išradingiausių elektronikai rašančių nūdienos kompozitorių (Giga-Hertz apdovanojimas už visą kūrybą; tarp apdovanojimą skyrusių žiuri narių buvo ir P. Boulezas bei W. Rihmas). Jis taip pat kuria orkestrams, ansambliams ir solo instrumentams. Ypatingo pripažinimo sulaukia jo chorinė muzika. Dauguma chorinių kūrinių skirti atlikti bažnyčioje, tarp jų bažnytinė opera „Passion and Resurrection“. Jo opusai dažnai skamba svarbiausiuose Europos muzikos festivaliuose. Nuo 2005 m. jis yra BBC Škotijos simfoninio orkestro kompozitorius.

Jonathan Harvey gimė 1939 m. Varvikšyre, baigė doktorantūros studijas Glazgo ir Kembridžo universitetuose, bei (patartas Benjaminio Britteno) priva-

čiai mokėsi pas Erwiną Steiną ir Hansą Kellerį.

Devintame dešimtmetyje Boulezo pakviestas dirbti IRCAM'e, Harvey'us sukūrė septynis kūrinius, iš jų du skirtus „Ensemble InterContemporain“ – pasisekimo sulaukusį „Mortuos Plango, Vivos Voco“, „Bhakti“ ansambliui ir elektronikai ir „Advaya“ violončelei, gyvai elektronikai ir įrašui. Harvey'us yra parašęs ir kitų žanrų opusų: orkestrui („Tranquil Abiding, White as Jasmine“ ir „Madonna of Winter and Spring“; pastarąjį 2006 m. atliko Simono Rattle'o diriguojamas Berlyno filharmonijos orkestras), kamerinių (keturi styginių kvartetai, „Soleil Noir/Chitra“ ir „Death of Light, Light of Death“) bei solinių instrumentinių kūrinių. Jo plunksnai priklauso visa eilė dažnai atliekamų kūrinių chorui *a cappella* bei didelė kantata „Mothers shall not Cry“ (2000), parašyta „BBC Proms Millennium“ festivaliui. Pagal jo bažnytinę operą „Passion and Resurrection“ (1981) BBC televizija sukūrė filmą, po kurio opera buvo parodyta dvylika kartų. Anglų nacionalinės operos užsakymu parašytos operos „Inquest of Love“ premjera įvyko 1993 m. (dirig. Mark Elder), o 1994 m. ji buvo pastatyta „Theatre de la Monnaie“ Briuselyje. Trečioji opera „Wagner Dream“, parašyta Nyderlandų operos, Liuksemburgo Didžiojo teatro „Holland Festival“ ir IRCAM užsakymu, pirmą kartą su dideliu pasisekimu atlikta 2007 m.

Nepaprastai populiarus įvairiausiose tarptautinėse organizacijose, Harvey'us gauna daug užsakymų, o jo muzika keliauja po pasaulį atliekama žymiausių nūdienos ansamblių („Ensemble Modern“, „Ensemble InterContemporain“, „ASKO“, Amsterdamo „Nieuw Ensemble“ ir Briuselio „Ictus Ensemble“). Jo muzika skambėjo „Strasbourg Musica“, „Ars Musica Brussels“, „Musica Nova Helsinki“, „Acanthes“ ir „Agora“ festivaliuose bei įvairiuose šiuolaikinės muzikos centruose. Kasmet surengiama 150-200 jo muzikos

festivals, and at many centres for contemporary music. Some 150-200 performances are given or broadcast each year and about 80 recordings of his music are available on CD. He has honorary doctorates from the universities of Southampton, Sussex and Bristol, is a Member of Academia Europaea, and in 1993 was awarded the prestigious Britten Award for composition. He published two books in 1999, on inspiration and spirituality respectively ("In Quest of Spirit" and "Music and Inspiration"). Arnold Whittall's study of his music appeared in 1999, published by Faber & Faber in the same year. Two years later John Palmer published a substantial study: "Jonathan Harvey's Bhakti" Edwin Mellen Press.

Faber Music

...towards a pure land (2005) for large orchestra, 17'

Ensemble of Eternal Sound, a small string ensemble, begins this work hidden on the stage, and remains peacefully behind the sound for much of the time. The main orchestra moves from one thought to another, until reaching a central point, after which it moves progressively back to the first idea, thus making an arch. The centre itself is not solid; rather it is emptiness, a vacant presence, consisting of barely audible sound. The tempi of the surrounding music are often fluid, and the ideas fleeting: everything rises, and then ceases in an unending flow. To grasp or arrest them would be to falsely distort them. *A Pure Land* is a state of mind beyond suffering where there is no grasping. It has also been described in Buddhist literature as a landscape – a model of the world to which we can aspire. Those living there do not experience ageing, sickness or any other kind of suffering. There is no poverty or fighting, and fire, water, wind or earth do not signify any danger. The environment is completely pure, clean, and very beautiful, with mountains, lakes, trees and delightful birds revealing the meaning of Dharma. There are also gardens filled with heavenly flowers, bathing pools and exquisite jewels covering the ground, which make it completely pure and smooth. "Touching it gives rise to bliss."

This work is the first fruit of the composer's association with the BBC Scottish Symphony Orchestra and their principal conductor, Ilan Volkov. It is the first of three compositions commissioned by the orchestra, in gratitude to which it is dedicated.

koncertų ar transliacijų, o kompaktinėse plokštelėse įrašyta apie 80 jo kūrinų. Jam suteikti Pietų Hemptono, Sasekso ir Bristolio universitetų garbės daktaro vardai, jis yra Europos Akademijos narys, o 1993 m. už kūrybą pelnė prestižinį Britteno apdovanojimą. 1999 m. Harvey'us išleido dvi knygas – apie įkvėpimą ir dvasingumą („In Quest of Spirit“ bei „Music and Inspiration“). Tais pačiais metais „Faber & Faber“ išleido Arnoldo Whittallo studiją apie jo kūrybą. Po dviejų metų „Edwin Mellen Press“ išleido Johno Palmerio išsamią studiją „Jonathan Harvey's Bhakti“.

Faber Music

...towards a pure land (2005) dideliam orkestrui, 17'

Kūrinį pradeda scenoje pasislėpęs mažas styginių ansamblis. Jo ramus skambėjimas trunka beveik visą laiką. Tai – „Amžino skambesio ansamblis“ (*Ensemble of Eternal Sound*). Pagrindinis orkestras keliauja nuo vienos minties prie kitos, kol pasiekia centrinį tašką, po kurio palaipsniui vėl grįžta prie pirmosios minties, tokiu būdu sukurdamas arką. Pats centras – tai tuštuma, tuščia būtis. Čia yra garsas, bet tik vos girdimas. Aplink skambančios muzikos tempai nepastovūs, idėjos praskriejančios: viskas išskyla ir dingsta nesibaigiančioje tėkmėje. Visa tai pagauti ir užfiksuoti reikštų iškraipyti. „A Pure Land“ – tai būseną anapus kentėjimo, ten, kur nėra godumo. Budistinėje literatūroje tai vadinama peizažu – pasauliu, kurio galime trokšti. Ten nėra neturto ar karų, nėra gaisro, vandens, vėjų ar žemės pavojų. Aplinka pilnai tyra, švari ir nepaprastai graži, nusėta kalnais, ežerais, medžiais ir nuostabiais paukščiais, giedančiais apie *dharmos* prasnę. Ten sodai pilni dangišių gėlynų ir baseinų, o žemė tyra ir švelni nuo ją nuklojusiu brangakmenių. „Prisilietimas prie jos atneša palaimą“.

Šis kūrinys – pirmasis kompozitoriaus bendradarbiavimo su Škotijos simfoniniu orkestru ir jo vyriausioju dirigentu Ilanu Volkovu vaisius. Tai pirmasis iš trijų orkestro užsakyimų; su dėkingumu jam ir dedikuotas.

Kent Olofsson was born in Karlskrona in 1962. He is mainly associated with chamber music, often written for instruments in combination with electronics - meticulous compositions that evolve from close collaboration with particular musicians and ensembles. Himself a guitarist - he began his musical career in the symphonic rock group Opus Est in the late 1970s and early 1980s before studying composition in Malmö between 1984 and 1991 - the guitar has taken on a central role in many of his works. A notable example is the grandiose *Il Liuto d'Orfeo* for guitar and tape, an intricate and singularly wistful piece, specially composed for fellow guitarist Stefan Östersjö. The work took home the first prize in the 1999 International Competition for Electro acoustic Music in Bourges, France.

Also of note amongst his series of works centred on certain aspects of sound and technology, are the provocative pieces for solo instruments. All the works in this series are titled *Treccia* (lattice-work), portraying the aesthetic and compositional methods the composer probes here. In fact, Olofsson has written music in most genres - orchestral, solo concerto, vocal, electro acoustic, rock (he writes for the art-rock band Dame Wiggens, of which he is a member himself as the guitarist) - and has composed musical drama works, music for music-art exhibitions, and for the dance performances of choreographer Efvā Lilja's dance troupe - notably *The Illuminated Dream Aflame* from 2001, a mammoth production at the Guggenheim museum in Bilbao, Spain, watched by over 7,000 spectators.

His work illustrated by titles and themes that allude to the conceptual world of antiquity, and influenced by Oriental music and the technical and tonal universe of the renaissance, Olofsson traverses vast expanses. The relative technical complexity is often overwhelmed with surprising immediacy. This "psychoacoustic" sensitivity makes it possible for his music to get intimately close to the listener.

Kent Olofsson also works as a teacher at the Malmö Academy of Music.

Tony Lundman

Fascia (2002) for charango, electric MIDI guitar, orchestra and electronics, 15'

Fascia is the first of three compositions that make up the *Corde* cycle (2002-2006) for guitar and orchestra. *Fascia* (2002) is music that melds different genres, cultures, and epochs. The Bavarian Radio Symphony Orchestra under the direction of Lothar Zagrosek premiered this part of *Corde* in 2004. In medical terminology, 'Fascia' means the tissue that holds

Kentas Olofssonas gimė 1962 m. Karlskronoje. Daugiausia žinomas kaip kamerinių kūrinių autorius. Šie kruopštūs opusai, dažnai parašyti instrumentams ir elektronikai, sukurti bendradarbiaujant su savitais muzikantais ir ansambliais. Pats būdamas gitaristu (savo muzikinę karjerą pradėjo simfoninio roko grupėje „Opus Est“ 8-9 dešimtmečių sandūroje, 1984-1991 m. studijavo kompoziciją Malmėje) jis daugelyje savo kūrinių pagrindinį vaidmenį patiki gitarai. Verta paminėti grandiozinį „Il Liuto d'Orfeo“ gitarai ir magnetofono juostai – sudėtinga ir ypatingai ilgesinga kompozicija parašyta draugui gitaristui Stefanui Östersjō. Šis kūrinys pelnė I premiją 1999 m. Tarptautiniame elektroakustinės muzikos konkurse Burže (Prancūzija).

Verta apminėti seriją kūrinių, kurių kiekvienas atskleidžia tam tikrus garso ir technologijos aspektus. Iš jų ypač išsiskiria provokuojančios kompozicijos solo instrumentams. Visus šio ciklo kūrinius jungia

pavadinimas „Treccia“ (tinklelis), apibūdinantis čia bandomus estetinius ir kompozicinius metodus. Olofssonas yra parašęs įvairaus žanro kūrinių – orkestrui, solo koncertų, vokalinių, elektroakustinių ir roko muzikos (jis kuria art roko grupėi „Dame Wiggens“, kurioje pats groja gitara), taip pat muzikinės dramos kūrinių, muzikos meno parodoms bei choreografe Efvos Lilja šokio trupės performansams (tarp jų – „The Illuminated Dream Aflame“ (2001) – gigantiškas spektaklis Gugenhaimo muziejuje Bilbao, Ispanija, kurį stebėjo daugiau kaip 7000 žiūrovų).

Platų Olofsono kūrybinį akiratį iliustruoja Antikos pasaulio, Rytų muzikos bei renesanso epochos įkvėpti kūrinių pavadinimai ir temos. Techninį jo kompozicijų sudėtingumą dažnai nustelbia stebinantis betarpiškumas. Šis „psichoakustinis“ jautrumas leidžia jo muzikai intymiai priartėti prie klausytojo.

Kentas Olofssonas taip pat dėsto Malmės muzikos akademijoje.

Tony Lundman

Fascia (2002) čarango, MIDI gitarai, orkestrui ir elektronikai, 15'

„Fascia“ yra pirmoji dalis iš trijų kūrinių ciklo „Corde“ (2002-2006) gitarai ir orkestrui. „Fascia“ (2002) – tai kūrinys, vienijantis skirtingus žarus, kultūras ir epochas. Šią „Corde“ dalį 2004 m. pirmą kartą atliko Bavarijos radijo simfoninis orkestras, diriguojamas Lotharo Zagroseko. Medicinos terminologijoje *fascia* reiškia audinį, kuris jungia raumenis. Čia pavadinimo

muscles together. The title refers to the way the orchestra is connected with the solo instrument, but also to the way in which elements from different musical cultures are united. The solo instrument represents various musical cultures and parts of the world, and the means by which they are connected to complex contemporary orchestral music, are the mystery of the piece. The charango is a small octave guitar, the ancestry of which can be traced back to the baroque guitar. With the colonization of Latin America, it came about as a folk instrument traditionally made of armadillo shells. Its traditional scordatura is closely aligned to that of the baroque guitar, with which it has several idiomatic similarities. In *Fascia*, the charango's double references to both Latin American folk music, and Western European baroque music, are bridged by the numerous roles of the electric guitar. The use of MIDI technique steers a sampler that plays sampled charango on an electric guitar, expanding the register of the instrument beyond that which is ordinarily possible and allows it to sound at the same time as the electric guitar and an "acoustic" steel-stringed guitar! The electric guitar is often played with an E-bow, but also using classical right-hand techniques. An E-bow is an early electronic tool, developed at the end of the 1960s; the first commercial model was produced in 1976. Since then it has been used by many leading rock guitarists and several virtuoso techniques have been developed for it, such as arpeggiation, volume, and timbre changes, all of which play an important part in the three E-bow sections of *Fascia*.

Stefan Östersjö

After his composition and conducting studies in Lithuania, **Vykintas Baltakas** (b. 1972) went on to study abroad in the early 1990s (in 1993-97 he studied at the Hochschule für Musik Karlsruhe), and was gradually but successfully integrated in the international music scene. His musical style has been significantly influenced not only by his studies with Wolfgang Rihm and Peter Eötvös but also by his experience as conductor specialized in a repertoire of contemporary music. In 2002 the Kölner Philharmonie, conducted by Sylvain Cambreling premiered Baltakas' work *Poussla* for orchestra. In 2003 Vykintas Baltakas was awarded the Claudio Abbado International Prize for composition; in the same year his works were performed at concerts in London, Berlin (MaerzMusik), Strasbourg (Ars musica), Paris; the world premiere of his work *about to drink dense clouds*, commissioned by Wiener Festwochen and Klangforum Wien, took place in Vienna (conducted by the composer). On May 18, 2004 the world premiere of his chamber opera *Cantio* took place at the Münchener Biennale. This work was presented for the

reikšmė dvejoja – būdas, kuriuo jungiamas orkestras ir solinis instrumentas, bei būdas, kuriuo jungiami skirtingų muzikinių kultūrų elementai. Solistas reprezentuoja skirtingas muzikines kultūras ir pasaulio dalis. O kaip tai jungiama su sudėtinga šiuolaikine orkestrine muzika – ir yra šio kūrinio paslaptis.

Čarango yra maža, oktavos diapazono gitara, kurios pramote galima laikyti barokinę gitarą. Kolonizavus Pietų Ameriką, ji tapo liaudies instrumentu, gaminamu iš šarvuočio (gyvūno) kiauto. Jos derinimas yra toks pat, kaip ir barokinės gitaros, su kuria čarango sieja ir daugiau panašumų. Šiame kūrinyje čarango užuominas į Pietų Amerikos liaudies muziką ir Vakarų Europos baroko muziką susieja įvairūs elektrinei gitarai pavesti vaidmenys. MIDI technikos pagalba įjungiamas sempleris, kuris elektrine gitara atlieka čarango semplą. Taip ne tik gerokai praplečiamas instrumento registras, bet ir suteikiamas jam elektrinės gitaros skambesys, o tuo pačiu – „akustinės“ metalinių stygų gitaros tembras! Elektrine gitara dažnai grojama su e-stryku, tačiau naudojamas ir klasikinis strykas. E-strykas – elektroninis įrankis – buvo sukurtas septinto dešimtmečio pabaigoje; pirmas pardavimui skirtas modelis buvo pagamintas 1976 m. Nuo tada jį naudoja daug žymių roko gitaristų; sukurta virtuoziško grojimo būdų, tokių kaip arpedžiativimas, garso stiprumo ir tembro keitimas. Visa tai vaidina svarbų vaidmenį trijuose šio kūrinio epizoduose, atliekamuose su e-stryku.

Stefan Östersjö

Po kompozicijos ir dirigavimo studijų Lietuvoje **Vykintas Baltakas** (g. 1972) dar Nepriklausomybės pradžioje išvyko studijuoti į užsienį (1993-1997 m. studijavo Karlsruhės aukštojoje muzikos mokykloje) ir ilgainiui sėkmingai integrovosi į tarptautines šiuolaikinės muzikos terpes. Lietuvių kompozitoriaus muzikos stilių ženkliai paveikė ne vien kompozicijos studijos pas Wolfgangą Rihmą ir dirigavimo studijos pas Peterį Eötvösą, bet ir jo kaip dirigento muzikinės patirtys, atliekant XX amžiaus muziką.

2002 m. Kelno simfoninis orkestras, diriguojamas Sylvaino Cambrelingo, atliko Baltako kūrinio „Poussla“ orkestrui premjerą. 2003 m. Vykintas Baltakas buvo apdovanotas Tarptautiniu Claudio Abbado kompozicijos prizų; tais pačiais metais koncertuota Londone, Berlyne (Maerz Musik), Strasbūre (Festival Musica), Paryžiuje; Vienoje įvyko pasaulinė jo kūrinio „about to drink dense clouds“, Wiener Festwochen ir Klangforum Wien užsakymo, premjera (dirigavo autorius). 2004 m. gegužės 18 d. Miuncheno biennaleje įvyko pasaulinė kamerinės operos „Cantio“ premjera. Lietuvos publikai

Lithuanian audience at the GAIDA festival in 2004, and was acclaimed the Best Lithuanian Musical Composition of the year in the category of stage works. In 2007 Baltakas received the Siemens Foundation Prize.

Vykintas Baltakas' compositions are characterised by precise research and subsequent deliberate manipulation of musical substance. He does not try to conform to any stylistic conventions and establishes his own musical criteria for each work. His relatively small oeuvre contains some elements of theatre, wit and irony. However, each creation of this highly self-critical composer is extremely tightly structured. Baltakas often reworks his pieces after the premiere, making his whole oeuvre look like a single large-scale *work in progress*.

Poussla (2002/2006) for ensemble and symphony orchestra, 20'

The young composer Baltakas wrote his first orchestral composition upon commission of the WDR Cologne, which premiered under Sylvain Cambreling. It arose from the ensemble piece *Pusline* (2000), and is designed for 7 solo instruments (oboe, clarinet, saxophone, tuba, violin, piano and accordion) and a symphony orchestra. "I tried to realise a non-linear dramaturgy – a constantly rotating ever-present field of; a giant wheel, endlessly offering new aural perspectives."

The Hungarian composer, conductor and teacher, **Peter Eötvös** (b. 1944), combines all three functions in one very high-profile career.

Peter Eötvös was born in Transylvania, received diplomas from Budapest Academy of Music (composition) and Hochschule für Musik in Cologne (conducting). 1968–1976 he performed regularly with the Stockhausen Ensemble, and 1971–1979, collaborated with the Westdeutscher Rundfunk electronic music studio in Cologne. In 1978, the creator was invited by Pierre Boulez to conduct at the inaugural concert of IRCAM in Paris, and was subsequently named musical director of the Ensemble InterContemporain; a post he held until 1991. Since his Proms debut in 1980 he has made regular appearances in London. 1985–1988 Eötvös was Principal Guest Conductor of the BBC Symphony Orchestra.

His music features regularly in the programmes of orchestras, contemporary music ensembles and festivals worldwide; and as composer/conductor he has led projects focusing on his work in centres such as Paris, London,

šis veikalas buvo pristatytas 2004 m. „Gaidos“ festivalyje ir pripažintas geriausiu lietuvių muzikos metų kūrinių sceninių kūrinių kategorijoje. 2007 metais kompozitorius apdovanotas Ernsto Siemseno fondo premija.

Vykinto Baltako kūriniai išsiskiria gerai apmąstyta idėja bei tiksliomis muzikinės medžiagos manipuliacijomis, struktūrų estetiniu grynumu. Jis nesiremia tam tikromis stilistinėmis konvencijomis ir kiekvienam kūriniui susikuria savus muzikinius kriterijus. Jo sąlyginai negausioje kūryboje yra teatro elementų, sąmojo ir ironijos. Kiekvienas Vykinto Baltako kūrinys yra itin tvirtai suręstas, tačiau šis itin savikritiškas kompozitorius dažnai perkuria savo kūrinius, tad visa jo kūryba yra lyg vientisas didžiulis *work in progress*.

Poussla (2002/2006) ansambliui ir simfoniniam orkestrui, 20'

Tai pirmas V. Baltako kūrinys orkestrui, parašytas Kelno (WDR) radijo simfoninio orkestro užsakymu, kurio premjerą parengė dirigentas Sylvainas Cambrelingas. Kompozicija skirta 7 solo instrumentams (oboju, klarnetui, saksofonui, tūbai, smuikui, fortepijonui ir akordeonui) bei simfoniniam orkestrui. Tai ankstesnės kompozitoriaus ansamblinės pjesės „Pūslinė“ (2000) išplėtotą versiją. „Siekiau sukurti nelinijinę dramaturgiją – kiekvieną akimirką aktyvų energijos lauką, kuriame nuolatos vyksta jėgų apykaita. Tai lyg milžiniškas ratas, kaskart atveriantis vis naujas garsines perspektyvas“.

Įspūdinga vengro **Peterio Eötvöso** (g. 1944) karjera sėkmingai jungia tris skirtingas kompozitoriaus, dirigento ir pedagogo veiklas.

Peteris Eötvösas gimė Trasilvanijoje, baigė kompoziciją Budapešto muzikos akademijoje ir dirigavimą Kelno aukštojoje muzikos mokykloje. 1968–1976 m. jis buvo „Stockhausen Ensemble“ narys. 1971–1979 m. bendradarbiavo su Vakarų Vokietijos radijo elektroninės muzikos studija Kelne. Pierre'o Boulezo kvietimu 1978 m. Eötvösas dirigavo inauguracinį IRCAM koncertą Paryžiuje, o vėliau buvo paskirtas „Ensemble InterContemporain“ muzikos direktoriumi. Šiame poste jis išbuvo iki 1991 m. Nuo debiuto Proms festivalyje 1980 m. nuolat koncertuoja Londone. 1985–1988 m. BBC simfoninis orkestras jį pakvietė tapti pagrindiniu

kvietiniu orkestro dirigentu.

Eötvöso muzika skamba įvairiuose festivaliuose, visame pasaulyje ją nuolat atlieka įvairūs orkestrai bei šiuolaikinės muzikos ansambliai. Kaip kompozitorius-dirigentas Eötvösas vadovavo jo muziką pristačiusiems projektams Paryžiuje, Londone, Amsterdame, Berlyne, Vienoje, Liucernoje, Geteborge.

Amsterdam, Berlin, Vienna, Lucerne, Gothenburg. His most recent operas, *Le Balcon*, *Angels in America* and *„Love and other Demons“* (2007), follow the lead of his *Three Sisters* by generating an ever-increasing number of new productions.

In addition the roles listed above, Peter Eötvös is regularly re-invited as guest conductor by orchestras such as the Berlin Philharmonic; Munich Philharmonic; Orchestre Philharmonique de Radio France; BBC Symphony Orchestra; Ensemble InterContemporain, and many others. He has also worked in opera houses, including La Scala in Milan, the Royal Opera House in London's Covent Garden, and La Monnaie in Brussels.

Equally important to Peter Eötvös are his teaching activities, especially work at the Musikhochschule in Karlsruhe and at his own Contemporary Music Foundation for young conductors and composers in Budapest. Amongst the many honours he has merited, are the Kossuth Prize, awarded the President of the Hungarian Republic in 2002; and the 'Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres', awarded by the French minister of education and cultural affairs in 2003.

Jet Stream (2002) for trumpet solo and orchestra, 18'

Jet Stream is a painting, a combination of horizontal stripes made with brushes of various thickness (even up to several kilometres in width), dangerous yellow-blue-silvery colours, the energy of high altitude winds, the drift of which can be like a Japanese crowd in a one-way street, with only one person (the trumpeter) trying to go in the opposite direction.

At first, *Jet Stream* might appear to be a trumpet concerto, but Eötvös portrays the soloist rather as an embodying a fixed point of reference in the midst of different flow densities. As the title suggests, the piece flows fast, the voices of the orchestra projecting lively, energetic sounds, the soloist being, as described by Eötvös, "the eye of the storm."

Jet Stream is intended for a relatively large orchestra. Saxophones, in addition to the piccolo, cor anglais, bass clarinet and contrabassoon, augment the woodwind section, and the score, moreover, calls for an AKAI 5000 sampler and speakers.

Jo operos „Three Sisters“, „Le Balcon“, „Angels in America“, kaip ir naujausia „Love and other Demons“ (2007), sulaukia vis daugiau naujų pastatymų.

Kaip kviestinis dirigentas Peteris Eötvösas dažnai bendradarbiauja su Berlyno ir Miuncheno filharmonijų, Philharmonique de Radio France ir BBC simfoniniais orkestrais, „Ensemble InterContemporain“ ir kt. Jis dirbo ir tokiuose operos teatruose kaip Milano „La Scala“, Londono „Covent Garden“ ir Briuselio „La Monnaie“.

Peteris Eötvösas taip pat daug dėmesio skiria pedagoginei veiklai, o ypatinai darbui Karlsrūhės aukštojoje muzikos mokykloje bei savo paties įkurta-me Šiuolaikinės muzikos fonde Budapešte, kuris skirtas jauniems dirigentams bei kompozitoriams remti. Tarp gausybės jam skirtų apdovanojimų galima paminėti Vengrijos respublikos prezidento 2002 m. įteiktą Kossuth prizą bei 2003 m. Prancūzijos švietimo ir kultūros ministro įteiktą „Commandeur de l'Ordre des Arts et des Lettres“.

Jet Stream (2002) solo trimitui ir orkestrui, 18'

„Jet Stream“ – tai paveikslas, kuriame horizontalūs ruožai nutapyti įvairių storių teptukais (iki kelių kilometrų pločio), pavojingos geltonos-mėlynos-sidabrinės spalvos, stiprių aukštuminių vėjų energija, tėkmė, primenanti japonų minią vienos krypties gatvėje, ir kurioje tik vienas žmogus (trimitininkas) bando eiti prieš srovę.

Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad „Jet Stream“ – tai koncertas trimitui, tačiau Eötvösas traktuoja solistą kaip stabilų atskaitos tašką skirtingo tankio srovėje. Iš pavadinimo aišku, kad kūrinio tempas greitas, energingi ir gyvi garsai šuorais lekia per orkestro instrumentų partijas, o solistas, anot Eötvöso, tai „audros akis“.

Kūrinys parašytas pakankamai dideliam orkestrui. Medinių pučiamųjų grupę padidinta piccolo fleita, anglų ragu, bosiniu klarnetu, kontrafagotu ir saksofonais. Atliekant kūrinį reikalingi ir AKAI 5000 sempleris bei *garso kolonėlės*.

In 1988 a collective of young musicians was gathered on maestro Gintaras Rinkevičius's initiative and has introduced themselves to the public on the 30th of January of 1989. The orchestra has entered the cultural life of Lithuania bringing a vital energy, original programs and great mastery and was soon granted with the name of **Lithuanian State Symphony Orchestra**. By its 10th anniversary on the 30th of January in 1999 orchestra held its first concert in a new concert hall of 1000 seats – Vilnius Congress Concert Hall, the biggest scene of academic concerts in capital city.

Lithuanian State Symphony Orchestra performs exquisite new programs and most complicated compositions every season – these are prominent symphonic pieces, great vocal-symphonic compositions and instrumental concerts. Many symphonic premieres of Lithuanian composers were trusted for the mastery of Lithuanian State Symphony Orchestra and its artistic director Gintaras Rinkevičius. All symphonies by G. Mahler and L. van Beethoven have become a great mark of quality for Lithuanian State Symphony Orchestra that has performed them all. Numerous musical repertoires are also enriched with an eloquent list of scenic pieces. Lithuanian State Symphony Orchestra has held more than 10 opera plays which include concert performances of R. Wagner's "The Flying Dutchman" (1995) and "Parsifal" (2004, national premiere), R. Strauss's "Salome" (1997), G. Puccini "Tosca" (1996) and "Turandot" (1999), W. A. Mozart's "The Magic Flute" (2006), and others.

In 2006 Lithuanian State Symphony Orchestra has received a cultural grant from Japanese Government – a great international appreciation and evaluation.

Håkan Hardenberger is the greatest trumpet soloist today and it is not only for his phenomenal virtuosity that he is held in such high regard. Combining his inspired musicianship, technical mastery and unique presence, Håkan Hardenberger, alongside performances of the classical repertoire, is the most noted pioneer of new works for the trumpet.

Håkan Hardenberger performs with the world's leading orchestras. He is a frequent guest at the major festivals of Lucerne, Salzburg and the BBC Proms, and has given recitals in the Konzerthaus Vienna, Wigmore Hall, Tonhalle Zürich and Musikhalle Hamburg.

The list of works written for, and championed by Hardenberger, now stand as key highlights in the trumpet repertoire including works of Sir Harrison Birtwistle, Hans Werner Henze, Rolf Martinsson, Olga Neuwirth, Arvo Pärt and Mark Anthony Turnage.

Håkan Hardenberger was born in Malmö, Sweden. He began studying the trumpet at the age of eight with Bo Nilsson in Malmö and continued his studies both at the Paris Conservatoire, with Pierre Thibaud, and in Los Angeles with Thomas Stevens.

Håkanas Hardenbergeris šiuo metu yra vienas žymiausių trimitininkų ir ne vien dėl fenomenalaus virtuoziško. Sugebėjimas derinti įkvėpiančią muzikalumą, techninį meistriškumą ir unikalią atlikimo preciziką Håkanui Hardenbergeriui leidžia imtis ne tik klasikinio repertuaro, bet ir tapti daugybės naujaisių kūrinių trimitui pirmuoju atlikėju.

Håkanas Hardenbergeris koncertuoja su žymiausiais pasaulio orkestrais. Jis yra nuolatinis svečias didžiausiuose Liucernos, Zalcburgo ir BBC Proms festivaliuose. Tuo pat metu rengia rečitalius tokiose salėse, kaip Vienos Konzerthaus, Wigmore Hall, Ciūricho Tonhalle bei

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras. Maestro Gintaro Rinkevičiaus iniciatyva 1988 m. suburtas jaunų muzikų kolektyvas pirmąjį koncertą klausytojams surengė 1989 m. sausio 30 dieną. Su neblėstančia energija, originaliomis programomis ir aukštu meistriškumu į Lietuvos muzikinį gyvenimą įsiveržusiam orkestrui buvo suteiktas Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro vardas, o minint kūrybinio darbo dešimtmetį, 1999 m. sausio 30 d., orkestras grojo pirmąjį koncertą naujoje 1000 vietų Vilniaus Kongresų rūmų koncertų salėje, didžiausioje sostinės akademinė koncertų salėje.

Išskirtiniu Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro veiklos įvykiu tapo visų G. Mahlerio ir L. van Beethoveno simfonijų atlikimas. Orkestras taip pat jau yra parengęs ir atlikęs daugiau nei 10 operų (daugiausia – koncertiniai pastatymai), tarp jų – R. Wagnerio „Skrajojantis olandas“ (1995), W. A. Mozarto „Užburtoji fleita“ (2006), D. Šostakovičiaus „Ledi Makbet iš Mcensko apskrities“ (2006), J. Juzeliūno „Žaidimas“ (2007) ir kitos.

2006 m. orkestro meninės veiklos reikšmingu tarptautiniu įvertinimu ir pripažinimu tapo Japonijos vyriausybės kultūrinė parama – daugiau kaip 1 mln. litų naujiems muzikos instrumentams įsigyti.

Hamburgo Musikhalle.

Sąrašas kūrinių, užsakytų ir sukurtų Hardenbergeriui, šiuo metu galėtų būti laikomas trimito repertuaro viršūne. Čia yra tokių autorių kūriniai, kaip sero Harrisono Birtwistle, Hanso Wernerio Henzės, Rolfo Martinsson, Olgos Neuwirth, Arvo Pärto ir Marko Anthony Turnage'o.

Håkanas Hardenbergeris gimė Malmėje (Švedija). Aštuonerių pradėjo mokytis groti trimitu pas Bo Nilssoną Malmėje, vėliau tęsė studijas Paryžiaus konservatorijoje pas Pierre'ą Thibaud bei Los Andžele pas Thomasą Stevensą.

Stefan Östersjö (b. 1967) is one of the most prominent soloists within new music in Sweden. Since his debut CD (Swedish Grammy in 1997) he has recorded extensively and toured Europe, the US and Asia. He writes articles on contemporary music and is frequently invited to give lectures and master classes at universities, festivals and academic conferences. His special fields of interest are the interaction with electronics, and experimental work with different kinds of stringed instruments other than the classical guitar. His great interest in chamber music has resulted in the founding of flute, viola and guitar-trio HOT 3 and collaboration with most chamber ensembles and important soloists in Scandinavia such as Jonny Axelsson, Geir Draugsvoll, KammarensembleN, Ensemble Gageego and Ensemble Ars Nova. He is continuously working with composers both in Sweden and abroad on the task of extending the repertory of solo works and chamber music with guitar. Stefan Östersjö studied with Gunnar Spjuth and Prof Per-Olof Johnsson at the Malmö Academy of Music and also with Peder Riis and Magnus Andersson in Stockholm and Darmstadt.

Stefanas Östersjō (g. 1967) yra vienas žymiausių naujosios muzikos atlikėjų Švedijoje. Nuo pat debiutinės kompaktinės plokštelės (už kurią 1997 m. gavo Švedijos Grammy apdovanojimą) pasirodymo, jis intensyviai rengia naujus įrašus bei koncertuoja tiek Europoje, tiek JAV bei Azijoje. Jis rašo straipsnius apie šiuolaikinę muziką ir nuolat yra kviečiamas skaityti paskaitas bei vesti meistriško kursų įvairiuose universitetuose, festivaliuose bei akademinėse konferencijose. Stefano Östersjō domėjimosi sritys susijusios su sąveikos su elek-

tronika tyrinėjimais bei eksperimentiniais kūriniams styginiams instrumentams (kitokiems, nei klasikinė gitara). Ypatingas susidomėjimas kamerine muzika jį įkvėpė suburti fleitos, alto ir gitaros trio HOT 3, taip pat bendradarbiauti su dauguma Skandinavijos kamerinių ansamblių bei solistų, tokių kaip Jonny Axelssonas, Geiras Draugsvollis, „KammarensembleN“, „Ensemble Gageego“ ar „Ensemble Ars Nova“. Jis nuolatos dirba su kompozitoriais tiek Švedijoje, tiek už jos ribų, siekdamas išplėsti solo bei kamerinės muzikos gitarai repertuarą. Stefanus Östersjō studijavo pas Gunnarą Spjuthą ir prof. Perą-Olofą Johnssoną Malmės muzikos akademijoje, taip pat pas Pederį Riisą ir Magnusą Anderssoną Stokholme ir Darmštate.

Established by the contemporary music festival Gaida in 2002, the **Gaida Ensemble** is a large sinfonietta-type contemporary music ensemble that has already proved its ability to perform different kinds of new music with exceptional quality. Being the first ensemble of this sort in Lithuania, the Gaida Ensemble filled a gap in the panorama of Lithuanian modern music. The ensemble produces enthusiastic and precise interpretations of sophisticated opuses by Lithuanian and foreign composers, inspires new creative ideas, and initiates the composers' creation of new inspiring works.

The best of Lithuania's instrumentalists were invited to play for this collective, thus all the musicians of the ensemble are true virtuosos of their respective instruments. Different conductors with outstanding experience in new music have been asked to design programmes for the Gaida Ensemble. The first project was made together with young Finnish conductor Jussi Jaatinen and successfully performed at the GAIDA Festival (October 2002) and in the programme of MaerzMusik Festival of Berliner Festspiele (March 2003).

The recent and up-coming repertoire of the ensemble includes works by

„Gaida Ensemble“: 2002 m. „Gaidos“ festivalio įkurtas kolektyvas – didelės sudėties (simfonijetės tipo) šiuolaikinės muzikos ansamblis – jau spėjo įrodyti gebėjimą kokybiškai atlikti įvairių stilių naująją muziką. „Gaida Ensemble“ sėkmingai užpildo ilgą laiką buvusių tuščių nišų (iki tol panašaus pobūdžio kolektyvo Lietuvoje nebuvo) lietuviškos muzikos panoramoje, entuziastingai ir preciziškai interpretuodamas sudėtingiausius lietuvių bei užsienio kompozitorių opusus, inspiruodamas naujas kūrybines idėjas, skatindamas vertingų kūrinių atsiradimą.

Į ansamblį suburti geriausi Lietuvos instrumentalistai, kolektyvo programoms paruošti kviečiami įvairūs dirigentai, turintys daug patirties šiuolaikinės muzikos srityje. Pirmąją „Gaidos“ ansamblio programą 2002 m. „Gaidos“ festivaliui parengė suomių dirigentas Jussi Jaatinen, su kuriuo 2003 m. ansamblis sėkmingai koncertavo „MaerzMusik“ festivalyje. Ansamblio repertuariniuose planuose – ryškiausių lietuvių autorių bei tokių pripažintų kompozitorių kaip György Ligeti, Luca Francesconi, Gérard Grisey, John Adams, Kaija Saariaho ir kitų autorių kūriniai. 2004 m. an-

leading Lithuanian composers and internationally known authors, such as György Ligeti, Luca Francesconi, Gerard Grisey, John Adams, Kaija Saariaho, and others. In 2004 the Gaida Ensemble made a successful appearance at the Klangspuren Festival in Austria, together with the prominent British violinist Irvine Arditti. Also that year, the ensemble took part at the Venice Biennale, performing together with the Orchestra della Toscana.

A very productive period for the Gaida Ensemble was 2005, marked by new projects and performances such as: the GAS Festival (Sweden), the PAN Music Festival Seoul (Korea), and Melos Ethos Festival Bratislava (Slovakia). In 2008, the collective performed at the Austrian contemporary music Festival 4020.

The rehearsals of "Gaida Ensemble" for this concert were guided by Vyintas Baltakas.

samblis sėkmingai pasirodė „Klangspuren“ festivalyje Austrijoje kartu su žymiu britų smuikininku Irvine'u Arditti; tais pačiais metais ansamblis dalyvavo Venecijos bienalėje, koncertuodamas kartu su Toskanos simfoniniu orkestru. 2005 m. ansamblis dalyvavo Slovakijos šiuolaikinės muzikos festivalyje „Melos-Ethos“, 2008 m. – Austrijos šiuolaikinės muzikos festivalyje „4020“.

Šiam koncertui „Gaida Ensemble“ paruošė Vyintas Baltakas.

24 October, 21.30, Energy Museum

EÖTVÖS AFTER PARTY

Original and remixed by Dublicate, pb8

Peter Eötvös: *Cricket Music* (1970), 5'

Frank Koustrup (ISCM / CANADA): *Nasal Beat* (2007), 5'26"

Jorge Córdoba Valencia (ISCM / MEXICO): *Sound Games* (1982/2006) for solo piano, 8'10"

Ejnar Kanding & Frank Bretschneider (ISCM / DENMARK): *Difficult Shapes & Passive Rhythms* (2007), 9'04"

Marcel Wierckx (ISCM / THE NETHERLANDS): *Black Noise White Silence* (2006), 3'

Gintaras Sodeika: *Tone Ontology No2* (1998), 8'

Rytis Mažulis: *Twittering machine* (1986), 16'

Spalio 24 d., 21.30 val., Energetikos muziejus

EÖTVÖS AFTER PARTY

Dalyvauja Dublicate, pb8

Peter Eötvös: *Cricket Music* (1970), 5'

Frank Koustrup (ISCM / KANADA): *Nasal Beat* (2007), 5'26"

Jorge Córdoba Valencia (ISCM / MEKSIKA): *Sound Games* (1982/2006) solo fortepijonui, 8'10"

Ejnar Kanding & Frank Bretschneider (ISCM / DANIJIA): *Difficult Shapes & Passive Rhythms* (2007), 9'04"

Marcel Wierckx (ISCM / NYDERLANDAI): *Black Noise White Silence* (2006), 3'

Gintaras Sodeika: *Garso ontologija Nr. 2* (1998), 8'

Rytis Mažulis: *Čiauškanti mašina* (1986), 16'

Peter Eötvös**Cricketmusic** (1970), 5'

When I returned from Japan my bag was full of records, a vast number of them with the sounds of nature: birdsong, the creaking of frogs, cricket and insect song. That very year I composed *Cricket Music*. This tape recording composition is a piece of "organized nature", arranged-trouvé, thought through and felt, empathized and thought over. The material of the music exclusively consists of the chirring of crickets, cut and combed like Japanese gardens; a five-voiced madrigal-comedy performed by the tiniest musicians in the world.

*Peter Eötvös***Peter Eötvös****Cricketmusic** (1970), 5'

Kai grįžau iš Japonijos, mano lagaminas buvo pilnas plokštelių – daugelyje iš jų buvo įrašyti gamtos garsai: paukščių čiulbėjimas, varlių kurkimas, svirplių griežimas ir kiti vabzdžių garsai. Būtent tais metais ir sukūriau „Svirplių muziką“ (*Cricket Music*). Šis įrašas-kūrinys, tai dalelė „organizuotos gamtos“ – atrasta aranžuotė, apgalvota ir pajausta, perprasta ir apsvarstyta. Muzikinę medžiagą sudaro vien svirplių griežimas – kaip japoniški sodai apkirptas ir sušukuotas; tai mažiausių pasaulyje muzikantų atliekamas penkiabalsis madrigalas-komedija.

Peter Eötvös

Frank Koustrup. By day, Frank works as a technical writer. By night, he is usually sleepy. But during some evenings, weekends, and vacations, he revisits his former life as a composer, videographer, and photographer. He was born in Sarnia, Ontario, in 1963.

Frankas Koustrupas. Dienos metu Frankas dirba techniniu rašytoju. Naktį jis dažniausiai miega. Tačiau, kai kuriais vakarais, savaitgaliais ar atostogų metu, jis apsilanko savo ansktesniame – kompozitoriaus, videoografo ir fotografo – gyvenime. Frankas gimė 1963 m., Sarnijoje, Ontarijuje.

Nasal Beat (2007), 5'26"

Nasal Beat is the rhythm track for *Purgatory Beat*, a work that is in-progress. *Nasal Beat* mixes a relentless, industrial beat with gritty modulations, echoes, fades, and filtering. The beat is inspired by Detroit techno music and the variety of industrial and agricultural jobs that the composer performed as a young man. The layer of grit evokes poor reception of a distant radio broadcast. This is a reminder of the composer's youthful and frustrated, pre-Internet attempts to hear and learn about new music while living in a small city that was just distant enough from larger centers to permit only static-distorted hints of a larger world. The music sounds like it comes violently out of your nose.

*Frank Koustrup***Nasal Beat** (2007), 5'26"

„Nasal Beat“ („Nosinis pulsas“) – tai vis dar kuriamo opuso „Purgatory Beat“ („Skaistyklos pulsas“) ritmo takelis. Negailestingas „Nasal Beat“ industrinis pulsas persipina su grubiomis moduliacijomis, aidu, feiderių ir filtrų efektais. Tokį ritminį mišinį įkvėpė Detroito techno muzika bei įvairūs jaunystėje kompozitoriaus dirbti pramoniniai ir žemės ūkio darbai. Džeržgiantis fonas primena blogą tolimos radijo stoties ryšį. Tai susiję su amaudžiomis jaunojo kompozitoriaus pastangomis susipažinti su naująja muzika gyvenant mažame miestelyje, kurį, dar prieš atsirandant internetui, geriausiai atveju tepasiekdavo tik statišškai iškraipytos užuominos apie platesnį pasaulį. Muzika skamba taip, tarytum galingai veržtūsi per nosį.

Frank Koustrup

Jorge Córdoba Valencia (b. 1953) – Mexican composer, choral director and orchestra conductor. He made most of his studies at the National Music Conservatory of Mexico. He studied composition and conducting in Spain, Brazil, The Dominican Republic, The United States and Hungary.

He has received numerous national and international awards, such as the Bartók Prize and the Kodaly Medal from the Hungarian government. He has participated in national and international festivals as composer and conductor of his own compositions.

He participated in the World Music Days of the International Society of Contemporary Music (ISCM), held in Romania in 2002, and in Croatia in 2005. In 2005 Córdoba took part in the Academia Yuriko Kuronuma's Japan tour as composer and conductor. He conducted the Mexico-Japan Friendship Orchestras in Tokyo, Oyama, Fujino, Kakogawa and Yokohama, and the Children's Choirs of Oyama and Kakogawa.

Sound Games (1982/2006) for solo piano, 8'10"

I recorded this piece using the resources of a 14-channel recording studio. There are seven brief moduls, each with a different tempo, time signature, and motifs with the only common denominator being one or two notes amongst them. The first module begins, and following it (at intervals of 10, 20, 30, 50, 80 and 130 seconds later), each of the other modules participates. By the time that four minutes and five seconds has elapsed, the timbres of all seven modules have been completely transformed. As of that point, the modules are gradually phased out, in the inverse order in which they had originally appeared.

Jorge Córdoba Valencia

Ejnar Kanding (b. 1965) is one of the most talented Danish composer's. Since 1996, Kanding has concentrated on chamber and solo compositions with the computer as a central tool both in the composition process and in performance. The computer is used both to expand the sound of acoustic instruments, and as an instrument in its own right, playing programmed sound material.

Kanding's aesthetics are permeated by opposites in a stylistically homogeneous sound world: The con-

Jorge Córdoba Valencia (g. 1953) – Meksikos kompozitorius, choro vadovas ir orkestro dirigentas. Didžiąją dalį mokslų baigęs Meksikos Valstybinėje muzikos konservatorijoje, studijavo kompoziciją ir dirigavimą Ispanijoje, Brazilijoje, Dominikos Respublikoje, JAV ir Vengrijoje.

Pelnė daug įvairių nacionalinių ir tarptautinių apdovanojimų, tarp jų – Bartoko prizą ir Kodaly medalį iš Vengrijos vyriausybės. Dalyvauja įvairiuose vietiniuose ir tarptautiniuose festivaliuose kaip kompozitorius ir savo kūrinių dirigentas. 2002 m. dalyvavo

ISCM Pasaulio muzikos dienosose Rumunijoje, 2005 m. – Kroatijoje. 2005 m. kaip kompozitorius-dirigentas dalyvavo Yuriko Kuronoma akademijos organizuotame turnė po Japoniją. J. C. Valencia dirigavo Meksikos-Japonijos draugystės orkestrams Tokijuje, Ojamoje, Fudžine, Kakogavoje ir Jokohamoje, taip pat Ojamos ir Kakogavos vaikų chorams.

Sound Games (1982/2006) solo fortepijonui, 8'10"

Šį kūrinį įrašiau pats, naudodamas 14 kanalų garso įrašymo aparatūrą. Jame yra septyni trumpi skirtingo tempo, metro ir melodikos moduliai – tarp jų tėra vienas ar du bendri garsai. Pasigirdus pirmajam moduliu, tam tikrais laiko intervalais (10, 20, 30, 50, 80 ir 130 sekundžių) įstoja ir kiti moduliai. Po keturių minučių ir penkių sekundžių visų septynių modulių tembrai visiškai pasikeičia (*). Nuo šio momento moduliai palaipsniui „išjungiami“ – atvirkštine tvarka nei jie pasirodė iš pradžių.

Tembrinė „transformacija“ šiuo atveju panaši į amerikiečių kompozitoriaus Johno Cage'o (1912–1992) naudotą fortepijono „preparavimo“ techniką, kai ant instrumento stygų dedami įvairūs daiktai (vinys, varžtai, gumos ar medžio gabalėliai).

Jorge Córdoba Valencia

Ejnaras Kandingas (g. 1965 m.) – vienas talentingiausių danų kompozitorių. Nuo 1996-ųjų jis susitelkė ties kameriniais ir solo kūriniais, kuriuos kuriant ir atliekant pagrindine priemone tapo kompiuteris. Kompiuteris ne tik išplečia akustinių instrumentų skambesį, bet ir pats atlieka instrumento vaidmenį grodamas suprogramuotą garsinę medžiagą.

Kandingo estetika, tai – vienodame pasaulyje prasiskverbiančios priešingybės: tęstinumas prieš nutrūkstumą, statika prieš dinamiką, paprastumas

tinuous versus the discontinuous, the static versus the dynamic, simplicity versus complexity, the synchronous versus the non-synchronous and the unambiguous versus the ambiguous and manifold.

The music of Kanding has been performed worldwide at important festivals: International Computer Music Conference (2004) in Miami, Interactive arts performance series (2003) in New York City, World Music Days (ISCM 2002) in Hong Kong and the 31e Festival international des musiques et créations électroniques de Bourges, France (2001).

Frank Bretschneider (b. 1956) is a German electronic composer based in Berlin. His work is known for precise sound placement, complex, interwoven rhythm structures and its minimal, flowing approach. Described as “abstract analogue pointillism,” “ambience for spaceports” or “hypnotic echo-chamber pulse-beat”, Bretschneider’s subtle and detailed music is echoed by his visuals: realizations of the qualities found in music, perfectly translated within visual phenomena.

In 1995, Bretschneider and fellow AG.GEIGE band member Olaf Bender founded the Rastermusic record label. In 1999 this label merged with Carsten Nicolai’s Noton label, to become Raster-Noton. Bretschneider has released material on record labels such as 12k, Raster-Noton, Mille Plateaux, Fällt and Bip Hop.

He has performed at music and new media festivals such as Ars Electronica, Cut & Splice, Mutek, Offf, Sonar, Steirischer Herbst, Transmediale, Ultima, etc.

Difficult Shapes & Passive Rhythms (2007), 9’04”

The work *difficult shapes & passive rhythms* is created as a collaboration in between two artists. The aesthetics is in between minimalistic clicks and hardcore modernism. *Difficult shapes* refers to the strange orchestral sounds composed by Kanding, and the *passive rhythms* refers to the beats, cuts and clicks composed by Bretschneider. The surround spatialization is made by Kanding and the video is developed by Bretschneider.

prieš sudėtingumą, sinchronika prieš nesinchroniškumą, dviprasmiškumas prieš nedviprasmiškumą arba įvairialypiškumą.

Kandingo muzika atliekama svarbiuose festivaliuose visame pasaulyje: Tarptautinėje kompiuterinės muzikos konferencijoje Majamyje (2004), Interaktyvaus meno renginių serijoje Niujorke (2003), ISCM Pasaulio muzikos dienoje Hong Konge (2002) ir 31-ajame Tarptautiniame muzikos ir elektroninių kūrinių festivalyje Burže, Prancūzijoje (2001).

Frankas Bretschneideris (g. 1956 m.) – Berlyne reziduojantis vokiečių elektroninės muzikos kūrėjas. Jo darbai žinomi ir vertinami už precizišką garsų sudėliojimą, sudėtingas, persipynusias ritmo struktūras ir minimalizuotą, sklandų jų poveikį. Subtilių ir detaliuotą Bretschneiderio muziką, apibūdinamą kaip „abstraktus analoginis puantilizmas“, „kosmodrominė atmosfera“ ar „hipnotizuojantis aido erdvės pulsavimas“, atkartoja ir jo vaizdai: vizualių fenomenų pavidalu tobulai perteiktos muzikos savybės.

1995 m., Bretschneideris ir jo kolega iš AG.GEIGE grupės, Olafas Benderis, įsteigė „Rastermusic“ įrašų kom-

paniją, kuri 1999-aisiais susijungė su Carsteno Nicolai’aus „Noton“ ir tapo „Raster-Noton“. Bretschneiderio kūrybą yra išleidusios tokios įrašų kompanijos kaip „12k“, „Raster-Noton“, „Mille Plateaux“, „Fällt“ ir „Bip Hop“.

Jis grojo įvairiuose muzikos ir naujosios media festivaliuose, tarp jų – „Ars Electronica“, „Cut & Splice“, „Mutek“, „Offf“, „Sonar“, „Steirischer Herbst“, „Transmediale“, „Ultima“ ir kt.

Difficult Shapes & Passive Rhythms (2007), 9’04”

Kūrinys „Difficult Shapes & Passive Rhythms“ („Sudėtingos formos ir pasyvūs ritmai“) – bendras dviejų menininkų darbas, kurio visa estetika slypi tarp minimalistinių spragtelėjimų ir „hardkorinio“ modernizmo. „Sudėtingos formos“ – tai Kandingo sukurti keisti orkestro garsai, o „pasyvūs ritmai“ – Bretschneiderio sudėlioti pulsai, pjūviai ir spragtelėjimai. Kandingui priklauso aplinkos suerdvinimas, o Bretschneideriui – video vaizdų išplėtojimas.

Marcel Wierckx (b. 1970) studied instrumental and electronic music composition in Canada before moving to the Netherlands in 1999. There he continued his studies in electronic music composition at the Utrecht School of Music Technology. Since then he has been active as a sound and video artist as well as composing instrumental and electronic music for concert, film, theater and dance.

Recent projects include the soundtrack for the film *Tussenland* (Sleeping Rough), which received the Tiger Award at the Rotterdam International Film Festival, the installation *Reis* (Journey) which was commissioned by the NPS Radio for the 400th anniversary of the Dutch East Indies Company, and the internet-based installation *War Memes* for the 2005 European Capital of Culture project in Cork, Ireland.

Marcel is a founding member of MorphoDidius, a performance group which specializes in multimedia productions where technology plays a vital role. He created the music and video images for their dance productions *Voyeur*, *Voyou*, *Voyant* and *Entropy*, and the co-production *Mensa Secunda* with Jorge Isaacs which was awarded the Jur Naessens Prize in 2005.

Black Noise White Silence (2006), 3'

Zwarte Ruis Witte Stilte (*Black Noise White Silence*) is a compact, computer-generated audiovisual work which makes use of minimal resources to demonstrate the impact possible with digital media. The tight synchronization of video and audio is the dominant source of tension in this piece - the visual activity is mapped explicitly pixel-per-pixel to the audio track, resulting in an intense multi-sensorial experience for the viewer. It was inspired by the experimental video works of computer graphics pioneers such as Lillian Schwartz and John Whitney. The use of fractal-generated source material gives this work an organic quality, while its compact form provides a sense of immediacy and contiguity.

Black Noise White Silence was conceived and created as a pure representation of music as digital data. The digital medium has rapidly dominated the way in which we not only create music, but especially in how music is consumed. Because of this, digital representations of sound are now nearly always the stage between the composer and the realization of a composition, as well as the step between the realized composition and its consumption by an audience.

However most people rarely stop to think about this new way of representing sounds and images and the implications of the digital medium. One obvious benefit is the ease of distribution of digital works: *Black Noise White Silence* can be viewed in a multitude of contexts, from film theater to television to

Marcelis Wierckxas (g. 1970) studijavo instrumentinės ir elektroninės muzikos kompoziciją Kanadoje. 1999-aisiais persikėlė į Nyderlandus, kur tęsė mokslus Utrechto Aukštojoje muzikos ir meno mokykloje. Jau nuo tada yra aktyvus garso ir video menininkas, kuria instrumentinę ir elektroninę muziką koncertams, filmams, teatro ir šokio spektakliams.

Tarp vėliausių jo darbų – filmo „Tussenland“ („Neramiai miegant“) garso takelis, kuris pelnė Tigro premiją (Tiger Award) Tarptautiniame Roterdamo filmų festivalyje; NPS Radio užsakymu sukurta instaliacija

„Reis“ („Kelionė“), skirta 400-ajam „Dutch East Indies“ kompanijos jubiliejui; internetinio pobūdžio instaliacija „War Memes“ 2005-ųjų metų Europos Kultūros sostinės projektui Korke, Airijoje.

Marcelis – vienas „MorphoDidius“ įkūrėjų. Tai grupė atlikėjų, kurių specializacija – multimedijų produkcija, kur pagrindinį vaidmuo tenka technologijoms. Marcelis kūrė muziką ir vaizdinę medžiagą „MorphoDidius“ šokių kūriniams „Voyeur“, „Voyou“, „Voyant“ ir „Entropy“, o jo bendras projektas su Jorge Isaacu „Mensa Secunda“ 2005-aisiais pelnė Jur Naessens prizą.

Zwarte Ruis Witte Stilte (2006), 3'

„Zwarte Ruis Witte Stilte“ („Juodas triukšmas balta tyla“) – kompaktiškas, kompiuteriu generuotas audiovizualinis kūrinys, kuriame naudojami minimalūs ištekliai, norint pademonstruoti skaitmeninių medijų įtakos potencialą. Glaudus audio ir video procesų sinchronizavimas šiame kūrinyje tampa dominuojančiu įtampos šaltiniu: vizualus vyksmas pikselių tikslumu atitinka audio takelį. Rezultatas – intensyvi daugiajutiminė patirtis žūrovui. Įkvėpimo kūriniui semtasi kompiuterinės grafikos pionierių, tokių kaip Lillian Schwartz ir Johnas Whitney, eksperimentiniuose video darbuose. Fraktalo principu generuotos pirminės medžiagos panaudojimas kūriniui suteikia organiškumo, tuo pat metu jo kompaktiška forma suteikia *čia ir dabar* pojūtį. „Juodas triukšmas balta tyla“ buvo sumąstyta ir sukurta kaip gryna muzikos skaitmeniniu pavidalu reprezentacija. Skaitmeninė terpė greitai užėmė dominuojančią poziciją ne tik kuriant muziką kūrime, bet ir ją leidžiant. Kaip tik todėl, skaitmeninis garso atvaizdavimas šiandien beveik visada yra ta stadija, kuri sujungia kompozitoriaus sumanymą ir jo kūrinio įgyvendinimą, kaip, beje, ir žingsnį nuo atlikto kūrinio iki jo išleidimo.

Vis dėlto retas žmogus susimasto apie naujus garso ir vaizdo reprezentavimo būdus, kaip ir apie skaitmeninių priemonių reikšmę. Viena akivaizdi skaitmeninių darbų nauda – platinimo paprastumas: kūriniu „Juodas triukšmas balta tyla“ galima mėgautis įvairiausiuose kontekstuose, nuo kino teatro iki televizijos ar net iPodVideo, nei kiek nesumenkinant nei kūrinio

iPodVideo, without losing its meaning or intention. In a sense, the medium is the work itself, and the medium is in this case flexible enough to allow infinite transpositions of the work to many different contexts.

Marcel Wierckx

Gintaras Sodeika is best known for his theatre production compositions. At the beginning of his career, Sodeika's work was informed with unconventionality - happenings, site-specific works, sound installations, compositions of instrumental theatre. The concert trend of his music is also noted for certain theatricality and references to the contemporary popular culture. The composer himself describes his works of recent years as 'academic techno' - whimsical combination of traditional musical values with new technologies. Sodeika's works often contain bizarre humour and self-irony.

As the best theatre composer in Lithuania, he was awarded the Christopher Prize in 1998, and the Gold Stage Cross in 2006. 1999-2003 Sodeika was Chairman of the Lithuanian Composers' Union, and 2000-2006, he was President of the Lithuanian Copyright Protection Association; 2003-2005, and since 2006, he is the Lithuanian Vice-Minister for Culture. Presently he is also Head of the Electronic Music Studio at the Lithuanian Academy of Music and Theatre.

Tone Ontology No2 (1998), 8'

In the beginning there was rhythm...

Ontology is the origin of existence, and of all that exists... In this case, the reference is to the ontology of tone.

The author as if emphasizes the idea that in the beginning there was rhythm, and therefore the sound pitch is not all that important. The focus is on the magic of rhythm, affecting nowadays heroes in the same way it affected primeval man...

The composer himself describes his *Tone Ontology No.2* as "academic techno." Based on specific rhythms fused with harmonic, textural and dynamic colours, the piece fuses elements of minimalism and jazz.

Rhythm is the most complex parameter of this work, yet this complexity is somewhat challenged by a certain level of monotony.

Rūta and Zbignevas Ibelhauptas

prasmės, nei jo siekių. Tam tikra prasme, pats kūrinys yra terpė, ir šiuo atveju ta terpė pakankamai lanksti, kad galėtų būti neribotai perkėlinėjama į įvairius kontekstus.

Marcel Wierckx

Gintaras Sodeika (g.1961) geriausiai yra žinomas kaip muzikos teatru kompozitorius. Kūrybinio kelio pradžioje Sodeikos kūryba buvo gana netipiška – happeningai, garso instaliacijos, instrumentinio teatro kompozicijos. Jo koncertinė muzika taip pat išsiskiria tam tikru teatriškumu, nuorodomis į populiarios muzikos kultūrą. Pats kompozitorius savo paskutiniųjų metų kūrybą apibūdina kaip „akademinį techno“ – keistą tradicinių muzikos vertybių ir naujų technologijų derinį. Sodeikos kūriniams dažnai nestinga įmantraus humoro ir saviironijos.

Kaip geriausias sezono teatro kompozitorius, jis yra gavęs Kristoforo (1998) bei Auksinio scenos kryžiaus (2006) apdovanojimus. 1999-2003 m. – Lietuvos kompozitorių sąjungos pirmininkas, 2000-2006 m. – Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos prezidentas, 2003-2005 ir nuo 2006 m. – Lietuvos kultūros viceministras. Šiuo metu Gintaras Sodeika taip pat yra Lietuvos muzikos ir teatro akademijos elektroninės muzikos studijos vedėjas.

Garso ontologija Nr. 2 (1998), 8'

Pradžioje buvo ritmas...

Ontologija – tai būties pradmuo, visa ko pradžia. Čia gi kalbama apie garso ontologiją.

Autorius tarsi akcentuoja mintį, kad pradžioje buvo ritmas – garso aukštis čia nėra toks svarbus. Daugiausia dėmesio sutelkta į ritmo magiją, kuriai jautrus buvo ir pirmykštis žmogus, ir mūsų laikų herojus...

Kompozitorius „Garso ontologiją Nr.2“ apibūdina kaip „akademinį techno“. Kūrinys pagrįstas specifiniais ritmais, kurie nuspalvinti harmoninėmis, faktūrinėmis, dinaminėmis spalvomis; čia jungiami minimalizmo ir džiazio elementai.

Ritmas yra sudėtingiausias šio kūrinio atlikimo parametras, kurio komplikuotumas gretinamas su tam tikra monotonija.

Rūta ir Zbignevas Ibelhauptas

Rytis Mažulis (b. 1961) is one of the most distinctive Lithuanian composers, representing the super-minimalist trend in Lithuanian music, always taking into account the same repetitive principles, supplemented with new ideas, close to various avant-garde techniques. Having felt the strong influence of Conlon Nancarrow's and Giacinto Scelsi's concepts, he writes radical monistic compositions, based only on a canon technique, frequently using computers. Though there are relics of Renaissance polyphony in his music, it is sometimes more akin to rock in its compressed sound; in its hyper-dissonance and micro intervals – to Scelsi's contemplations; and with regard to its form – to gigantic op art compositions, exhibiting very slowly and consecutively alternating constellations. Mažulis' music bears a fairly distinctive mark of laboratory work, though it does preserve a certain degree of academic correctness.

Rytis Mažulis received two awards for best vocal composition (*ajapajapam*, 2002; *Form Is Emptiness*, 2006) at the competition organized by the Lithuanian Composers' Union, and was awarded the Lithuanian National Prize in 2004. In 2006, Mažulis was appointed Head of the Composition Department of the Lithuanian Academy of Music and Theatre.

Šarūnas Nakas, MILC

Twittering Machine (1986), 16'

Twittering Machine comes from the debut period of the composer. In his personal career it marks a "machinist period" (1984–7); on the larger scale it represents an entire generation of Lithuanian "machinists" (Rytis Mažulis, Šarūnas Nakas, Nomedas Valančiūtė, Gintaras Sodeika, and others). These composers brought industrial pulse, technical sounds of the city and fast-moving machinery to Lithuanian music, and provided it with futuristic labels. The sound of the *Twittering Machine* may resemble the mechanical "music" of gearwheels in action.

Gražina Daunoravičienė

Rytis Mažulis (g. 1961) yra viena ryškiausių figūrų Lietuvos šiuolaikinėje muzikoje, atstovaujantis vadinamajai superminimalizmo kryptį, kai repetityviniai principai praturtinami įvairiomis avangardui artimomis idėjomis. Kompozitorius patyrė stiprią Conlono Nancarrowo ir Giacinto Scelsi konceptų įtaką, rašo radikalias monistines kompozicijas, remdamasis tik kanono technika ir dažnai pasitelkdamas kompiuterius. Nors jo muzikoje esama Renesanso polifonijos reliktų, tačiau skambesio kompresija jį kartais artimesnė rokiui, hiperdisonansiškumu ir mikrointervalika - Scelsi kontempliacijoms, o formos požiūriu - mižiniškoms oparto kompozicijoms, kuriose eksponuojamos labai lėtai ir nuosekliai kintančios konstelacijos. Mažulio muzika turi gana ryškų laboratorinės kūrybos atspalvį, tačiau išlaiko akademinio korektiškumo balansą.

R. Mažulis dukart laimėjo prizą už geriausią vokalinių kūrinį („ajapajapam“, 2002; „Forma yra tuštuma“, 2006) Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūrinių konkurse. 2004 m. kompozitorius tapo Lietuvos nacionalinės premijos laureatu. Nuo 2006 m. Rytis Mažulis yra Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Kompozicijos katedros vedėjas.

Šarūnas Nakas, MILC

Čiauškanti mašina (1986), 16'

„Čiauškanti mašina“ atriedėjo iš Rytis Mažulio debiuto laikų. Ji žymėjo kompozitoriaus kūrybos „mašinistinių“ periodą (1984–1987) ir kartu pristatė lietuvių kompozitorių „mašinistų“ kartą (Rytis Mažulis, Šarūnas Nakas, Nomedas Valančiūtė, Gintaras Sodeika ir kt.). Industrijos bildesys, techniškieji miesto, dinamiškai judančių mechanizmų garsai į lietuvių muziką atėjo kartu su šia kompozitorių karta. „Čiauškanti mašina“ garsai galėtų priminti mechaniškai judančių krumpliaračių muziką.

Gražina Daunoravičienė

Duplicate. The founding members of the “nu-dub” collective Duplicate - Genys, member of one of the oldest DJ teams One Ear Stereo, and Pablik, ex-bassist of the cult easy listening / jazzy house band Empty - are united by long history of collaboration and shared love for wobbling sub-bass, reverb-soaked strummed guitar sounds, and syncopating drum rhythms. In the music of Duplicate, these fundamental elements of classic Jamaican dub are recycled and seamlessly merged with modern minimal and dub techno aesthetics, as well as with influences of other electronic genres - breaks, electro, experimental electronica, etc. The success of this sonic blend is made possible by the solid musical experience of both Genys and Pablik, the two being long-time experts of sophisticated beat-and-bass-driven music. The group also includes VJ Eimis, as well as drummer Marijus Aleksa. They have shared the stage with Rhythm + St. Paul Hilaire, Roni Size + MC Dynamyte, Togetha Brotha Soundsystem. Their track *Peace* is included in the Elektronik Baltikum compilation.

Jurij Dobriakov

pb8 pseudonym is a visual progression of ornaments, code for understanding the authors work. P - b it is progression of the form which author creates. 8 is an ornament of the infinity that allows possibility for individual interpretations irreturnability. For me, the main feature of expression is a system of repetition that regularly adopts new elements and carries to spiral, an interpretation of entity. I follow it in my work with audio, video, light, people and etc.

I was born 1983 in Kaunas, Zaliakalnis district.. Lithuania. Attended Kaunas “Purienos” secondary school. Higher education: 2001-2006 bachelor degree in photography and media arts, Vilnius art academy. Now I’m continuing my master degree studies in the same place.

Duplicate. Abu „naujojo dub“ kolektyvo „Duplicate“ narius - vienos ilgiausiai egzistuojančių DJ komandų „One Ear Stereo“ narį Genį ir kultinės *easy listening / jazzy house* grupės „Empty“ eks-bosistą Pabliką - vieni ilga bendradarbiavimo istorija ir bendra meilė pulsuojančioms boso linijoms, reverberacijose skendintiems gitaros garsams bei sinkopuotiems būgnų ritmams. „Duplicate“ muzikoje šie pamatiniai jamaikietiškos *dub* muzikos elementai mutuoja ir yra sulydomi su modernaus *dub techno* estetika, taip pat kitų elektroninės muzikos žanrų - elektro, eksperimentinės elektronikos - įtakomis. Grupės sudėtyje taip pat yra VJ Eimis, pasirodymuose gyvai kuriantis videoinstaliacijas, bei būgnininkas Marijus Aleksa. Grupė yra grojusi kartu su Rhythm + St. Paul Hilaire, Roni Size + MC Dynamyte, Togetha Brotha Soundsystem. „Duplicate“ kūrinys „Peace“ yra įtrauktas į kompiliaciją Elektronik Baltikum.

Jurij Dobriakov

pb8 – ornamentų algoritmas, prezentuojantis autorių bei stebimo kūrinio suvokimo formulę. P – b autoriaus sukurta formos progresija, 8 – vertikalus begalybės simbolis, forma tęsiama stebėtojo. Andrius Rugevičius / pb8. Gimiau 1983 m. Lietuvoje, Kauno Žaliakalnio rajone. Baigiau Kauno Purienu vidurinę mokyklą. Studijos: 2001-2006 m. studijavau Vilniaus dailės akademijos Fotografijos ir medijos meno katedroje, įgijau bakalauro laipsnį. Šiuo metu toje pačioje katedroje tęsiu magistro studijas.

25 October, 15.00-19.00 / 26 October,
13.00-19.00, St. Catherine's Church

MORTUOSPLANGO, VIVOS VOCO

Audiovisual installation
Music: Jonathan Harvey
Video: Visual Kitchen

Spalio 25 d., 15.00-19.00 val. / Spalio 26 d.,
13.00-19.00 val., Šv. Kotrynos bažnyčia

MORTUOSPLANGO, VIVOS VOCO

Audiovizualinė instaliacija
Muzika: Jonathan Harvey
Video: Visual Kitchen

Jonathan Harvey

Mortuos Plango, Vivos Voco (1980) computer-manipulated concrete sounds (pre-recorded quadraphonic tape), 9'

Commissioned by IRCAM

From 1976 to 1980 my son Dominic was a chorister at the Winchester Cathedral. During that period, and ever since, I have written a number of works associated with that wonderful building and choir. Listening to the choir rehearse, as I often did, with the bells simultaneously ringing above, was a strong source of inspiration for me to start off this work, based entirely on the sound of a boy's voice and the ringing of the largest church-bell. On this huge black bell, the following text is inscribed in beautiful lettering: HORAS AVOLANTES NUMERO, MORTUOS PLANGO, VIVOS AD PRECES VOCO (I count the fleeting hours, I lament the dead, I call the living to prayer). The bell counts time (marking the beginning of each hour with a differently pitched first stroke): its sonority itself being a "dead" sound, whereas the boy's voice represents the "world of the living." The bell envelops the audience, as if engulfing it; meanwhile the boy "flutters" about like a free spirit.

The sounds were recorded in 1980, and taken to IRCAM – the sound-research institute in Paris that commissioned the work – where they were manipulated using a computer and crossbred with synthetic simulations of the same sounds. Transforming the latter, given they were purely digital creations, made it possible to seamlessly shift from a vowel sung by the boy, to the complex sound spectrum of the bell, consisting of 33 partials. It is expressly these partials, and the bizarre intervals they form, that I used as a foundation of the work's harmonious sound structure.

Having faced the rather fearsome world of machinery, I decided not to produce a dehumanised creation, and so kept fairly close to the world of natural sounds. New computer technology uncovers vast unprecedented territory; and yet, one humbly realises, that no matter how beguiling its technical wizardry, it cannot be conquered but by penetration of human spirit: a process, which will be neither rapid, nor easy.

Jonathan Harvey

Jonathan Harvey

Mortuos Plango, Vivos Voco (1980) kompiuteriu valdomi konkretūs garsai (iš anksto įrašyti į kvadrofonišią juostelę), 9'

IRCAM užsakymas

Nuo 1976 iki 1980 m. mano sūnus Dominicas dainavo Vinčesterio katedros choro. Nuo to laiko esu parašęs ne vieną to nuostabaus pastato ir choro įtakotą kūrinį. Dažnas dalyvavimas choro repeticijose viršuje aidinčių varpų fone įkvėpė parašyti ir šį kūrinį. Jo pagrindas – berniuko balso ir didžiojo varpo skambesys.

Ant šio didžiulio juodo varpo dailiomis raidėmis užrašytas toks tekstas: HORAS AVOLANTES NUMERO, MORTUOS PLANGO, VIVOS AS PRECES VOCO (skaičiuoju valandas, apraudu mirusiuosius, šaukiu gyvuosius maldai). Varpas muša valandas (kiekviena turi skirtingo aukščio pirmąjį dūžį); jis reprezentuoja „mirusį“ garsą, o berniukas – gyvųjų pasaulį. Varpo skambesys apgaubia klausytojus, jie tarsi jo viduje, o berniukas „sklando“ aplinkui, tarytum, dvasia.

1980 m. garsai buvo įrašyti ir nuvežti į IRCAM – garso tyrimo institutą Paryžiuje, kuris užsakė šį kūrinį. Ten, pasitelkus kompiuterį, jie buvo manipuliuojami ir sukryžminti su dirbtine to paties garso simuliacija. Transformuojant pastaruosius – grynai skaitmeninius tvarinius – buvo galima neįtamai pereiti nuo berniuko dainuojamos balsės į sudėtingą varpo skambesio spektrą, sudarytą iš 33 dalių. Kūrinio garsinė struktūra pagrįsta būtent šiomis spektro dalelėmis ir iš jų susidaranciais keistais intervalais. Juos naudoju kaip atspirties tašką harmonijai. Susidūręs su bauginančiu mašinerijos pasauliu buvau nusprendęs nerašyti dehumanizuoto kūrinio, todėl nenuolatau nuo natūralių garsų pasaulio. Naujoji kompiuterių technologija atveria beprecedentiškai plačią erdvę. Kukliai supranti, kad ir kaip ji žavėtų technologiniais burtais, tačiau tik prasiskverbianti žmogiška dvasia šią erdvę gali užkariauti; ir tas skverbimasis nebus nei greitas, nei lengvas.

Jonathan Harvey

Visual Kitchen started in the late nineties as a collective that focused on live media mixing and is considered one of the pioneers in the Belgian vj-history. In the early days the main activities aimed for the dance floor, with a residency at the Brussels' Cybertheatre, collaborations with mayor Belgian dance-events (10daysOff, I Love Techno, Groovecity) and a long track record of underground performances (RephlexNight, Seats'nBeats). An 'artist in residency'-status at 'Concertgebouw' in Bruges in 2003 were a turning point in the artistic approach, opening up the horizons towards all kinds of different musicians to play with and acquiring a personal set of semantics in performing. With interpretations of the K.H.Stockhausen score *Pole für 2* for dual MX50 with feedback or the visual adaptation of the original audiotape that accompanied the *Laborintus II* opera by L.Berio, they set themselves a new standard.

Through the years the active collective grew smaller and the network of visual artists grew stronger, resulting in a totally different approach nowadays: Only two of the original members (Sam Vanoverschelde & Jurgen Van Gemert) are still active in the organization producing live visuals and audiovisual art in their own right, but also co producing live audiovisual events such as the Cimatics Festival, or act as a service to organizations (such as Pukkelpop).

10-ojo dešimtmečio pabaigoje susibūręs kolektyvas „**Visual Kitchen**“ nuo pat pradžių daugiausia dėmesio skyrė gyvam audiovizualiniam miksavimui ir Belgijoje yra laikomas vietinių „vidžėjavimo“ tradicijų pradininkų. Savo veiklą kolektyvas pradėjo pasirodymais įvairiose šokių aikštelėse, rezidavo Briuselio „Cybertheatre“, bendradarbiavo su didžiausiais Belgijos šokių muzikos renginiais (tarp jų – „10daysOff“, „I Love Techno“, „Groovecity“), ir garsėjo nuolatinio dalyvavimo „pogrindžio“ vakarėliuose („RephlexNight“, „Seats'nBeats“). 2003 m. kolektyvo nariams tapus reziduojančiais menininkais Briugės „Concertgebouw“, jų kūrybinėje biografijoje įvyko lūžis – atsivėrė naujos galimybės bendradarbiauti su skirtingų sričių bei krypčių muzikais, o drauge formuoti savitą atlikimo semantiką. Į naujas menines aukštumas jie kopė interpretuodami tokius kūrinius kaip Karlheinz Stockhauseno „Pole für 2“ dvigubam MX50 su grįžtamuju ryšiu ar kurdami vaizdinę originalios Luciano Berio operos „Laborintus II“ fonogramos versiją. Laikui bėgant nuolatos koncertuojančių kolektyvo narių mažėjo, o vaizdo menininkų tinklas stiprėjo, tad šiuo metu kolektyvas remiasi visiškai kitokia veiklos koncepcija. Gyvuose audiovizualiniuose pasirodymuose dalyvauja tik du kolektyvo senbuviai (Samas Vanoverschelde ir Jurgenas Van Gemertas), bet sykiu jie bendradarbiauja organizuojant įvairius gyvo audiovizualinio meno renginius (pavyzdžiui festivalį „Cimatics“) arba teikia paslaugas kitoms organizacijoms (pavyzdžiui, festivaliui „Pukkelpop“).

Swedbank

„Swedbank“ –
naujas „Hansabanko“ vardas

Tel. 1884, www.swedbank.lt

25 October, 17.00-19.00 / 26 October, 13.00-19.00, Contemporary Art Centre

AUDIOVISUAL INSTALLATIONS

Casper Cordes & Thomas Lindvig (ISCM / DENMARK): *Fuerteventura2007* (CAC basement lobby)

Ad van Buuren (ISCM / THE NETHERLANDS): *Spiral Dance* (CAC 2nd floor lobby)

Erik Bünger (ISCM / SWEDEN): *Dark Was The Night Cold Was The Ground* (CAC southern hall)

David Brynjar Franzson (ISCM / ICELAND): *S-Be2* (CAC 1st floor lobby)

Spalio 25 d., 17.00–19.00 / Spalio 26 d., 13.00-19.00 val., Šiuolaikinio meno centras

AUDIOVIZUALINĖS INSTALIACIJOS

Casper Cordes & Thomas Lindvig (ISCM / DANIJA): *Fuerteventura2007* (ŠMC požeminė foje)

Ad van Buuren (ISCM / OLANDIJA): *Spiral Dance* (ŠMC antro aukšto foje)

Erik Bünger (ISCM / ŠVEDIJA): *Dark Was The Night Cold Was The Ground* (ŠMC pietinė salė)

David Brynjar Franzson (ISCM / ISLANDIJA): *S-Be2* (ŠMC pirmo aukšto foje)

Casper Cordes graduated as composer from the Royal Danish Academy of Music in 2006. His music has been played in Denmark, Germany, Norway, Holland, Finland, France, Colombia, and USA. He takes special interest in collaborating with soloists specialising in contemporary music and performance, such as the double bass player Kalina Goudeva, and pianist Ellen Ugelvik.

Casperas Cordesas baigė kompoziciją 2006 m. Danijos Karališkojoje muzikos akademijoje. Jo muzika skambėjo Danijoje, Vokietijoje, Norvegijoje, Olandijoje, Suomijoje, Prancūzijoje, Kolumbijoje ir JAV. Kompozitorius ypatingai mielai bendradarbiauja su šiuolaikinės muzikos atlikėjais, tarp jų – kontrabosininke Kalina Goudeva bei pianiste Ellen Ugelvik.

Thomas Lindvig graduated in 2000 from the Goldsmiths College of Fine Art in London, and from the Royal Academy of Fine Arts, Copenhagen, in 2002. His oeuvres are exhibited in Denmark and internationally.

Thomasas Lindvigas 2000 m. baigė Goldsmiths meno koledžą Londone, o 2002 m. – Karališkąją dailių menų akademiją Kopenhagoje. Jo darbai eksponuojami Danijoje ir už jos ribų.

Apparat was founded in 2003 as an artistic co-operation between Casper Cordes and visual artist and sculptor Thomas Lindvig. The duo's main objective is to explore their mutual interest in the relation between sound and substance: working with interactive media, they create representational links between the palpable visual world and intangible sound patterns; areas the two artists explore also when working individually. *Apparat's* interactive and sculptural constructions are often fluid and abstract in character, yet it is not uncommon for them to contain undertones of humour and the uncanny. *Apparat* is based in Copenhagen, Denmark.

Fuerteventura2007 (2007) an interactive installation

Earlier versions of this installation have been on show in Bremen, Germany, where we used a shipping container as the interactive site, and in Copenhagen, Denmark, this time using the lobby of the Charlottenborg. In both cases, sound was projected through three glass plinths in the exhibition room. The plinths were covered with semitransparent film, giving them a mirror-like effect.

Keywords depicting the installation are: identity, mirroring, empathy across cultural borders, the Media's representation of the suffering of 'the other'

Duetą „Apparat“ 2003 m. įkūrė Casperas Cordesas ir vaizduojamojo meno kūrėjas, skulptorius Thomasas Lindvigas. Šio dueto pagrindiniai tikslai – atrasti ryšius tarp garso ir medžiagos. Pasitelkdami interaktyvias medijų priemones, jie kuria sąsajas tarp apčiuopiamo vizualinio pasaulio ir garsinių formų. Abu menininkai taip pat kuria ir individualius darbus. Interaktyvios ir skulptūrinės *Apparat'o* konstrukcijos dažnai yra kintančio, abstraktaus charakterio, tačiau joms nesvetimas humoras ir slėpingumas. *Apparat* įsikūrė Kopenhagoje (Danija).

Fuerteventura2007 (2007), interaktyvi instaliacija

Dvi ankstesnės šios instaliacijos versijos buvo eksponuotos Brėmene (Vokietija) ir Kopenhagoje (Danija). Pirmuoju atveju instaliacija buvo sukurta siuntų konteineriye, antruoju atveju – „Charlottenborg“ foje. Abu kartus garsas buvo projektuojamas per tris stiklinius blokus, uždengtus pusiau skaidria plėvele, suteikiančia jiems veidrodžio efektą. Raktiniai instaliacijos žodžiai – identitetas, atspindys, kultūrinės ribas peržengianti empatija bei medijos priemonėmis reprezentuojama „kito“ kančia ir mūsų reakcija į tai.

and our reactions to it.

We now present a different form of the installation: here the interface is a piece of glass, or perhaps a window that already exists at the exhibition location, covered with semitransparent film. Behind the glass, a video camera records viewer's face movements, assembling them into a pattern which, in turn, triggers the projection of a unique 'sound portrait' consisting of water-sounds and human voices, expressing struggle, pain, sorrow, and so forth, depending on the specifics of the facial expressions manifested by the audience.

The person looking into the mirroring glass sees him/herself 'making faces,' and afterwards has to confront the effect of this action. In this way, we emphasise the issue of the representation of suffering, and of our reactions to it, raising both ethical and existential questions. The title *Fuerteventura* alludes a Spanish tropical island near the West coast of Africa, where, besides tourists, thousands of refugees arrive by boat every year, and nothing has changed to this day, 2007!

Ad van Buuren (b. 1951, The Netherlands) studied painting at the Royal Academy of Arts and Design, in Den Bosch.

He started making studio collages using tape recorders and natural sounds. However, the creative process had to be visualized. This resulted in sound-installation performances, with 7 tape recorders projecting live sounds.

Although new installations have been automated since 1995, they have successfully preserved the dynamics of live performances. Chaotic switching between the analogue neural networks operating the installations prevents them from becoming predictable.

No computers or chips are used, and all employed techniques are exposed to the naked eye of the viewer, and the design of presented materials helps the audience visualize the creation of sound.

Spirals Dance (2005)

This installation consists of dancing metal spirals playing seven small two-string instruments: flexible metal spirals, set off by short magnetic impulses, hit and are countered by the tense strings of the string instruments, creating an unpredictable rhythm.

However, the pace of the magnetic impulses, generated by a neural system, also changes constantly. Due to the feedback mechanism in this particular system, 30 automated switches influence each other in an erratic manner.

Adas van Buurenas (g. 1951 m. Nyderlanduose) studijavo tapybą Karališkojoje menų ir dizaino akademijoje (Den Bosch). Vėliau pradėjo kurti garso kolažus, naudodamas diktofonus ir studijos aplinkos garsus. Tačiau jam rūpėjo ir šio kūrybinio proceso vizualizavimas. Tai paskatino rengti performansus su garso instaliacija, kurioje septynių diktofonų pagalba transformuojami „gyvi“ garsai.

Nuo 1995 m. instaliacijos tapo automatizuotos, nors siekiama išlaikyti gyvų pasirodymų dinamiką. Dėl to instaliacijas valdo analoginiai neutralūs tinklai. Chaotiškos jungtys tinkluose sąlygoja šių instaliacijų

nenuspėjamumą.

Visos technikos yra matomos, čia nenaudojami jokie kompiuteriai ar mikroprocesoriai.

Medžiagos dizainas gali vizualizuoti tai, kaip kuriami garsai.

Spirals Dance (2005)

Šioje instaliacijoje šokančios metalinės spirālės griežia septyniais dvistygiais instrumentais.

Lankščias metalines spirales judina trumpi magnetiniai impulsai. Veikiamos atsakomųjų įtemptų stygų smūgių, spirālės užgauna styginius instrumentus besikeičiančiu ritmu.

Tačiau nuolat kinta ir magnetinių impulsų ritmas, kurį kuria nervų sistema. Šioje sistemoje 30 automatinių jungiklių (suveikiančių nustatytu laiku)

The network's chaotic information is the basis of the changing rhythm in magnetic impulses.

It is possible to track the process taking place in the system's "brain" by observing lights going on and off, triggered by diodes that generate light and magnetic impulses. The result – an ever-changing, yet smooth sound of string instruments, somewhat resembling classical Japanese music. [logotipas: Fonds-Eng.pdf]

Erik Büniger is a Swedish artist, composer, musician and writer residing in Stockholm and Berlin. Using existing music and films, he remixes and re-contextualises media for use in performances, installations and Internet projects.

dark was the night cold was the ground (2006)

An installation of sound and light, created specially for the exhibition Treasures in the cellar of the old Königstadt Brewery in central Berlin. Three turntables simultaneously play the same wordless gospel tune, recorded in 1927 by Blind Willie Johnson. Lights attached to each turntable vary according to the tempo of the playing records. Separate computers regulate both the speed and intensity of each turntable's lights. The room falls in and out of darkness as the Gospel tune changes from slow murmuring to normal pace, creating a sensation of being surrounded by some ghostly choir, constantly falling in and out of sleep.

dėl grįžtamojo ryšio vienas kitą veikia neprognozuojamai. Ši chaotiška informacija ir yra pagrįstas besikeičiantis magnetinių impulsų ritmas. Sistemos smegenyse vykstantį procesą galima sekti stebint užsidegančias ir užgstančias šviesas, kurias veikia šviesą skleidžiantys bei magnetinius impulsus generuojantys diodai. Rezultatas – sklandžiai besikeičiantis styginių skambesys, primenantis kasikinę japonų muziką.

Erikas Bünigeris – švedų menininkas, kompozitorius, muzikantas ir rašytojas, gyvenantis Berlyne ir Stokholme. Naudodamas egzistuojančią muziką ir filmus jis remiksuoja ir rekontekstualizuoja šias medijas performansams, instaliacijoms ir internetiniams projektams.

dark was the night cold was the ground (2006)

Garso ir šviesos instaliacija sukurta parodai „Berlyno Kionigštato alaus varyklos rūsio lobiai“.

Trys patefonai groja tą pačią gospelo melodiją (be žodžių), kurią 1927 metais įrašė Blind Willie Johnsonas. Prie kiekvieno patefono prijungta šviesa kinta priklausomai nuo plokštelės greičio. Ir greitį, ir šviesos intensyvumą kontroliuoja prie kiekvieno patefono prijungtas kompiuteris. Gospelo tempui keičiantis nuo lėto murmėjimo iki normalaus greičio kambarys užtemsta arba nušvinta. Taip sukuriamas įspūdis, kad klausytojas yra tai užsnūstančio, tai vėl prabundančio vaiduokliško choro apsuptyje.

David Brynjar Franzson is a composer of Icelandic origin, who currently resides in New York, creating unrelenting and energizing music. Under the guidance of Professors Brian Ferneyhough and Mark Applebaum, Franzson obtained his doctorate degree at Stanford University; he also studied in Columbia University, New York, under the guidance of Tristan Murail. Innova and Smekkleysa Records have published recordings of the composer's vivid oeuvres.

Davidas Brynjaras Franzsonas – Niujorke gyvenantis islandų kompozitorius, rašantis negailestingą ir energizuojančią muziką. Jis yra įgijęs daktaro laipsnį Stanfordo universitete, kur studijavo pas Brianą Ferneyhough ir Marką Applebaumą; bei mokėsi pas Tristaną Murail Kolumbijos universitete Niujorke. Jo muzikos įrašus yra išleidę „Innova“ ir „Smekkleysa Records“.

S-Be2 (2006) for Autonomous Live Electronics

S-Be2 is part of a larger cycle of works, called *S-B*, some parts of which were commissioned by the Elision Ensemble, and is based on the Icelandic poet Sjón's novella *Skugga – Baldur*. *S-Be2* is a sound installation based on a simple learning-algorithm (a Bayesian matrix), which manipulates a number of musical objects borrowed from other compositions in the same cycle, in order to construct a coherent surface, following my musical guidance. It starts off with a random order of musical objects, later permeating their order and interaction, until a form representing my initial musical directives is reached.

The process consists of clear directional transition from continuous chaos to isolated islands of sound. Although a new musical creation is born every time the installation starts off, the overall experience and sound structure of the work are preserved.

S-Be2 (2006) autonominei gyvai elektronikai

„S-Be2“ – tai viena didelio kūrinių ciklo „S-B“ dalių. Ciklas parašytas pagal islandų poeto Sjóno novelę „Skugga Baldur“. Keletas ciklo dalių parašytos Elison Ensemble užsakymu. „S-Be2“ – tai garso instaliacija, pagrįsta paprastu algoritmu (Bajeso matrica), kuris manipuliudamas muzikiniais objektais (pasiskolintais iš kitų ciklo kūrinių) konstruoja darnų pavidalą, atspindintį mano muzikinius nurodymus. Algoritmas instaliaciją pradeda atsitiktine muzikinių objektų eilės tvarka kol palaipsniui prasiskverbia į jų eilės tvarką bei sąveiką ir suformuoja tokį pavidalą, kuris puikiai reprezentuoja iš pat pradžių nustatytus mano muzikinius nurodymus. Šio proceso metu jaučiamas kryptingas judėjimas nuo chaoso link izoliuotų garsinių salų. Kiekvieną kartą prasidėjus instaliacijai sukuriamas naujas kūrinys, tačiau bendras patyrimas ir kūrinių garsinė forma išlieka.

LIETUVOS
rytas
GYVYBIŠKAI SVARBUS

25 October, 19.00, National Philharmonic Hall

LITHUANIAN NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

Conductor Juozas Domarkas

Soloist:

Petras Geniušas (piano)

Joji Yuasa (ISCM / JAPAN): *Cosmos Haptic V* (2003), 11'

György Ligeti / Vytautas V. Jurgutis: *Atmosphères* (1961/2008), 8'30"

Oscar Carmona (ISCM / CHILE): *En dehors II* (2007) 10'

John Adams: *Century Rolls* (1996) for piano and orchestra, 30'

I. First movement

II. Manny's Gym

III. Hail Bop

Spalio 25 d., 19.00 val., Nacionalinė filharmonija

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

Dirigentas Juozas Domarkas

Solistas:

Petras Geniušas (fortepijonas)

Joji Yuasa (ISCM / JAPONIJA): *Cosmos Haptic V* (2003), 11'

György Ligeti / Vytautas V. Jurgutis: *Atmosphères* (1961/2008), 8'30"

Oscar Carmona (ISCM / ČILĖ): *En dehors II* (2007) 10'

John Adams: *Century Rolls* (1996) fortepijonui ir orkestrui, 30'

I. First movement

II. Manny's Gym

III. Hail Bop

Joji Yuasa (b. 1929 in Koriyama, Japan) is a self taught composer. He first became interested in music while a pre medical student at Keio University, and in 1952 turned to music full time when he joined a young artists' group, the Experimental Workshop in Tokyo. Since then, Yuasa has been actively engaged in a wide range of musical composition, including orchestral, choral and chamber music, music for theater, and intermedia, electronic and computer music.

His works, including film and television scores, have won several prizes; among them the Jury's Special Prize of the 1961 Berlin Film Festival, the Prix Italia (1966, 1967), the San Marco Golden Lion Prize (1967), the Otaka Prize (1972, 1988, 1997, 2003), Grand Prizes at the Japan Arts Festival (1973, 1983), the Hida-Furukawa Music Grand Prize (1995), the Kyoto Music Grand Prize (1995), the Medal with Purple Ribbon (1997), the Imperial Prize (1999) and the Japan Art Academy Prize (1999) etc.

Yuasa has won numerous commissions for his orchestral, chamber, chorus and electronic compositions including commissions for orchestral works from the Serge Koussevitzky Music Foundation, Saarländischer Rundfunk-Sinfonieorchester, Helsinki Philharmonic Orchestra, Japan Philharmonic Symphony Orchestra, Canada Council, Suntory Music Foundation, IRCAM and National Endowment for the Arts of the U.S.A., among others.

As a guest composer, lecturer and judge, Yuasa has contributed to the Festival of the Arts of This Century in Hawaii (1970), New Music Concerts in Toronto (1980), the Asian Composers League in Hong Kong (1981), a concert tour for Contemporary Music Network by British Arts Council (1981), the Asia Pacific Festival in New Zealand (1984), Composers Workshop in Amsterdam (1984, 1987), Darmstadt Summer Course for Contemporary Music (1988), Lerchenborg Music Tage (1986, 1988), Pacific Music Festival in Sapporo (1990), and COMPOSIUM 2002 in Tokyo, among others.

From 1981 to 1994 Yuasa was actively engaged in music research and education at the University of California, San Diego (UCSD). Presently, he is professor emeritus at UCSD and Nihon University.

Cosmos Haptic V (2003) for orchestra, 11'

The word "haptic" is quoted from Herbert Reed's writing "Icon and Idea". According to him, in the old Stone Age mankind recognizes things with "haptic sense" seen in the cave paintings, before emerging the concept of Symmetry in the neo stone Age Later.

I have looked for where music and images originally come out. And I have found them in the genesis of mankind and of culture, consequently such attitude towards music creation derived me the title "Cosmos Haptic" which

Joji Yuasa (g. 1929, Koriyama, Japonija) yra savamokslis kompozitorius. Pirmą kartą muzika susidomėjo studijuodamas mediciną Keio universitete, o muzikai atsidėjo 1952 metais, įsiliejęs į jaunų artistų grupę „Eksperimentinė laboratorija“ Tokijuje. Nuo tada Yuasa aktyviai reiškiasi įvairiose srityse – rašo orkestrinę, chorinę ir kamerinę muziką, kuria teatrui, taip pat tarpdisciplinines, elektronines bei kompiuterines kompozicijas.

Jo kūriniai, tarp jų muzika kinui ir televizijai, yra laimėję daugybę apdovanojimų: Berlyno kino festivalio

specialus žiuri prizas (1961), „Prix Italia“ (1966, 1967), „San Marco Auksinis liūtas“ (1967), Otaka premija (1972, 1988, 1997, 2003), Japonijos menų festivalio Didysis prizas (1973, 1983), Hida-Furukawa Didysis muzikos prizas (1995), Kyoto Didysis muzikos prizas (1995), Raudonojo kaspino medalis (1997), Imperijos prizas (1999) ir Japonijos meno akademijos prizas (1999). Yuasa yra laimėjęs ne vieną užsakymą sukurti kūrinius orkestrui, kameriniams ansambliams, chorui ar elektronines kompozicijas. Kaip kompozitorius, lektorius ir žiuri narys Yuasa dalyvavo „Šio amžiaus menų festivalyje“ Havajuose (1970), Naujosios muzikos koncertuose Toronto (1980), Azijos kompozitorių lygoje Honkonge (1981), Britų menų tarybos organizuotose Šiuolaikinės muzikos tinklo gastrolėse (1981), Azijos Ramiojo vandenyno festivalyje Naujojoje Zelandijoje (1984), kompozitorių kūrybinėje laboratorijoje Amsterdame (1984, 1987), Darmštato šiuolaikinės muzikos vasaros kursuose (1988), Lerchenborgo muzikos dienoje (1986, 1988), Ramiojo vandenyno muzikos festivalyje Sapporo (1990) ir COMPOSIUM 2002 Tokijuje. 1981–1994 Yuasa buvo pasinėręs į muzikos analizės studijas Kalifornijos universitete San Diege. Šiuo metu jis yra šio Kalifornijos universiteto (JAV) bei Nihon universiteto (Japonija) garbės profesorius.

Cosmos Haptic V (2003) orkestrui, 11'

Žodis „haptic“ (angl. lytimasis, lytėjimo) paimtas iš Herberto Reedo knygos „Ikona ir idėja“. Pasak tyrinėtojo, ankstyvojo Akmens amžiaus žmonės savo aplinką pažindavo lytėdami – tai atsispindi urvų piešiniuose. Tuo tarpu vėlyvajame Akmens amžiuje atsirado simetrijos samprata.

Man rūpėjo atskleisti muzikos ir vaizdinių ištakas. Paaiškėjo, kad jos neatsiejamos nuo žmonijos ir kultūros atsiradimo. Būtent toks požiūris į muzikos kūrybą padiktavo kūrinio pavadinimą – „Cosmos Haptic“

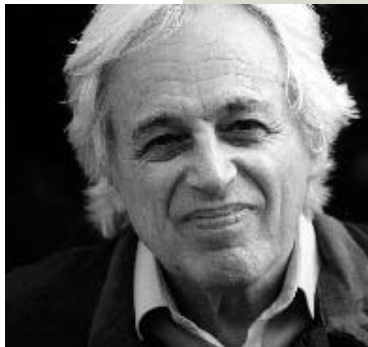
began with piano solo piece (1957) and through three other pieces finally this composition is composed for full orchestra.

What lies consistently through out the works under this title are the inter-correspondence between man and the universe and a delineation of primitivity such as the origination of rite and ritual activities of human being. In this particular work “Cosms Haptic V”, there is a kind of narrativity, that is, beginning eith being in awe of Thunder as the mighty God, then occuring human activities which goes into ritualistic and finally it concludes in the festivity in which I used some phrases of old Japanese folkloric music of “Bon dance” where I set two different pentatonic modal melodies played simultaneously. One is traditional while the other is newly composed as a counter melody.

Then I adopted the ancient traditional idea of “Nokori-gaku” from Gagaku music which is meant that even when the actual melody vanished it remains still in the listener’s heart like afterimage as far as the rhythm goes on. So that, at the ending section *col legno* strings are remained after actual melody gradually vanished, and fading away into the distance.

Joji Yuasa

György Ligeti (1923-2006) was one of the most important avant-garde composers in the latter half of the twentieth century. He stood with Boulez, Berio, Stockhausen, and Cage as one of the most innovative and influential among progressive figures of his time. His early works show the influence of Bartók and Kodály, and like them, he studied folk music and made transcriptions from folk material. In *Apparitions* (1958-1959) and *Atmosphères* (1961), he developed a style forged from chromatic cluster chords that are devoid of conventional melody, pitch and rhythm, but instead grow into timbres and textures that yield new sonic possibilities. The composer referred to this method as “micropolyphony”. In *Aventures* (1962), Ligeti devised a vocal technique in which the singers are required to make a full range of vocalizations, cries and non-sense noises to fashion a kind of imaginary, non-specific drama, but with rather specifically expressed emotions. Ligeti was almost alone among progressive composers from the latter twentieth century who have written popular and widely performed music.

(„Lytėjimo kosmosas“), kurį iš pradžių sukūriau fortepijonui solo (1957), o vėliau parašęs tris skirtingas versijas galiausiai pritaikiau jį dideliame orkestrui.

Visuose šitaip pavadintuose kūriniuose nuosekliai pasakojama apie žmogaus ir visatos ryšį, pabrėžiamas pirmapradiškumas tokiuose dalykuose, kaip, pavyzdžiui, apeiginiai žmogaus veiksmai.

„Cosmos Haptic V“ grindžia savotiškas naratyvas – nuo pagarbios baimės griautiniui kaip Dievo galybės pasireiškimui ir iš jos kylančių žmogaus apeiginių veikslių iki šventiško pasilinksmavimo, kuriam panaudojau keletą frazių iš senos japonų liaudies muzikos „Bon dance“, vienu metu derindamas dvi skirtingas pentatonines melodijas. Viena iš jų tradicinė, o kita – mano sukurtas kontrapunktas.

Galusiai šiam kūriniui pritaikiau „Nokori-gaku“ idėją, perimtą iš Gagaku muzikos. Jos esmė ta, kad kai melodija nustoja skambėti, jos pėdsakas išlieka klausytojų širdyse tol, kol skamba ritmas. Tad kūrinio pabaigoje lieka skambėti styginiai *col legno*, nors melodija palaipsniui tyla ir nutolsta.

Joji Yuasa

György Ligeti (1923–2006) – vienas žymiausių XX a. antros pusės avangardo kompozitorių. Tarp savo amžininkų – Boulezo, Berio, Stockhauseno ir Cage'o – jis išsiskyrė kaip viena novatoriškiausių ir įtakingiausių asmenybių. Ankstyvuosiuose jo darbuose juntama Bartóko ir Kodály kūrybos įtaka. Kaip ir šie vengrų kompozitoriai, jis tyrinėjo ir užrašinėjo liaudies muziką. Kūriniuose „Apparitions“ (1958–1959) ir „Atmosphères“ (1961) Ligeti suformavo chromatiniais klasteriais grindžiamą stilių, kuriame įprastos melodijos, garsų aukščiai ir ritmas susilieja tirštame tembrų ir faktūrų skambesyje. Naujai atsi-vėrusias garso formavimo galimybes ir jomis grįstą komponavimo metodą kompozitorius pavadino „mikropolifonija“. Kūrinyje „Aventures“ (1962) Ligeti išrado vokalinę techniką, kuri iš dainininkų reikalauja pasitelkti visą jų balso išraiškos diapazoną – dainavimą, šūksnius, riksmą ir beprasmį kle-gesį. Iš šių garsų kompozitorius sukūrė įsivaizduojamą, nesiužetinę dramą, vaizduojančią aiškiai apibrėžtas emocijas. Ligeti – bene vienintelis iš XX a. antros pusės progresyviųjų kompozitorių, kūręs publikos mėgstamą ir dažnai atliekamą muziką.

Atmosphères (1961) for large orchestra without percussion, 8'30"

The idea behind the Ligeti's work for orchestra *Atmosphères* is as follows: a texture of sound is to be developed that will demonstrate the phenomenon of acoustically standing still. The old kind of thematically developing music as well as the structural music that everyone has been talking about since the 1950s are both defined by the interchange of acoustic events and pauses. In *Atmosphères* this alternation is virtually cancelled. Event and pause occur conceptually at the same time, while, as in the atmosphere, a constant, uninterrupted vibration occurs, but remains merely as background, in front of which nothing happens - as little, in fact, as in actual pauses. This idea is fixed acoustically right at the beginning of the work: with a blurred complex of sound, a cluster, that appears to be stationary. And yet within it there is movement, as of breathing; the volume diminishes like a breath streaming out and tending to die away. Moreover, it reveals a kind of web-pattern: in the middle it is fairly dense, while the intensity of sound tapers off in the low and high registers. The spatial concept of sound which at the beginning is rather vague is therefore specified with the greatest accuracy in a very detailed score and static sound is actually composed with great precision.

Harald Kaufmann

Vytautas V. Jurgutis (b. 1976) is truly an exponent of a new type of multi-faceted artists. A do-it-yourself musician, delving into the depths of sound, a mathematician, thinking in sophisticated routines of programming languages. A showman, presenting his works in multimedia settings, doing himself multiple real-time video projections, or, as in his most recent interdisciplinary dance performance *Time Line* (2006), generating a multidimensional artistic language which involves human body movements, kinetic scenography, ultra-precise laser projections, and digital visuals. Jurgutis is also a composer of solid academic background, employing vast modernist heritage of advanced instrumental writing.

In 2001 he was awarded the Young Composer Prize at the composers' competition organized by the Lithuanian Composers' Union, in 2005 - the prize for the best electro-acoustic composition, and in 2006 - the prize for the best stage work (multimedia dance performance *Time Line*) at the same competition; in 2006 his composition *Terra tecta* for cello and electronics was selected as a recommended work in the category of young composers at the International Rostrum of Composers in Paris.

Since 2004 Vytautas V. Jurgutis is director of the electronic music festival "Jauna muzika".

Atmosphères (1961) dideliam orkestrui be mušamųjų, 8'30"

„Atmosferose“ orkestrui Ligeti siekė sukurti tokią garsų faktūrą, kuri atspindėtų akustinio sąstingio būseną. Anksčiau kurtą teminiu pagrindu plėtojamą muziką ar struktūrinę muziką, apie kurią buvo kalbama nuo 6-ojo dešimtmečio, apibrėžia akustinių įvykių ir pauzių kaita. „Atmosferose“ tokios kaitos beveik visiškai atsisakyta. Įvykiai ir pauzės konceptualiai sutampa, nors, kaip ir atmosferoje, fone nuolatos, nepaliaujamai sklinda virpesiai, o paviršiuje nevyksta bemaž nieko – iš tiesų tiek pat mažai, kaip ir per pauzes. Ši idėja akustiškai įtvirtinama nuo pat kūrinio pradžios, kai pasigirsta neaiškių kontūrų garsų kompleksas – klasteris, kuris iš pradžių atrodo nejudrus. Ir vis dėlto jo viduje vyksta judėjimas, tarsi kvėpavimas: garsas silpnėja lyg lauk besiveržiantis ir čia pat nuslopstantis atodūsis. Nėgana to, jo sandara primena voratinklį: viduryje jis gana tankus, o žemų ir aukštų registrų pakraščiuose garsų tankis kur kas mažesnis. Erdvinė garso koncepcija, kuri pradžioje yra dar gana neaiški, smulkiai išrašytoje partitūroje atskleidžiama labai kruopščiai, o statiškas garsas komponuojamas su didžiausia precizika.

Harald Kaufmann

Kompozitorius **Vytautas V. Jurgutis** (g. 1976) yra įvairiapusis menininkas: muzikantas, daug ką linkęs išmėginti savo jėgomis, nardantis po pirmaprades garso gelmes; matematikas, mąstantis sudėtingomis programavimo kalbų funkcijomis; įspūdingų reginių kūrėjas, savo darbus pateikiantis multimedijinėmis formomis, pats gaminantis keliamates realaus laiko vaizdo projekcijas, o savo naujausiam tardiscipliniame šokio spektaklyje „Time Line“ (2006) kuriantis ir plastinių kūno judesių, kinetinės scenografijos, ultra-preciziškų lazerinių projekcijų ir skaitmeninio vaizdo visumą. Vytautas V. Jurgutis – ir solidų akademinį išsilavinimą įgijęs kompozitorius, besinaudojantis plačiu modernizmo teikiamu sudėtingiausių technikų arsenalu.

Vytautas V. Jurgutis 2001 m. laimėjo Jaunojo kompozitoriaus prizą Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūrinų konkurse, 2005 m. – prizą už geriausią elektroakustinį kūrinį ir 2006 m. – prizą už geriausią sceninį kūrinį (multimedijinį šokio performansą „Time Line“) tame pat konkurse; 2006 m. jo kompozicija „Terra tecta“ violončelei ir elektronikai tapo rekomenduojamu kūriniu jaunųjų kompozitorių kategorijoje Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje Paryžiuje.

Nuo 2004 m. Vytautas V. Jurgutis – elektroninės muzikos festivalio „Jauna muzika“ vadovas.

Spheres (2008) for symphony orchestra and electronics, 9'

The composition is a remix-version of György Ligeti's *Atmosphères*, and is played continuously after the original version, continuing the latter's aesthetics, from which, naturally, the name of the opus was born. Its sound-fabric reflects the 20th Century, sound influence of the moment or of the nearest future: a totality of the aesthetics of nano, micro, infra and ultra sound, combined with barely perceivable or audible sound-waves, the symphony orchestra, often performing excerpts of György Ligeti's original version of *Atmosphères*, and my own original oscillation of electronic sound. The opus was composed upon commission of GAIDA Festival 2008.

Vytautas V. Jurgutis

Oscar Carmona was born in Santiago of Chile in 1975. From 1997 to 2001 he studied composition with Aliocha Solovera at the Facultad de Artes of the Universidad de Chile. In 1998 he received the first prize in the Vicente Huidobro Composition Competition and, in 2002, a special prize in the Composition Competition at the Universidad Católica de Chile. His music has been performed mainly in Chile, but also in Japan, The Netherlands, Switzerland, Slovenia, Cuba, Ukraine, Germany, the USA, Argentine, Brazil, Croatia, at festivals such as World Music Days, Gaudeamus Music Week, Centre Acanthes, Two Days and Two Nights of New Music, Encounters, ArtCologne, and Festival Encuentros. His music has been performed by the Orchestre National de Lorraine (Centre Acanthes 2007, dir. Jacques Mercier), Les Percussions de Strasbourg, Irvine Arditti, Excelsior Quartet, Hinko Haas, Bojan Gorisek, Ensemble Contemporáneo, Francis Yang, Matthias Ziegler and Camilla Hoytenga among others.

In January of this year, he was chosen by IRCAM, in Paris, France, for the CURSE 1 of composition and new technologies ("Formation pratique à l'informatique musicale 2008-2009").

Currently, he teaches music composition, counterpoint, analysis, harmony and orchestration at the Facultad de Artes of the Universidad de Chile and at the Escuela de Música of the Universidad Arcis, in Santiago of Chile.

Sferos (2008) simfoniniam orkestrui ir elektronikai, 9'

Kūrinys yra sukurtas kaip György Ligeti „Atmosphères“ elektroakustinė versija-remiksas, atliekamas be pertraukos po originalo ir pratęsiantis pastarojo estetiką. Iš jos natūraliai gimė ir šio opuso pavadinimas. Jo garsiniame audinyje atsispindi XX a., šių dienų ar netolimos ateities garsinės įtakos: nano, mikro, infra ir ultragarsinės estetikos, vos juntamos ir girdimos garsų bangos, simfoninio orkestro, kuris dažniausiai atlieka kai kurias György Ligeti „Atmosphères“ originalo citatas, ir mano originalių elektroninio garso virpesių visuma.

Kūrinys sukurtas 2008 m. festivalio „Gaida“ užsakyму.

Vytautas V. Jurgutis

Oscaras Carmona gimė 1975 m. Santjago, Čilėje. 1997-2001 Čilės universiteto menų fakultete studijavo kompoziciją pas Aliochą Soloverą. 1998 m. laimėjo I premiją Vincente Huidobro kompozicijos konkurse, o 2002 m. pelnė specialų prizą Čilės katalikiško universiteto kompozicijos konkurse. Nors jo muzika atliekama daugiausiai Čilėje, tačiau buvo atlikta ir Japonijoje, Olandijoje, Šveicarijoje, Slovėnijoje, Kuboje, Ukrainoje, Vokietijoje, JAV, Argentinoje, Brazilijoje, Kroatijoje, skambėjo įvairiuose festivaliuose – Pasaulio muzikos dienoje, Gaudeamus muzikos savaitėje, „Acanthes“ centre, festivaliuose „Dvi dienos ir dvi naktys naujosios muzikos“, „Susitikimai“, „ArtCologne“ bei „Festival Encuentros“. Jo kūrinius atliko Lorain nacionalinis orkestras („Acanthes“ centre 2007, dir. Jacques Mercier), „Strasbūro mušamieji“, Irvine Arditti, „Excelsior Quartet“, Hinko Haas, Bojan Gorisek, „Ensemble Contemporáneo“, Francis Yang, Matthias Ziegler ir Camilla Hoytenga.

Šių metų sausį IRCAM atrinko jį į kompozicijos ir naujųjų technologijų I KURSA ("Formation pratique à l'informatique musicale 2008-2009").

Šiuo metu jis dėsto kompoziciją, kontrapunktą, analizę, harmoniją ir orkestruotę Čilės universiteto menų fakultete bei Arcis universiteto muzikos mokykloje Santjago, Čilėje.

En Dehors II (2007) 10'

En Dehors II is the orchestral version of *En Dehors* composed for 8 instruments in 2007. This second version is not a literal orchestration, but an adaptation of the same sonorous speech to a format greater than allows greater sonorous and expressive possibilities. Many notes and sonorous layers have been added and many planes have been multiplied, but the original speech stays intact. The work is a continuity of four contrasts and complementary zones: an anxious sonorous bottom and with different reliefs; a continuous, energetic and contrasted movement in itself; a pulsating zone, calm and with melodic elements; and a zone of continuous movement with colours and resonances that finish vanishing. The title makes reference to the different elements, sounds, harmonies and instruments that excel of the rest and are alternated in each one of the zones, through diverse ways, creating different levels from relief (towards outside).

En Dehors II was written specially to Centre Acanthes, and was premiered by the Orchestre National de Lorraine conducted by Jacques Mercier, in the Grande Salle of the Arsenal in Metz, France, in July of 2007.

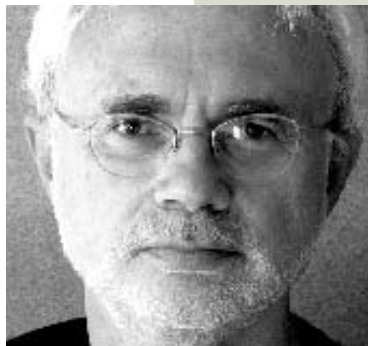
John Adams (b. 1947) is one of America's most admired and respected composers. A musician of enormous range and technical command, he has produced works, both operatic and symphonic, that stand out among all contemporary classical music for the depth of their expression, the brilliance of their sound and the profoundly humanist nature of their themes.

Born and raised in New England, educated at Harvard, Adams moved in 1971 to California, where he taught for ten years at the San Francisco Conservatory and was composer in residence at the San Francisco Symphony.

Adams's operatic works are among the most successful of our time. *Nixon in China*, *The Death of Klinghoffer* and *Doctor Atomic*, all created in collaboration with stage director Peter Sellars, draw their subjects from archetypical themes in contemporary history.

On the *Transmigration of Souls*, written for the New York Philharmonic in commemoration of the first anniversary of the World Trade Center attacks, received the 2003 Pulitzer Prize for Music, and won a rare "triple crown" at the Grammys, including "Best Classical Recording", "Best Orchestral Performance."

In 2003 a film version of *The Death of Klinghoffer*, Adams's second opera, directed by Penny Woolcock with the composer conducting the London

En Dehors II (2007) 10'

„En Dehors II“ yra kūrinio „En Dehors“ 8 instrumentams, parašyto 2007 metais, orkestrinė versija. Tai nėra tiksliai orkestruotė, bet greičiau muzikinės kalbos adaptacija platesniam formatui, leidžiančiam atskleisti įvairesnes sonoristines ir išraiškos galimybes. Nors papildyta sonoristiniais sluoksniais bei garsinėmis plokštumomis, pirminė muzikinė kalba išlieka nepakitusi. Kūrinių sudaro keturių kontrastų seka ir papildomos zonos: nerimastingas apatinis registas su įvairiais reljefais; nenutrūkstantis energingas, kontrastingas judėjimas; pulsuojanti zona – rami, su melodiniais elementais; bei nepertraukiamo judėjimo zona su link išnykimo vedančiais koloristiniais elementais ir rezonansais. Kūrinio pavadinime juntamos užuominos į skirtingus elementus, garsus, harmonijas ir instrumentus, kuriuos, kiekvienoje zonoje įvairiai kaitaliojant, sukuriama skirtingi reljefo sluoksniai (link išorės).

En Dehors II buvo sukurtas specialiai „Acanthes“ centrui. Jo premjera įvyko 2007 liepą Meco Arsenal'o didžiojoje salėje (Prancūzija); kūrinių atliko Lorain nacionalinis orkestras, diriguojamas Jacques'o Mercier.

Johnas Adamsas (g. 1947) – vienas mylimiausių ir gerbiausių amerikiečių kompozitorių. Šio nepaprastai plataus akiračio ir aukščiausių technologinį meistriškumą pasiekusio muziko operos ir simfoniniai kūriniai išsiskiria savo ekspresija, koncertiškumu ir nepaprastai gilia humanistine tematika.

Gimęs ir užaugęs Naujoje Anglijoje, baigęs mokslus Harvarde, 1971 m. Adamsas persikėlė gyventi į Kaliforniją. Čia dešimt metų dėstė San Francisko konservatorijoje ir buvo San Francisko simfoninio orkestro kompozitorius.

Adams'o operos – vienos sėkmingiausių mūsų laikų šio žanrų kūrinių. „Nixonas Kinijoje“, „Klinghofferio mirtis“ ir „Daktaras Atomik“, visos pastatytos bendradarbiaujant su režisieriumi Peteriu Sellarsu, remiasi archetipinėmis nūdienos temomis. „Apie reinkarnaciją“, parašyta Niujorko filharmonijos orkestrui Pasaulio prekybos centro tragedijos aukoms atminti, pelnė Pulitzerio muzikos premiją ir laimėjo retą apdovanojimą – „trigubą Grammy karūną“: „už geriausią akademinį įrašą“, „už geriausią orkestro atlikimą“ ir „už geriausią šiuolaikinį akademinį kūrinių“.

2003 m. pasirodė Adams'o antrosios operos „Klinghofferio mirtis“ filmo versija (DVD), taip pat buvo rodoma kino teatruose ir TV), kurią režisavo Penny Woolcockas, o Londono simfoniniam orkestrui dirigavo pats kompozitorius.

Visa eilė universitetų – Kembridžas, Harvardas, Jeilio muzikos mokykla, Phi

Symphony was released in theaters, on television and on DVD.

Adams has been honored with honorary degrees and proclamations by, among others, Cambridge University, Harvard University, the Yale School of Music, Phi Beta Kappa, the governor of California, the French Legion of Honor.

Nonesuch Records released Adams's *Harmonielehre* in 1985, and since then all of his works, both symphonic and theatrical, have appeared first on that label. A ten-cd set, "The John Adams Earbox", documents his recorded music through 2000.

John Adams maintains an active life as a conductor, appearing with the world's greatest orchestras. A regular guest at the BBC Proms, he has appeared in recent seasons with such orchestras as the London Symphony, the Los Angeles Philharmonic, the New York Philharmonic and with orchestras in Atlanta, Stockholm, San Francisco and Detroit. From 2003 to 2007 he was Composer in Residence at Carnegie Hall and gave the first public concert in the new Zankel Hall.

Century Rolls (1996) for piano and orchestra, 30'

The germinating idea behind *Century Rolls* was an experience I had late one night listening to a recording of old piano roll music from the 1920's. I was struck in an unexpected way by the fact that, regardless of the performer or the repertoire--be it Gershwin or Rachmaninoff, Jelly Roll Morton or Paderewski--the technology of the piano roll transformed the music into a realm that could not have been anticipated before what Walter Benjamin called the "age of mechanical reproduction". So *Century Rolls*, a concerto requested by my friend, Emanuel Ax, became in part an attempt to recreate that initial response I had received to the sound of the piano as heard via the medium of the piano roll. That conceit is utilized for some but not all of the concerto. In other parts I was conscious of the special gifts of Emanuel Ax, and, particularly in the central slow movement, I attempted to tame my normally clangorous style of piano writing and create something that would fit the sense timbre and lyrical warmth that sets his performances apart from all other pianists.

The concerto takes a kind of polymorphous-perverse pleasure in the whole past century of piano music, both popular and classical. In retrospect I see that it owes more than I realized not only to my own *Grand Pianola Music* (1982), but also to the early studies for player piano by Conlon Nancarrow. The last movement, "Hail Bop" (so named in honor of my misapprehension of the name of last year's comet, Hale-Bopp) is a kind of homage to Nancarrow's peculiarly whimsical way of wedding American vernacular music to a spiky, disjunct rhythmic texture.

John Adams

Beta Kappa, Kalifornijos gubernatorius, Prancūzijos garbės legionas – skyrė Adamsui garbės laipsnius ir raštus.

1985 m. „Nonesuch Records“ išleido Adamso „Harmonielehre“. Nuo to laiko visus jo simfoninius ir sceninius kūrinius pirmiausia išleidžia ši įrašų kompanija. Dešimties kompaktinių plokštelių rinkinys „The John Adams Earbox“ dokumentuoja jo įrašus iki 2000 m.

Johnas Adamsas aktyviai reiškiasi kaip dirigentas, koncertuojantis su žymiaisiais pasaulio orkestrais. Jis – nuolatinis BBC Proms festivalio svečias, per pastaruosius koncertinius sezonus dirigavęs Londono simfoniniam, Los Andželo filharmonijos, Niujorko filharmonijos orkestrams, bei orkestrams Atlantoje, Stokholme, San Franciske ir Detroite. 2003-2007 m. jis buvo „Carnegie Hall“ kompozitorius, pirmas koncertavo naujojoje salėje „Zankel Hall“.

Cetury Rolls (1996) fortepijonui ir orkestrui, 30'

Pagrindinė „Century Rolls“ idėja gimė vieną vėlyvą vakarą klausantis trečiajame dešimtmetyje padaryto įrašo muzikos mechaniniam fortepijonui. Buvau nustebintas to fakto, kad nežiūrint ar tai Gershwinas ar Rachmaninovas, Jelly Rollas Mortonas ar Paderewskis, mechaninio fortepijono technologija taip transformuoja muziką, kad to niekaip nebūtų buvę įmanoma atlikti iki pat Walterio Benjamano vadinamo „mechaninės reprodukcijos amžiaus“. Taigi „Century Rolls“ – koncertas, kurį parašyti paprašė bičiulis Emanuelis Axas, – tai bandymas atkurti tą jausmą, kuris mane buvo apėmęs klausantis mechaninio fortepijono skambesio. Šią metaforą naudoju kai kuriose koncerto dalyse, kitur, o ypač vidurinėje lėtojoje dalyje, žinodamas Emanuelio Axo talentus, stengiausi pažaboti savo įprastinį koncertišką rašymą fortepijonui ir leisti atsiskleisti Emanuelio Axo tembrinėms įžvalgoms ir šiltam lyriškumui – visam tam, kas jį išskiria iš kitų pianistų.

Koncertui būdingas iškrypėliškas pasitenkinimas visa praeities fortepijonine muzika – ar tai būtų populiarioji, ar akademinė. Žiūrėdamas praeitin matau, kad kuriant mane kur kas daugiau, nei tikėjaisi, įtakoją ne tik mano paties „Grand Pianola Music“ (1982), bet ir Conlono Nancarrow ankstyvosios mechaninio fortepijono studijos (etiudai). Paskutinė dalis „Hail Bop“ (taip pavadinta „pagerbiant“ mano klaidą dėl praeitais metais praskriejusios kometos „Hale-Bopp“ pavadinimo) – tai mano pagarbos parodymas keistam Nancarrow būdui derinti amerikiečių „muzikos tarmę“ su dygia ir padrika ritmine faktūra.

John Adams

Lithuanian National Symphony Orchestra. Founded in 1940 by Lithuanian composer, conductor and pianist Balys Dvarionas, the Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO) remains one of the most experienced and reputable symphony orchestras in Lithuania. Over almost seven decades of its artistic development, the orchestra has played a vital role in the development of national culture and musical life.

A 96-piece orchestra currently consolidates the outstanding forces of Lithuania's finest musicians led by a graduate of the St. Petersburg Conservatory, Prof. Juozas Domarkas, who has served as its Artistic Director and Chief Conductor since 1964. Other regular conductors with the LNSO are Robertas Šervenikas and Modestas Pitrenas.

The bulk of the LNSO's repertoire consists of classical and romantic masterpieces spiced by the most innovative 20th-century scores and nearly all the symphonic works written by Lithuanian composers.

The LNSO plays around 50 concerts throughout the country a year, most of them in the Great Hall of the Lithuanian National Philharmonic Society in Vilnius. On its international tours each year, the LNSO has repeatedly performed in most of the European countries, Japan and Turkey, and in some of the world's greatest concert halls and major festivals.

Juozas Domarkas (b.1936) – a long-standing artistic director and chief conductor of the Lithuanian National Symphony Orchestra (since 1964), one of Lithuania's most experienced and influential conducting teachers and an accomplished performer having developed a distinctive manner of interpretation.

Lauded by the critics for his musical intelligence, bright and emotional manner of performing, which combines with his fondness for monumentality, Domarkas has been frequently invited to perform with major orchestras of Russia, Poland, the Czech Republic, Slovakia, Germany, Estonia, Venezuela, Turkey and Finland. Several memorable productions in musical theatre may also testify to his artistic versatility.

Contemporary music also makes a substantial and important portion of Domarkas' repertoire, in which works by Lithuanian composers certainly occupy a special place. Under Domarkas' artistic leadership, the LNSO has performed almost ninety percent of all Lithuanian symphonic scores written to date – from M.K.Čiurlionis through Eduardas Balsys, Julius Juzeliūnas, Antanas Rekašius, Feliksas Bajoras, Vytautas Barkauskas and Osvaldas Balakauskas to the young composers' first symphonic opuses. Many of these works have been inspired by longtime friendship and bear a dedication to their first performer. Juozas Domarkas received Lithuanian National Arts and Culture Prize (2000).

Juozas Domarkas (g.1936) – Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro ilgametis meno vadovas ir vyriausiasis dirigentas (nuo 1964 m.), vienas labiausiai patyrusių ir įtakingiausių Lietuvos dirigavimo pedagogų, raiškia interpretacinę manierą suformavęs atlikėjas.

Vertinamas už muzikinio mąstymo brandą ir kultūrą, ryškia ir emocionalią atlikimo manierą, kuri dera su polinkiu į monumentalumą, J. Domarkas dažnai kviečiamas diriguoti geriausiems Rusijos, Lenkijos, Latvijos, Čekijos, Slovakijos, Vokietijos, Estijos, Venesuelos, Turkijos, Suomijos ir kt. šalių orkestrams.

Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras. Įkurtas 1940 m. kompozitoriaus, dirigento ir pianisto Balio Dvariono iniciatyva, Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras (LNSO) šiandieną yra vienas brandžiausių bei žymiausių Lietuvos orkestrų. Interpretuodamas ir skleisdamas muziką jau beveik septynis dešimtmečius, LNSO tapo nepakeičiamas Lietuvos muzikinio gyvenimo dalyvis ir nacionalinės kultūros puoselėtojas.

Įgudusiam ir solidžiam 96 asmenų orkestrui nuo 1964 m. vadovauja Sankt Peterburgo konservatorijos auklėtinis Juozas Domarkas. Kiti nuolatiniai orkestro dirigentai yra Robertas Šervenikas ir Modestas Pitrenas.

LNSO repertuaro pagrindą sudaro klasikinė ir romantinė muzika, pajvairinama ryškiomis XX a. partitūromis ir beveik visų lietuvių kompozitorių simfoninių opusų premjeromis.

LNSO kasmet surengia apie 50 koncertų Nacionalinės filharmonijos salėje ir kitose Lietuvos scenose, intensyviai gastroliuoja užsienyje, pasirodydamas žymiausiose daugelio Europos šalių, taip pat Japonijos, Turkijos, Korėjos koncertų salėse bei festivalių scenose.

Neabejotinai išskirtinę vietą šio dirigento koncertinėje veikloje užima šiuolaikinė muzika, ypač Lietuvos kompozitorių kūrybos atlikimas bei propagavimas. Jam vadovaujant LNSO yra atlikęs gerokai per šimtą lietuvių kompozitorių kūrinių – nuo M. K. Čiurlionio simfoninių poemų iki Eduardo Balsio, Juliaus Juzeliūno, Antano Rekašiaus, Felikso Bajoro, Vytauto Barkausko ir Osvaldo Balakausko simfoninių opusų, neminint daugelio jaunų kompozitorių pirmųjų simfonijų. Kai kuriuos šių kūrinių inspiravo draugiški santykiai su dirigentu ir buvo jam dedikuoti.

2000 m. Juozui Domarkui buvo įteikta Lietuvos nacionalinė meno ir kultūros premija.

Pianist **Petras Geniušas** is one of the most prominent, versatile and adventurous Lithuanian performers. Having mastered an extensive repertoire of classical, romantic and contemporary works, he frequently appears in recitals and concerts with Lithuanian symphony orchestras, and various chamber ensembles and musicians. He has shared a stage with such giants as Rostropovich, Menuhin, Kniazev, Geringas, Chekassin among others. But apart from his appearances as a classical musician, Petras Geniušas can also be often seen perform on drama stage and in musical performances, as well as in jazz and crossover projects. His musical interests range far beyond his background as a classical concert pianist – from English virginalists and ethnic music from different parts of the world to avant-garde, jazz and electronic dance beats.

Petras Geniušas graduated from the Lithuanian Academy of Music under Prof. Jurgis Karnavičius, and continued his studies at the Moscow Conservatory under Prof. Vera Gornostayeva. A series of highest awards at the top-notch piano competitions (including the 2nd prize in the 1989 Pilar Bayona Piano Competition, Zaragoza; the 1st prize in the 1991 Y.C.A.A. International Piano Competition, Oberlin; 3rd prize in the 1991 A.M.S.A. World Piano Competition, Cincinnati) remarkably confirmed his reputation as one of the most gifted and accomplished Lithuanian pianists of his generation.

In recognition of his wide-ranging concert activities and artistic accomplishments, he became the recipient of the Lithuanian National Award 1992 and WIPO Creativity Award 2004.

Tarp Lietuvos atlikėjų **Petras Geniušas** išsiskiria interesų įvairiapusiškumu ir nuolatiniomis, dažnai rizikingomis naujų išraiškos formų, nekasdienišku muzikinių ir dvasinių potyrių paieškomis. Meistriškai įvaldęs platų klasikinių, romantinių ir šiuolaikinių kūrinių repertuarą, jis rengia rečitalius ir koncertuoja kaip solistas su Lietuvos simfoniniais orkestrais, įvairiais kameriniais ansambliais ir kitais muzikantais bei dirigentais, tarp kurių – M. Rostropovičius, J. Menuchinas, R. Katilius, A. Kniazevas, D. Geringas, V. Noreika, V. Čekasinas. Tačiau klasi-

kinio pianisto amplua Petru Geniušui per maža: neretai jį galima pamatyti ant scenos akompanuojantį dramos spektakliams, baletui ar net kabaretui, dalyvaujantį džiazo ir įvairius muzikos stilius kryžminančiuose projektuose. Įgimtas žingeidumas skatina jį neapsiriboti vien klasikinio pianisto patirtimi ir veikla, nenuilstamai plečiant savo muzikinį akiratį – nuo anglų virginalistų ir įvairių pasaulio tautų folkloro iki avangardinės muzikos, džiazo ir elektronikos.

Petras Geniušas studijavo pas prof. Jurgį Karnavičių Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje, vėliau pas prof. Verą Gornostajevą Maskvos konservatorijoje. Pelnęs keletą aukščiausių apdovanojimų prestižiniuose pianistų konkursuose (tarp jų: II premiją Pilaro Bayona'os pianistų konkurse Sarago-soje 1989 m.; I premiją Y.C.A.A. Tarptautiniame pianistų konkurse Oberline ir III premiją A.M.S.A. Pasauliniame pianistų konkurse Sinsinatyje 1991 m.), jis įsitvirtino kaip vienas talentingiausių ir brandžiausių savo kartos pianistų. Už plačią koncertinę ir kūrybinę veiklą, Petras Geniušas buvo įvertintas Lietuvos nacionaline meno ir kultūros premija (1992 m.) ir Pasaulio intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO) premija (2004 m.).

PIANO.LT

GARSO HARMONIJA

**SPECIALIZUOTAS
PIANINŲ IR FORTEPIJONŲ
SALONAS**

www.piano.lt info@piano.lt

Tel. +370 5 203 28 91

Faks. +370 5 203 28 92

Mob. +370 650 77619

Trakų g. 3/1, Vilnius

(šalia H Kėdainių gatvės)

Kviečiame apžiūrėti!

25 October, 21.30, Contemporary Art Centre

Matias Giuliani (ISCM / ARGENTINA): *Semiotic Trash* (2006), 7'

Ivo Nilsson (ISCM / SWEDEN): *Vätska* (2006) for four reciters and live electronics, 15'

Harri Suilamo (ISCM / FINLAND): *Una goccia d'oblio* (2001) for kantele, 13'

Ichiro Hirano (ISCM / JAPAN): *Yume no matsuri* (2004) for cello solo, 15'

Jacek Grudzień (ISCM / POLAND): *Ad Naan* (2002) for cello and electronics, 6'30"

Vytautas V. Jurgutis (LITHUANIA): *Terra tecta* (2004) for cello and electronics, 10'30"

Mattias Petersson (ISCM / SWEDEN): *There are no more four seasons* (1725 / 2004) for violin and live electronics, 44'

Diógenes Rivas (ISCM / VENEZUELA): *Rithmomachia* (2002) for two pianos, 13'30"

Madeleine Isaksson (ISCM / SWEDEN): *Failles* (2003) for recorder, trombone and cello, 10'32"

Sungji Hong (ISCM / KOREA): *Shades of Raindrops* (2006) for flute, bass clarinet, piano, violin and cello, 11'

David Coll (ISCM / USA): *Inferno* (2002/2005) for amplified soprano, flute and trumpet, 12'

Perttu Haapanen (ISCM / FINLAND): *Khoorg* (2000) for male choir, 9'30"

So Jeong Ahn (ISCM / CANADA): *Ssa-reng, ui...* (2006) for saxophone, percussion, soprano, kayagum and live electronics, 8'

Ahmet Yürür (ISCM / TURKEY): *Content of the void (Identities)* (2007) for chamber ensemble and tape, 15'

Arne Nordheim (ISCM / NORWAY): *Fem Kryptofonier* (2001) for percussion, voice, synthesizer and tape, 16'

Aleksey Sysoev (ISCM / RUSSIA): *Macrophonia* (2007) for chamber ensemble and live electronics, 8'

Ashley Rose Fure (ISCM / USA): *Blush* (2007) for amplified ensemble and electronics, 15'30"

PROCESSION

Spalio 25 d., 21.30 val., Šiuolaikinio meno centras

Matias Giuliani (ISCM / ARGENTINA): *Semiotic Trash* (2006), 7'

Ivo Nilsson (ISCM / ŠVEDIJA): *Vätska* (2006) keturiems skaitovams ir gyvai elektronikai, 15'

Harri Suilamo (ISCM / SUOMIJA): *Una goccia d'oblio* (2001) kantelei, 13'

Ichiro Hirano (ISCM / JAPONIJA): *Yume no matsuri* (2004) violončelei solo, 15'

Jacek Grudzień (ISCM / LENKIJA): *Ad Naan* (2002) violončelei ir elektronikai, 6'30"

Vytautas V. Jurgutis (LIETUVA): *Terra tecta* (2004) violončelei ir elektronikai, 10'30"

Mattias Petersson (ISCM / ŠVEDIJA): *There are no more four seasons* (1725 / 2004) smuikui ir elektronikai, 44'

Diógenes Rivas (ISCM / VENESUELA): *Rithmomachia* (2002) dviem fortepijonams, 13'30"

Madeleine Isaksson (ISCM / ŠVEDIJA): *Failles* (2003) išilginei fleitai, trombonui ir violončelei, 10'32"

Sungji Hong (ISCM / KORĖJA): *Shades of Raindrops* (2006) fleitai, bosiniam klarnetui, fortepijonui, smuikui ir violončelei, 11'

David Coll (ISCM / JAV): *Inferno* (2002/2005) įgarsintam sopranui, fleitai ir trimitui, 12'

Perttu Haapanen (ISCM / SUOMIJA): *Khoorg* (2000) vyrų chorui, 9'30"

So Jeong Ahn (ISCM / KORĖJA): *Ssa-reng, ui...* (2006) saksofonui, perkusijai, sopranui, kajagumui ir gyvai elektronikai, 8'

Ahmet Yürür (ISCM / TURKIJA): *Content of the void (Identities)* (2007) kameriniam ansambliui ir fonogramai, 15'

Arne Nordheim (ISCM / NORVEGIJA): *Fem Kryptofonier* (2001) perkusijai, balsui, sintezatoriui ir fonogramai, 16'

Aleksey Sysoev (ISCM / RUSIJA): *Macrophonia* (2007) kameriniam ansambliui ir gyvai elektronikai, 8'

Ashley Rose Fure (ISCM / JAV): *Blush* (2007) įgarsintam ansambliui ir elektronikai, 15'30"

Performers / Atlikėjai:

Ieva Sipaitytė (violin / smuikas)
Vytautas Mikeliūnas (violin / smuikas)
Robertas Bliškevičius (viola / altas)
Mindaugas Bačkus (cello / violončelė)
Virgilijus Prieskienis (double bass / kontrabosas)
Andrius Radziukynas (flute / fleita)
Vytenis Giknius (recorder / išilginė fleita)
Robertas Beinaris (oboe / obojus)
Julius Černius (clarinet / klarnetas)
Andrius Puplauskis (bassoon / fagotas)
Liudas Mockūnas (saxophone / saksofonas)
Linas Dakinevičius (horn / valtorna)
Laurynas Lapė (trumpet / trimitas)
Marius Balčytis (trombone / trombonas)

Unique and not traditional in any sense, this concert is a long, and indeed almost continuous process of interaction with music and culinary heritage. Celebrated Lithuanian and foreign performers will be taking part, and various compositions from different countries, specially selected by the ISCM for the event, will be presented. During the concert intervals, culinary heritage from around the world will be introduced. This “gourmet” process will last for over 4 hours – almost until the morning light...

The main idea underlying the event is that of a multifaceted, subtle, and altering experience of listening to music, and of open interaction between listeners during the intervals whilst enjoying culinary heritage specialties from around the globe. It is much more than mere movement of the public at the Contemporary Art Centre from one music space to another, or from a concert area to a non-concert, culinary area: it also is giving certain significance to an action, to an original process.

The musical program of the Procession consists of 4 musical blocks, each about 40 – 50 minutes in duration. The half-hour intervals between them will be dedicated to savouring the cuisine and wines of various countries around the world, as well as other pleasurable surprises. Two guides will host the event throughout the entire evening.

The musical blocks are arranged according to musical works' instrumental composition. Many exotic instruments from the most distant of lands will be presented to the listeners, who will also be able to meet authors of the works, who will also be taking part in the musical procession.

Zenonas Bagavičius (percussion / perkusija)
Vladislovas Šeibakas (percussion / perkusija)
Eugenijus Kanevičius (guitar / gitara)
Rokas Zubovas (piano / fortepijonas)
Dainius Kepežinskas (piano / fortepijonas)
Rita Mačiliūnaitė (soprano / sopranas)
Elisabeth Holmertz (soprano / sopranas)
Åke Parmerud (electronics / elektronika)
Martynas Staškus (conductor / dirigentas)

Cikada Duo (Kenneth Karlsson & Bjørn Rabben)
Kaunas' Male Ensemble (cond. Kęstutis Jakeliūnas) / Kauno vyrų ansamblis (dir. Kęstutis Jakeliūnas)

Unikalus ir visiškai netradicinis koncertas – ilgas, beveik nesibaigiantis bendravimo su muzika ir kulinariniu paveldu procesas. Renginyje dalyvaus žinomi lietuvių ir užsienio atlikėjai, bus atliekami ISCM specialiai atrinkti įvairių šalių kompozitorių kūriniai, o koncerto pertraukų metu bus pristatomas pasaulio kulinarinis paveldas. Šis „gurmaniškas“ procesas truks daugiau kaip 4 valandas – beveik iki pat ryto...

Pagrindinė šio renginio idėja – įvairiapusiška, subtili ir kintanti muzikos klausymosi patirtis bei atviras publikos bendravimas tarp koncerto dalių, pagardintas įvairių šalių kulinarinio paveldo gėrybėmis. Tai – ne tik publikos judėjimas Šiuolaikinio meno centre iš vienos muzikinės erdvės į kitą, iš koncertinės erdvės į nekoncertinę – kulinarinę, bet ir tam tikro veiksmo, originalaus proceso įprasminimas.

Procession'o muzikinę programą sudaro 4 muzikiniai blokai, kiekvienas maždaug 40-50 minučių trukmės. Tarp jų numatomos pusvalandžio pertraukos, skirtos įvairių pasaulio šalių virtuvių maisto patiekalų bei vyno ir kitų gėrimų ragavimui, kitoms malonioms staigmenoms. Klausytojus lydės du vakaro vedėjai-gidai, kurie tarsi šeimininkai globos visą renginį.

Renginio muzikiniai blokai sudaryti pagal kūrinių instrumentų sudėtį. Klausytojai išvys ir išgirs nemažai egzotiškų instrumentų iš tolimiausių pasaulio kraštų bei susitiks su kūrinių autoriais, kurie aktyviai dalyvaus šioje muzikinėje procesijoje.

Matias Giuliani (b. 1975, Argentina) was educated at UCA University of Argentina where he completed his studies in both Composition and Choral Conducting at the end of 2002. His composition teachers were Rosso, Sad, Viera, Lambertini and Kropfl. Giuliani's works for electronic and acoustic media have been performed in Argentina and abroad (France, Cuba, México, Germany, Greece, USA, Austria, Scotland). He teaches at the Buenos Aires City Conservatory and Manuel De Falla Conservatory. He won the Juan Carlos Paz Composition Competition (1st prize), Virtu Maragno Composition Competition (mention), BAU Records Composition Competition, SONOIMAGENES Composition Competition (2nd prize), Danish Arts Foundings (Interact 2006 workshop, Denmark), the Antorchas Foundation fellowship, the Fondo Nacional de las Artes fellowship, the Mozarteum Foundation support, the Groupe de Recherches Musicales residence (GRM-INA, France), the Fondation Royaumont Composers Residence (France), Secretaria de Cultura de la Presidencia de la Nación Fellowship, Atlantic Center for the Arts Fellowship (USA), Scholarship for Excellence in Composition (UCA, Arg.), composition scholarship with Professor Kropfl, Quilmes University Competition 2002 (1st prize). He also received mentions at Vox Novus Festival (New York, 2003), CEFACM Competitions and the IV Electroacoustic Composition Competition at the Cordoba Contemporary Composers' Society. He also presented his works at the Teatro Colon Experimentation Center, Teatro Colon Gold Hall, Codigo Pais Festival, Estudio Abierto festival, etc.

During 2008, he will participate at EarLab08 workshop (Norway-Italy), with Luca Francesconi. Together with Attwood (U.K.) and Baldini (Arg.-Usa), he created the LonBa Ensemble, dedicated to develop and spread contemporary music by British and Argentinian composers. Jointly with S. Diez and A. Kaplan, he founded the "Itinerant Project".

Semiotic trash (2006) 7'

After a period in which I developed linear discourses, I tried to build a piece which combines linear and not linear processes, attempting to modify the time perception and the materials "value" depending on the context: a really basic and simple sound could have a strong meaning depending on the context.

As for the construction of the form, I have proposed to work about the ideas of organic/inorganic and figurative/abstraction, with its intermediate lands, trying to generate a paradigm and the possibility of its destruction towards the end of the piece.

Matias Giuliani

Matiasas Giuliani (g. 1975 m. Argentinoje) 2002 m. baigė kompozicijos ir chorinio dirigavimo studijas Popiežiaus katalikiškame universitete Argentinoje. Kompozicijos mokėsi pas Jorge Rosso, Jorge Sad, Julio Martin Viera, Marta Beatriz Lambertini ir Francisco Kropflį. M. Giuliani elektroniniai ir elektroakustiniai kūriniai atliekami Argentinoje ir už jos ribų (Prancūzijoje, Kuboje, Meksikoje, Vokietijoje, Graikijoje, JAV, Austrijoje, Škotijoje). Jis dėsto Buenos Airių miesto konservatorijoje bei Manuelio De Falla konservatorijoje. Įspūdingame kompozitoriaus pelnytų apdovanojimų

sąrašė – I premijos Juano Carloso Pazo kompozicijos konkurse bei Quilmes universiteto konkurse, II premijos „BAU Records“ ir „SONOIMAGENES“ kompozicijos konkursuose bei paskatinamosios premijos Virtu Maragno kompozicijos konkurse, festivalyje „Vox Novus“ (2003), CEFACM kompozicijos konkurse bei Kordobos šiuolaikinių kompozitorių draugijos IV elektroakustinės kompozicijos konkurse. Kompozitorius dalyvavo „Danish Arts Foundings“ seminare „Interact 2006“ (Danija), gavo „Antorchas“ fondo, „Fondo Nacional de las Artes“, „Mozarteum“ fondo, „Secretaria de Cultura de la Presidencia de la Nación“, „Atlantic Center for the Arts“ stipendijas, taip pat stipendijas už pasiekimus kompozicijoje (UCA, Argentina) bei kompozicijos studijoms pas profesorių Francisco Kropflį. Rezidavo „Groupe de Recherches Musicales“ (GRM-INA, Prancūzija) ir „Fondation Royaumont Composers“ (Prancūzija).

Jo kūriniai buvo pristatyti „Teatro Colon“ eksperimentiniame centre bei „Gold Hall“, festivaliuose „Codigo Pais“, „Estudio Abierto“ ir kitur.

2008 m. kompozitorius dalyvavo „EarLab08“ (Norvegija-Italija) kūrybinės dirbtuvėse su Luca Francesconi. Drauge su Williamu Attwoodu (D.Britanija) ir Christianu Baldini (Argentina-JAV) jis subūrė ansamblį „LonBa“, kurio tikslas plėtoti ir skleisti šiuolaikinę Didžiosios Britanijos ir Argentinos kompozitorių muziką. Kartu su Santiago Diezu ir Adolfo Kaplanu inicijavo „Itinerant Project“.

Semiotic trash („Semiotinės šiukslės“, 2006) 7'

Kurį laiką kūręs linijinius diskursus, šioje kompozicijoje mėginu suderinti linijinius ir nelinijinius procesus, siekdamas modifikuoti laiko suvokimą ir medžiagos „vertę“ priklausomai nuo konteksto – kad net visiškai elementarus ir paprastas garsas atitinkamame kontekste galėtų tapti labai reikšmingu. Kalbant apie formas sąrangą, ėmiausi panagrinėti organikos/neorganiškos, figuratyvumo/abstrakcijos idėjų opozicijas ir tarpines sritis, taip siekdamas sugeneruoti paradigmą bei jos sunaikinimo galimybę kūrinio pabaigoje.

Matias Giuliani

Ivo Nilsson (b. 1966, Sweden) is educated at the Royal College of Music in Stockholm and at IRCAM in Paris. In 1989 his Octet was premiered by the Ensemble L'itinéraire at Radio France. Since then, his music has been performed by ensembles such as Cantus, Ensemble Son, Ensemble Recherche, KammarenssembleN, Nouvel Ensemble Moderne, Orchestre des Flûtes Français, Kammerensemble Neue Musik Berlin and Slowind at festivals like Biennale di Venezia, Gaudeamus Music Days (Amsterdam), Huddersfield Contemporary Music festival, Ilhom (Tashkent), Musica (Strasbourg), Roaring Hoofs (Mongolia), 2 Days and 2 Nights (Odessa), Sonorities (Belfast), Spazio Musica (Cagliari), Spectra (Tirana), Time of music (Viitasaari), Ultima (Oslo), Warsaw Autumn, Nordic Music Days (Copenhagen) and the World Music Days in Zagreb. His music has also been recorded by the radio companies BBC, DR, RNE, SR and YLE and by the record labels Ariadne, Phono Suecia and SFZ Records. Ivo Nilsson was the artistic director of the Stockholm New Music festival in 2003 & 2005. In 2007 Ivo Nilsson was awarded the Interpreters price from the Society of Swedish Composers.

Ivo Nilssonas (g. 1966 m. Švedijoje) mokėsi Stokholmo Karališkajame muzikos koledže bei IRCAM (Akustikos ir muzikos tyrimų institute) Paryžiuje. Nuo 1989-ųjų, kai „Ensemble L'itinéraire“ atliko jo okteto premjerą Prancūzijos radijuje, I. Nilssonas muziką atlieka tokie ansambliai kaip „Cantus“, „Ensemble Son“, „Ensemble Recherche“, „KammarenssembleN“, „Nouvel Ensemble Moderne“, „Orchestre des Flûtes Français“, „Kammerensemble Neue Musik Berlin“ bei „Slowind“. Kompozitoriaus kūriniai skamba įvairiuose tarptautiniuose festivaliuose, pavyzdžiui Venecijos bienalėje, „Gaudeamus“ muzikos dienos (Amsterdamas), Hadersfildo šiuolaikinės muzikos festivalyje, „Ilhom“ (Taškentas), „Musica“ (Strasbūras), „Roaring Hoofs“ (Mongolija), „2 Days and 2 Nights“ (Odesa), „Sonorities“ (Belfastas), „Spazio Musica“ (Kaljaris), „Spectra“ (Tirana), „Time of music“ (Viitasaari), „Ultima“ (Oslos), „Varšuvos ruduo“, „Nordic Music Days“ (Kopenhaga) ir Pasaulio muzikos dienos Zagrebe. Jo kūrinių įrašų turi BBC, DR, RNE, SR ir YLE radijo fondai, leidžia įrašų kompanijos „Ariadne“, „Phono Suecia“ ir „SFZ Records“. 2003 ir 2005 m. Ivo Nilssonas buvo Stokholmo naujosios muzikos festivalių meno vadovu. 2007 m. Švedijos kompozitorių sąjunga skyrė Ivo Nilssonui Geriausio interpretuotojo apdovanojimą.

Vätska (Fluids, 2006) for four reciters and live electronics, 15'

Text: Clara Diesen

Technical assistance: Anders Blomqvist

Light: Ellen Ruge

Make-up: Marina Ritvall

Vätska was commissioned for the inauguration of the Bonnier Art Museum in Stockholm 2006. The overall theme of the event was the four elements and my work was supposed to be for voices and focus on water. The result is rather an installation in between text and voice than a piece of music. When the audience entered the hall, only the heads of the singers could be seen as if they were served on plates on the three tables (their bodies were hidden underneath the tables). The singers had wireless microphones and their voices were amplified by speakers in the tables and manipulated by a MAX-patch. Their faces had also a subtle make-up underlying their characters.

My intention was to focus on the separation between body and mind that ever since Descartes has dominated the western philosophy. Before the pneumonia took his life in Stockholm 1650 the interplay between the four elements in the body was of crucial importance. And the equivalence between the four body fluids (blood, phlegm, yellow and black bile) and the

Vätska („Skysčiai“, 2006) keturiems skaitovams ir gyvai elektronikai, 15'

Tekstas: Clara Diesen

Techninė pagalba: Andersas Blomqvistas

Šviesų dizainas: Ellen Ruge

Grimas: Marina Ritvall

Kūrinys „Vätska“ buvo užsakytas „Bonnier“ meno galerijos Stokholme atidarymo proga 2006 m. Renginys buvo skirtas keturių elementų temai, tad savo kūrinį sumaniau susieti su vandeniu ir parašyti jį balsams. Tačiau kai darbas buvo baigtas, jis labiau priminė teksto ir balso instaliaciją nei muzikinę kompoziciją.

Publikai įžengus į salę, buvo matyti trys stalai ir ant jų, tarsi patiekalai ant lėkščių, „išdėliotos“ dainininkų galvos (kūnos slėpė stalai). Dainininkai turėjo belaidžius mikrofonus, o staluose įmontuoti garsiakalbiai stiprino jų balsus, modifikuojamus dar ir programinės įrangos „MAX“ algoritmo. Jų veidai buvo subtiliai nugrimuoti, kad atspindėtų jų skirtingų charakterius. Aš siekiau sutelkti visą dėmesį į kūno ir proto atskirtį, nuo Descartes'o laikų dominavusią vakarietiškoje filosofijoje. Kol plaučių uždegimas nepasiglemžė jo gyvybės Stokholme 1650-aisiais, keturių elementų sąveikai kūne buvo skiriamas ypatingas dėmesys. Taip pat buvo visai rimtai žvelgiama į keturių kūno skysčių (kraujo, gleivių, geltonosios ir juodosios tulžies) atitikimą

four characters (sanguine, phlegmatic, choleric and melancholic) was taken for granted. Maybe the relationship in between body and mind is worth discussing also today?

Four short texts, one for each of the characters, were commissioned by the poet Clara Diesen. The composition consists of four steps (separated by four sung intermezzi):

Fragments of the words

Words

Phrases

Overload

Ivo Nilsson

keturiems charakterio tipams (sangviniko, flegmatiko, choleriko ir melancholiko). Galbūt ir šiandien vertėtų grįžti prie kūno ir proto tarpusavio sąryšio aptarimo?

Keturi trumpi tekstai, po vieną kiekvienam asmenybės tipui, buvo užsakyti poetei Clari Diesen. Kompozicija sudaryta iš keturių pakopų (atskirtų keturiais dainuojamais intarpais):

Žodžių fragmentai

Žodžiai

Frazės

Perkrova

Ivo Nilsson

Harri Suilamo (b. 1954, Uskela, Finland) studied musicology, philosophy and cultural history at the University of Turku, graduating with an MA in 1982. From 1982 to 1987 he studied composition at the Sibelius Academy, where his teacher was Paavo Heininen. Meanwhile he also attended courses on computer music held by the Finnish Broadcasting Company (1982–83), and summer courses at Darmstadt and Viitasaari.

Suilamo taught the history of music at the Sibelius Academy 1986–94 and has been lecturing in the history and analysis of new music at the University of Helsinki since 1991. He is also an active writer, especially on new music. FIMIC

Harri Suilamo (g. 1954, Uskela, Suomija) Turku universitete studijavo muzikologiją, filosofiją ir kultūros istoriją. 1982 m. įgijo magistro laipsnį. 1982–1987 m. Sibeliuso akademijoje jis studijavo kompoziciją (Paavo Heinineno klasėje). Tuo pat metu lankė kompiuterinės muzikos kursus Suomijos transliuotojų kompanijoje (1982–83) bei dalyvavo vasaros kursuose Darmštate ir Vitasaryje.

Harri Suilamo dėstė muzikos istoriją Sibeliuso akademijoje (1986–94), o nuo 1991 m. skaito naujosios muzikos istorijos ir analizės paskaitas Helsinkio universitete. Taip pat jis aktyviai rašo, ypač naujosios

muzikos klausimais. FIMIC

Una goccia d'oblio (Unohduksen pisara) (2001) rosary sonatas for concert kantele, 13'

Unohduksen pisara is a suite of six independent pieces linked together by five short interludes. In each of the movements proper the kantele has its own special tuning, different from that in the other movements, whereas in the interludes the changes of tuning are made audible in different glides or glissandos. Here again the harmony is not content with the seven-note potential typical of the kantele, and instead is enriched with a wealth of flageolet notes. *Unohduksen pisara* provides a sturdy link between the familiar Finnish kantele and the modernist tradition of Central Europe. The title of *Unohduksen pisara* is taken from Claudio Magris's Danube, translated into Finnish, which extends the cultural-historical perspective of Central Europe way back beyond the present day and age, by literary rather than historical means. The chapter headed 'Una goccia d'oblio' alludes to

Una goccia d'oblio (Unohduksen pisara) (2001) sonatų rožinis koncertinei kantelei, 13'

„Unohduksen pisara“ – tai siuita, kurią sudaro šešios savarankiškos pjesės, sujungtos pekiomis trumpomis interliudijomis. Kiekvienoje dalyje kantele derinama skirtingai, o interliudijose besikeičiantis derinimas girdimas *glissando* intarpuose. Harmonija čia neapsiriboja kantelei būdingu septynių natų diapazonu, o yra praplečiama flageoletais. „Unohduksen pisara“ susieja plačiai žinomą suomišką kantele su modernistine centrinės Europos tradicija.

Pavadinimas „Unohduksen pisara“ paimtas iš suomiško Claudio Magriso „Danube“ vertimo, kuriame autorius ne tiek istorinėmis, kiek literatūrinėmis priemonėmis praplečia kultūrinę-istorinę centrinės Europos perspektyvą. Skyriuje „Una goccia d'oblio“ rožinis simbolizuoja kartas ir žmonių likimus, kurie nueina praeitin (ir dažnai pasimeta joje),

the rosary as a symbol for all the generations and human fates that merge with (and mostly get lost in) the past, the layers of time, tradition. This fine text set my own associations spinning off in all directions: for example, it immediately reminded me of the Rosenkranz sonatas for violin by Heinrich Ignaz Franz Biber, which likewise make use of a different tuning in each movement. On the other hand, or more simply, my own *Unohduksen pisara* is above all a slim musical volume of poetry, a string of quiet, meditative, lyrical cameos, expressions of a profound attachment to the concert kantele, an enchanting instrument if ever there was one.

Harri Suilamo

Ichiro Hirano (b. 1974 Miyadzu-city, Kyoto, Japan) is a Japanese composer. In 1997 he graduated in composition studies from the Kyoto City University of Arts and Music. In 2000 he got his Master's Degree in the same university, after completing several months of practical work in Bremen (Germany). In 2002, Ichiro Hirano received the Ogura Risaburo Music Scholarship for research of traditional music in the Tango district.

In 1997, the composer was awarded the Inahata Nakahara Prize of Kyoto Music Association, and in 2005, his composition for orchestra *Kagihori no shima* was selected for The 27th Japan Symphony Foundation Award for The Most Excellent Music Composition, and merited him the Nippon Foundation Special Award for the Best Music Composition.

Ichiro Hirano (b. 1974 Miyadzu-city, Kyoto, Japan) – japonų kompozitorius. 1997 m. baigė kompozicijos studijas Kijoto menų ir muzikos universitete, 2000 m. tame pačiame universitete gavo magistro diplomą. Keletą mėnesių stažavo Brēmene (Vokietija). 2002 m. gavo Ogura Risaburo muzikos stipendiją už tango muzikos tyrimus.

1997 m. Kijoto muzikos asociacija jam įteikė Inahata Nahakara premiją. 2005 m. Ichiro Hirano kūrinys orkestrui „Kagirohi no shima“ buvo atrinktas 27 kartą vykusiems Japonijos simfonijos fondo apdovanojimams už Tobuliausių muzikos kompoziciją, tuo tarpu

Japonijos fondo (Nippon Foundation) jam įteikė specialų apdovanojimą už Geriausią muzikos kompoziciją.

Yume no matsuri (2004) for cello solo, 15'

I composed this work in response to commission of Toyohisa Ishi, and this was given the premiere by him in October 2004 in Kyoto, Japan.

Kyoto is the ancient capital in Japan from 8th to 19th century, it once called 'Heian-kyo'. Heian-kyo was constructed on the basis of very rational city planning that modeled on Changan in the Tang. But it also confined within the depth of underground many aboriginal rebels and spirits as sacrifice. So there has been many legends of ogres, ghosts, spirits...

This is the work inspired by the legends of 'Chiryō' (spirits of the ground *Genius Loci*) in Kyoto. This is based on a paraphrase of a ritual incantation 'Harae-Kotoba' in the style of Shinto. It is an incantation to calm, to purify, and to expel spirits under the ground. So it may present an aspect of the psychic battle between a heretical Shinto priest and rebellious spirits. And this work often may remind Japanese instruments for example Taiko

Yume no matsuri („Sapnų ritualas“, 2004) violončelei solo, 15'

Šį kūrinių parašiau gavęs užsakymą iš Toyohiso Ishi, kuris ir atliko kūrinio premjerą 2004 m. spalį Kiote, Japonijoje.

Kiotas – senoji VIII–XIX a. Japonijos sostinė, seniau vadinta „Heian-kyo“. Heian-kyo buvo pastatytas remiantis labai racionalių miesto planu, nusižiūrėtu iš Tangų dinastijos sostinės Čangano Kinijoje. Tačiau miesto požemiuose gyveno ten įkalintos paaukotų vietos gyventojų ir sukilėlių dvasios. Mieste sklendo daugybė legendų apie pabaisas, šmėklas ir dvasias...

Šį kūrinių įkvėpė Kioto legendos apie *chiryō* (žemės dvasias – *genius loci*). Kūrinių pagrindas – šintoistinio apeiginio užkalbėjimo „Harae-Kotoba“, skirto nuraminti, apvalyti ir išstumti dvasias iš požemių, parafrazė. Taigi šį kūrinių galima įsivaizduoti kaip psichinę dvikovą tarp eretiško šintoistų šventiko ir maištaujančių dvasių. Muzika taip pat gali priminti kai kurių japoniškų instrumentų skambesį, pavyzdžiui taiko (japonišką būgną),

(Japanese Drum), Noh-kwan (Noh's Flute), Biwa (Japanese Lute) and so on. It contains contrastive 2 movements, and a transitional scene like Noh's 'Michiyuki' to tie together.

In Japanese, 'YUME' means *Dream*, 'MATSURI' means *Ritual*.

So the title *Yume No Matsuri* means *A Ritual of/in/for Dream, or An imaginary Ritual* as a metaphor. In here, the cellist may be a *prayer* as well as a *player*.

Ichiro Hirano

Jacek Grudzień was born in 1961 in Warsaw. He made his debut at the 1983 International Warsaw Autumn Festival for Contemporary Music. At that time he studied composition under prof. Włodzimierz Kotoński and piano improvisation under Szabolcs Esztenyi at the Warsaw F. Chopin Academy of Music. In 1986 he left for London on a scholarship granted by Witold Lutosławski. During his stay there he studied electronic music and MIDI system under Barry Anderson. His stay in London resulted in a piece for choir and symphony orchestra *Lumen*, which was premiered at the opening night of the World Music Days Festival Warsaw in 1992. In 1988 he was prize winner of the Young Polish Composers Competition and in 1995 of the National Competition for Classical Guitar. In 2003 his composition *Ad Naan* was among the recommended pieces at the International Composers Tribune in Vienna.

As a composer his interests include theatre and film. He is an author of music to numerous theatre productions incl. TV performances directed by top Polish theatre directors. In 2004 a Swiss-French film movie entitled "Tout hiver sans feu" with his music won two prizes at the International Venice Film Festival.

He works as a free-lanced composer in Warsaw.

Ad Naan (2002) for cello and electronics, 6'30"

Ad Naan was composed in summer 2002. It was commissioned by cellist Andrzej Bauer, to whom the piece is dedicated. The premiere took place at International Festival for Contemporary Music "Warsaw Autumn" in september 2002.

Jacek Grudzień

No-kvaną (No fleitą), bivą (japonišką liutnę) ir t.t. Kūrinių sudaro dvi kontrastingos dalys ir jas jungianti tarpinė scena, tarsi No teatro *michiyuki* (kelionės daina – *vert. past.*).

Japonų kalba *yume* reiškia „sapną“, o *matsuri* – „ritualą“. Taigi pavadinimas „Yume no matsuri“ gali metaforiškai reikšti „sapnų ritualą“, „ritualą sapne“, „ritualą sapnams sukelti“ ar „įsivaizduojamą ritualą“. Violončelininkas gali būti tiek besimeldžiantis, tiek griežiantis žmogus.

Ichiro Hirano

Jacekas Grudzieńis (g. 1961 m. Varšuvoje) debiutavo 1983 m. „Varšuvos rudens“ festivalyje. Tuo metu jis studijavo kompoziciją pas prof. Włodzimierzą Kotońskį ir fortepijono improvizaciją pas Szabolcsą Esztenyį Varšuvos F. Chopino muzikos akademijoje. 1986 m. jis su Witoldo Lutosławskio stipendija išvyko į Londoną, kur studijavo elektroninę muziką ir MIDI sistemą pas Barry Andersoną. Viešnağės Londone vaisius – „Lumen“ chorui ir simfoniniam orkestrui, kurio premjera įvyko per ISCM Pasaulio muzikos dienų Varšuvoje atidarymą 1992 m. Jis pelnė apdovanojimus 1988 m. Jaunųjų Lenkijos kompozitorių konkurse ir 1995 m. Nacionaliniame klasikinės gitaros konkurse. Jo kompozicija „Ad Naan“ buvo paminėta tarp rekomenduojamų kūrinių 2003 m. Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje Vienoje.

Kaip kompozitorių J. Grudzieńį taip pat domina darbas teatre ir kine. Jis sukūrė muziką daugeliui teatro spektaklių, taip pat televizijos pastatymams, režisuojamiems geriausių Lenkijos teatro režisierių. 2004 m. šveicarų-prancūzų gamybos filmas „Tout hiver sans feu“ su jo muzika pelnė du prizus Tarptautiniame Venecijos kino festivalyje.

Kompozitorius yra laisvas menininkas ir gyvena Varšuvoje.

Ad Naan (2002) violončelei ir elektronikai, 6'30"

„Ad Naan“ sukūriau 2002-aisiais. Jį užsakė Andrzejus Baueris, kuriam kūrinys ir dedikuotas. Premjera įvyko tarptautiniame šiuolaikinės muzikos festivalyje „Varšuvos rudo“ 2002 m. rugsėjį.

Jacek Grudzień

Vytautas V. Jurgutis

Terra tecta (2004) for cello and electronics, 10'30"

Terra tecta was commissioned by the Warsaw Autumn Friends' Foundation with the financial support of the Ernst von Siemens Musikstiftung in Munich. It is a journey into a secret territory, land or universe, where real and illusory patterns are constantly fluctuating and interchanging – as the enigmatic title suggests. The cello part is very complicated, intricate and technically demanding. In the electronic part, the composer's aim was to create a sound object by sculpting the sound material which is created 'from scratch', instead of merely executing some pre-calculated conceptual scheme or simply mixing some ready-to-cook ingredients.

Mattias Petersson was born 1972 on a small island in the south-east of Sweden. His musical career began with piano studies but after taking his music teacher exam at Ingessunds Musikhögskola, he decided to become a composer instead, and moved to Visby for studies with Sven-David Sandström at the Gotland School of Music Composition. He now lives in Stockholm, where he studied electro-acoustic composition for seven years at the Royal College of Music. His music has been described as a mix between ambient electronica, industry and crackling noise. Since the critically acclaimed debut album "Mimer" (Fylkingen Records, 2003), which was based upon sounds from a defunct iron mine, Petersson's industrial soundscape has been mixed with piano and orchestra samples, treated through dirty filters and digital distortion.

Mattias also released some music on his own label "Wickerwork Recordings", and contributes with a track on the recently released MP3 compilation "The Post_piano2 Open Remix Project" on the renowned electronica label 12k.

Besides writing electronic music, Petersson has been working as electronic musician and composer with musicians and ensembles like The Pëarls Before Swine Experience, guitarist Mårten Falk, flute player Sabine Vogel, recorder player Anna Petrini, violinist George Kentros and the orchestra SNYKO.

Mattias Peterssonas gimė 1972 m. nedidelėje saloje Švedijos pietryčiuose. Muzikinę karjerą pradėjo mokydamasis groti fortepijonu, bet išlaikęs egzaminus muzikos pedagogo kvalifikacijai įgyti „Ingessunds Musikhögskola“ mokykloje nusprendė tapti kompozitoriumi ir persikėlė į Visby, kur pradėjo studijas pas Sveną-Davidą Sandströmą Gotlando muzikos kompozicijos mokykloje. Šiuo metu gyvena Stokholme, kur septynerius metus Karališkajame muzikos koledže studijavo elektroakustinę kompoziciją. Jo muzika apibūdinama kaip ambientinės elektronikos, industrinių triukšmų ir traškesių derinys. Po kritikų

Vytautas V. Jurgutis

Terra tecta (2004) violončelei ir elektronikai, 10'30"

„Terra tecta“ sukurta fondo „Fundacja Przyjaciół Warszawskiej Jesieni“ užsakymu su fondo „Ernst von Siemens Musikstiftung“ Miunchene finansine parama. Tai tarsi kelionė į slaptą teritoriją, žemę ar visatą, pilną besimainančių realybės ir iliuzijos kontūrų – ką išreiškia ir mįslingas pavadinimas. Violončelės partija labai komplikuoata, įmantri ir kelianti didelius uždavinius atlikėjui. Elektronikos partijoje kompozitorius siekė tam tikros garsinės plastikos – procesas panašus į skulptūros lipdymą iš savo paties sukurtos unikalios medžiagos, – nesistengdamas įgyvendinti kokią nors iš anksto apskaičiuotą schemą ar juo labiau nesiremdamas naudojimui paruoštais garsiniais pusfabrikačiais.

teigiamai įvertinto debiutinio albumo „Mimer“ („Fylkingen Records“, 2003), sukurto panaudojant garsus iš apleistos geležies kasyklos, M. Peterssono industrinis garsovaizdis pasipildė fortepijono ir orkestrinės muzikos semplais, perdirbtus naudojant „purvinus“ filtrus ir skaitmeninius iškraipymus. Kai kurių savo kūrinių įrašus M. Peterssonas leidžia savo įsteigtoje įrašų kompanijoje „Wickerwork Recordings“, o vienas jo kūrinių įtrauktas į neseniai išleistą MP3 rinkinį „The Post_piano2 Open Remix Project“, kurį išleido gerai žinoma elektroninės muzikos įrašų kompanija „12k“.

Be elektroninės muzikos kūrimo, M. Peterssonas taip pat reiškiasi kaip elektroninės muzikos atlikėjas bei akustinės muzikos kūrėjas. Jis bendradarbiauja su tokiais muzikantais ir ansambliais, kaip „The Pëarls Before Swine Experience“, gitaristu Mårtenu Falku, fleitiste Sabine Vogel, fleitiste Anna Petrini, smuikininku George Kentros bei „SNYKO“ orkestru.

There are no more four seasons (1725 / 2004) for violin and live electronics, 44'

Where exactly does an interpretation go over the boundary of becoming a new piece? And what is the border between the work of two composers from two different time periods?

These were the questions we asked ourselves when we began the project that later took on the title "there are no more four seasons," an attempt to reconstruct a series of older pieces by Vivaldi and give them an organic place in the music of our times.

There is perhaps no other work that has become such a *lingua franca*, at least within the Western art music world, as Vivaldi's *Four Seasons*. In fact, we suspect that the work is so overexposed that it is almost impossible for a modern audience to separate their experience of the work from a tradition of what the work is supposed to mean and their constant association with the piece in films, elevators, and light radio. With this project, we attempt to reinvent the entire *Four Seasons* in such a way that it can be listened to as if it were written today and the audience experienced the piece for the first time. This was done in two major steps: first, the score in its entirety was sampled, with one violin recording all the parts. This was used by Mattias Petersson as the basic sound material. Then, when the background music was complete, George Kentros adapted his playing and the solo violin part to follow the new electronic backgrounds; this was accomplished partly through the use of certain extended techniques and partly by allowing Mattias to put the violin part through a Kaoss Pad and different computer patches during performances.

We took one more major psychological step by changing the original order of the movements so as to strengthen the idea that in our modern times, the four seasons are dependent on travel, memory, and media to a greater extent than they were in, for example, 1725. The movements are now performed in the following order:

Season 1:

Spring 1—Summer 2—Autumn 3

Season 2:

Winter 1—Spring 2—Summer 3

Season 3:

Autumn 1—Winter 2—Spring 3

Season 4:

Summer 1—Autumn 2—Winter 3

Mattias Petersson

There are no more four seasons („Daugiau jokių metų laikų“, 1725/2004) smuikui ir elektronikai, 44'

Kur yra riba, už kurios interpretacija virsta nauju kūrinium? Ir kas skiria dviejų skirtingų epochų kompozitorių kūrybą?

Šiuos klausimus sau kėlėme vos pradėję šį projektą, vėliau pavadintą „Daugiau jokių metų laikų“. Tai buvo bandymas rekonstruoti senuosius Vivaldi kūrinius ir paversti juos organiška šių dienų muzikos dalimi. Ko gero, joks kitas kūrinys, bent jau vakarietiškos profesionaliosios muzikos pasaulyje, netapo tokia muzikos *lingua franca*, kaip kad Vivaldi „Metų laikai“. Turbūt ne paslaptis, kad šis kūrinys skamba taip dažnai, jog šiuolaikiniai klausytojai nebeskiria savo pačių patyrimo nuo tradicijos, nustatančios ką šis kūrinys turėtų reikšti, ir nuo nuolatinių asociacijų su šiuo kūrinium filmuose, liftuose ar pramoginio žanro radijo laidose. Šiuo projektu siekiame perkurti „Metų laikus“ ir pateikti šį kūrinį taip, tarsi jis būtų parašytas šiandien, o auditorija girdėtų jį pirmą kartą. Dirbome dviem etapais: pirmiausia, „nusemplavome“ visą partitūrą, vienu smuiku įrašę visas partijas. Šitai Mattiasas Peterssonas panaudojo kaip bazinę garsinę medžiagą. Vėliau, kai garsinis pagrindas buvo parengtas, George'as Kentrosas pritaikė savąjį grojimą ir smuiko solo partiją prie naujai kuriamų elektroninio garso sluoksnių. Viena vertus, to buvo pasiekta naudojant tam tikras išplėstines griežimo technikas, o antra vertus – Mattiasui suteikiant progą pasirodymų metu smuiko solo partiją modifikuoti „Kaoss Pad“ efektų bloko bei įvairių kompiuterinių algoritmų pagalba.

Žengėme dar vieną psichologiškai svarbų žingsnį ir pakeitėme pirminę dalių išdėstymo tvarką. Tuo norėjome pabrėžti mintį, kad šiuolaikiniame pasaulyje metų laikai yra kur kas labiau priklausomi nuo kelionių, atminties bei medijų nei, tarkime, 1725 metais. Pergrupuotos kūrinio dalys yra atliekamos tokia tvarka:

Metų laikas 1:

Pavasaris 1—Vasara 2—Ruduo 3

Metų laikas 2:

Žiema 1—Pavasaris 2—Vasara 3

Metų laikas 3:

Ruduo 1—Žiema 2—Pavasaris 3

Metų laikas 4:

Vasara 1—Ruduo 2—Žiema 3

Mattias Petersson

Devoted to the composition and investigation of contemporary music as well as the formation of young musicians, **Diógenes Rivas** (b. 1942, Venezuela) is founder and artistic director of the Festival Atempo–Caracas. He is also artistic director of the Festival Atempo–Paris–Berlín.

Rivas began his music studies at four years of age under the tutelage of his father, the well-known maestro Jose Rafael Rivas. He later studied oboe and piano in the city of Merida. In Caracas his teachers were Moises Moleiro - from 1946-57 and Inocente Carreno, from 1957-59. He continued his studies in the Academy of Santa Cecilia in Rome, Italy from 1958-1964. Rivas attended courses in orchestral conducting with Sir John Barbirolli and Carlo Zecchi in Taormina (Sicily, 1963), with Bruno Maderna in Salzburg (Austria, 1968). He studied composition with Alfred Niemann in London (1975-77). Since 1980 he dedicates his time exclusively to his composition and teaching.

Rithmomacchia (2002) for two pianos, 13'30"

Structurally rooted in medieval mystic numerology, this piece creates a multidimensional space, where parameters such as counterpoint and harmony interact, and in this particular case, are found in a new synthesis as an open commitment to expression.

My speculative proposal of "proportional harmony", which is definitive in my compositions, paves the way to free expression once the material itself is organized in its search for an appropriate aesthetic dimension.

Diógenes Rivas

Born in 1956, **Madeleine Isaksson** studied at the Royal Academy of Music in Stockholm. After receiving her diploma as a piano and pedagogue in the class of Gunnar Hallhagen, she entered the composition class with teachers such as Gunnar Bucht and Sven-David Sandström (composition), Pär Lindgren (electroacoustic music), Arne Mellnäs (instrumentation), and Bo Wallner (music theory and analysis). In 1987 she traveled to Amsterdam for a year of studies with the composer Louis Andriessen, later moving on to France, where she has lived and worked since the beginning of the 1990s outside of Paris. Meetings with composers, their different traditions and aesthetic features – Brian Ferneyhough, Iannis Xenakis, Morton Feldman and Emmanuel Nunes – have

Kompozitorius, šiuolaikinės muzikos tyrinėtojas ir pedagogas **Diógenes Rivasas** (g. 1942 m. Venesueloje) yra festivalio „Atempo–Caracas“ įkūrėjas ir meno vadovas. Jis taip pat vadovauja festivaliui „Atempo-Paris-Berlin“.

D. Rivasas muzikos pradėjo mokytis ketverių pas savo tėvą, žymų maestro Jose Rafaelį Rivasą. Vėliau jis studijavo obojų ir fortepijoną Meridoje. Karakase jis mokėsi pas Moises Moleiro (1946–1957) bei Inocente Carreno (1957–1959). 1958–1964 m. tęsė studijas Šv. Cecilijos akademijoje Romoje,

dalyvavo orkestrinio dirigavimo meistrėškumo kursuose pas Johną Barbirolli ir Carlo Zecchi Taorminoje (1963) bei Bruno Maderną Zalcburge (1968), o 1975–1977 m. studijavo kompoziciją pas Alfredą Niemanną Londone. Nuo 1980 m. visą savo laiką D. Rivasas skiria komponavimui ir dėstymui.

Rithmomacchia (2002) dviem fortepijonams, 13'30"

Kūrinyje, kurio struktūras lemia mistinė viduramžių numerologija, kuriama daugiamatė erdvė. Sąveikaujant įvairiems parametrams, tokiems kaip kontrapunktas ir harmonija, šioje erdvėje randasi nauja sintezė – kaip nuolatinių naujų išraiškos būdų paieškų išdava.

Mano siūloma hipotetinė „proporcinė harmonija“, nulemianti mano kompozicijų pobūdį, atveria kelią laisvai išraiškai, kai pati medžiaga organizuojama ieškant ją atitinkančio estetinio matmens.

Diógenes Rivas

Madeleine Isaksson (g. 1956 m.) studijavo Stokholmo karališkojoje muzikos akademijoje. Įgijusi pianistės ir pedagogės diplomą (mokėsi Gunnaro Hallhageno klasėje), ji tęsė studijas pas Gunnarą Buchtą ir Sveną-Davidą Sandströmą (kompozicija), Pärą Lindgreną (elektroakustinė muzika), Arne Mellnäsą (instrumentuotė) ir Bo Wallnerį (muzikos teorija ir analizė). 1987 m. ji išvyko į Amsterdamą, kur metus mokėsi pas kompozitorių Louisą Andriesseną, o vėliau persikėlė į Prancūziją ir įsikūrė netoli Paryžiaus, kur gyvena bei dirba nuo 10-ojo dešimtmečio pradžios. Bendravimas su skirtingoms tradicijoms ir estetikoms atstovaujančiais kompozitoriais (tarp jų su Brianu Ferneyhough, Ianni Xenakiu, Mortonu Feldmanu ir Emmanueliu Nunesu) turėjo įtakos

all contributed to Isaksson's development as a composer. In the music of Madeleine Isaksson, the relationship between different sonorous sources are in the foreground. Her basic frameworks can be described as different forms of space: those of interval, register, and time where the material is developed through contrasting terms such as light/dark, weightless/heavy, from/to... Returning melodic cells are made smaller and larger, together forming a sort of patterned web always related to a perceptible, sometimes hidden, often elastic pulse.

Andreas Engström

Failles (Gaps) (2003) for recorder, trombone and cello, 10'32"

Voices weave and converge, float over surfaces and plateaus, accumulate, fall into gaps, evaporate out of rifts, find rest.

Madeleine Isaksson

Sungji Hong's creative output includes works ranging from solo instruments to full orchestra, as well as choral, ballet and electroacoustic music. Her works have been commissioned by the Fromm Music Foundation (Harvard University, USA), the Tongyoung International Music Festival (Korea), the Seoul Philharmonic Orchestra (Korea), the Foundation for Universal Sacred Music (USA), the International Isangyun Music Society (Germany) and the MATA Festival (USA), and are regularly performed at international festivals and in major concert series throughout Europe, the United States and Asia. Her music has been widely broadcast in over 30 cities around the world and has been recorded and released on the Dutton label and by ECM Records.

She has won the European Competition of the State Conservatory of Thessaloniki (1st Prize), the Temple Music Composition Prize (1st Prize), the Crwth Competition (1st Prize), the international competition for original ballet music at the ISCM World Music Days – Slovenia (1st Prize), the Montserrat International Camera Music Composition Competition (1st Prize), the Theodore Front Prize (IAWM) and the Yoshiro Irino Memorial Prize (ACL).

Sungji Hong graduated from Hanyang University in Seoul (BA Hons), the Royal Academy of Music in London (MMus) and the University of York (PhD).

Isaksson kompozicinio braižo raidai.

Savo muzikoje M. Isaksson daugiausia dėmesio skiria santykiui tarp skirtingų garso šaltinių. Jos kūrybai būdingas įvairių erdvės formų panaudojimas: kompozitorė manipuliuoja intervalais, registrais ir laiku, o medžiagos plėtotę grindžia kontrastai, tokie kaip tamsa/šviesa, nesvarus/sunkus, iš/į ir t.t. Pasikartojančios melodinės ląstelės mažinamos arba didinamos ir kartu jos suformuoja tam tikrą tekstūrinį tinklą, visuomet susietą su juntamu, kartais paslėptu, elastingu pulsavimu.

Ištraukos iš Andreaso Engströmo teksto

Failles („Plyšiai“, 2003) išilginei fleitai, trombonui ir violončelei, 10'32"

Balsai pinasi ir susilieja, sklinda virš paviršių ir plokštumų, kaupiasi, krenta į plyšius, garuoja iš tarpeklių, nurimsta.

Madeleine Isaksson

Sungji Hong kūrybos spektras driekiasi nuo kūrinių solo instrumentams iki kūrinių orkestrams, taip pat aprėpia muziką chorui, baletui ir elektroakustines kompozicijas. Jos kūrinius yra užsakę Frommo muzikos fondas (Harvardo universitetas, JAV), Tongyungo tarptautinės muzikos festivalis (Korėja), Seulo filharmonijos orkestras (Korėja), Pasaulio religinės muzikos fondas (JAV), Tarptautinė Isangyun muzikos draugija (Vokietija) bei „MATA“ festivalis (JAV); jie dažnai atliekami tarptautiniuose festivaliuose ir svarbiausiuose koncertų cikluose Europoje, Jungtinėje Valstijose bei Azijoje. Jos muzika transliuojama

daugiau nei trisdešimtyje pasaulio miestų, jos kūrinių įrašė ir išleido įrašų kompanijos „Dutton“ bei „ECM Records“.

Kompozitorė yra pelniusi apdovanojimus įvairiuose konkursuose: Europiniame Salonikų Valstybinės konservatorijos konkurse (I premija), „Temple Music“ kompozicijos konkurse (I premija), „Crowth“ konkurse (I premija), tarptautiniame originalios baletų muzikos konkurse ISCM Pasaulio dienose Slovėnijoje (I premija), Tarptautiniame Montserrat kamerinės muzikos kompozicijos konkurse (I premija), Theodore Front premiją (IAWM – Tarptautinis moterų muzikoje aljansas), bei Yoshiro Irino memorialinę premiją (ACL).

Sungji Hong baigė Seulo Hanyang universitetą (bakalauro diplomas su pagyrimu), Karališkąją Londono muzikos akademiją (muzikos magistro laipsnis) bei Jorko universitetą (daktaro laipsnis).

Shades of raindrops (2006) for flute, bass clarinet, piano, violin and cello, 11'

The piece opens with suspended high 'E' flat octave unison. It is coloured by timbral trills and embellished by a series of ascending notes, whilst attacks of vibrant piano emphasize low 'E' flat. Exploring sonorities of this huge space carries on through the piece. A descending gesture, which mirrors the ascending scales in the opening bar, gradually establishes itself as a prominent figure and later leads to the climax of the first of the two sections. After the first section, the expanded descending gesture is heard gently on the piano and played in high register as a short transition. A similar structural procedure follows in the second section, which ends with an even more energetic climax.

Shades of raindrops was composed between September 2005 and January 2006 almost in parallel with the period of my pregnancy. It was the last piece I completed in Korea before I moved to live in Greece.

This piece was made possible by a grant from the Fromm Music Foundation at Harvard University.

Sungji Hong

David Coll (b. 1980, New Jersey, USA) is a bay-area composer focusing primarily with amplified chamber music. His interests concern the American experimentalist tradition, improvisation, notational systems, and interaction between performers.

After completing undergraduate studies at the University of Illinois, David is now pursuing his Ph.D. at the University of California-Berkeley. He has studied electronic/computer music at the University of Illinois Experimental Studios and now at CNMAT (Center for New Music and Audio Technologies). This year and next he is living in Paris and studying at IRCAM, realizing two pieces and continuing ongoing collaborations with percussionist Margarita Kourtparaidou, pianist Sebastien Berweck, and cellist Séverine Ballon.

In recent years he has had performances at the "Voix Nouvelles" festival (Fondation Royaumont) and the Gaudeamus Music Week in Amsterdam, working with composers Brian Ferneyhough, Philippe Leroux, Luca Francesconi, and Alvin Curran.

David is a member of Poto (www.potoinc.org), an artists group based in California.

Shades of raindrops („Lietaus lašų atspalviai“, 2006) fleitai, bosiniam klarnetui, fortepijonui, smuikui ir violončelei, 11'

Kūrinys prasideda aukštame registre unisonu tęsiama es oktava. Ji spalvinama tembro trelėmis ir pagražinama kylančių natų pasažais, tuo tarpu skambios fortepijono atakos pabrėžia natą es žemame registre. Visą kūrinio trukmę vyksta šios didelės erdvės skambesiu tyrinėjimas. Besileidžiančios krypties motyvas, simetriškai atspindintis aukštyn kylančias pirmojo takto gamas, palaipsniui įsitvirtina kaip išsiskirianti figūra ir vėliau atveda į pirmosios iš dviejų padalų kulminaciją. Pasibaigus pirmajai padalai, šis motyvas pasigirsta fortepijono partijoje, švelniai skambinamas aukštame registre – tai trumpas pereinamasis epizodas. Panaši ir antrosios padalos struktūra, išsivystanti į dar energingesnę kulminaciją.

„Shades of raindrops“ buvo komponuojamas nuo 2005 m. rugsėjo iki 2006 m. sausio, ir tai beveik sutapo su mano nėštumu. Tai paskutinis kūrinys, kurį sukūriau Korėjoje, prieš persikeldama gyventi į Graikiją.

Šio kūrinio atsiradimą parėmė Harvardo universiteto Frommo muzikos fondas.

Sungji Hong

Davidas Collas (g. 1980 m. Niudžersyje, USA) yra kompozitorius iš rytų pakrantės, kurio kūryboje vyrauja muzika amplifikuotiems kameriniams ansambliams. Tarp jo kūrybinių interesų – amerikiečių eksperimentinė tradicija, improvizacija, notacijos sistemos ir sąveika tarp atlikėjų.

Baigęs studijas Ilinojaus universitete, šiuo metu kompozitorius siekia daktaro laipsnio Kalifornijos Berklio universitete. Studijavęs elektroninę/kompiuterinę muziką Ilinojaus universiteto eksperimentinėje studijoje, o šiuo metu tęsia studijas CNMAT (Naujosios muzikos ir audiotechnologijų centre). Šiais ir kitais

metais kompozitorius vieši Paryžiuje, kur studijuoja IRCAM'e, rašo du kūrinius ir bendradarbiauja su perkusininke Margarita Kourtparaidou, pianistu Sebastianu Berwecku ir violončelininke Séverine Ballon.

Pastaraisiais metais jo kūriniai buvo atlikti festivalyje „Voix Nouvelles“ (Royaumont fondas) ir „Gaudeamus“ muzikos savaitėje Amsterdame, kur bendradarbiavo su kompozitoriais Brianu Ferneyhough, Philippe'u Leroux, Luca Francesconi ir Alvinu Curranu.

D. Collas yra Kalifornijoje įsikūrusios šiuolaikinių menininkų grupės „Poto“ narys (www.potoweb.org).

Inferno (2002/2005) for amplified soprano, flute and trumpet, 12'

The connection in this piece rests in its treatment of the text (two lines of Dante's *Divine Comedy*). Not only until the end is it regarded as simple, direct communication. For this reason it is always spoken in the language of the given country.

O cieca cupidigia, o ira folle,
Che sì ci sproni nella vita corta,
E nell'eterna poi sì mal c'immolle!

Perchè mi schiante? Perchè mi scerpi?
Non hai tu spirito di pietate alcuno?
Uomini fummo; ed or sem fatti sterpi.

O blind greed and insensate anger,
Which incites us so in this brief life, and then
Cruelly plunges us in the eternal!

Why do you break me? Why do you tear me?
Have you no feeling of compassion at all?
Once we were men, and now we are stumps of trees.

Perttu Haapanen (b. 1972) studied composition at the Sibelius-Academy, Finland from 1994 to 2002 under supervising of the professors Erkki Jokinen and Paavo Heininen. He has participated in several masterclasses held by for example Michael Jarrell, Magnus Lindberg, Kaija Saariaho. In the summer 2004 he took part in the Stage de composition et d'informatique musicale in IRCAM. His main works includes *Saxophone Concerto* (2003), chamber opera *Solity:d* (2003-4), *Khoorg* (2000), *Sphinx Flowers* (2003) for chamber orchestra and *Ladies room* (2007) for soprano and chamber orchestra.

Inferno (2002/2005) įgarsintam sopranui, fleitai ir trimitui, 12'

Komunikaciją šiame kūrinyje užtikrina teksto traktuotė (dvi eilutės iš Dantės „Dieviškosios komedijos“). Iki pat pabaigos tai paprasta, tiesioginė komunikacija. Dėl to tekstas visuomet rečituojamas tos vietos kalba, kur vyksta pasirodymas.

O cieca cupidigia, o ira folle,
Che sì ci sproni nella vita corta,
E nell'eterna poi sì mal c'immolle!

Perchè mi schiante? Perchè mi scerpi?
Non hai tu spirito di pietate alcuno?
Uomini fummo; ed or sem fatti sterpi.

O, aklas pykti! Aistra savanaude!
Kiek mulkių trumpaamžių vien per jus
Susėmė šie krantai krauju paraudę!

Oi, man gelia! O, nedraskyki!
Nejau tava širdis tokia žiauri?
Juk žmogumi buvau aš kitą sykį.

Vertė Aleksys Churginas

Perttu Haapanen (g. 1972 m.) 1994–2002 m. studijavo kompoziciją Sibelijaus akademijoje, vadovaujant profesoriams Erkki Jokineniui ir Paavo Heininenui. Jis dalyvavo keliuose meistriskumo kursuose, kuriuos vedė Michaelis Jarrellas, Magnusas Lindbergas, Kaija Saariaho. 2004 m. vasarą jis dalyvavo „Stage de composition et d'informatique musicale“ IRCAM'e (Akustikos ir muzikos tyrimų institute Paryžiuje). Tarp svarbiausių P. Haapaneno kūrinių – Koncertas saksofonui (2003), kamerinė opera „Solity:d“ (2003–2004), „Khoorg“ (2000), „Sphinx Flowers“ kameriniam orkestrui (2003) bei „Ladies room“ sopranui ir kameriniam orkestrui (2007).

Khoorg (2000) for male choir, 9'30"

Khoorg for male choir is based on artificial languages created by the composer. These languages are different from each other in character and in expression. In the first hand, the languages are material for musical phrases and characters. The piece is composed for male choir. I was fascinated by a friction between a sort of light music and such a heavy instrument as a male choir. This doesn't mean, that musical expression is light, but the piece requires flexibility and light and fast reactions of a choir. A male choir is an instrument, which made it possible to carry out some harlequin and circus-like characters of the piece. *Khoorg* was elected to the list of recommended works in Vienna International Rostrum of Composers in 2003.

Perttu Haapanen

So Jeong Ahn born 1956 in Seoul, Korea, and studied composition with Sukhi Kang at Seoul National University, with Witold Szalonek at Hochschule der Künste Berlin, and Musicology with Carl Dahlhaus at Technical University in Berlin, Germany.

Since participating as a guest composer in the courses for Electronic music by Thomas Kessler (1999) and for algorithmic composition by Hanspeter Kyburz (2000) at Basel Electronic Studio in Switzerland, she has been engaged in Live-electronic music. Her compositions were invited and performed at various music festivals and concerts in Asia, Europe and North America. She was awarded by the Martirano Composition Competition 2007 of University of Illinois, USA, Tsang Houei Hsu Composition Award 2006 in Taiwan.

Her recent work was selected by the festival "Signal and Noise" in Vancouver, Canada and by the "Vox Novus" at the A' Devantgarde festival Königspplatz München, Germany.

She is living in Toronto, Canada and working on the new project commissioned by the New Music Concerts of Toronto with Canada Council.

Ssa-reng...ui (2006) for saxophone, percussion, soprano, kayagum and live electronics, 8'

This piece explores two enigmatic words which have served as a source of inspiration to me by their phonetic unfamiliarity.

"Ssa-reng" is an old oral notation which describes a sound color for a Korean traditional string instrument, the Kayagum.

Khoorg (2000) vyrų chorui, 9'30"

Kūrinių „Khoorg“ vyrų chorui grindžia kompozitoriaus sukurtos dirbtinės kalbos, kurios viena nuo kitos skiriasi savo charakteriu ir išraiška. Šios kalbos visų pirma naudojamos kaip medžiaga kurti muzikinėms frazėms ir veikėjams. Kūrinys parašytas vyrų chorui. Man labai patiko neatitikimas tarp tam tikro muzikos lengvumo ir tokio sunkaus instrumento, kaip vyrų choras. Tai nereiškia, kad muzikinė išraiška yra lengva, tačiau kūrinys reikalauja lankstumo, lengvumo ir greitos choro reakcijos. Vyrų choras yra tas instrumentas, kuris sudarė galimybę kurti juokdariuskus, cirką primenančius kūrinių veikėjus. „Khoorg“ buvo atrinktas į rekomenduojamų kūrinių sąrašą 2003 m. Vienoje vykusioje Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje.

Perttu Haapanen

So Jeong Ahn (g. 1956 m. Seule) studijavo kompoziciją pas Sukhi Kang Seulo Nacionaliniame universitete ir Witoldą Szaloneką Berlyno aukštojoje menų mokykloje. Berlyno Technikos universitete Vokietijoje studijavo muzikologiją pas Carlą Dahlhausą.

Aktyviai susidomėjo gyvą elektronine muzika po to, kai kvietinio kompozitoriaus teisėmis dalyvavo Thomaso Kesslerio rengiamuose elektroninės muzikos kursuose (1999) bei Hanspeterio Kyburzo algoritminės kompozicijos kursuose (2000) Bazelio elektroninės muzikos studijoje Šveicarijoje. Jos kompozicijos laukiamos ir atliekamos įvairiuose muzikos festivaliuose ir koncertuose Azijoje, Europoje ir Šiaurės Amerikoje. Kompozitorė pelnė apdovanojimą JAV Ilinojaus Universiteto organizuotame Martirano kompozicijos konkurse 2007 m. bei Tsang Houei Hsu kompozicijos apdovanojimą Taivane 2006 m.

Jos naujausius kūrinius į savo programas įtraukė festivalis „Signal and Noise“ Vankuveryje (Kanada) bei „Vox Novus“ susivienijimas „A' Devantgarde“ festivalyje Miunchene (Vokietija). Šiuo metu kompozitorė gyvena Toronte, Kanadoje, kur Toronto „New Music Concerts“ ir Kanados tarybos užsakyta rašo naują kūrinių.

Jos naujausius kūrinius į savo programas įtraukė festivalis „Signal and Noise“ Vankuveryje (Kanada) bei „Vox Novus“ susivienijimas „A' Devantgarde“ festivalyje Miunchene (Vokietija). Šiuo metu kompozitorė gyvena Toronte, Kanadoje, kur Toronto „New Music Concerts“ ir Kanados tarybos užsakyta rašo naują kūrinių.

Ssa-reng...ui (2006) saksofonui, perkusijai, sopranui, kajagumui ir gyvai elektronikai, 8'

Šį kūrinių įkvėpė du paslaptingi žodžiai, kurių fonetinis skambesys slepia nebežinomą turinį.

„Ssa-reng“ vadinama sena žodinė notacija, apibūdinanti tradicinio korėjiečių styginio instrumento kajagumo (dvylikastygė citra – *vert. past.*) skambesio spalvą.

“Ui, du eo reong shyong” is a refrain in ancient rhymed verses from an old Dynasty of Korea, the meaning of which has been lost in the mists of time. To make a sensuous association between diverse cultures in the musical language of the western and eastern instruments, I intentionally overlapped the highly complex layers of two musical styles in various intensities or contrasts.

Alto saxophone and percussion are treated by language of western music, while soprano and Kayageum mainly by the grammar of Korean traditional music.

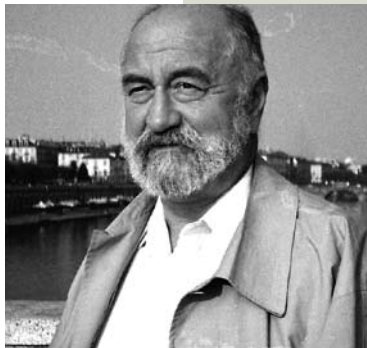
The process of the first part is an extreme stretching of the phonetics from “s-ss” over “a-rrrr-e” to “-ng” of “ssa-reng”, where the whole vocal and instrumental structure is congruent with the onomatopoeic sound of the word. Live-electronic serves to this expansion with its time-stretching technics.

The second part tracks the uplifting emotional process depicting a kind of rapturous joy through certain rhythms. Live-electronics enhance these rhythms through modulating the velocity. By chanting repeatedly “ui, du eo reong shyong”, I hope the same instinctive joy which my ancestors would feel in their simple life might be shared beyond time and space.

So Jeong Ahn

Ahmet Yürür (b. 1941, Istanbul) was born during WWII and grew up during the McCarthy era. In the sixties he aspired to be an intellectual and a composer. He had composition and ethnomusicology studies with Adnan Saygun. In the late seventies he decided to follow the model of the three new music pioneers of Turkey – Bülent Arel, İlhan Usmanbaş and İlhan Mimaroglu. He spent ten years in the US for Doctoral studies in composition with Juan Orrego-Sallas and John Eaton, and ethnomusicology with Mantle Hood and Jozef Pacholczyk. In the eighties when post-modernism was booming, he joined the American left-wing intellectuals through an era of painful steps away from industrial society.

His music is contemplative, sensitive to human passions and has extra-musical elements as well as a story-telling manner. Globally equidistant to all music cultures, he is wary of eurocentrism and has a penchant towards Asian values, mostly Indian, enhanced by ethnomusicology fieldtrips within these cultures. These characteristics are reflected in a predilection for a “fragmentation of time” in his works. A musical idiom that relinquishes functionality, tonal continuum, time signature, and is very unpredictable texture-wise, fills his repertoire, which is written mostly for a variety of com-

„Ui, du eo reong shyong“ yra refrenas iš senovinių eilių, sukurtų senųjų Korėjos dinastijų laikais, tačiau šių eilučių prasmė pranyko praeities ūkanose. Siekdamas sukurti jausminę asociaciją tarp skirtingų kultūrų, išreikštą vakarietišku ir rytietišku instrumentų muzikine kalba, aš sąmoningai sujungiau itin sudėtingus dviejų muzikinių stilių sluoksnius, taip sukurdamas įvairaus intensyvumo ar kontrastingumo derinius.

Altinis saksofonas ir mušamieji traktuojami pagal vakarietiškos muzikos kalbos taisykles, tuo tarpu sopranas ir kajagumas – daugiausia remiantis Korėjos tradicinės muzikos gramatika.

Pirma dalis plėtojama maksimaliai ištempiant žodžio „ssa-reng“ fonemas nuo „s-ss“ per „a-rrrr-e“ iki „ng“; vokalinė ir instrumentinė šios dalies struktūra sutampa su onomatopėjinio žodžio skambesiu. Gyvoji elektronika atkartoja šį fonetinio ištempimo procesą, naudojant „laiko ištempimo“ technikas.

Emociškai pakylėta antroji dalis vaizduoja ekstatišką džiaugsmą specifinių ritmų pagalba. Gyvoji elektronika sustiprina šiuos ritmus, moduliudama jų greitį. Vėl ir vėl kartojant „ui, du eo reong shyong“ tikiuosi, kad tas instinktyvus džiaugsmas, kurį mano protėviai jautė savo neištaingingoje kasdienybėje, bus juntamas per didelį laiko ir erdvės nuotolį.

So Jeong Ahn

Ahmetas Yürüras (g. 1941 m. Stambule) gimė per Antrąjį pasaulinį karą ir augo makartizmo siautėjimo metais. 7-ajame dešimtmetyje jis troško tapti intelektualu ir kompozitoriumi. Studijavo kompoziciją ir etnomuzikologiją pas Adnaną Sayguną. 8-ojo dešimtmečio pabaigoje jis nutarė sekti trijų Turkijos naujosios muzikos pirmievių – Bülento Arelio, İlhano Usmanbaşo ir İlhano Mimaroglu pavyzdžiu. Dešimt metų gyveno JAV, kur siekė daktaro laipsnio studijuodamas kompoziciją pas Juaną Orrego-Sallasą ir Johną Eatoną bei etnomuzikologiją pas Mantle'ą Hoodą ir Jozefą Pacholczyką. 9-ajame dešimtmetyje įsigalėjęs postmodernizmui

ir žengiant skausmingus žingsnius į postindustrinę visuomenę, jis prisijungė prie Amerikos kairiųjų intelektualų.

Jo kuriama muzika – kontempliatyvi, jautri žmoniškoms aistroms, jai būdingi ekstramuzikiniai elementai bei pasakojimo maniera. Globaliu požiūriu neišskiriantis nė vienos kurios muzikinės kultūros, kompozitorius atsargiai žvelgia į europocentrizmą ir mieliau renkasi azijietiškąsias (ypač Indijos) vertybes, kurias prapurtina žiniomis, sukauptomis vykdant etnomuzikologinius šių kultūrų tyrinėjimus. Šios savybės atsispindi kompozitoriaus pomėgyje savo kūriniuose „fragmentuoti laiką“. Jo kūryboje vyrauja kompozicijos nedideliems ansambliams, kurių muzikos kalba nesiremia funkcinė harmonija, tonaciniu konti-

bo ensembles. He opposes academism and the mainstream as two hollow attitudes that are detrimental to musical creativity.

He has devised his own approach to the academics of music that he named "Audio Design." These programs combine composition, musicology, ethnomusicology, music theory, music technology and music administration studies, that is, all the mental disciplines related to music. Proceeding through the coursework, the student is able to gain clarity as to which of these to adopt as a major for graduation.

His opera in progress, *Gül Baba*, takes place in the 16th century and in an environment where spiritual masters, colonialists, slaves, religion-builders, Tantric healers, etc., are gathered around a new era of discoveries. His music theater work, *Kybele Road Show*, is a patchwork of different glimpses into the human passions, presented in a circus style.

Ahmet Yürür is the artistic director of an international New Music Cooperative that includes highly professional musicians and composers from Sweden, Italy, UK and Turkey. He also directs the Mediterranean Contemporary Music Festival of the Borusan center, Istanbul, since six years.

Content of the void (Identities) (2007) for chamber ensemble and tape, 15'

Tantric alchemy has five essential elements. Unlike in most traditions, "Void" is considered an element – actually the foremost one... One can, according to this tradition, contemplate the void and see what is in it.

The first movement, "Incognito" has individual instruments with plain sounds that resonate in ample hollow space – horn calls, metallic/wooden idiophones' ringing – like the crowd roaming the streets without giving any signs of their whereabouts. In the second movement, "Identities," instruments come out with various cultural quotations. A Mediterranean luth player offers a short solo, then, this ties into a recorded Alap Dhrupad singing in rag Lalit by Zahiruddin and Wasifuddin Dagar, while the combo members each reveal their idiomatic expressive tendencies.

Ahmet Yürür

nuumu, metru ir yra visiškai nenuspėjamos faktūros. Kompozitorius priešinas akademizmui ir vyraujančiai muzikos srovei, laikydamas juos tuščiomis sampratomis, griauančiomis muzikinį kūrybiškumą.

Jis yra sukūręs savitą akademinį muzikinių disciplinų traktuotę, kurią pavadino „Garso dizainu“. Šios programos apjungia komponavimo, muzikologijos, etnomuzikologijos, muzikos teorijos ir technologijos, bei muzikos administravimo studijas, t.y. visas teorines muzikos disciplinas. Kursų metu, studentams tampa lengviau apsispręsti, kurią iš šių disciplinų pasirinkti kaip pagrindinę studijų kryptį.

Šiuo metu kompozitorius rašo operą „Gül Baba“, kurios veiksmas rutuliojasi XVI amžiuje – aplinkoje, kur dvasiniai vadovai, kolonistai, vergai, religijų kūrėjai, tantrinės medicinos žinovai ir kt. susitelkia ties naujų atradimų slenksčiu. Kitas jo sceninis kūrinys „Kybele Road Show“, pristatomas cirko pasirodymo stiliumi, yra tarytum sudurstytas iš įvairiausių požiūrių į žmogišką aistrą.

Ahmetas Yürüras yra tarptautinio „New Music Cooperative“ („Naujosios muzikos kooperatyvo“) meno vadovas. Šis kolektyvas vienija aukščiausio lygio profesionalius atlikėjus ir kompozitorius iš Švedijos, Italijos, Didžiosios Britanijos bei Turkijos. Jau šešetą metų kompozitorius vadovauja „Borusan“ centre Stambule organizuojamam Viduržemio jūros šiuolaikinės muzikos festivaliui.

Content of the Void (Identities) („Tuštumos turinys (Tapatybės)“, 2007) kameriniam ansamblui ir fonogramai, 15'

Tantrinėje alchemijoje žinomi penki pagrindiniai elementai. Skirtingai nuo kitų tradicijų, čia „tuštuma“ taip pat laikoma elementu, netgi pačiu svarbiausiu... Pagal šią tradiciją, žmogus gali kontempliuoti tuštumą ir pamatyti, kas joje yra. Pirmoje dalyje „Incognito“ („Inkognito“) atskirais instrumentais išgaunami garsai rezonuoja didelėje tuščioje erdvėje – čia pasigirsta ragų signalai, metalinių ar medinių idiofonų skambesys, tarytum girdėtume kažkur gatvėse klajojančią minią, kurios buvimo vieta nežinoma. Antroje dalyje „Identities“ („Tapatybės“) instrumentai prabyla įvairių kultūrų citatomis. Viduržemio jūros regiono liutnininkas atlieka trumpą solo, kurį netrukus pakeičia iš įrašo skambanti Zahiruddino ir Wasifuddino Dagarų „dhrupad“ stiliumi atliekama „Lalit“ ragos alapa (dainuojamasis intarpas be būgnų pritarimo – *vert. past.*), o kiti ansamblio nariai tuo metu demonstruoja kiekvienam būdingas raiškos tendencijas.

Ahmet Yürür

Arne Nordheim was born on June 20, 1931 in the town of Larvik on the Oslo Fjord. He was educated at the Music Conservatory in Oslo and had originally contemplated for himself a career as a church-organist. At the same time, he frequently received guidance in composition by the Danish composer Vagn Holmboe.

As early as 1955, Nordheim heard *musique concrete* in Paris, and in 1959 he studied electroacoustic music in Bilthoven in the Netherlands. In the early 1960s, he began to write his own electroacoustic works. In the years 1967-1972, he made several journeys to Studio Eksperimentale in Warsaw, where he gradually was able to master the technique of electronic music.

Arne Nordheim is an eager and daring sound experimentalist, regarded for several decades as Norway's most prominent figure on the international scene of modern music. Many of Nordheim's major works reflect directly and indirectly a deep interest in poetry and literature and they are based on literary sources concerning the great mysteries of life.

Among Nordheim's great works through the last decade, we find *Nidaros* – an all-embracing dramatic oratorio, his stage music to the play *Draumkvedet* (*The Dream Ballad*), Violin Concerto, Suite for Solo Cello, second string quartet *Stages*, and *Confutatis* – Nordheim's contribution to *Requiem der Versöhnung* (*Requiem of Reconciliation*), a composition written by world-famous composers from various countries to mark the 50th anniversary of the end of the Second World War.

Fem Kryptofonier (2001) for percussion, voice, synthesizer and tape, 16'

Cikada Duo (Kenneth Karlsson and Bjørn Rabben)

Elisabeth Holmertz (soprano)

Åke Parmerud (electronics)

Fem Kryptofonier is a 16 minute soprano song cycle, perversely set to fragments from the very archaic Greek poet Archilochus (famous mainly for the parable about the hedgehog and the fox). Here, the voice is closely observed, but with wider dynamic range than prevalent in pop recording techniques. Again, the electroacoustical blend forms a taut membrane which interacts with the passionate, elliptic and declamatory vocal 'line'. This work is classically avant garde, a tough nut to crack in the vein of Boulez, but without his filigreed texture as in *Anthemes 2* or the hyperelaborate *Répons*. The Greek vocal fragments project the aura of an imaginary mellowed Xenakis.

Ramesh Nair and SA-CD.net

Arne Nordheimas (g. 1931 m. Larvike) muzikinį išsilavinimą įgijo Oslo konservatorijoje ir iš pradžių galvojo apie bažnyčios vargonininko karjerą. Tuo pat metu, kompozicijos klausimais jį dažnai konsultuodavo danų kompozitorius Vagnas Holmboe.

1955 m. Paryžiuje A. Nordheimas pirmąsyk išgirdo konkrečiąją muziką ir 1959 m. jau studijavo elektroakustinę muziką Bilthovene, Nyderlanduose. 7-ojo dešimtmečio pradžioje jis pradėjo kurti savo elektroakustinę muziką. 1967–1972 m. jis keliskart viešėjo Varšuvos eksperimentinėje studijoje, kur pa-

mažu įvaldė elektroninės muzikos techniką.

Arne Nordheimas yra entuziastingas ir drąsus garso eksperimentuotojas, jau keletą dešimtmečių laikomas iškiliausia Norvegijos figūra tarptautinėje šiuolaikinės muzikos scenoje. Daugelis Nordheimo svarbiausių kūrinių tiesiogiai ar netiesiogiai atspindi jo ilgalaikį domėjimąsi poezija bei proza, nes jie neretai remiasi literatūriniais šaltiniais, kalbančiais apie didžiąsias gyvenimo paslaptis.

Tarp svarbiausių pastarojo dešimtmečio Arne Nordheimo kūrinių – dramatinę oratoriją „Nidaros“, muziką spektakliui „Draumkvedet“ („Sapnų baladė“), Smuiko koncertą, Siuitą violončelei solo, Antrąjį styginių kvartetą „Stages“ ir „Confutatis“ – Nordheimo sukurtą „Requiem der Versöhnung“ („Susitaikymo Requiem“) dalį. Pastarąją kompoziciją kūrė įvairių šalių garsiausi kompozitoriai, paminėdami Antrojo pasaulinio karo pabaigos 50-ąsias metines.

Fem Kryptofonier (2001) perkusijai, balsui, sintetoriui ir fonogramai, 16'

„Fem Kryptofonier“ yra šešiolikos minučių trukmės dainų ciklas sopranui, kuriam buvo pasirinkti antikinio graikų poeto Archilochos eilių fragmentai (šis poetas daugiausia žinomas kaip pasakėčios apie ežį ir lapę autorius). Balsas čia tyrinėjamas labai įdėmiai, o naudojama dinamikos amplitudė kur kas platesnė nei būdinga pop muzikos įrašams. Vėlgi, elektroakustinis derinys suformuoja tamprią membraną, sąveikaujančią su aistringa, elipsine ir deklamacine vokalo „linija“. Šis kūrinys parašytas klasikiniu avangardo stiliumi – kietas riešutėlis atlikėjams, kaip kad Boulezo kūriniuose, tik be juvelyriškos faktūros, kaip jo „Anthemes 2“ ar hiperkomplikuotame „Répons“. Graikų kalba dainuojamus fragmentus supa specifinė aura, kurioje gali pasidngoti ir švelnus Xenakio prieskonis.

Ramesh Nair and SA-CD.net

Aleksey Sysoev has born 1972 in Moscow. Since 1996 he's been leading an intensive concert activity as a jazz pianist. He was in close collaboration with many famous jazz musicians, among them: T. Strong, I. Butman, T. Campbell, O. Kireev.

In 1998 Aleksey found a jazz ensemble, called "VIP jazz-project". It's repertoire was mainly based on Aleksey's own music. He was also active, working in branches of music, which border upon jazz: experimental electronic music, funk and so on.

Currently Aleksey is a fifth-year student of the Moscow Conservatory. He studies there under the tutorship of professor T Chudova (composition). During the years spent in the Moscow Conservatory Aleksey took part in many master classes, for example, in those held by T. Murail, F. Hurel, M. Padding, the "Recherche" Ensemble and others.

Macrophonia (2007) for chamber ensemble and live electronics, 8'

Macrophonia represents my attent to write music free from stylistic boundaries and clichés. The unusual cast was made up to expose the deeply unique timbre of a "prepared" bass-guitar in its whole potentiality. This timbre is the "main character" of my piece. It imitates the "hyper-flageolet" in the manner of Jaco Pastorius.

The live-electronics might be called the "fifth" member in this quartet. All the instruments are connected with a "jack-jack" cord or al microphones to the computer. Their sound is transformed in real time with the help of "GRM-tools" plug-ins.

This piece is written as homage to the memory of the great musician – Jaco Pastorius.

Aleksey Sysoev

Ashley Rose Fure (b. 1982) grew up on the shores of Lake Superior in Michigan's Upper Peninsula. Her music probes the wild extremes of sound, fusing recorded collages of untamed noise with unconventional acoustic techniques. Currently a doctoral candidate at Harvard University, she holds degrees in composition from Oberlin Conservatory and the Interlochen Arts Academy. Winner of the George Arthur Knight Prize, the Pauline Oliveros Prize, the Blodgett Composition Prize, and the Grand Prize in Composition from Oberlin Conservatory, her music has been featured on NPR's St. Paul Sunday and

Aleksejus Sysojevas (g. 1972 m. Maskvoje) nuo 1996 m. aktyviai koncertuoja kaip džiazo pianistas. Yra glaudžiai bendradarbiavęs su daugeliu žinomų džiazo muzikantų, tarp jų su T. Strongu, I. Butmanu, T. Campbellu, O. Kirejevu.

1998 m. A. Sysojevas subūrė džiazo ansamblį, kurį pavadino „VIP jazz-project“. Didžiąją ansamblio repertuaro dalį sudarė paties Aleksejaus kompozicijos. Jis taip pat aktyviai kuria muziką, besiribojančią su džiazu: eksperimentinę elektroninę muziką, fanko muziką ir kt.

Šiuo metu A. Sysojevas studijuoja kompoziciją Maskvos konservatorijoje pas prof. T. Chudovą. Studijų Maskvos konservatorijoje metais, dalyvavo daugelyje meistriškumo kursų, kuriuos vedė T. Murail, F. Hurelis, M. Paddingas, „Ensemble Recherche“ muzikantai ir kt.

Macrophonia („Makrofonija“, 2007) kameriniam ansamblui ir gyvai elektronikai, 8'

„Macrophonia“ – tai mano bandymas rašyti muziką, nevaržomą jokių stilistinių apribojimų ar klišių. Buvo sugalvota neįprasta instrumentų sudėtis, siekiant atskleisti unikalų „preparuotos“ bosinės gitaros tembrą kuo platesnes jo galimybes. Šis tembras tapo mano kūrinio „pagrindiniu veikėju“. Jis imituoja „hiperflažoletą“ Jaco Pastoriuso stiliumi.

Gyvąją elektroniką būtų galima pavadinti „penktuoju“ šio kvarteto nariu. Visi instrumentai sujungti „jack-jack“ tipo jungtimis, o visi mikrofonai sujungti į kompiuterį. Jų garsas realiuoju laiku transformuojamas „GRM-tools“ programinės įrangos įskiepių pagalba. Kūrinys skiriamas puikaus muzikanto Jaco Pastoriuso atminimui.

Aleksej Sysojev

Ashley Rose Fure (g. 1982 m.) užaugo Aukštutinio ežero pakrantėje, Mičigano valstijos aukštutiniame pusiasalyje. Jos muzikoje tyrinėjami tolimiausi garso paribiai, sulydant įrašytus netramdomų triukšmų koliažus su neįprastomis akustinėmis technikomis. Šiuo metu studijuojanti doktorantūroje Harvardo universitete, ji yra baigusi kompozicijos studijas Oberlino konservatorijoje bei Interlocheno menų akademijoje. Yra laimėjusi George'o Arthuro Knighto, Pauline Oliveros ir „Blodgett Composition“ apdovanojimus bei Oberlino konservatorijos didįjį prizą už kompoziciją. Jos muzika skambėjo Nacionalinio visuomeninio

performed by such ensembles as eighth blackbird, the Arditti quartet, the Ying Quartet, and the Oberlin Contemporary Music Ensemble. Her primary teachers have been Lewis Nielson, Harrison Birtwistle, Chaya Czernowin, Julian Anderson, Hans Tutschku, and Joshua Fineberg.

Blush (2007) for amplified ensemble and electronics, 15'30"

I was raised in a place steeped in silence. Perhaps for this reason, or perhaps by some other, more innate proclivity, I am easily undone by aggressive urban soundscapes. Roars and screeches, sirens and screams, motors and horns and ungreased brake pads grate against my ears with particular force. A strong sense of auditory powerlessness pervades my daily life and seems to push me, in my own work, to search for some laden poetic content in noise. *Blush* seats collages of rich metallic screeches and wild rushes of thick white noise inside soft instrumental beds meant to amplify and unleash the inherent resonance of these abrasive found sounds. It is, by nature, a recuperative music: transforming the sonic debris that clutters my daily life into objects rich with expressive power. During the performance, amplified instruments and recorded sound collages whip around the space through surround-sound speakers, blurring the distinction between stage and audience, between electronic and acoustic elements, between sounds bleeding in from outside the concert hall and sounds resting comfortably within the boundaries of the composition. In this in-between space, *Blush* charts out an attempt to reach behind the façade of our frenetic sonic culture in search of some buried lyricism within.

Blush explores the latent poetic content of noise. Live instruments augment (like rouge to a cheekbone) the buried harmonic structure of sounds most often dismissed as vapid chaos. Throughout the work, recorded and acoustic elements are meant to fuse into one intricate expanse.

Ashley Rose Fure

radijo „Saint Paul“ sekmadienio programoje; jos kūrinys atlieka tokie kolektyvai kaip „eighth blackbird“, Arditti kvartetas, Ying kvartetas ir Oberlino šiuolaikinės muzikos ansamblis. Pagrindiniai kompozitorės mokytojai buvo Lewisas Nielsonas, Harrisonas Birtwistle'as, Chaya Czernowina, Julianas Andersonas, Hansas Tutschku ir Joshua Finebergas.

Blush („Raudonis“, 2007) įgarsintam ansambliui ir elektronikai, 15'30"

Užaugau tylos persmelktoje vietovėje. Galbūt dėl šios priežasties, o gal dėl kažkokių įgimtų polinkių, mane lengvai išmuša iš pusiausvyros agresyvių miesto garsovaizdžiai. Gaudesys ir čerškimas, sirenų kauksmas ir riksmas, automobilių variklių riaumojimas, garso signalai ir cypiantys stabdžiai man ypač režia ausį. Stiprus klausos bejėgiškumo pojūtis mane lydi kasdien ir, regis, verčia kūryboje ieškoti kažkokio triukšme glūdinčio poetinio turinio. Kūrinyje „Blush“ sodraus metalinio dzeržgesio ir galingų baltojo triukšmo srautų koliažai veši ant minkštos instrumentinių garsų paklotės, kuri sustiprina ir išlaisvina šiems šaižiams aplinkos garsams būdingą skambesį. Pagal savo prigimtį tai – gaivinanti muzika, transformuojanti mano kasdienį gyvenimą teršiančias garsų nuolaužas į didelių išraiškos galių turinčius objektus. Pasirodymo metu, pastiprintų instrumentų ir įrašytų garsų koliažai skrodžia erdvę, sklisdami iš gaubiamojo garso sistemos kolonėlių ir nutrindami ribą scenos ir auditorijos, tarp elektroninių ir akustinių elementų, tarp garsų, prasismelkiančių į salę iš išorės ir garsų, patogiai įsitaisiusių kompozicijos viduje. Šioje tarpinėje erdvėje, „Blush“ ženklina pastangą pažvelgti į kitą mūsų karštligiškos garsinės kultūros fasado pusę, ieškant kažkokio viduje paslėpto lyriškumo.

Kūrinyje „Blush“ tyrinėjamas latentinis triukšmo poetinis turinys. Akustiniai instrumentai paryškina (tarsi raudoni skaitalai ant skruostų) paslėptą harmoninę garsų struktūrą, kuri dažniausiai atmetama kaip nuobodus chaosas. Kūrinio eigoje įrašyti ir akustiniai elementai turi susilieti į vientisą komplikuatą plotmę.

Ashley Rose Fure

LITHUANIAN ARTISTS MUSIC

Audiovisual collection presenting Lithuanian's composers and performers

LT EN FR DE RU

Audio-visual profile and interview **DVD**

Gallery of concert experts

Musical score.

Recording

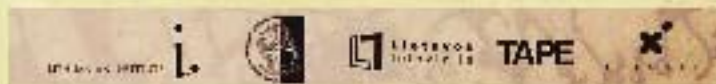
Biography

Works

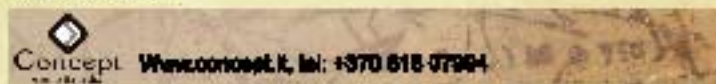
Books

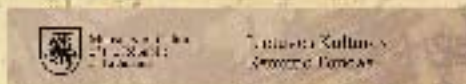
SPONSORS:

PRODUCER:

PARTNERS:

26 October, 19.00,
National Philharmonic Hall
ENSEMBLEMODERN

Conductor **Peter Eötvös**

Barbara Hannigan (soprano)

Michel van der Aa: *Mask* (2006), 14'

Chong Kee Yong (ISCM / MALAYSIA): *Splattered
Landscape II - Cloud's Echoing* (2007), 12'

Peter Eötvös: *Octet Plus* (2008), 12'

Peter McNamara (ISCM / AUSTRALIA): *Landscape
of Diffracted Colours* (2005), 8'

Peter Eötvös: *Snatches of a Conversation* (2001),
10'45"

The concert is supported by the German Federal
Cultural Foundation, the Hessian Ministry for
Science and Arts as well as the GVL.

Spalio 26 d., 19.00 val.,
Nacionalinė filharmonija
ENSEMBLEMODERN

Dirigentas **Peter Eötvös**

Barbara Hannigan (sopranas)

Michel van der Aa: *Mask* (2006), 14'

Chong Kee Yong (ISCM / MALAIZIJA): *Splattered
Landscape II - Cloud's Echoing* (2007), 12'

Peter Eötvös: *Octet Plus* (2008), 12'

Peter McNamara (ISCM / AUSTRALIJA): *Landscape
of Diffracted Colours* (2005), 8'

Peter Eötvös: *Snatches of a Conversation* (2001),
10'45"

Koncertą remia Vokietijos Federalinis kultūros fon-
das, Heseno Mokslo ir kultūros ministerija bei GVL.

Michel van der Aa (b. 1970, Netherlands) is today one of Europe's most sought-after composers. For Van der Aa, music is more than just organized sound or an alignment of notes. His music is characterized by powerful expression, interweaving sounds and scenic images into a play of changing perspectives. Van der Aa's recent stage works show his success both as composer, and as film and stage director.

Having completed his training as a recording engineer at the Royal Conservatory in The Hague, Michel van der Aa studied composition with Diderik Wagenaar, Gillius van Bergeijk, and Louis Andriessen.

In 2002 the composer graduated in Film Directing at the New York Film Academy. In 2007 he took part in the Lincoln Center Theater Directors Lab, an intensive course in stage direction. He was responsible for the artistic direction, conception and creation of the film segments in the operas *One* and *After Life*. His film directing credits include the short film *Passage* as well as the television production of *One* for the Dutch national broadcasting company NPS.

Van der Aa's music has been performed by ensembles and orchestras worldwide, including by the ASKO/Schoenberg Ensemble, Freiburg Baroque Orchestra, Melbourne Symphony Orchestra, De Nederlandse Opera, Mozarteum Orchestra Salzburg, Seattle Chamber Players, New National Theatre Tokyo, musikFabrik, and SWR orchestra.

Van der Aa featured at the Perth Tura New Music Festival, and at the Holland Festival. He is a regular guest of the Venice Biennale, Donaueschinger Musiktage, Gaudeamus Music Week, Huddersfield Festival, Berlin Festival, and Autumn in Warsaw.

In 1999 Michel Van der Aa was the first Dutch composer to win the prestigious International Gaudeamus Prize. In 2004, he was awarded the Matthijs Vermeulen prize for *One*, and received a Siemens Composers Grant from Ernst von Siemens Foundation in 2005. That same year, Michel van der Aa was awarded the Charlotte Köhler Prize for his work as artistic director, and for the interdisciplinary character of his oeuvre, and in 2006, he received the Paul Hindemith Prize.

Mask (2006) for ensemble and soundtrack, 14'

In *Mask*, musical layers are alternately covered and revealed. By modifying musical texture, the overtone "masks" in the soundtrack transform the colour of the instrumental ensemble's notes, thus manipulating and fragmenting the acoustic material played by the ensemble. Musical texture layers of the ensemble and soundtrack overlap; sudden disruptions rip open a crack in the texture, revealing previously concealed layers.

Michaelis van der Aa (g. 1970, Nyderlandai) yra vienas populiariausių nūdienos Europos kompozitorių. Šiam kompozitoriui muzika yra daugiau nei organizuotas garsas ar surikiuotos natos. Jo muzikai būdinga ekspresija, jungianti garsus ir sceninius vaizdinius į besikeičiančių perspektyvų žaismę. Naujaisi van der Aa sceniniai kūriniai liudija jo kaip kompozitoriaus sėkmę, bet ir kaip kino bei teatro režisieriaus.

Baigęs įrašų inžinieriaus studijas Hagos Karališkojoje konservatorijoje Michaelis van der Aa studijavo kompoziciją pas Dideriką Wagenaarą, Giliusą van Bergeijką

ir Louisą Andriesseną.

2002 m. van der Aa baigė kino režisūros specialybę Niujorko kino akademijoje. 2007 m. jis dalyvavo intensyviose teatro režisierių dirbtuvėse Linkolno centre. Jis pats rūpinosi režisūra bei kino segmentų koncepcija ir kūryba operoms „One“ ir „After Life“. Kaip kino režisierius jis yra sukūręs trumpametražį filmą „Passage“ bei „One“ versiją Olandijos nacionalinei televizijai NPS. Van der Aa muziką atliko įvairiausi pasaulio ansambliai ir orkestrai, tarp jų ASKO/Schoenberg Ensemble, Freiburg baroko orkestras, Melburno simfoninis orkestras, Nyderlandų operos orkestras, Zalcburgo „Mozarteum“ orkestras, „Seattle Chamber Players“, Tokijo naujasis nacionalinis teatras, „musikFabrik“, SWR orkestras.

Van der Aa kūryba buvo pristatyta Perto Tura naujosios muzikos bei Olandijos festivaliuose. Jis nuolat dalyvauja tokiuose festivaliuose, kaip Venecijos bienalė, Donauešingeno muzikos dienos, Gaudeamus muzikos savaitė, Huddersfildo ir Berlyno festivaliai, „Varšuvos ruduo“.

1999 m. Michael van der Aa tapo pirmuoju olandų kompozitoriumi pelniusiu prestižinį tarptautinį Gaudeamus prizą. 2004 m. jo opera „One“ laimėjo Matthijso Vermeuleno prizą. 2005 m. Ernsto von Siemenso fondas jam skyrė Siemens kompozitorių apdovanojimą. Tais pačiais metais Michaelis van der Aa buvo apdovanotas Charlotte Köhler premija už pasiekimus režisūroje ir tarpdisciplininį jo kūrybos charakterį. 2006 m. jam buvo skirtas Paulo Hindemitho prizas.

Mask (2006) ansambliui ir garso takeliui, 14'

Kūrinyje faktūros sluoksniai tai slepiami, tai atidengiami. Garso takelio obertonų „kaukės“, keisdamos muzikinę faktūrą, transformuoja instrumentinio ansamblio skambesio spalvas. Tokiu būdu manipuluojama ir fragmentuojama ansamblio grojama akustinė medžiaga. Ansamblio ir garso takelio faktūros sluoksniai uždengia vienas kitą; staigūs pertrūkiai praplėšia kūrinio faktūroje skylę atverdami prieš tai slėptus faktūros sluoksnius.

As if possessed, the percussionist suddenly pulls adhesive tape from the surface of a table, met by a frenzied reaction of the ensemble. As the percussionist gradually muffles the sound of an old-fashioned metronome, the soundtrack slowly soaks up the ensemble's overtones.

Chong Kee Yong (b. 1971) is Malaysia's leading composer, gifted with the rare talent to create truly individual sound with the help of modern technology. Composer Peter Eötvös describes this sound as "imaginative and poetic"

Kee Yong's style is highly experimental and innovative, yet at the same time deeply spiritual and, in its own way, lyrical. His musical language is enriched by his own multicultural Chinese and Malaysian heritage; for example, traces of Beijing Opera and Gamelan can be perceived in *Monodrama* (2004), and hints of Kabuki and Asian funeral rituals – in his symphonic work *Tearless Moon* (2006).

Born in a family of farmers in Kluang, Southern Malaysia, the composer completed his Bachelor of Arts at the Xian Conservatory (China), and then received his Master Degree in Composition with the Highest Honours at the Brussels Royal Conservatory of Music. He also attended master classes held by Brian Ferneyhough, Peter Eötvös, Salvatore Sciarrino, Henri Pousseur, and others. Chong's distinctive style has won him an unending series of awards and commissions, for instance the Prix Marcel Hastir in Belgium (1999, 2003), or the Lutoslawski award (2006).

He receives numerous commissions and grants both in Europe and at home, and has also worked with distinguished musicians from Belgium, Holland, Germany, Switzerland, Korea and Malaysia.

Splattered Landscape II - Cloud's Echoing (2007) for chamber orchestra, 12'

Splattered Landscape II is specially written for the Ensemble Modern International composition seminar and is dedicated to Ensemble Modern. This piece is the second of my splattered landscape series. The first is *Splattered Landscape* for piano solo (2005).

It was ancient Chinese black and white landscape ink painting, depicting the movement of wind and clouds that inspired this work. Here I interpret tranquillity and movement as abstract space: through a process of transformation and transference to one another, every point and line, bright or dark, strong or weak, and silence and action, uncover an esoteric sensation of space, along with an inspiring flash of counter-unification of the musical world's intrinsic power.

Chong Kee Yong

Perkusininkas tarsi apsėstas nuo stalo paviršiaus nuplėšia maskuojančią lipnią juostą. Jo veiksmas muzikantams sukelia karštligišką reakciją. Kol perkusininko valdomo senamadiško metronomo garsas palaipsniui prislopsta, garso takelis po truputį sugeria ansamblio obertonus.

Chongas Kee Yongas (g. 1971) yra vienas žymiausių Malaizijos kompozitorių, apdovanotas retu talentu – modernios eksperimentinės technikos pagalba kurti tikrai individualų garsą. Kompozitorius Peteris Eötvösas apibūdina jį kaip „išradinę ir poetišką“. Yongo stilius – eksperimentinis ir novatoriškas, tačiau savitai dvasingas ir lyriškas. Jo muzikinė kalba praturtinta kinų ir malaiziečių kultūrinių tradicijų; pvz. „Monodramoje“ (2004) akivaizdi Pekino operos ir gamelano įtaka, o simfoniniame opuse „Tearless Moon“ („Mėnulis be ašarų“, 2006) – kabuki ir azijietiškų laidojimo ritualų idėjos.

Gimęs Kluang, pietų Malaizijoje, kur jo tėvai buvo fermeriai, jis baigė bakalaurą studijas Xian konservatorijoje (Kinija), o Briuselio Karališkoje muzikos konservatorijoje įgijo kompozicijos magistro laipsnį. Dalyvavo Briano Ferneyhough, Peterio Eötvöso, Salvatore Sciarrino, Henri Pousseur ir kitų meistriškumo kursuose.

Savitas Chongo stilius pelnė jam daugybę apdovanojimų ir užsakyimų, tarp jų – Marcel Hastir prizą (Belgija, 1999, 2003) bei Lutoslawskio apdovanojimą (2006).

Jis nuolat gauna užsakymus ir stipendijas Europoje ir gimtojoje šalyje; yra bendradarbiavęs su įvairiais Belgijos, Olandijos, Vokietijos, Šveicarijos, Korėjos ir Malaizijos muzikais.

Splattered Landscape II – Cloud's Echoing (2007) kameriniam orkestrui, 12'

„Splattered Landscape II“ buvo parašytas „Ensemble Modern“ tarptautiniam kompozicijos seminarui ir dedikuotas „Ensemble Modern“. Tai mano antrasis šio ciklo kūrinys. Pirmasis – „Splattered Landscape“ fortepijonui (2005).

Šią kompoziciją įkvėpė senovinis kinų juodo-balto rašalo peizažas, vaizduojantis vėjo ir debesų judėjimą. Kūrinyje ramybę ir judėjimą interpretuoju kaip abstrakčią erdvę: kiekvienas taškas ir linija, tamsi ir šviesi, stipri ir silpna, tylą ir veiksmas tarpusavio santykio ir transformacijos procese atskleidžia ezoterišką erdvės pojūtį ir įkvepiantį muzikos pasaulio galios kontra-unifikacijos blyksnį.

Chong Kee Yong

Peter Eötvös

Octet Plus (2008) for chamber ensemble, 12'

The Reina Sofia School of Music in Madrid commissioned the creation of *Octet*, in memory of Karlheinz Stockhausen. The number "eight" can be connected to Stockhausen in various ways: not only would the composer have turned 80 years old in 2008, but he also essentially used the eight-channel technique in his electronic compositions (e.g. *Octophonie*).

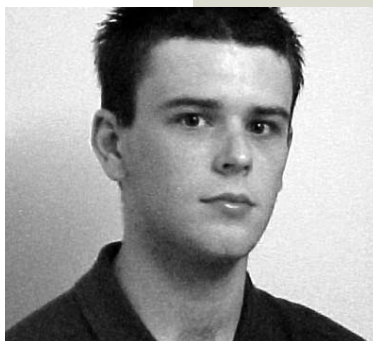
Octet is the musical realization of Samuel Beckett's radio play *Embers*. *Octet Plus* is yet another version of the work, and includes an additional soprano solo. Both compositions can be performed independently of one another. This unusual, in appearance, wind instrument arrangement (flute, clarinet, 2 bassoons, 2 trumpets, and 2 trombones) factually reverberates Stravinsky's octet of an equivalent arrangement.

Peter McNamara (b. 1980) was born and educated in Sydney's outer western suburbs. In 2003 he graduated from the Sydney Conservatorium with a Bachelor of Music Honours Class I degree, followed by a Masters of Music degree specialising in composition in 2006.

McNamara's works have been performed at several major events including the official re-opening of the Sydney Conservatorium of Music in 2001 where the Sydney Conservatorium Symphony Orchestra premiered his orchestral work *Bruit Nuages*. McNamara's work *Krazny* for trombone and electronics was performed at the official opening of the Campbelltown Arts Centre in 2005 and he became the inaugural composer-in-residence at the Campbelltown Arts Centre in 2006.

Several major orchestras and ensembles have performed McNamara's works in Australia and New Zealand, including the premiere of *Die Nacht fällt* by the Melbourne Symphony Orchestra in 2003. Orchestra Victoria premiered his work *Die Nacht kommt* in 2005 as part of the Symphony Australia Composer Development Program with Richard Mills.

McNamara's work *Landscape of Diffracted Colours*, for mixed ensemble and electronics was premiered by the STROMA ensemble at the 2007 Asia Pacific Festival in Wellington, New Zealand, and was awarded 2nd Prize in the Asian Composers League Young Composer Competition. His orchestral work *Auftauchen der Nacht* won him the 2007 Betty Amsden award. McNamara also received a High Credit from the Lepo Sumera International Composition Contest in 2003, for his orchestral work *Shadows of Fallacy*.

Peter Eötvös

Octet Plus (2008) kameriniam ansambliui, 12'

„Oktetas“ buvo sukurtas Karlheinzo Stockhauseno atminimui Madride įsikūrusios Reina Sofia muzikos mokyklos užsakymu. Skaičius „aštuoni“ įvairiai gali būti siejamas su Stockhausenu, kuriam aštuoniasdešimt būtų sukakę 2008-aisiais. Taip pat, savo elektroninėse kompozicijose (pvz., „Octophonie“) Stockhausenas iš esmės naudojo aštuoniakanalę techniką. „Oktetas“ yra Samuelio Becketto radijo pjesės „Embers“ muzikinė realizacija. „Oktetas plius“ – dar viena šio kūrinio versija su papildomu soprano solo. Abi kompozicijos gali būti atliekamos nepriklausomai viena nuo kitos. Iš pažiūros neįprasta pučiamųjų sudėtis (fleita, klarnetas, 2 fagotai, 2 trimitai ir 2 trombonai) faktiškai atkartoja tokios pačios sudėties Stravinskio okteta.

Peteris McNamara (g. 1980) gimė ir mokėsi Sidnėjyje. 2003 m. jis baigė muzikos bakalauro studijas Sidnėjaus konservatorijoje, o 2006 įgijo kompozicijos magistro laipsnį.

McNamara'os kūriniai skambėjo įvairiuose renginiuose, tarp jų – atnaujintos Sidnėjaus muzikos konservatorijos atidaryme 2001 m., kur Sidnėjaus konservatorijos simfoninis orkestras atliko jo „Bruit Nuages“ premjerą. „Krazny“ trombonui ir elektronikai skambėjo Kampbeltouno menų centro atidarymo proga 2005 m., o 2006 m. jis tapo pirmuoju reziduojančiu šio centro kompozitoriumi.

McNamara'os kūrinius atliko nemažai žymių orkestrų ir ansamblių Australijoje ir Naujojoje Zelandijoje, tarp jų Melburno simfoninis orkestras, atlikęs „Die Nacht fällt“ premjerą (2003). „Die Nacht kommt“ premjerą Australijos simfoninių kompozitorių lavinimo programoje su Richardu Millsu atliko Victoria orkestras (2005).

McNamara'os „Landscape of Diffracted Colours“ mišriam ansambliui ir elektronikai premjerą atliko „Stroma“ ansamblis (2007) Azijos Ramiojo vandenyno festivalyje Velingtone (Naujoji Zelandija). Šis kūrinys pelnė II premiją Azijos kompozitorių lygos jaunųjų kompozitorių konkurse. Už orkestrinį kūrinį „Auftauchen der Nacht“ McNamarai buvo skirtas 2007 Betty Amsden apdovanojimas. „Shadows of Fallacy“ orkestrui buvo puikiai įvertintas tarp-tautiniame Lepo Sumera kompozitorių konkurse (2003).

Landscape of Diffracted Colours (2005) for mixed ensemble and pre-recorded electronics, 8'

The title of the work refers to the abundance of colour in the Australian landscape, and how the radiance of these colours can be modified and diffracted. Some of this imagery includes shimmering: light is bent by the extreme heat of Australia, and the rich dark colours of sandstone, visible due to reflection and diffraction of light in the compositional elements of sand particles.

The harmony of the creation is based on a sequence of four bass fundamentals. Together, the ensemble and electronics synthesise various colours of sound, transforming them throughout the course of the creation. The composition also comprises play between two parties, where the ensemble's colouristic resonance takes on a different colour with the help of electronics.

The first of three sections of *Landscape of Diffracted Colours*, is very intense, with dense contrasts, and crude, virtually primal sound material, characterized by light and open texture. The second section is calmer and very 'sostenuto', more lenient and free with regard to meter than the stricter first section. The lyrical material in piano and wind instrument parties seems to contrast the heaviness of the first section. The musical material of the first section makes a comeback following an electronics solo, but only to be further modified. Bass fundamentals and textures progressively stratify more and more densely, up until the creation reaches its peak, subsequent to which its colours gradually fade away.

Peter McNamara

Peter Eötvös

Snatches of a Conversation (2001), 10'45"

Snatches was composed in free form, almost as an improvisation.

A friendly conversation in a café, snatches of wise, irony-filled conversation... and us – tracing our way between the tables... the waiter – a double-bell trumpet...

There is no improvisation in the work.

Peter Eötvös

Landscape of Diffracted Colours (2005) mišriam ansambliui ir įrašytai elektronikai, 8'

Kūrinio pavadinimas susijęs su daugybe įvairių Australijos peizažo spalvų bei tuo, kaip šių spalvų spindesys gali būti varijuojamas ir išsklaidomas. Tarp kūrinyje naudojamų vaizdinių yra mirgėjimas – šviesa, veikiama labai aukšto Australijos karščio, bei tamsūs smiltainio atspalviai, kuriuos matome šviesai atsispindint ir sklaidantis nuo akmens sudėtyje esančių elementų.

Kūrinio harmonija pagrįsta keturių boso atramų obertonine seka. Ansamblis ir elektronika kartu sintetina ir kūrinio eigoje transformuoja įvairias garsų spalvas. Kompozicijoje taip pat yra panaudotas dviejų partijų žaismas, kai koloristinis ansamblio rezonansas elektronikos pagalba transformuojamas į kitą spalvą. Pirmoji iš trijų „Landscape of Diffracted Colours“ padalų labai intensyvi, kontrastai tankūs, skamba netašyta ir beveik pirmapradiška garsinė medžiaga, pasižyminti lengva ir atvira faktūra. Antroji padala ramesnė, *sostenuto*, metro atžvilgiu žymiai laisvesnė, nei pirmoji. Lyrinė medžiaga fortepijono ir pučiamųjų partijose skamba kaip kontrastas sunkiasvorei pirmajai padalai. Po elektronikos solo grįžta pirmos padalos medžiaga, bet ir toliau varijuojama. Harmonija ir faktūra palaipsniui vis tirščiau sluosniuojama, kol pasiekia kūrinio kulminaciją, po kurios spalvos palaipsniui ištirpsta.

Peter McNamara

Peter Eötvös

Snatches of a Conversation (2001), 10'45"

„Snatches“ parašytas laisva forma kaip improvizacija. Draugiškas pokalbis kavinėje, išmintingo, ironiško pokalbio nuotrupos... o mes vaikštome tarp stalų... Padavėjas – trimitas su dvigubomis žiotimis...

Šiame kūrinyje solistai neimprovizuoja.

Peter Eötvös

Founded in 1980 and situated in Frankfurt am Main since 1985, the **Ensemble Modern** (EM) is one of the world's leading ensembles of New Music. Currently, the EM is comprised of 18 soloists from Argentina, Bulgaria, Germany, India, Israel, Japan, Poland, and Switzerland, all of whom provide the ensemble with its rich cultural background.

The Ensemble Modern is famous for its special working and organisational form, which is unlike any other in the world. All the members are responsible for jointly selecting and dealing with projects, co-productions and financial matters. Its unique and distinctive programme consists of music theatre, dance and video projects, chamber music, ensemble and orchestral concerts.

In past years, the Ensemble Modern has gone on tour to Russia, South America, Japan, Australia, India, Korea, Taiwan, and the United States. It regularly performs at renowned festivals and outstanding venues, such as the Lincoln Center Festival in New York, Festival d'Automne à Paris, Holland Festival in Amsterdam, Lucerne Festival, Klangspuren in Schwaz, Salzburg Festival, and other.

The Ensemble Modern gives approximately 100 concerts each year. The ensemble strives to achieve the highest degree of authenticity by working closely with the composers themselves. The musicians rehearse an average of 70 new works every year, 20 of which are world premieres.

In 2003, the German Federal Cultural Foundation nominated the Ensemble Modern as one of Germany's "beacons" of contemporary culture. With this honor, the Ensemble Modern received a five-year funding package from the the German Federal Cultural Foundation in 2004 to support three important pillars of the Ensemble Modern – the Ensemble Modern Orchestra, the International Ensemble Modern Academy and eminent projects of Ensemble Modern.

The Ensemble Modern is funded by the German Federal Cultural Foundation, the Deutsche Ensemble Akademie, the city of Frankfurt, the state of Hesse, the GEMA Foundation and the GVL. [The logo of the German Federal Cultural Foundation]

hr2-kultur – cultural affairs partner of the Ensemble Modern.

The musicians of the Ensemble Modern would like to thank the Aventus Foundation for financing a seat in the Ensemble.

www.ensemble-modern.com

Įkurtas 1980 m. ir nuo 1985 m. įsikūręs Frankfurte prie Maino, „**Ensemble Modern**“ yra vienas ryškiausių naujosios muzikos ansamblių visame pasaulyje. Šiuo metu šį kolektyvą sudaro 18 solistų iš Argentinos, Bulgarijos, Vokietijos, Indijos, Izraelio, Japonijos, Lenkijos ir Šveicarijos, kurių kiekvienas praturtina ansamblį savita kultūrine patirtimi.

„Ensemble Modern“ yra žymus dėl savo darbo bei veiklos organizavimo ypatumų, neturinčių analogų visame pasaulyje. Kiekvienas narys yra atsakingas už bendrą atranką ir projektų pasiskirstymą, koprodukcijas bei finansinius klausimus. Unikaliuose ir išskirtiniuose ansamblio programose galima rasti muzikinį teatrą, šokio ir video projektus, kamerinės muzikos, ansamblinius bei orkestrinius koncertus.

Pastaraisiais metais „Ensemble Modern“ surengė koncertų turus Rusijoje, Pietų Amerikoje, Japonijoje, Australijoje, Indijoje, Korėjoje, Taivanyje ir JAV. Jie reguliariai pasirodo pripažintuose festivaliuose ir išskirtiniuose renginiuose, tokiuose kaip Lincolno centro festivalis Niujorke, „Festival d'Automne à Paris“, „Holland Festival“ Amsterdamė, Liucerno festivalis, „Klangspuren“ Švace, Zalcburgo festivalis ir kiti.

Kasmet „Ensemble Modern“ surengia apie 100 koncertų. Vienas ansamblio tikslų – kuo artimiau dirbti su kompozitoriais, siekiant ypatingo atlikimo autentiškumo. Muzikantai kiekvienais metais pristato apie 70 naujų kompozicijų, iš kurių dvi dešimtys būna pasaulinės premjeros.

2003 m. Vokietijos Federalinis kultūros fondas „Ensemble Modern“ nominavo kaip vieną iš Vokietijos šiuolaikinės kultūros „švyturių“. Kartu su šiuo garbingu įvardinimu „Ensemble Modern“ iš Vokietijos Federalinio kultūros fondo 2004 m. gavo penkerių metų finansavimo paketą, skirtą išlaikyti tris svarbias „Ensemble Modern“ veiklos rūšis – „Ensemble Modern“ orkestrą, Tarptautinę „Ensemble Modern“ akademiją bei geriausių „Ensemble Modern“ projektus.

„Ensemble Modern“ remia Vokietijos Federalinis kultūros fondas, „Deutsche Ensemble Akademie“, Frankfurto miestas, Heseno žemė, GEMA fondas ir GVL.

hr2-kultur – „Ensemble Modern“ kultūros reikalų partneris.

„Ensemble Modern“ muzikantai dėkoja Aventus fondui už jų vietos ansamblyje finansavimą.

www.ensemble-modern.com

Aventus foundation

Ensemble
Modern
Frankfurt

Now in her late 30s, Canadian soprano **Barbara Hannigan** has made a name for herself as a singer with a particular interest in contemporary music. Hannigan has sung the world premieres of operas such as *Writing to Vermeer* (Saskia) by Louis Andriessen, *Wet Snow* (Liza) by Jan van de Putte and Gerald Barry's *The Bitter Tears of Petra von Kant* (Gabrielle) at the English National Opera. Other significant operatic roles include *The Rape of Lucretia* (Lucia), *Così fan tutte* (Despina), *Orfeo ed Eurydice* (Amore), *The Rake's Progress* (Anne Truelove) and the title role in Janacek's *The Cunning Little Vixen*.

As well as her many performances with The Schönberg Ensemble, Hannigan has also performed with numerous orchestras and ensembles throughout the world including the Berliner Philharmonic, Helsinki Philharmonic, l'Orchestre de l'Opera de Paris, Bamberger Symphoniker, l'Orchestre National de France, Toronto Symphony Orchestra, Musikfabrik, Tafelmusik and the Frankfurt Baroque Orchestra to name but a few. She has worked with a plethora of leading conductors and composers including György Ligeti, Louis Andriessen, Gerald Barry, Karlheinz Stockhausen, Oliver Knussen and Henri Dutilleux. In fact, many of the composers she has worked with have written specifically for her exceptionally high voice, formidable technique and bold sense of pitch.

Dabar, artėdama prie keturiasdešimtmečio, **Barbara Hannigan** jau yra susikūrusi savo įvaizdį kaip dainininkės, ypatingą dėmesį skiriančios šiuolaikinei muzikai. Barbara Hannigan yra dainavusi pasaulinėse premjerose tokių operų, kaip Louiso Andriesseno „Rašyti Vermeerui“ (Saskija), Jano van der Putte „Wet Snow“ (Liza) arba Geraldo Barry „Graudžios Petros von Kant ašaros“ (Gabrielė) Anglijos Nacionalinėje operoje. Kiti reikšmingi operų vaidmenys: Liucija iš Britteno „Lukrecijos pagrobimo“, Despina iš Mozarto „Così fan tutte“, Amore iš Glūcko „Orfėjus ir Euridikė“,

Anne Truelove iš Stravinskio „The Rake's Progress“ bei pagrindinė partija Janáčeko operoje „Gudrioji laputė“.

Neskaičiuojant daugybės pasirodymų su Schönbergo ansambliu, Hannigan visame pasaulyje koncertuoja su įvairiais orkestrais ir ansambliais, tarp jų – Berlyno filharmonijos, Helsinkio filharmonijos, Paryžiaus operos, Bambergo simfoninis, Prancūzijos nacionalinis, Toronto simfoninis orkestrai, ansambliai „Musikfabrik“, „Tafelmusik“, Frankfurto baroko orkestras ir begalė kitų. Ji yra dirbusi su tokiais žymiais dirigentais ir kompozitoriais, kaip György'us Ligeti, Louisas Andriessenas, Geraldas Barry, Karlheinzas Stockhausenas, Oliveris Knussenas bei Henri Dutilleux. Faktiškai, daugelis kompozitorių, su kuriais Barbarai Hannigan teko dirbt, rašė partijas orientuodamiesi į jos išskirtinio aukščio balsą, sugebėjimą įveikti techniškai komplikuočiausius pasažus ir itin tikslią intonaciją.

ARTIS CENTRUM HOTELS

Liejyklos str. 11/23,
Vilnius LT-01120
www.centrumhotels.com

26 October, 21.30, Town Hall
**CELLO OCTET
CONJUNTO IBÉRICO**

Conductor **Elias Arizcuren**

Mauricio Kagel: *Motetten* (2004), 17'
Sofia Gubaidulina: *Mirage: The Dancing Sun* (2002), 12'
Bronius Kutavičius: *Andata e ritorno* (2008)*, 10'
Theo Loevendie: *Two Mediterranean Dances* (1998), 10'
Franco Donatoni: *Lame II* (1996), 11'
Jonathan Harvey: *Cello Octet* (2008)**, 7'

* Commissioned by the Gaida Festival

** Commissioned by Gaida Festival & Cello Octet Conjunto Ibérico

Spalio 26 d., 21.30 val., Rotušė
**VIOLONCELIŲ OKTETAS
CONJUNTO IBÉRICO**

Dirigentas **Elias Arizcuren**

Mauricio Kagel: *Motetten* (2004), 17'
Sofia Gubaidulina: *Mirage: The Dancing Sun* (2002), 12'
Bronius Kutavičius: *Andata e ritorno* (2008)*, 10'
Theo Loevendie: *Two Mediterranean Dances* (1998), 10'
Franco Donatoni: *Lame II* (1996), 11'
Jonathan Harvey: *Cello Octet* (2008)**, 7'

* Festivalio „Gaida“ užsakymas

** Festivalio „Gaida“ ir „Conjunto Ibérico“ užsakymas

Mauricio Kagel (b. 1931, Buenos Aires) is among the most distinctive composers of contemporary music. From the very beginning his name has been associated above all with music theatre, the genre in which he has probably had the greatest impact. Besides making radical innovations in this area, the composer developed a unique aesthetic of absolute music. Kagel's creative output has been enormous. It encompasses not only stage, orchestral and chamber music in an extremely wide range of instrumental settings, but also film scores, radio plays, and essays. Kagel's broad musical spectrum manifests a breach from any forms of academicism, yet maintains close ties to tradition – German tradition in particular. Imagination, originality and humour are the hallmarks of this multimedia artist. With inexhaustible powers of invention, Kagel makes use of a very wide array of expressive devices, which, although often caustic and provocative, always serve the discourse of music.

Motetten (2004), 17'

In *Motetten* I tried to rear a long-lived contradiction: *cantabile*, as an ideal realisation of the vocal, and *sonabile*, as an epitome of the instrumental. What instrument is better capable of this than the violoncello, the diapason of which is so similar to that of the human voice?

Motetten is dedicated to the Cello Octet Conjunto Ibérico, as token of gratitude to the November Music Festival, and to the Eduard van Beinum Foundation.

Mauricio Kagel

Sofia Gubaidulina (b. 1931) studied piano and composition at the Kazan Conservatoire. Subsequently, she continued her composition studies at the Moscow Conservatoire with Nikolai Peiko, assistant of Shostakovich, and later on with Vissarion Shebalin. In 1975, together with Victor Suslin, she founded the Astreya Ensemble, specialized in improvisation using rare ritual and folk musical instruments. In 1992 Sofia Gubaidulina moved to Germany. From the early eighties her works have regularly been performed in Western countries, due, in large part, to the support of Gidon Kremer. Jointly with Schnittke, Denisov and Silvestrov, she is now regarded as a prominent representative of new music in the former Soviet Union. Although Sofia Gubaidulina's background and upbringing are Russian, she is of Tartan origin. However, she is not a romantic nationalist. She masterfully employs

Mauricio Kagelis (g. 1931, Buenos Airės) yra vienas ryškiausių šiuolaikinės muzikos kūrėjų. Nuo pat karjeros pradžios Kagelio vardas labiausiai susijęs su muzikos teatru – žanru, kuriame labiausiai jaučiama jo įtaka. Greta radikalių naujovių šioje srityje, jis taip pat sukūrė savitą absoliučios muzikos estetiką.

Kagelio kūrybinė veikla nepaprastai intensyvi. Jis yra ne tik sceninių, orkestrinių ir kamerinių kūrinių autorius, bet taip pat rašo esė, kuria muziką filmams ir radijo spektakliams. Savo kūryboje jis atsisako bet kokių akademizmo apraiškų, bet tuo pačiu metu lie-

ka ištikimas tradicijai, ypač vokiškajai.

Fantazija, originalumas ir humoras yra šio tarpdisciplininio menininko charakteringiausi bruožai. Kupinas neišsenkančio išradingumo Kagelis savo kūrybai pasitelkia labai platų išraiškos priemonių arsenalą, kartais kandų ir povokuojančių, bet visuomet tarnaujančių muzikos diskursui.

Motetten (2004), 17'

Šiame kūrinyje bandžiau iškelti seniai egzistuojančią priešarą – *cantabile*, kaip vokalinio meno siekiamybę, ir *sonabile*, kaip instrumentiškumo įsikūnijimą. Koks instrumentas galėtų tai iliustruoti geriau nei violončelė, kurios diapazonas toks panašus į žmogaus balso? „Motetten“ dedikuotas violončelių oktetui „Conjunto Ibérico“, dėkojant festivaliui „November Music“ ir Eduardo van Beinumo fondui.

Mauricio Kagel

Sofia Gubaidulina (g. 1931) studijavo fortepijoną ir kompoziciją Kazanės konservatorijoje. Kompozicijos studijas tęsė Maskvos konservatorijoje pas Dmitrijaus Šostakovičiaus asistentą Nikolajų Peiko, o vėliau pas Visarioną Šebaliną. 1975 m. su Viktoru Suslinu ji įkūrė „Astreja“ ansamblį, atliekantį improvizacijas su retais ritualiniais ir liaudies instrumentais. 1992 m. Sofia Gubaidulina persikėlė gyventi į Vokietiją. Nuo aštunto dešimtmečio pradžios jos kūriniai buvo nuolat atliekami Vakaruose, neretai Gidono Kremerio iniciatyva. Šiuo metu Gubaidulina, Schnittke, Denisovas ir Silvestrovas laikomi ryškiausiai naujosios muzikos atstovais buvusioje Sovietų Sąjungoje. Nors

Gubaidulina užaugo ir gavo išsilavinimą Rusijoje, jos kilmė totoriška. Tačiau ji nėra romantiškos nacionalinės mokyklos atstovė. Savo kūryboje Gubaidulina meistriškai naudoja šiuolaikines kompozicines technikas, mėgiamas

the same modern compositional techniques that European and American avant-garde is so fond of, albeit in a very individualistic way. Influence of Oriental philosophy is evident in the artist's music.

Mirage: The Dancing Sun (2002), 12'

The unusual 8-cello instrumentation offered me an array of possibilities concerning sound and texture. I was especially interested in the clear, natural flageolets of the cello, which I used to portray the resemblance to a dancing sun. One can imagine a solar disc turning around its own immobile centre, shooting 'flame-arrows' in all possible directions. Such an image appears in the last part of the work. Everything that precedes it serves as preparation for the moment.

Sofia Gubaidulina

Elias Arizcuren's Version for the Cello Octet Conjunto Ibérico

A prolific composer and long-standing dominant figure in new Lithuanian music, **Bronius Kutavičius** (b. 1932) is considered the harbinger of minimalism in Lithuanian music. Due to multiple-layered repetitiveness and reduction of musical material to rather elementary archetypal patterns, his work may resemble American or early European minimalism, but it sounds rather different. Kutavičius' unique kind of minimalism is his own invention, and is rooted deeply in archaic forms of Lithuanian folk music. Kutavičius admits that he began living out his own creative vision only quite late in life, towards the age of forty; it was around this time that he wrote most of his most esteemed compositions. Among them the *Pantheistic Oratorio* (1970), today often deemed the starting point of genuinely modern Lithuanian music, and, above all, the oratorio *Last Pagan Rites* (1978), valued as one of the most important and influential Lithuanian contemporary music works ever.

Andata e ritorno (2008)

The composition *There and Back* (*Andata e ritorno*) was created for the Cello Octet Conjunto Ibérico, upon commission of GAIDA Festival.

In all four parts, the structure of the composition is based on a constant forward-backward movement of the music, gradually becoming stronger-weak. The first part is concentric (a b c d c b a) in form. Long notes

Europos ir Amerikos avantgardistų, bet tai daro labai savitai. Jos muzikoje taip pat jaučiama rytietiškos filosofijos įtaka.

Mirage: The Dancing Sun (2002), 12'

Neįprastas instrumentinis ansamblis – aštuonios violončelės – suteikė erdvės tembriniams ir faktūriniams ieškojimams. Man ypatingai įdomūs buvo aiškūs, natūralūs violončelių flageoletai. Juos panaudojau kurdamas šokančios saulės vaizdinį. Galima įsivaizduoti apie savo ašį besisukantį saulės ratą, į visas puses svaidentį ugnies strėles. Šis vaizdinys atsiranda tik paskutinėje kūrinio dalyje. Tačiau visa, kas vyksta iki tol, tėra pasiruošimas šiam momentui.

Sofia Gubaidulina

Koncerte skambės E. Arizcuren parašyta versija specialiai violončelių oktetui „Conjunto Ibérico“.

Bronius Kutavičius (g. 1932) jau seniai pripažintas viena svarbiausių šiuolaikinės lietuvių muzikos figūrų, kompozitorius yra laikomas lietuviškojo minimalizmo pradininku. Dėl daugiasluoksnio repetityviškumo ir muzikinės medžiagos redukcijos iki gan elementarių archetipinių modelių, Kutavičiaus kūryba gali kiek panėšėti į amerikietišką arba anksytvąjį europietišką minimalizmą, tačiau skamba ji visiškai kitaip. Kutavičiaus minimalizmas – jo paties išradimas, jo gilios šaknys glūdi archajiškose lietuvių liaudies muzikos formose. Kutavičius prisipažįsta atradęs savąją kūrybinę viziją ir sukūręs pirmuosius tikrai reikšmingus kūrinius gana vėly – artėdamas prie keturiasdešimties. Tarp jų – „Panteistinė oratorija“ (1970), dabar dažnai laikoma tikrai modernios lietuviškos muzikos atspirties tašku, ir ypač „Paskutinės pagonių apeigos“ (1978), laikomos svarbiausiu ir įtakingiausiu lietuvių šiuolaikinės muzikos opusu.

Andata e ritorno (2008)

Kompozicija „Ten ir atgal“ („Andata e ritorno“) sukurta festivalio „Gaida“ užsakymu violončelių oktetui „Conjunto Ibérico“.

Kūrinio struktūra visose keturiuose dalyse grindžiama nuolatiniu muzikos judėjimu – nueinant-grįžtant, laipsniškai stiprėjant-silpnėjant. Pirmos dalies forma – koncentrinė (a b c d c b a). Antroje – dominuoja ilgos natos. Čia

dominate the second part. Here violoncellists bring new colour in by accompanying their instrumental parties singing memoranda in unison (*ad libito*). The third part is a playful *pizzicato*, and the fourth consists of eight rhythmic segments.

Bronius Kutavičius

Theo Loevendie (b. 1930) studied composition and clarinet at the Amsterdam Conservatoire. Up until 1968 he was active almost exclusively in the field of jazz. As of then, he has been a composer of concert-music. His works are regularly performed in festivals all over the world. Moreover, Loevendie has composed several operas. He teaches composition at the Rotterdam Conservatory, the Royal Conservatory in The Hague, and at the Amsterdam Sweelinck Conservatory. The composer is renowned worldwide for his composition-workshops. Loevendie received many awards for his compositions, among which the 3M-prize in 1998. It was the first time this prize was awarded to a composer.

Two Mediterranean Dances (1998), 10'

This piece is dedicated to Conjunto Ibérico. The first of two parts is based on the rhythms of a slow Turkish dance, the *zeybek*, and the second – on traditional Spanish music.

Theo Loevendie

Italian composer **Franco Donatoni** (1927-2000) was born in Verona. He studied at the Verdi Conservatoire in Milan and then in Bologna and Rome. For his work both as a teacher and in composition, Donatoni was internationally considered one of the most significant modern day composers. From 1953 he taught in many Italian conservatoriums, and at the Siena summer school, forming an unmistakable 'Donatoni school' over the years. Donatoni composed the majority of his large instrumental works subsequently to periods of intensive work on chamber music productions. Initially, the composer was strongly influenced by Bartók and Petrassi; later by Bruno Maderna. Yet Donatoni underwent an identity crisis in the early 1970s. He gave up composition and accepted a job-offer from his publisher, Suvini

violončelininkai, pritardami savo instrumentinėms partijoms, gali dainuoti mormorando unisonu (*ad libito*), įnešdami naujų spalvų. Trečia dalis – žaismingas *pizzicato*. Greita ir judri ketvirtoji dalis sudaryta iš aštuonių ritminių segmentų.

Bronius Kutavičius

Theo Loevendie (g. 1930) studijavo kompoziciją ir klarnetą Amsterdamo konservatorijoje. Iki 1968 m. jis daugiausiai reiškėsi džiazo pasaulyje. Nuo to laiko kuria koncertinę muziką. Jo kūriniai nuolat skamba įvairiuose festivaliuose. Jis taip pat yra parašęs keletą operų. Loevendie dėsto Roterdamo, Hagos Karališkojoje bei Amsterdamo Sweelincko konservatorijose. Pasaulyje išgarsėjo kaip kompozicijos seminarų vedėjas. Loevendie už savo kūrybą yra apdovanotas įvairiomis premijomis. 1998 m. tapo pirmuoju kompozitoriumi, pelniusiu 3M-prizą.

Two Mediterranean Dances (1998), 10'

Kūrinys dedikuotas ansamblui „Conjunto Ibérico“. Pirmoji dalis pagrįsta lėto turkų šokio *zeybek* ritmais, antroji – tradicine ispanų muzika.

Theo Loevendie

Italų kompozitorius **Franco Donatoni** (1927-2000) gimė Veronoje. Jis studijavo Verdi konservatorijoje Milane, vėliau Bolonijoje ir Romoje. Tiek dėl pedagoginės veiklos, tiek dėl kūrybos pasaulyje jis buvo plačiai pripažintas kaip vienas svarbiausių šiuolaikinių kompozitorių. Nuo 1953 m. Donatoni dėstė daugelyje Italijos konservatorių, taip pat Sienos vasaros mokykloje. Metams bėgant susiformavo atskira „Donatoni mokykla“. Stambius instrumentinius kūrinius jis paprastai rašė pakaitomis su kameriniais kūriniiais. Donatoni įtakoją Bartókas ir Petrassi, vėliau Bruno Maderna. Septinto dešimtmečio pradžioje Donatoni pergyveno asmenybės krizę. Jis metė kompoziciją ir priėmė pasiūlymą dirbti pas savo leidėją Suvini Zerboni. 1976 m. Accademia Musicale Chigiana užsakymas parašyti kūrinių „Ash“ pažadi-

Zerboni. An Accademia Musicale Chigiana commission in 1976, for Donatoni to write the work *Ash*, reignited the flames of his enormous talent: a series of pieces for solo or small ensembles followed (*Algo*, *Argot*, *Marches*, *Nidi*, *Clair*, *Small* and the string quartet *The Heart's Eye*). With *Spiri*, *Le ruisseau sur l'escalier*, *Cadeau* (for Pierre Boulez) and the series *Refrain*, Donatoni began composing for larger ensembles. His last major work was the opera *Alfred-Alfred*, where he masterfully satirises his own health problems and hospital experiences.

The composer's work is characterised by a theatrical aspect. The majority of creations he composed in his last years, are playful, genius, and written with great affinity for the language of instruments: they contain both the Italian and 'Stravinskian' love of sound, in combination with refined complex rhythms.

Lame II (1996), 11'

Lame II premiered on May 29, 1998, in Amsterdam, and is dedicated to Elias Arizcuren and the Cello Octet Conjunto Ibérico.

Jonathan Harvey

Cello Octet (2008), 7'

Conjunto Ibérico commissioned *Cello Octet*. As a one-time professional cellist who has written several works for solo cello, I felt eager to compose such an explosion of cello-ness – an exuberance of love for the countless singing, pinching, and percussive virtues of this most glorious instrument. Writing 'from the inside' gives a composer an almost physical excitement, similar to that felt by an athlete, internally experiencing the sounds the octet will manifest, accompanied by a sweet yearning to hear them perform... The composition was brought about with the help of Ernst von Siemens Musikstiftung.

Jonathan Harvey

no Donatoni talentą. Gimė visa eilė solinių bei kamerinių kūrinių („Algo“, „Argot“, „Marches“, „Nidi“, „Clair“, „Small“ bei styginių kvartetas „The Heart's Eye“). Opusu „Spiri, Le ruisseau sur l'escalier, Cadeau“ (Pierre Boulez'ui) bei ciklu „Refrain“ Donatoni pradėjo naują stambių kūrinių etapą. Paskutinis stambus jo opusas – opera „Alfred-Alfred“. Čia jis meistriškai pašiepia savo sveikatos problemas ir patyrimus ligoninėse.

Jo kompozicijos pasižymi teatrališkumu. Daugelis paskutiniaus gyvenimo metais parašytų kūrinių yra žaismingi, virtuoziški ir parašyti puikiai išmanant atskirų instrumentų specifiką. Jiems būdinga itališka ir stravinskiška meilė sonoristiniams bei ritminiams ieškojimams.

Lame II (1996), 11'

Kūriui premjera įvyko 1998 m. gegužės 29 d. Amsterdame. Jis dedikuotas Eliasui Arizcureniui ir violončelių oktetui „Conjunto Ibérico“.

Jonathan Harvey

Cello Octet (2008), 7'

Kompozicija sukurta „Conjunto Ibérico“ užsakymu. Kaip buvęs profesionalus violončelininkas, parašęs keletą kūrinių violončelei solo, su dideliu džiaugsmu ėmiausi tokio violončelizmo sprogimo – meilės išraiškos įvairiomis dainingumo, gnaibymo ir perkusiškumo vertybėmis apdovanotam nuostabiausiam instrumentui. Kūryba „iš vidaus“ suteikia kompozitoriumi beveik fizinį pasitenkinimą (panašiai kaip ir atletui) – vidujai pergyventi tuos garsus, kuriuos oktetas pademonstruos, ir saldų troškimą išgirsti kūrinių atlikimą...

Kūrinio atsiradimą parėmė Ernst von Siemenso muzikos fondas.

Jonathan Harvey

Cello Octet Conjunto Ibérico is a full time ensemble, a unique formation in the world of classical music. Writing about Cello Octet Conjunto Ibérico, the press has said: "...they are a true discovery, demonstrating the perfection of a string quartet and combining the volume of a small chamber orchestra with Mediterranean passion." The world-famous cellist Yo-Yo Ma said in an interview: "This ensemble is a treasure indeed, a fine example to the world of music... Wherever I play: Brazil, Japan, or the USA, people talk to me about Conjunto Ibérico... Elias Arizcuren is a visionary, who has achieved something absolutely unique with his group."

The career of Conjunto Ibérico, founded in 1989 by Elias Arizcuren, and supported by Mstislav Rostropovich and Yo-Yo Ma, could be summarised as 13 CDs and over 65 first performances of works by today's most notable composers. Owing to Elias Arizcuren's tenacity, the Cello Octet is able to offer original works, most of them dedicated to Conjunto Ibérico, by composers including Xenakis, Nobre, Halffter, Pärt, Boulez, Donatoni, De Pablo, Bussotti, Denisov, Loevendie, Riley, Kagel and Glass. Conjunto Ibérico also plays around 100 beautiful Spanish (Turina, De Falla, Nin, Montsalvatge, Granados, Guridi, Albéniz) and South-American (Villa-Lobos, Ginastera, Guastavino, Piazzolla) songs that have been a pleasant surprise to many an audience for several years. Throughout its existence, Cello Octet Conjunto Ibérico has shown enormous diversity: concerts with Teresa Berganza or Bernarda Fink, dance productions with Conny Janssen's Rotterdam dance company, concerts with flamenco singer Carmen Linares, and premières of works by reputed composers. In addition to the concerts in many European countries and at prominent festivals, Cello Octet Conjunto Ibérico has also performed in Asia, Israel, South-America, the United States and Canada.

Elias Arizcuren, conductor and cellist, was born in Spain. He received his first lessons from his father and subsequently studied with Gaspar Cassadó, André Navarra and Sandor Végh. In 1969 he founded the Mendelssohn Trio, which now has an extensive discography. Arizcuren launched 'violoncello technique' video instructions, wrote several books on violoncello history, and has published a collection of works of the violoncello repertoire. Elias Arizcuren is often invited as a jury member in international competitions, and, in addition to his conducting activities, he gives master-classes internationally. For years he was a violoncello and chamber music professor at the Conservatories of Amsterdam and Utrecht; many of his former students are now internationally renowned.

Violončelių oktetas „Conjunto Ibérico“ yra unikalus pavyzdys klasikinės muzikos pasaulyje. „Tai tikras atradimas; kvartetišką preciziškumą jie papildė mažo kamerinio orkestro skambumu ir viduržemio regionui būdinga aistra“, rašė kritikai. Pasaulinio garso violončelininkas Yo-Yo Ma savo interviu yra pasakęs: „Šis ansamblis yra tikras lobis, puikus pavyzdys muzikos pasauliui... Kur begročiau – Brazilijoje, Japonijoje ar JAV – žmonės man pasakoja apie „Conjunto Ibérico“... Elias Arizcurenas yra aiškiaregys, šiame ansamblyje atradęs kažką absoliučiai unikalaus“.

„Conjunto Ibérico“ 1989 m. įkūrė Elias Arizcurenas. Tarp ansamblio rėmėjų – Mstislavas Rostropovičius ir Yo-Yo Ma. Trumpas „Conjunto Ibérico“ karjeros aprašymas – 13 CD ir 65 nūdienos žymiausių kompozitorių premjeros. Elasio Arizcurenos atkaklumo dėka, violončelių okteto repertuare yra Xenakio, Nobre'o, Halffterio, Pärto, Boulezo, Donatoni, De Pablo, Bussotti, Denisovo, Loevendie, Riley, Kagelio ir Glasso kūriniai, daugelis iš jų dedikuoti ansambliui. Ansamblio repertuare taip pat apie 100 nuostabių gražių ispaniškų (Turinos, De Falla, Nino, Montsalvatge'o, Granados, Guridi, Albénizo) ir Pietų Amerikos dainų (Villa-Lobos, Ginasteros, Guastavino, Piazzollos), kurios dažnai maloniai nustebina klausytojus. Per pastaruosius metus oktetas prisitadė kaip labai universalus ansamblis – buvo surengti koncertai su Teresa Berganza bei Bernarda Fink, bendradarbiauta su Conny Jansseno Roterdamo šokių trupe, įvyko koncertai su flamenco dainininke Carmen Linares, paruoštos autoritetingų kompozitorių kūrinių premjeros. Violončelių oktetas „Conjunto Ibérico“ yra dalyvavęs žymiausiuose festivaliuose, koncertavęs daugelyje Europos šalių bei Azijoje, Izaelyje, Pietų Amerikoje, JAV ir Kanadoje.

Dirigentas ir violončelininkas **Elias Arizcurenas** gimė Ispanijoje. Pirmąsias muzikos pamokas gavo iš tėvo, vėliau studijavo vadovaujamas Gasparo Cassadó, André Navarro ir Sandoro Végho. 1969 m. jis įkūrė Mendelssohno Trio, kuris šiandien gali didžiuotis plačia diskografija. Elias Arizcurenas sukūrė video instrukciją „violončelės technika“, parašė keletą violončelės istorijos knygų, išleido violončelės repertuaro kūrinių rinkinį. Šalia dirigento veiklos, jis dažnai kviečiamas būti tarptautinių konkursų žiuri nariu bei vesti meistriško kursų. Jau daugelį metų jis vadovauja violončelės ir kamerinio ansamblio klasėms

Amsterdamo ir Utrechto konservatorijose. Daugelis jo buvusių studentų yra pelnę tarptautinį pripažinimą.

27 October, 19.00, National Philharmonic Hall
LITHUANIAN CHAMBER ORCHESTRA

Conductor **Robertas Šervenikas**

Soloists:

Danielius Praspaliauskis (saxophone)

Mindaugas Bačkus (cello)

Nora Petročenko (mezzosoprano)

“Kaskados” Trio

Diana Rotaru (ISCM / ROMANIA): *Shakti* (2004) concerto for saxophone and chamber orchestra, 15’

Andrea Viganì (ISCM / ITALY): *Sulla realtà* (2007) for cello solo, chamber orchestra, tape and live electronics, 15’

Uroš Rojko (ISCM / SLOVENIA): *Izvir* (2007) for chamber orchestra, 26’

Algirdas Martinaitis (LITHUANIA): *arba-arba, arba-arba* (2008) for violin, cello, piano and chamber orchestra, 15’

Jonathan Harvey: *Songs of Li Po* (2002) for mezzosoprano and chamber orchestra, 15’

Spalio 27 d., 19.00 val., Nacionalinė filharmonija
LIETUVOS KAMERINIS ORKESTRAS

Dirigentas **Robertas Šervenikas**

Solistai:

Danielius Praspaliauskis (saksofonas)

Mindaugas Bačkus (violončelė)

Nora Petročenko (mecosopranas)

Trio „Kaskados“

Diana Rotaru (ISCM / RUMUNIJĄ): *Shakti* (2004) koncertas saksophonui ir kameriniam orkestrui, 15’

Andrea Viganì (ISCM / ITALIJA): *Sulla realtà* (2007) violončelės solo, kameriniam orkestrui, fonogramai ir elektronikai, 15’

Uroš Rojko (ISCM / SLOVENIJA): *Izvir* (2007) kameriniam orkestrui, 26’

Algirdas Martinaitis (LIETUVA): *arba-arba, arba-arba* (2008) smuikui, violončelėi, fortepijonui ir kameriniam orkestrui, 15’

Jonathan Harvey: *Songs of Li Po* (2002) mecosopranui ir kameriniam orkestrui, 15’

Diana Rotaru (b. 1981, Hungary) studied composition at the National University of Music in Bucharest with Ștefan Niculescu and Dan Dediu. 2005-2006 Diana was an Erasmus student at the Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris. She participated in various summer courses: Voix Nouvelles-Royaumont (2002 and 2006), the International Bartok Seminary-Szombathely (2003), and the Contemporary Music Summer Courses in Breaza (2003, 2004 and 2005) – thus learning with composers such as Brian Ferneyhough, Michael Jarrell, Jonathan Harvey, Marco Stroppa, and others.

She has won numerous awards, among which the George Enescu Prize for chamber music in 2003, and for orchestral music in 2005 at the George Enescu International Competition (Bucharest), the IRINO PRIZE (Tokyo) for orchestral work in 2004, and the Prometheus Prize-Opera Omnia (Bucharest) in 2005. Rotaru's works have been performed in concerts in Europe and Japan. In 2005, her composition *Shakti* was among the most recommended at the International Rostrum of Composers in Vienna. Her creation consists of chamber and orchestral music, and a chamber opera.

Shakti (2004) for saxophone and chamber orchestra, 15'

In Indian art and philosophy, *Shakti* (or *Sakti*) represents cosmic energy, the latent force and dynamics, as well as the feminine element that is present in every being. In this case, it is the saxophone that "gives energy" to the orchestra, the latter taking it, and developing its most striking elements, thus creating the composition's universe. The saxophone also presents the two thematic elements that are developed over the four main sections of the work (the first element – in the I and III section, the second one – in the II and the IV section).

Shakti attempts to find a synthesis between the "usual" contemporary, and archaic language of music, by applying the idea of "imaginary folklore" (perceived as an atmosphere, an expression, and a type of musical development, material, figures, and so on). Jazz improvisation techniques are used in the saxophone part. When writing the composition, the author based it on Daniel Kientzy's "Saxologie," and it is he who performed it for the first time, given it is to him that the piece is dedicated.

Diana Rotaru

Diana Rotaru (g. 1981, Vengrija) studijavo kompoziciją pas Ștefaną Niculescu ir Daną Dediu Nacionaliniame muzikos universitete Bukarešte. 2005-2006 m. kaip Erasmus programos dalyvė ji studijavo Nacionalinėje muzikos ir šokio konservatorijoje Paryžiuje. Kompozitorė dalyvavo įvairiuose vasaros kursuose: Voix Nouvelles-Royaumont (2002 ir 2006), Tarptautiniuose Bartoko seminaruose (Szombathely, 2003) ir Šiuolaikinės muzikos vasaros kursuose (Breaza, 2003, 2004 ir 2005), kur sėmėsi patirties iš kompozitorių B. Ferneyhough, M. Jarrell, F. Paris, J. Harvey, T. Loevendie, M. Stroppa, ir kitų.

Ji yra pelniusi daugybę premijų, tarp kurių – George'o Enescu prizas už kamerinę muziką (2003) ir muziką orkestrui (2005) tarptautiniame George'o Enescu konkurse (Bukarešte), IRINO premija už kompoziciją orkestrui (Tokijus, 2004) ir „Prometheus Prize-Opera Omnia“ (Bukareštas, 2005). Jos kūriniai skambėjo Europos šalyse ir Japonijoje. 2005 m. jos kompozicija „Shakti“ buvo rekomenduota Tarptautiniam kompozitorių rostrumui Vienoje. Diana Rotaru yra sukūrusi kamerinių ir orkestrinių kūrinių bei vieną kamerinę operą.

Shakti (2004) saksofonui ir kameriniam orkestrui, 15'

„Shakti“ (arba „Sakti“) Indijos mene ir filosofijoje simbolizuoja kosminę energiją, slaptą jėgą ir dinamiką, o taip pat kiekvienos būtybės moteriškąjį elementą. Šiuo atveju, saksofonas yra tas, kuris „siunčia energiją“ orkestrui, o šis ją perima ir išplėtoja ryškiausius elementus. Taip sukuriama kūrinio visata. Saksofonas taip pat pristato du temos elementus, kurie plėtojami keturiuose pagrindinėse kūrinio padalose (pirmasis elementas – I ir III padalose, o antrasis – II ir IV).

Kūrinyje stengiamasi atrasti sintezę tarp „įprastos“ šiuolaikinės muzikos kalbos ir archaiškos. Todėl remiamasi „įsivaizduojamo folkloro“ idėja (jis suvokiamas kaip atmosfera, išraiška, taip pat kaip muzikinio plėtojimo, muzikinės medžiagos bei muzikinių figūrų tipas). Saksofono partijoje panaudota džiazo improvizacijos technika. Rašydama šį kūrinių kompozitorė rėmėsi Danieliaus Kientzy traktatu „Saxologie“. Danielius Kientzy buvo pirmasis „Shakti“ atlikėjas, jam šis kūrinys ir dedikuotas.

Diana Rotaru

Andrea Vigani (b. 1970, Italy) graduated in violin, composition and electroacoustic music from the G. Verdi Conservatory in Milan, followed by specialization in string quartet, chamber music and composition, guided by Piero Farulli, Milan Skampa and Franco Donatoni at the Fiesole School of Music and the Accademia Chigiana in Siena.

His music was played by important orchestras, soloists and conductors, such as Peter Eötvös, Jonathan Nott, Claire Booth, Mario Brunello, the Dutch Radio Chamber Orchestra, Ensemble Intercontemporain, Cristina Zavalloni, Arena di Verona Orchestra, Pomeriggi Musicali Milano, and the New York Miniaturist Ensemble, to mention some.

He has received numerous awards, including first prizes at the Edvard Grieg Competition for Young Composers, and Composers' Arena of Amsterdam, among others; and he was a finalist at the Gaudeamus Music Week.

As composer, Vigani has been invited to various international festivals, such as Ars Musica, Gaudeamus Music Week, Venice Biennale, Festival Agora-Paris, Fromm Players at Harvard University, Maison de la Danse, 92 Street Y in New York.

Sulla realtà (2007) for cello, strings and electronics, 15'

The idea of this piece was triggered by a few visits in Venice: the transformation of images in the still waters of the canals; the fragmentation of impressions and colours into a mobile, constantly changing mosaic – dispersion and congregation of echoes, reverberation of beauty, and vanishing.

Andrea Vigani

Uroš Rojko, born in 1954 in Ljubljana, Slovenia, studied composition (with Uroš Krek) in Ljubljana, then, 1983–86, with Klaus Huber in Freiburg, and 1986–1989 – with György Ligeti, in Hamburg.

He has won many international prizes, including the Premio Europa (Rome, 1985), the Alban Berg Prize in Vienna, the Gaudeamus Prize (Amsterdam, 1986), and the Vienna International Composition Prize (1991).

Commissioned works of the composer have been performed at the Donaueschinger Musiktage (1988), Musikprotokoll Graz (1990), Akiyoshidai Music Festival in Japan (1996 and 1997), Berliner Biennale (1997), Radio France Paris (1999), Bayerische Staatsoper (2003), Pablo Casals in

Andrea Vigani (g. 1970, Italija) G. Verdi konservatorijoje Milane įgijo smuiko, kompozicijos ir elektroakustinės muzikos specialybes. Vėliau pasirinko styginių kvarteto, kamerinio ansamblio ir kompozicijos studijas – Fiesolės muzikos mokykloje ir Sienos Accademia Chigiana mokėsi pas Piero Farulli, Milaną Skampa ir Franco Donatoni. Jo kūrinius atliko žymūs orkestrai, solistai ir dirigentai, tokie kaip Peter Eötvös, Jonathan Nott, Claire Booth, Mario Brunello, Olandijos Radijo kamerinis orkestras, „Ensemble Intercontemporain“, Cristina Zavalloni, „Arena di

Verona Orchestra“, „Pomeriggi Musicali Milano“, „New York Miniaturist Ensemble“ ir kiti.

Jis yra pelnęs įvairių apdovanojimų: I premiją Edvardo Griego jaunųjų kompozitorių konkurse, „Composer's arena“ Amsterdame, tapo Gaudeamus muzikos savaitės finalininku ir kitų.

Kaip kompozitorius buvo pakviestas dalyvauti tokiuose festivaliuose, kaip „Ars Musica“, Gaudeamus muzikos savaitė, Venecijos bienalė, „Agora-Paris“, „Fromm Players“ Harvardo universitete, „Maison de la Danse“, „92Y street New York“.

Sulla realtà (2007) violončelei, styginiams ir elektronikai, 15'

Šio kūrinio idėja gimė po keleto apsilankymų Venecijoje: vaizdų transformacijos ramiame kanalų vandenyje; vaizdų ir spalvų fragmentavimasis į judančią ir nuolat besikeičiančią mozaiką; aidų išsisklaidymas ir sancaupos; grožio reverberacijos, išnykimas.

Andrea Vigani

Urošas Rojko gimė 1954 m. Liublijanoje, Slovėnijoje. Studijavo kompoziciją pas Uroš Kreką Liublijanoje, 1983–86 pas Klausą Huberį Freiburge ir 1986–89 pas György Ligeti Hamburgėje.

Yra laimėjęs daug tarptautinių apdovanojimų: „Premio Europa“ (1985, Roma), Albano Bergo prizą Vienoje, Gaudeamus prizą (1986, Amsterdame), Vienos tarptautinio kompozicijos konkurso prizą (1991).

Užsakyti kūriniai skambėjo „Donaueschinger Musiktage“ (1988), „Musikprotokoll Graz“ (1990), „Akiyoshidai Music Festival“ Japonijoje (1996, 1997), Berlyno Bienalėje (1997), Prancūzijos radijuje Paryžiuje (1999), Bavarijos valstybinėje operoje (2003), Pablo Casals festivalyje Prado

Prades (2004), Festival ECLAT in Stuttgart (2004), Music Today 21 Tokyo (2007), at the Freiburg Theater (2005), Warsaw Autumn (2007), and others. Rojko's oeuvres have more than once been performed by the Ljubljana Radio Sinfonie Orchester (1993, 2004, and 2008), and Slovene Philharmonic Orchestra (1999, 2004).

In 1995, Uroš Rojko became a professor of composition at the Academy of Music in Ljubljana. As of 2002, he resides in Karlsruhe and Ljubljana.

Izvir (Spring) (2007) for chamber orchestra, 26'

It would be difficult to find a more appropriate title for this composition: it portrays the nature of the creation, the intellectual process in mind, driven by an undying desire to be reborn.

I could name many past works of mine that have the same title, but I find it difficult to believe that *Izvir (Spring)* is merely composition number 117. It represents something clean, fresh, never ending, unique, unstained, dynamic and fluid. *Spring*, synonymous to rebirth, today is also shaded by tragicness. Never to this day has rebirth been so obviously, absurdly, and inevitably subjected to global denial. Because the entire idea of rebirth is rebirth itself, it will persist, even if it becomes incongruous.

The big question is, whether it is possible to radically change civilized man's perception of life, and to stop the chain-process of gradual self-destruction. This inevitably requires the responsibility and participation of each and every human being in existence.

Uroš Rojko

As a creator, **Algirdas Martinaitis** (b. 1950) is, at heart, a true romantic, in spite of his recent digressions. Back in the late 70's, when he made his debut together with other like-minded composers of the 'neo-romantic' generation, his nature-inspired chamber compositions were distinguished for their exceptional poetic sensibility and deep emotional impact. This 'nature cycle' culminated in *Cantus ad futurum* (1982), a chamber cantata-concerto, acknowledged as one of the most important works in Lithuanian music of the late 20th century, and becoming a certain manifesto of that particular generation of composers. At the beginning of the 90-ies, another cycle of chamber works ensued, called *The Book of the Beginning and the End*. Images of evil, bestiality and the Last Judgement replaced the sad beauty of withering trees, drying rivers and birds becoming extinct. Also around the same time, Martinaitis wrote the *Unfinished Symphony* (1995) – one of

(2004), „Festival ECLAT – Stuttgart“ (2004), Freiburgo teatre (2005), „Varšuvos rudenyje“ (2007), „Music Today 21“ Tokijuje (2007); Urošo Rojko kūrinius ne kartą atliko Slovėnijos radijo simfoninis orkestras (1993, 2004, 2008), Slovėnijos filharmonijos orkestras (1999, 2004).

1995 m. Urošas Rojko tapo Liubljanos muzikos akademijos kompozicijos profesoriumi. Nuo 2002 m. jis gyvena Karlsruheje ir Liublijoje.

Izvir (Pavasaris) (2007) kameriniam orkestrui, 26'

Būtų sunku rasti tinkamesnį pavadinimą kūriniui. Jis atskleidžia kūrybos prigimtį, turint galvoje intelektualų procesą, varomą neilstančio troškimo atgimti.

Galėčiau paminėti daug savo kūrinių tuo pačiu pavadinimu, todėl man sunku patikėti, kad „Izvir“ („Pavasaris“) yra tik 117-as kūrinys.

Jis reprezentuoja kažką švarų, šviežią, niekada nesibaigiantį, unikalų, nesuteptą, dinamišką ir takų. „Pavasaris“, kaip atgimimo sinonimas, šiandien turi tragiškumo atspalvį. Niekada iki šiol atgimimas nebuvo taip akivaizdžiai nesąmoningai ir neišvengiamai įtakojamas globalinio neigimo. Kadangi pati atgimimo idėja yra atgimimas, tai ji ir toliau bus gyva, tačiau taps visišku absurdu. Pagrindinis klausimas yra tai, ar įmanoma radikaliai pakeisti civilizuoto žmogaus gyvenimo supratimą ir sustabdyti šį grandininį savęs naikinimo procesą. Tame neišvengiamai dalyvauja ir atsakingas yra kiekvienas žmogus.

Uroš Rojko

Algirdas Martinaitis (g. 1950) – tikras romantinio kūrėjo tipas iš prigimties, ir toks išlieka nepaisant kai kurių pastarojo laikotarpio „nukrypimų“. Aštuntojo dešimtmečio pabaigoje, kai jis debiutavo kartu su bendraminčiais „neoromantikų“ kartos kompozitoriais, gamtiškųjų inspiracijų prisodrintos jo kompozicijos išsiskyrė ypatingu poetiškumu ir giliu emociniu poveikiu. Šį „gamtos ciklą“ vainikavo kamerinė kantata-koncertas „Cantus ad futurum“ (1982), kuri tapo savotišku šios kompozitorių kartos manifestu, išreiškiančiu jos estetines ir etines nuostatas, jausmus, baimes ir viltis. 90-aisias metais kurtame kamerinių kūrinių cikle – „Pradžios ir pabaigos knygoje“ – liūdną džiūstančių medžių, senkančių upių ir nykstančių paukščių grožį pakeitė blogio, gyvuliškumo ir Paskutiniojo teismo motyvai. Tuo metu Martinaitis parašė ir „Nebaigtąją simfoniją“ (1995) – vieną iš sėkmingiausių ir dažniausiai atliekamų lietuvių simfoninių kūrinių. Savo naujausiuose kūriniuose kompozitorius nuolatos

the most successful and widely performed Lithuanian symphonic works. In his recent compositions, the creator consistently provokes reflection on the boundaries of authorship, opposing notions of individuality and originality with banality, mimicry, and repetition of things already done before. Another important aspect of his work, recently, is religious music.

Algirdas Martinaitis was among the first of Lithuanian composers to receive the greatest national artistic recognition – the Lithuanian National Award – in 1989. In 1997, he was proclaimed Best Theatre Composer of the Year, and in 2004, his multimedia performance *The Prayer of the Faithful Word* was announced the best electro-acoustic work at the best compositions of the year competition, organized by the Lithuanian Composers' Union.

arba-arba, arba-arba (2008) for violin, cello, piano and chamber orchestra, 15'

arba-arba, arba-arba (either-either, or-or) – concerto for violin, violoncello, piano and chamber orchestra. Composed upon commission of GAIDA Festival.

Movements (performed attacca):

1. Obam'a (initials of Osvaldas Balakauskas and me)
2. Soviet Hunting of the Wild Rails
3. Euromelette

Jonathan Harvey

Songs of Li Po (2002) for mezzo-soprano and chamber orchestra, 15'

The composition, based on three poems by Li Po, is for mezzo-soprano, twenty strings, two percussion instruments, and a harpsichord. Following Mahler's example – he applied very romanticised translations of eighth century Li Po in his *Das Lied von der Erde (Song of the Earth)* – I wrote for mezzo-soprano and used pentatonic harmonies. David Hinton's translation emphasises the unusual elliptical style of the original, cutting out small connecting words, as if polishing the text, and thus conveying the absolute presence of Nature, about which the poet writes. Li Po is a solitary wanderer who, with Buddhist detachment and, sometimes, wry humour, glides through breathtaking landscapes, unconcerned with issues of safety or health. His enslaving rapture is the idea of identification: the creation commences with the tumultuousness of mountain cascades, and gradually reaches an oasis of silence, a state of sitting before a mountain, immersed in non-existence (transcendental *diminuendo*).

Jonathan Harvey

provokuoja apmąstymus apie autorystės ribas, individualumo ir originalumo sąvokoms priešindamas banalybę, mėgdžiojimą ir jau atrastų, išmėgintų dalykų kartojimą. Tokius aukštosios ir žemosios kultūros hibridus kompozitorius vadina „muzika iš antrų rankų“. Dar viena itin svarbi kompozitoriaus kūrybos sritis – religinė muzika.

1989 metais kompozitorius buvo apdovanotas Lietuvos Nacionaline premija. Už muziką teatrui 1997 metais jam suteikta „Kristoforo“ premija. Jo multimedijinė kompozicija „Teisingojo žodžio malda“ 2004 m. buvo išrinkta geriausiu elektroakustiniu kūriniu Lietuvos kompozitorių sąjungos organizuojamame geriausių metų kūrinių konkurse.

arba-arba, arba-arba (2008) smuikui, violončelei, fortepijonui ir kameriniam orkestrui, 15'

„arba-arba, arba-arba“ – tai koncertas smuikui, violončelei, fortepijonui ir kameriniam orkestrui. Sukurtas festivalio „Gaida“ užsakymu.

Dalys (atliekamos be pertraukos):

1. Obam'a (Osvaldo Balakausko ir mano inicialai)
2. Tarybinė laukinių vištelių medžioklė
3. Eurokiaušiniė

Jonathan Harvey

Songs of Li Po (2002) mecosopranui ir kameriniam orkestrui, 15'

Kūrinys mecosopranui, dvidešimčiai styginių, dviems perkusiniams ir klavesinui parašytas pagal tris Li Po poetas. Nusiziūrėjęs nuo Mahlerio, kuris savo „Dainoje apie žemę“ panaudojo labai romantizuotai išverstas aštunto amžiaus poeto Li Po eiles, aš savo kūrinį rašiau mecosopranui ir panaudojau pentatonikos dermę. Davido Hintono vertimas paryskina savitai eliptišką originalo stilių. Tarsi nušlifudamas tekstą, vertėjas čia išmeta mažus jungiamuosius žodelius, taip perteikdamas absoliučią Gamtos būtį, apie kurią rašo poetas. Li Po yra vienišas keliautojas, kuris su budistiniu atsiribojimu ir kartais pašaipiu humoru sklendžia per nuostabius peizažus, nesirūpindamas nei sveikata, nei saugumu. Jis pavergtas identifikacijos idėjos – prasidėjęs audringomis kalnų kaskadomis, kūrinys pasiekia tylos oazę, sėdėjimą priešais kalną ir pasinėrimą į nebūtį (transcendentinį *diminuendo*).

Jonathan Harvey

Founded in 1960 by Prof. Saulius Sondeckis (Artistic Director and Chief Conductor, 1960–2004) the **Lithuanian Chamber Orchestra** (LCO) is recognised as one of the finest and most internationally acclaimed Lithuanian orchestras. The LCO was the first among Lithuanian orchestras to make its debut in the West at the Echternach Festival in Luxembourg in 1976.

The Lithuanian Chamber Orchestra has toured almost every European country, North and South Americas, Japan, Egypt, and the Republic of South Africa. The audiences have applauded the LCO at the Berlin Philharmonic, Musikverein in Vienna, Royal Festival in London, Santa Cecilia in Rome, Concertgebouw in Amsterdam, Pleyel Hall in Paris, Gewandhaus in Leipzig and at many other famous concert halls. They have repeatedly appeared with Mstislav Rostropovitch, Yuri Bashmet, Gidon Kremer, Vladimir Spivakov, Tatyana Grindenko, Igor Oistrakh, Yevgeny Kissin, David Geringas and Yehudi Menuhin, among many others.

During almost five decades of its illustrious career, the LCO has collaborated closely with many famous soloists, conductors and choirs in numerous performances and on more than 100 recordings of diverse repertoire, with a special affinity for the works of Bach and Mozart. The Lithuanian Chamber Orchestra has also given a number of world premieres of works by many celebrated composers, including Alfred Schnittke, Arvo Pärt and Pēteris Vasks, who have dedicated their works to the Orchestra.

Robertas Šervenikas – active, productive and authoritative conductor – is often praised for the intensive and diverse creative activities ranging from the first performances of large-scale symphonic compositions by Lithuanian composers to distinctive and mature interpretations of contemporary and classical repertoire. Robertas Šervenikas is numbered among the most talented and professional Lithuanian conductors of his generation. In recognition of his accomplishments, he was awarded the Lithuanian National Arts and Culture Prize in 2005.

After graduating from the St. Petersburg Conservatory in choral, opera and orchestral conducting, Šervenikas began working with the Lithuanian National Symphony Orchestra (LNSO) in 1993 and was appointed its Second Conductor in 2000. He regularly performs with the Lithuanian, Šiauliai and Klaipėda chamber orchestras, and leads the Lithuanian Music and Theatre Academy Symphony Orchestra.

As an adventurous interpreter of new music repertoire, Robertas Šervenikas participates regularly (since 1997) in all of the Lithuania's contemporary music festivals (Gaida, Jauna Muzika, Iš arti, Marių klavyrai) at which he has conducted performances and premieres of many compositions by Lithuanian composers.

Robertas Šervenikas – iniciatyvus, produktyvus ir autoritetingas dirigentas, ypač vertinamas už aktyvią ir įvairialypę kūrybinę raišką: lietuvių kompozitorių stambių simfoninių veikalų premjeras, ryškias ir brandžias šiuolaikinės bei klasikinės muzikos interpretacijas. Robertas Šervenikas – talentingiausias ir profesionaliausias savo generacijos dirigentas Lietuvoje, už intensyvią kūrybinę veiklą 2005 m. apdovanotas Nacionaline premija.

Sankt Peterburgo konservatorijoje įgijęs chorinio, operinio ir simfoninio dirigavimo specialybę, nuo 1993 m. Robertas Šervenikas dirba su Lietuvos naci-

1960 m. profesoriaus Sauliaus Sondeckio įkurtas **Lietuvos kamerinis orkestras** (LKO) yra vienas iškiliausių ir labiausiai pasaulyje įvertintų Lietuvos orkestrų. LKO pirmasis iš Lietuvos orkestrų debiutavo Vakarų pasaulyje.

Gastrolių metu LKO apkeliaavo beveik visas Europos šalis, koncertavo Šiaurės ir Pietų Amerikoje, Japonijoje, Egipte, Pietų Afrikos Respublikoje. Orkestrui daugybę kartų plojo Berlyno filharmonijos, Vienos „Musikverein“, Londono „Royal Festival Hall“, Romos „Santa Cecilia“, Amsterdamo „Concertgebouw“, Paryžiaus „Pleyel Hall“, Leipcigo „Gewandhaus“ ir dar daugelio kitų žinomų koncertų salių klausytojai. Gastrolių metu orkestras ne vieną kartą bendradarbiavo su Mstislavu Rostropovičiumi, Jurijumi Bašmetu, Gidonu Kremeriu, Vladimiru Spivakovu, Tatjana Grindenko, Igoriu Oistrachu, Jevgenijumi Kissinu, Davidu Garingu, Yehudi Menuhinu ir kitais menininkais.

LKO įrašė daugiau nei 100 įvairiausio repertuaro plokštelių bei kompaktinių diskų, pagrindinį dėmesį skirdami J. S. Bacho ir W. A. Mozarto kūriniais. LKO interpretuoja ir naujus lietuvių kompozitorių kūrinius, taip pat yra atlikęs Alfredo Schnittkės, Arvo Pärto ir Peterio Vasko opusų pasaulines premjeras, dedikuotas specialiai šiam orkestrui.

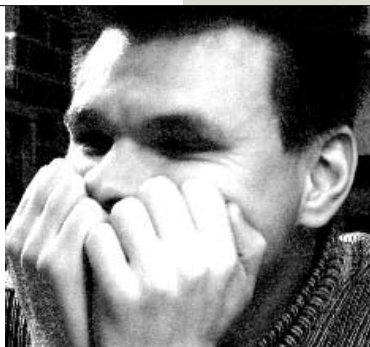
onaliniu simfoniniu orkestru (LNSO), kurio antruoju dirigentu tapo 2000 m. Jis nuolat bendradarbiauja ir su Lietuvos, Šiaulių bei Klaipėdos kameriniais orkestrais, vadovauja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos simfoniniam orkestrui.

Robertas Šervenikas – entuziastingas ir azartiškas naujosios muzikos interpretatorius, todėl nuo 1997 m. jis reguliariai dalyvauja visuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje („Gaida“, „Jauna muzika“, „Iš arti“, „Marių klavyrai“), kuriuose yra parengęs ne vieną lietuvių kompozitorių kūrinių premjerą.

Jan Maksimowicz (b. 1975) – saxophonist, composer, pedagogue, group leader. Unusual creative personality in the Lithuanian jazz. Talented musician, well-known perfectionist and master of stylistic interplay, ahead of the jazz musicians of his generation, today listed among the most prominent Lithuanian jazz figures. He is praised for his emotional and consummate musicianship, incredible creative energy, attention to every detail of the sound and at the same time great feeling of the whole.

Since his jazz debut in 1996, Jan Maksimowicz has collaborated with a number of Lithuanian jazz celebrities, and appeared in international projects, including Anatoly Vapirov's *Mirror of Memory* and *Baltic Asteroids*. In 2002 he made his debut as a leader and composer and since then has mostly performed with his own groups: trio, quartet, and quintet *Riot*. He also plays solo and with classical music performers such as Polish Chamber Orchestra (leader Zbigniew Lewicki), organist Vitaly Neugasimov, and Čiurlionis String Quartet.

In addition to his performing career, since 2002 Jan Maksimowicz has been teaching at the Vilnius College, the Vilnius Conservatory and the Lithuanian Academy of Music and Theatre.

Jūratė Kučinskaitė

Cellist **Mindaugas Bačkus** (b. 1973) is an excellent musician of a non-academic mind-set who bravely tests unusual colours and puzzles out complex musical ideas. After graduating from the Lithuanian Academy of Music and Theatre (under Prof. Rimantas Armonas), Mindaugas Bačkus continued his studies at the Royal Northern College of Music in Manchester under Prof. Ralph Kirschbaum and Prof. Karine Georgian. Mindaugas Bačkus has not felt fulfilled only by the secure cello leader's role with the Lithuanian State Symphony Orchestra (1998-2005). The cellist has been constantly giving solo performances and collaborating with chamber ensembles, and since 2002, he has been playing with the Chordos Quartet focused mostly on contemporary repertoire. In 2005 Mindaugas Bačkus presented an idea to launch a programme for cello(s) and tape, which was performed in the framework of the electronic and electroacoustic music festival *Jauna muzika*. A subsequent CD "El Cello" (released in 2006) represents a multifarious soundscape of Lithuanian music for cello(s) and tape.

Jan Maksimovič (g. 1975) – saksofonininkas, kompozitorius, pedagogas, grupių lyderis. Neeilinė kūrybinė asmenybė Lietuvos džiaze. Talentingas muzikantas, pagarsėjęs perfekcionistas ir polistilistinės raiškos meistras, pranokęs savo kartos džiazo muzikus, šiandien vardinamas tarp pačių ryškiausių Lietuvos džiazo kūrėjų. Jis išsiskiria emocionalių ir brandžių muzikavimų, nepaprasta kūrybine energija, atidumu kiekvienai skambesio detalei ir sykiu puikiu visumos pojūčiu.

Lietuvos džiazo scenoje pasirodęs 1996 metais, nuo to laiko jis muzikavo su garsiausiais Lietuvos džiazo kūrėjais, taip pat grojo tarptautiniuose projektuose, tarp kurių Anatolijaus Vapirovo „*Mirror of Memory*“, „*Baltic Asteroids*“. 2002 m. Janas Maksimovičius debiutavo kaip lyderis ir kompozitorius ir nuo to laiko daugiausia muzikuoja su savo grupėmis: trio, kvartetu, kvintetu „*Riot*“. Jis taip pat groja solo ir su akademinės muzikos atlikėjais, tokiais kaip Lenkų kamerinis orkestras (vad. Zbignevas Levickis), vargonininkas Vitalijus Neugasimovas, Čiurlionio styginių kvartetetas. Šalia kūrybinės veiklos, nuo 2002 m. Janas Maksimovičius dėsto Vilniaus kolegijoje, Vilniaus konservatorijoje bei Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje.

Jūratė Kučinskaitė

Violončelininkas **Mindaugas Bačkus** (g. 1973) yra ryškus neakademiškos mąstysenos menininkas, nebijantis keistų spalvų ir subtilių muzikinių galvosūkių. Gavęs puikų akademinį išsilavinimą – Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje baigė bakalauro ir magistro studijas (1998 m., pas prof. Rimantą Armoną), Royal Northern College of Music Mančesteryje tęsė studijas pas prof. Ralphą Kirschbaumą ir vieną iš trijų garsiųjų Mstislavo Rostropovičiaus studentų prof. Karine Georgian (2001 m., antrasis magistro diplomas) – Bačkus nesitenkino užtikrinta orkestro grupės koncertmeisterio duona (1998-2005 m. dirbo Lietuvos valstybiniame simfoniniame orkestre). Atlikėjas nuolat koncertuodavo kaip solistas ar kamerinių ansamblių narys, nuo 2002 m. griežia styginių kvartete „*Chordos*“, kuris skiria daug dėmesio šiuolaikinei muzikai. 2005 m. Mindaugas Bačkus parengė solinę muzikos violončelei ir elektronikai programą, kurią pirmą kartą pristatė elektroninės ir elektroakustinės muzikos festivalyje „*Jauna muzika*“. Vėliau, 2006-aisiais, išleista šio projekto kompaktinė plokštelė „*El Cello*“.

Nora Petročenko studied at the National M.K. Čiurlionis School of arts, later received her M. A. from the Lithuanian Academy of Music and Theatre. As a singer she attended master classes given by such prominent figures as Kevin Smith, Helmuth Rilling, Rolandas Muleika, Herman Max, Rinaldo Alessandrini, Bo Holten, and Roberto Gini. Currently N. Petročenko collaborates with early music ensemble "Banchetto musicale" and is a member of the Vilnius municipal Choir "Jauna Muzika".

A singer is in a constant demand as a performer of early and classical music, and is equally active in the field of contemporary music. Nora Petročenko is performing music of such a leading lithuanian composers as Onutė Narbutaitė, Feliksas Bajoras, Algirdas Martinaitis, Vidmantas Bartulis. She is also taking part in an international drama and music coproductions ("Vitus Bering – danish Columbus" by Sejer Andersen and Bo Holten, "Medea" by Pascal Dusapin, "Massacre" by Wolfgang Mitterer).

The **Kaskados Piano Trio** officially started playing together in 1997, yet its members, Albina Šikšniūtė (piano), Rusnė Mataitytė (violin) and Edmundas Kulikauskas (cello), had been known as soloists and members of other chamber music ensembles well before that. All three musicians are closely related by the experience they gained during their studies at approximately the same time at the Moscow Conservatoire. Mataitytė and Šikšniūtė performed as a duet during their five-year postgraduate studies at the Conservatoire. The trio has consequently become one of the most active chamber music ensembles in Lithuania. It has given numerous performances at the main Lithuanian festivals, such as Gaida, the St. Christopher Summer Festival, the Thomas Mann Festival and the Pažaislis Festival. The trio has also appeared in Austria, Germany, Russia and Sweden. The year 2002 was particularly successful as the Trio won the First Prize at the 9th International Johannes Brahms Chamber Music Competition in Pörschach, Austria. In 2005 they were awarded the Golden Disc prize by the Lithuanian Musical Society.

Nora Petročenko mokėsi Nacionalinėje M. K. Čiurlionio meno mokykloje, vėliau įgijo magistro diplomą Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje. Dalyvavo įvairiuose meistriškumo kursuose, kuriems vadovavo tokios žinomos asmenybės, kaip Kevinas Smithas, Helmuthas Rillingas, Rolandas Muleika, Hermanas Maxas, Rinaldo Alessandrini, Bo Holtenas ir Roberto Gini. Šiuo metu Nora Petročenko bendradarbiauja su senosios muzikos ansambliu „Banchetto musicale“, taip pat ji yra Vilniaus savivaldybės choro „Jauna muzika“ narė.

Dainininkė nuolat atlieka ne tik senąją bei klasikinę muziką, bet ir taip pat aktyviai šiuolaikinę kūrybą. Nora Petročenko yra dainavusi kūrinius tokių žinomų lietuvių kompozitorių, kaip Onutė Narbutaitė, Feliksas Bajoras, Algirdas Martinaitis, Vidmantas Bartulis. Ji taip pat dalyvavo keliuose tarptautiniuose dramos ir muzikos pastatymuose (Sejero Anderseno ir Bo Holteno „Vitus Bering – Danijos Kolumbas“, Pascalio Dusapino „Medėja“, Wolfgango Mittererio „Massacre“).

Fortepijoninis trio „Kaskados“ oficialiai savo koncertinę veiklą skaičiuoja nuo 1997 m., nors jau ir iki tol jo nariai – Albina Šikšniūtė (fortepijonas), Rusnė Mataitytė (smuikas), Edmundas Kulikauskas (violončelė) – buvo žinomi kaip solistai, kamerinių ansamblių dalyviai. Šiuos tris muzikus sieja ir artima akademinė studijų patirtis. Bemaž tuo pat metu visi studijavo Maskvos P. Čaikovskio konservatorijoje, pianistė ir smuikininkė – ten pat ir aspirantūroje. „Kaskadų“ trio – šiuo metu vienas produktyviausių kamerinių ansamblių Lietuvoje. Šiam trio nekart teko dalyvauti didžiuosiuose Lietuvos festivaliuose: „Gaidos“, Šv. Kristupo, Thomo Manno, Pažaislio. Ansambelis sėkmingai gastroliavo Austrijoje, Vokietijoje, Rusijoje, Švedijoje. O 2002 m. „Kaskados“ tapo IX tarptautinio J. Brahms kamerinių ansamblių konkurso (Austrija, Pörschach) laureatu – iškovojo I premiją. 2005 metais jie tapo Auksinio Disko laureatais (Lietuvos muzikų sąjungos apdovanojimas).

27 October, 21.30, Town Hall
CANTUS ENSEMBLE

– ISCM Ensemble-in-Residence (Croatia)

Conductor **Berislav Šipuš**

Soloist:

Jasen Chelfi (cello)

Vytautas Germanavičius (LITHUANIA): *Fly* (2006), 9'
Alla Zagajkevich (ISCM / UKRAINE): *Air Mechanics* (2005), 18'
Erel Paz (ISCM / ISRAEL): *Muting Adolescence* (2007), 15'
Krešimir Seletković (ISCM / CROATIA): *disORDER* (2004), 10'
Benet Casablancas (ISCM / SPAIN): *New Epigrams* (1997), 11'
Janis Petraškevičs (ISCM / LATVIA): *Arktos* (2000/2001), 6'20"

Spalio 27 d., 21.30 val., Rotušė
CANTUS ENSEMBLE

– ISCM reziduojantis ansamblis (Kroatija)

Dirigentas **Berislav Šipuš**

Solistas:

Jasen Chelfi (violončelė)

Vytautas Germanavičius (LIETUVA): *Fly* (2006), 9'
Alla Zagajkevič (ISCM / UKRAINA): *Air Mechanics* (2005), 18'
Erel Paz (ISCM / IZRAELIS): *Muting Adolescence* (2007), 15'
Krešimir Seletković (ISCM / KROATIJA): *disORDER* (2004), 10'
Benet Casablancas (ISCM / ISPANIJA): *New Epigrams* (1997) 11'
Janis Petraškevičs (ISCM / LATVIJA): *Arktos* (2000/2001), 6'20"

“Music is a space of hidden thoughts, senses, philosophy, and symbols that has to be revealed, opened up to the listener, and constantly re-discovered by listening. Each musical work must have its own unique soundscape; the selected sounds used to compose the work should be unique to that particular work. One form of musical communication is a connection of different types of sounds that could work and interact with each other in a particular space.” - says the composer **Vytautas Germanavičius** (b.1969). Transparent structure and balance between intuition and compositional technique characterize many of his works. Compositions are distinguished by distinctively original style and elegance, particular attention to the variety of sound color and its transformations and transitions within and beyond the limits of sound perception. Structure of his music consists of small episodes of textures that are slightly connected with each other like separate but related pictures of one story, or many separate stories appearing in one picture. The composer calls this structure “textual miniatures”. Vytautas Germanavičius graduated from the Lithuanian Academy of Music with a BA and MA in composition under Prof. Julius Juzeliūnas (1996). In 2005 he received an MFA in electronic music from Mills College, USA. He also studied composition with Prof. Jonathan Harvey, Alvin Curran. Vytautas Germanavičius was President of the Lithuanian Section of the ISCM in 1998-2005, and Artistic Director of the contemporary music festival “Iš arti” in 2001.

Fly (2006) *for 11 instruments, 9'*

This stylistically indeterminate score consists of a sequence of five chords, distributed in the composition, and is based on free variations of rhythmical figures and sounds, with or without exact pitches. Five textural parts divide the composition in five different timbral sections. The main focus is on sound quality, which, as it episodically progresses, undergoes gradual change, melting away completely at the end of the oeuvre. The constant movement of segments, audible in every instrumental part, may resemble the migration of insects to some remote corner of the Earth.

Vytautas Germanavičius

„Muzika – tai paslėptų minčių, jausmų, filosofijos ir simbolių erdvė, kuri turi būti atveriamą klausytojui ir vis iš naujo atrandama“, – teigia **Vytautas Germanavičius** (g. 1969). Gal dėl to kompozitorius kiekviename savo naujame kūrinyje ieško naujų garsų bei garso išgavimo technikų, teigdamas, kad kiekvienas kūrinys privalo turėti tik jam būdingą garso erdvę, unikalią garso medžiagą. Vytautas Germanavičius komponuoja kamerinę, orkestrinę, vokalinę ir elektroakustinę muziką; pastaruoju metu ypač domisi kompiuterių kontroliuojamo gyvo

garso galimybėmis, ypatingą dėmesį skiria garso spalvai, jo transformacijoms ir slinkims „tarp ir už garso suvokimo ribų“. Kūrinio formą sujungia maži garso audinių epizodai, nepastebimai sujungti vieni su kitais tarsi savarankiškos bet viena kitai artimos vieno pasakojimo istorijos. Kompozitorius šią formą vadina „tekstūrinėmis miniatiūromis“.

Vytautas Germanavičius baigė Lietuvos muzikos akademijos muzikos magistro studijas prof. Juliaus Juzeliūno kompozicijos klasėje (1996) bei elektroninės muzikos magistrantūrą Millso koledže (JAV, 2005); taip pat studijavo kompoziciją pas Jonathaną Harvey, Alviną Curraną. 1998-2005 m. Vytautas Germanavičius buvo ISCM Lietuvos sekcijos prezidentas, 2001 m. – naujosios muzikos festivalio „Iš arti“ meno vadovas.

Fly (2006) *vienuolikai instrumentų, 9'*

Neapibrėžtos stilistikos partitūra sudaryta iš penkių akordų sekos ir pagrįsta apibrėžto ir neapibrėžto aukščio garsų ir ritminių figūrų variacijomis. Penkios tekstūrinės dalys dalija kūrinį į penkius skirtingus tembrinius epizodus. Pagrindinis dėmesys skiriamas garso kokybei, kuri palaipsniui keičiasi judėdama epizodais pirmyn, kol galiausiai ištirpsta kūrinio pabaigoje. Pastovus segmentų judėjimas girdimas kiekvienoje instrumento partijoje galėtų priminti vabzdžių migracijas į tolimiausias Žemės vietas.

Vytautas Germanavičius

Alla Zagaykevych (b. 1966, Ukraine) is a Ukrainian composer, author of over thirty symphonic, instrumental and vocal chamber works, electro-acoustic compositions, multi-media installations, and chamber opera. She graduated from Kyiv State P. Chaikovsky Conservatoire. 1995-1996 she attended annual composition and musical informatics courses at the Institut IRCAM (Paris). In 1997 she founded an electronic studio at the National Music Academy of Ukraine. In 2003 Alla received the Blaue Brucke International grant for a multimedia project (Dresden). Alla Zagaykevych is the Artistic Director of the international projects Electroacoustic, and EM-Visia (Kyiv, 2003–2008). Currently she gives lectures in the department of composition at the National Music Academy of Ukraine.

Air Mechanics (2005), 18'

Air... Infinitely variable moving almost incorporeal mass... Transparency... ease... Respiration... wind... Takeoff and drop...

The composition was written in 2005. The author previously tested the principles on which the creation is based in an earlier work, *Gravity*, for two violoncellos. Both compositions could be briefly defined as the composer's attempt to create a particular, individual timbre or space - in other words, to, using an integral system of interconnected algorithmic means, create a musical composition with the structure of a polymorphic moving airwave. Not rational, but "mechanical" grain defines the work, a "sequence," that is, that only the author knows. Breathing - sounding and flowing - spilling into space, and recaptured, only to be forced out again, but not to disappear; small shimmering sparks pouring, exploding in micro and macro-culminations: *Air mechanics* is an intuitive, impulsive, and even improvised creation.

Inessa Rakunova

Erel Paz (b. 1974) graduated from the Thelma-Yellin High School of the Arts in 1991. At the age of 15, he began studying composition with Eyal El-Dor and Sergio Natra, and, in 2000, he received his Bachelor of Music Degree in composition at the Jerusalem Rubin Academy of Music & Dance, where he studied with Ari Ben-Shabetai and Mark Kopytman.

Paz's works have been performed in Israel, Korea, Japan, Taiwan, England, Denmark, Canada and the U.S. These

Ukrainiečių kompozitorė **Alla Zagajkevič** (g. 1966 Ukrainoje) yra daugiau kaip trisdešimties simfoninių, instrumentinių ir vokaliųjų kamerinių kūrybinių, elektro-akustinių kompozicijų, multimedijinių instaliacijų ir kamerinės operos autorė. Ji baigė Kijevo valstybinę P. Čaikovskio konservatoriją. 1995-96 dalyvavo kasmetiniuose kompozicijos ir muzikos informatikos kursuose IRCAM institute (Paryžiuje). 1997 m. ji įkūrė elektronikos studiją Ukrainos nacionalinėje muzikos akademijoje.

2003 m. ji gavo Blaue Brucke tarptautinę stipendiją multimedijos projektui (Drezdenas). Alla Zagajkevič yra tarptautinių projektų „Electroacoustic“ ir „EM-Visia“ (Kijevas, 2003-2008) meno vadovė. Ji dėsto Ukrainos nacionalinės muzikos akademijos kompozicijos fakultete.

Air Mechanics (2005), 18'

Oras... Nenutrūkstamai kintanti, judanti, bemaž neapčiuopiama masė... Skaidrumas... lengvumas... Kvėpavimas... Vėjas... Pakilimas ir kritimas...

Kūrinys parašytas 2005 m. Principai, kuriais grindžiama kompozicija, buvo išbandyti ankstesniame kūrinyje „Gravity“ dviems violončelėms. Juos būtų galima trumpai pristatyti kaip kompozitorės bandymą, pasitelkus integralią, tarpusavyje susijusių algoritminių priemonių sistemą, sukurti tam tikrą individualų tembrą – erdvę, kitaip tarant – parašyti polimorfines judančio oro bangos struktūros muzikos kūrinį.

Ne racionalus, o „mechaninis“ grūdas apsprendžia kūrinį – tai yra „sekvencija“, kurią žino tik autorė. Kvėpavimas, kuris skamba, teka, kuris yra išliejamas į erdvę, sučiumpamas tam, kad būtų ir vėl išstumtas, bet nedingtu; plūstančios, žibančios mažos kibirkštys, kurios sproginėja mikro ir makro kulminacijose, „Air Mechanics“ – tai intuityvus, impulsyvus, net improvizuotas kūrinys.

Inessa Rakunova

Erelis Pazas (g. 1974) 1991 m. baigė Thelma-Yellin aukštąją menų mokyklą. Būdamas penkiolikos kompoziciją pradėjo studijuoti pas Eyalą El-Dorą ir Sergio Natrą. 2000 m. bakalauro laipsniu baigė Rubino muzikos ir šokio akademiją Jeruzalėje, kur kompoziciją studijavo pas Ari Ben-Shabetai ir Marką Kopytmaną. Pazo kūriniai skambėjo Izraelyje, Korėjoje, Taivane, Anglijoje, Danijoje, Kanadoje ir JAV. Už šiuos kūrinius jis yra pelnęs Izraelio Premje-

works have earned Paz several awards, including the Israeli Prime Minister Award (2006), first prize and audience prize at the Seoul International Competition for Composers (2001), The Yoshiro Irino Memorial prize at the ACL (Asian Composers League) Festival (2004), first prize at the Lieberson Composition Competitions (2000 and 2006), and the ACUM award (2005).

Muting Adolescence (2007) for cello and ensemble, 15'

The piece was commissioned and premiered by Israel Contemporary Players, along with violoncellist Amit Peled (to whom the piece is dedicated), and conductor Ilan Volkov. The premiere took place at the Tel Aviv Art Museum in February 2007.

Since the three of us (Peled, Volkov and I) studied together at the Telma Yellin High School for the Arts, it was an emotional and exciting opportunity for us to reconnect as adults, and to go over some memories that crossed my mind more than once as I wrote this particular composition.

One of these memories is that of the weekly orchestra rehearsals, especially of the general cacophony that always took place in the last few minutes preceding the rehearsal: everybody warming up, loudly playing the most impressive passages they could handle.

This paradox of playing as loud as possible in order to be heard, whilst another 60 teenagers around you did exactly the same stupid thing, is not only funny, but also symbolizes another paradox that teenagers all over the world encounter (in my opinion) during their adolescence.

At first I intended to create a slapstick in tribute to the American TV series "Beverly Hills 90210," naming it "Gyvatayim 35109." However, my plan was not a success: as I wrote, it became clearer and clearer, that such a title would not reveal the character of the creation. Its current title: *Muting Adolescence* – implies of its musical content and serves it much better.

Erel Paz

Krešimir Seletković (b. 1974), composer and a pedagogue, graduated in 2001 from the Zagreb Academy of Music, where he studied composition with Davorin Kempf. Since 2003 he works as an associate professor in the Academy's composition and music theory department. He followed mastery courses in Austria, Poland, Germany and Hungary. During his studies, Krešimir won the Rector's award (for his composition *Portreti*, for alto saxophone) at his University in Zagreb, and was awarded a prize by the Croatian Composers' Society for *Danse macabre*, for 14 brass instruments. In 2004 he received the Stje-

Kompozitorius ir pedagogas **Krešimiras Seletkovićius** (g. 1974) 2001 m. baigė Zagrebo muzikos akademiją, kur kompoziciją studijavo Davorino Kempfo klasėje. Nuo 2003 m. jis yra Zagrebo muzikos akademijos kompozicijos ir muzikos teorijos katedros docentas. Seletkovićius dalyvavo meistriško kurso Austrijoje, Lenkijoje, Vokietijoje ir Vengrijoje. Dar studijų metu jis laimėjo Zagrebo universiteto rektoriaus apdovanojimą (už „Portreti“ altiniam saksofonui) ir Kroatijos kompozitorių sąjungos prizą (už „Dance macabre“ 14 varinių pučiamųjų). 2004 m. jis pelnė Stjepano Šuleko apdovanojimą už kompoziciją

ro apdovanojimą (2006), I premiją ir publikos prizą Seulo tarptautiniame kompozitorių konkurse (2001), Yoshiro Irino atminimo prizą Azijos kompozitorių lygos festivalyje (2004), I premiją Lieberson kompozicijos konkurse (2000 ir 2006), bei ACUM apdovanojimą (2005).

Muting Adolescence (2007) violončelei ir ansamblui, 15'

Kūrinių užsakė ir jo premjerą atliko „Israel Contemporary Players“, violončelininkas Amitas Peledas (kuriam dedikavau kūrinį) ir dirigentas Ilanas Volkovas. Premjera įvyko Tel Avivo meno muziejuje 2007 m. vasarį. Kadangi mes visi (Peledas, Volkovas ir aš) kartu studijavome Telma-Yellin aukštojoje menų mokykloje, tai buvo labai jaudinanti galimybė vėl susitikti, šį kartą jau kaip suaugusiems, ir paanalizuoti prisiminimus, kurie mane ne kartą užplūdo rašant šį kūrinį.

Vienas iš prisiminimų – kassavaitinės orkestro repetacijos, ir, ypač, ta visuotina kakofonija, kai likus kelioms minutėms iki repetacijos pradžios kiekvienas stengiasi apšilti garsiai grodamas pačius įspūdingiausius pasažus, kokius tuo metu pajėgia.

Šis paradoksas – stengimasis groti garsiau tam, kad būtų išgirstas, kai tuo pat metu šalia sėdintis kiti 60 paauglių griebiasi tos pačios kvailos strategijos – yra ne tik juokingas, bet taip pat simbolizuoja dar didesnę paradokšą, su kuriuo viso pasaulio (taip manau) paaugliai susiduria brendimo laikotarpiu.

Pirmiausia planavau sukurti farsą amerikietiško TV seriale „Beverly Hills 90210“ garbei ir pavadinti jį „Gyvatayim 35109“. Tačiau mano planas nebuvo sėkmingas, nes rašant man darėsi vis aiškiau, kad šis pavadinimas visai neatskleis kūrinio charakterio. Dabartinis pavadinimas – „Muting Adolescence“ – žymiai tiksliau nusako kūrinio turinį.

Erel Paz

pan Šulek award for his composition *Animo*, for orchestra. His oeuvres have been presented in festivals in Croatia (Music Biennale Zagreb, International Music Tribine Opatija/Pula, Croatian Music Days, and Osor Music Evenings), Italy, and Austria. The composition *Minimo* was performed at the ISCM World Music Days in Luxembourg in the year 2000. Krešimir Seletković was among the composers-in-residence at the Cantus Ensemble Workshop in Vis, 2004, which is where he composed *disORDER*.

disORDER (2004)

The score, with a manifold meaning title, was finished just before the start of the Workshop on the island of Vis, where it was performed for the first time. Using the word 'disorder' and its multiple meanings – mess, noise, disarray, and restlessness – the composer exposed the sound aesthetics of the chaos and anarchy in everyday life. The title and wordplay, based around D-sharp ('dis' in Croatian), create an intercourse between Disorder and Order.

Benet Casablancas (b. 1956, Spain) is one of the leading Spanish composers of his generation. He studied in Barcelona and Vienna, where he worked with Friedrich Cerha and Karl-Heinz Füssl, among others. He also has a degree in philosophy and a PhD in musicology, both from the Universidad Autònoma de Barcelona. His works (most of which have won awards), have been performed in Europe, Canada, the USA, and South America, by prestigious soloists, ensembles and conductors (London Sinfonietta, Ensemble Contemporain de Montréal, Arditti Quartet, Leipziger Streichquartett, Spanish National Orchestra, Orchestra of Barcelona and Catalonia, the Symphony Orchestras of Galicia, Granada, Tenerife, Comunidad de Madrid and Spanish Radio and Television, and others).

Benet Casablancas's creation is characterized by radical aspiration for both personal and aesthetic independence. Critics have noticed his ability to harmonize structural strictness and expressiveness, dramatic quality and whimsicality, concocting it all into a translucent harmonic language, rhythm dynamics, timbral diversity, and instrumental virtuosity. Among his most acclaimed works, are: *Seven Scenes from Hamlet*, for a reciter and chamber orchestra, the series *Epigrams*, for various ensembles, ranging from piano solo to symphony orchestra (*Seven Epigrams* – for piano, *Epigrams* – for six players, *New Epigrams* – for chamber orchestra, and *Three Epigrams* – for orchestra), *Little Night Music*, and *Celebration* for chamber orchestra, *Haiku* for piano solo and small ensembles, and orchestral pieces, such as *Postludio*, *The Dark Backward of Time*, and *Alter Klang. Impromptu*.

„Animo“ orkestrui.

Jo kūriniai buvo pristatyti festivaliuose Kroatijoje (Zagrebo muzikos bienalėje, Tarptautinėje muzikos tribūnoje Opatija/Pula, Kroatijos muzikos dienose, Osor muzikos vakaruose), Italijoje ir Austrijoje. Jo kūrinys „Minimo“ buvo atliktas 2000 ISCM Pasaulio Muzikos Dienose Liuksemburge. 2004 m. Seletkovićius buvo išrinktas „Cantus Ensemble Workshop“ Viso saloje kompozitoriumi. Čia ir sukurtas „disORDER“.

disORDER (2004)

Ši partitūra daugiaprasmiu pavadinimu buvo baigta prieš prasidedant kūrybinėms dirbtuvėms Viso saloje, kur jis buvo pirmą kartą atliktas. Naudodamas žodį „disorder“, reiškiantį betvarkę, triukšmą, suirutę ir neramumą, kompozitorius atvėrė kasdienybės chaoso ir anarchijos garso estetiką. Pavadinimas ir žodžių žaismas, pagrįstas *dis* garsu, kuria santyki tarp betvarkės (*disorder*) ir tvarkos (*order*).

Benetas Casablancas (g. 1956, Ispanija) yra vienas žymiausių savo kartos ispanų kompozitorių. Barselonoje ir Vienoje jis studijavo pas Friedrichą Cerhą ir Karlą_Heinzą Füsslą. Taip pat Barselonos universitete yra įgijęs filosofijos laipsnį ir apsigynęs muzikologijos disertaciją. Jo kūrinius (daugelis iš jų pelnę apdovanojimus) Europoje, Kanadoje, JAV ir Pietų Amerikoje atliko žymūs solistai, ansambliai ir dirigentai (Londono Sinfonietta, „Ensemble Contemporain de Montréal“, Arditti kvartetą, Leipzigo styginių kvartetą, Ispanijos nacionalinis orkestras, Barselonos ir Katalonijos

orkestras, bei Galicijos, Granados, Tenerifės, Madrido ir Ispanijos radijo ir televizijos orkestrai).

Beneto Casablancas kūryba pasižymi radikaliu asmeninės ir estetiškos nepriklausomybės siekiu. Kritikai atkreipė dėmesį į jo sugebėjimą suderinti struktūrinį griežtumą ir išraiškumą, dramatiškumą ir įnoringumą gaidelę, visą tai jungiant į skaidrią harmoninę kalbą, ritmo dinamiką, tembrinius atspalvius ir instrumentinį virtuoziskumą. Tarp jo reikšmingiausių darbų – „Seven Scenes from Hamlet“ skaitovui kameriniam orkestrui, ciklas „Epigrams“ įvairiems ansambliams – nuo fortepijono iki simfoninio orkestro („Seven Epigrams“ fortepijonui, „Epigrams“ šešioms atlikėjams, „New Epigrams“ kameriniam orkestrui, „Three Epigrams“ orkestrui), „Little Night Music“ ir „Celebration“ kameriniam orkestrui, „Haiku“ fortepijonui solo ir mažiems ansambliams, bei orkestriniai kūriniai – „Postludio“, „The Dark Backward of Time“, „Alter Klang“ ir „Impromptu“.

In 2007 he received the National Prize of Music of the Generalitat of Catalunya, which is the highest honour that the government of his country awards in this cultural field.

New Epigrams (1997) for chamber orchestra, 11'

New Epigrams was written for the London Sinfonietta, upon commission of the town Council of Sabadell. The work is scored for flute (also piccolo), clarinet (also bass clarinet), bassoon, horn, trumpet, trombone, piano, violin, viola, violoncello and double bass. According to Jonathan Harvey, Casablanca's creation is characterized by his classic outlook on polyphony, parody and transformation of initial material in separate part lines, which form interacting vertical harmonic forms. His energetic, at times fierce, vehement, and sharp, is not short of lyrical intensity. Slow tempos, open textures, unexaggerated with instrumental colour, and expressive will, are of great importance here: the outcome of gradual formation of the work's structure. Attention to form, and to synthetic and thrifty expression, gives his music an epigrammatic nature – a literary aspect that plays a significant role in Casablanca's work.

New Epigrams consists of three movements, differing in tempo and character; the development of the outer movements demands a certain virtuosity of performers, especially in the finale. Brief, intense, full of contrasting accords, and dissonant chords fading in brief solo phrases, the first movement is characterized by forceful and complex texture, coloured by rich timbres. Its dramatic quality and almost fervent intensity are a powerful contrast to the mystical, nocturnal atmosphere of the second movement – very mild, defined by a refined and static texture. This wonderful slow movement is filled with subtle harmonious nuances and effects, rich counterpoints, and translucent high register sonority filigrees. As this surreal atmosphere fades away, the final epigram commences – rhythmical, incandescent, full of joyous trills and fresh timbres. The piano part gives this movement the character of final *concertante*. The texture gradually thickens, and the final motif sounds like a new meaning.

Jānis Petraškevičs was born in Riga (Latvia), 1978. He initially studied violin at the Emīls Dārziņš Music School, 1985–94, but later, remaining at the same school, switched to composition, which he studied under the guidance of Ģederts Ramans, 1994–96. 1996–2003 Jānis continued his composition studies with Pēteris Plakidis at the Latvian Academy of Music in Riga. He also studied composition with Sven-David Sandström at the Royal University College of Music in Stockholm 1998–99, followed by post-graduate studies in composition with Ole Lützow-Holm at the

2007 m. jam buvo paskirtas aukščiausias Ispanijos valstybinis apdovanojimas kultūros srityje – Katalonijos nacionalinė muzikos premija.

New Epigrams (1997) kameriniam orkestrui, 11'

„New Epigrams“ sukurtas Londono Sinfoniettai Sabadellio miesto tarybos užsakymu. Kūrinys parašytas fleitai (taip pat ir piccolo), klarnetui (taip pat ir bosiniam), fagotui, valtornai, trimitui, trombonui, fortepijonui, smuikui, altui, violončelei ir kotrabosui. Anot Jonathano Harvey'aus, Casablanca's kūrybai būdingas klasikinės žvilgsnis į polifoniją, pradinės medžiagos parodijavimas ir transformacija atskirų partijų linijose, kurios formuoja tarpusavyje sąveikaujančias vertikalias harmonines formas. Jo energinga, vietomis įnirtinga ir aštri muzikinė kalba nestokoja lyrinio itensyvumo. Lėti tempai, instrumentinėmis spalvomis netirštinamos atviros faktūros, ekspresyvus valingumas yra labai prasmingi – tai laipsniško kūrinio struktūros formavimo rezultatas. Dėmesys formai, sintetinei ir taupiai išraiškai suteikia jo muzikai epigramos pobūdį – literatūrinio aspekto, kuris Casablanca's kūryboje užima svarbų vaidmenį.

„New Epigrams“ sudaro trys skirtingo tempo ir charakterio dalys. Kraštinių dalių plėtojimas reikalauja tikro atlikėjų virtuoziško, ypač finale. Trumpa, intensyvi, kupina kontrastingų sąskambių ir trumpose solinėse frazėse ištirpančių disonansiškų akordų pirma dalis pasižymi valinga ir sudėtinga faktūra, nuspalvinta sodriais tembrais. Jos dramatiškumas ir beveik aistringas itensyvumas kontrastuoja su mistiška ir noktiurniška antros dalies atmosfera – labai romi, pasižyminti rafinuota ir statiška faktūra. Nuostabi lėtoji dalis kupina subtilių harmoninių niuansų ir efektų, sodraus kontrapunkto ir skaidrių sonorinstinių vėrinčių aukštame registre. Kai ši nereali nuotaika išsisklaido, pasigirsta finalinė epigrama – ritmiška, spindinti, pilna džiugių trelių ir gaivių tembrų. Fortepijono partija šiai daliai suteikia finalinio *concertante* charakterį. Faktūra palaipsniui tirštėja ir pabaigos motyvas nuskamba kaip nauja prasmė.

Jānis Petraškevičs gimė 1978 m. Rygoje. 1985–94 m. mokėsi griežti smuiku Emilio Dārziņio muzikos mokykloje, 1994–96 m. ten pat studijavo kompoziciją Ģederto Ramano klasėje. 1996–2003 m. tęsė kompozicijos studijas pas Pēterį Plakidį Latvijos muzikos akademijoje Rygoje. Gavęs Švedijos instituto stipendiją, 1998–99 m. kompoziciją studijavo pas Davidą Sandströmą Stokholmo Karališkojo universiteto muzikos koledže, o 2004–07 m. mokėsi Geteborgo muzikos ir dramos akademijos kompozicijos aspirantūroje pas Ole Lützow-Holmą. Jis dalyvavo IV tarptautiniame

Academy of Music and Drama in Gothenburg 2004–07. In addition, he took part in the 4th International Academy for New Composition in Schwaz/Tyrol (1996), Darmstadt (1998), Royaumont (2000), Seminar with the Ictus Ensemble (2000), Domaine Forget (2001), and the Akademie Schloss Solitude in Stuttgart (2003).

Among his most notable professional acknowledgements, are: *trop proche/trop loin*, commissioned by Ensemble Intercontemporain in 2001, and First Prize for his work *et la nuit illumina la nuit*, Op. 2, at the Association of Baltic Academies of Music in Hamburg competition in 2003. In 1997, Jānis Petraškevičs's *Flight of the Arrow. Just heaving in Sight And ... Far Afar*, Op. 1, represented Latvia at the UNESCO International Rostrum of Composers.

Arktos (2000/2001) for seven players, 6'20"

In this short composition, I tried to create a dialectical system, using rather brief, brick-like movements towards continuous motion. There are three brief violoncello solos in the piece. The first begins the composition, and the second and third mark new development phases. However, the violoncello ceases to act as leader once the other instruments join in. I tried to create an ambiguous relationship between the instruments involved: in spite of being tightly integrated, individual lines are still appreciable as separate organisms, each one manifesting specific inner polyphonies. *Arktos*, in Greek, means 'North.' I can easily say, that this particular creation contains the imprints made in my mind by the pure air, all-embracing darkness, and crystalline light of the North. The first version of the piece was written for the Voix Nouvelles composition course at the Royaumont Foundation in France. It is there that the composition premiered, performed by Nouvel Ensemble Moderne, conducted by Lorraine Vaillancourt, to whom it is dedicated.

Jānis Petraškevičs

Seven years after their first concert in 2001, the **Cantus Ensemble** still continues to perform in an almost identical line-up, managed by their permanent artistic director and conductor Berislav Šipuš. All the members of the Ensemble are not only excellent chamber musicians and soloists, but also concert-masters, principal players in symphony orchestras and professors at the Academy of Music in Zagreb. Important part of the Cantus Ensemble's singularity is its own summer ten-day artistic workshop (Vis, Zagreb, Grožnjan) and intense concert activities with performances in Croatia, Austria, Italy, Germany, Belgium, United Kingdom, Mexico, Sweden (project Musical Links), Turkey, China and Canada. For the year 2008 they are chosen to be the official ensemble of the ISCM (International Society for Contemporary Music). Members of Cantus Ensemble: Ivan Novinc (violin), Tvrtko Pavlin (viola), Jasen Chelfi (cello), Nikša Bobetko (double bass), Dani Bošnjak (flute), Branko

naujosios kūrybos akademijoje Švace, Tirolyje (1996), Darmštate (1998), Rojamente (2000), „Ensemble Ictus“ seminare (2000), Domaine Forget (2001) ir „Akademie Schloss Solitude“ Štutgarte (2003).

Ryškiausiai profesiniai įvertinimai: „Ensemble Intercontemporain“ užsakymas (2001, „trop proche/trop loin“) bei pirmą premiją Baltijos šalių muzikos akademijų asociacijos konkurse Hamburge (2003, „et la nuit illumina la nuit“, op. 2). Jo „Flight of the Arrow. Just heaving in Sight And...Far Afar“, op. 1 reprezentavo Latviją UNESCO tarptautiniame kompozitorių rostrume (1997).

Arktos (2000/2001) septyniems atlikėjams, 6'20"

Trumpame kūrinyje bandžiau sukurti dialektinę sistemą iš trumpų, plytų tipo judesį tęstinio judėjimo link. Kūrinyje skamba trys trumpi violončelės solo. Pirmasis pradeda kūrinį, o antrasis ir trečiasis žymi naujas plėtojimo fazes. Tačiau įsijungus kitiems instrumentams, violončelė lyderio vaidmenį praranda. Bandžiau sukurti dviprasmišką santykį tarp instrumentų: nors ir tampriai integruotos, individualios linijos visgi yra suvokiamos kaip atskiri organizmai, kadangi kiekviena iš jų dažnai turi tam tikrą vidinę polifonijos apraišką. *Arktos* graikų kalboje reiškia šiaurę. Galiu pasakyti, kad šiame kūrinyje užfiksuoti mano įspūdžiai, kuriuos paliko švarus šiaurės oras, viską apimanti tamsa ir kristolinė šviesa.

Pirma kūrinio versija buvo parašyta kompozicijos kursui Voix Nouvelles Rojamento fonde Prancūzijoje, kur jos premjerą atliko „Nouvel Ensemble Moderne“, diriguojant Lorraine Vaillancourt'ui. Jiems ir dedikuotas kūrinys.

Jānis Petraškevičs

Prabėgus septyneriems metams nuo pirmojo koncerto 2001 m., „**Cantus Ensemble**“ vis dar yra beveik tos pačios sudėties, kuriai vadovauja nuolatinis meno vadovas ir dirigentas Berislavas Šipušas. Visi ansamblio nariai yra ne tik puikūs kamerinės muzikos atlikėjai bei solistai, bet ir koncertmeisteriai, pagrindiniai atlikėjai simfoniniuose orkestruose, taip pat Zagrebo muzikos akademijos profesoriai. Formuojant savitą „Cantus Ensemble“ veidą svarbus vaidmuo tenka vasaromis ansamblio organizuojamoms dešimties dienų kūrybinėms dirbtuvėms (Vise, Zagrebe, Grožnianėje) bei intensyviai koncertinei veiklai. Kolektyvas koncertavo Kroatijoje, Austrijoje, Italijoje, Vokietijoje, Belgijoje, Jungtinėje Karalystėje, Meksikoje, Švedijoje (projektas „Musical Links“), Turkijoje, Kinijoje ir Kanadoje. 2008 m. „Cantus Ensemble“ buvo atrinktas tapti oficialiu ISCM (Tarptautinės šiuolaikinės muzikos asociacijos) metų ansambliu. „Ensemble Cantus“ nariai: Ivan Novinc (smuikas), Tvrtko Pavlin (altas),

Mihanović (oboe), Danijel Martinović (clarinet), Ricardo Luque Perdomo (bassoon), Bank Harkay (horn), Vedran Kocelj (trumpet), Mario Šincek (trombone), Srebrenka Poljak (piano), Vojislav Čičić (percussion).

www.cantus-ansambl.com

Cantus Ensemble is supported by Ministry of Culture of the Republic Croatia, Zagreb City Council for Education, Culture and Sports and Croatian Composers' Society.

Artistic director of the Cantus Ensemble, conductor and a pedagogue, **Berislav Šipuš** (b. 1958, Zagreb), along with studying history on the Philosophical Faculty in Zagreb, also graduated composition at the Zagreb Academy of Music (1987, in the class of Stanko Horvat). He continued his study of composition with Gilberto Bosco in Udine and François Bernard-Mâche and Iannis Xenakis at the UPIC electronic studio in Paris (1987). He mastered conducting with Vladimir Kranjčević, Željko Brkanović, Krešimir Šipuš and Milan Horvat. Since 1989 he works as a producer in the Vatroslav Lisinski concert hall. In the same year he started his collaboration with Teatro alla Scala, at first as a répétiteur (1989 - 1999) and, after 1997, also as a conductor in the Ballet productions (1997 - 1999), répétiteur and assistant to the conductors at the Opera (1999 - 2002). Since 1997 he serves as the artistic director of the Music Biennale Zagreb. From 2001 until 2005 he was director of the Zagreb Philharmonic.

Jasen Chelfi (b. 1979, Zagreb) began his studies on the Zagreb Academy of Music with Nikola Ružević, continued with Andrej Petrač and received bachelor's degree in 2001. Currently he is continuing studies with Mario Brunello. Since 2002 he has been a member of the Zagreb Philharmonic, at first as an assistant principal cellist and since two years ago as the principal cellist. As a soloist and with the Philharmonic, he performed in many of the concert halls - Musikverein and Konzerthaus in Vienna, Gewandhaus in Leipzig, Tokyo Opera, Mexico City Opera, Konzerthaus in Luzern, Mozarteum in Salzburg, Glenn Gould Studio in Toronto, and many others. He won many awards for solo performances and also as a chamber musician.

Jasen Chelfi (violončelė), Nikša Bobetko (kontrabosas), Dani Bošnjak (fleita), Branko Mihanović (oboju), Danijel Martinović (klarnetas), Ricardo Luque Perdomo (fagotas), Bank Harkay (valturna), Vedran Kocelj (trimitas), Mario Šincek (trombonas), Srebrenka Poljak (fortepijonas), Vojislav Čičić (mušamieji).

www.cantus-ansambl.com

„Cantus Ensemble“ remia Kroatijos Kultūros ministerija, Zagrebo miesto Švietimo, kultūros ir sporto taryba, Kroatijos kompozitorių draugija.

„Cantus Ensemble“ meno vadovas, dirigentas ir pedagogas **Berislavas Šipušas** (g. 1958 Zagrebe), šalia istorijos studijų Zagrebo universiteto Filosofijos fakultete, 1987 m. baigė ir kompoziciją Zagrebo muzikos akademijoje (pas Stanko Horvatą). Toliau kompozicijos studijas tęsė pas Gilberto Bosco Udinėje ir pas François Bernard-Mâche'ą bei Iannį Xenakį UPIC elektroninės muzikos studijoje Paryžiuje (1987 m.). Dirigavimo mokėsi pas Vladimirą Kranjčevićų, Željko Brkanovićų, Krešimirą Šipušą ir Milaną Horvatą. Nuo 1989 m. dirba Vatroslavo Lisinskio koncertų rūmų prodiuseriu. Tais pačiais metais pradėjo bendradarbiauti su Teatro alla Scala, pradžioje kaip repetitorius (1989-99), o vėliau kaip baleto spektaklių dirigentas (1997-99), operos repetitorius ir dirigento asistentas (1999-2002). Nuo 1997 m. jis taip pat yra Zagrebo muzikos bienalės meno vadovas. 2001-05 m. Berislavas Šipušas vadovavo Zagrebo Filharmonijai.

Jasenas Chelfi (g. 1979 Zagrebe) Zagrebo muzikos akademijoje pradėjo studijuoti pas Nikola Ruževićų, vėliau studijas tęsė pas Andrejų Petračą ir 2001 m. gavo bakalauro diplomą. Šiuo metu jis studijuoja pas Mario Brunello. Nuo 2002 m. jis yra Zagrebo Filharmonijos orkestro narys - pradžioje kaip pagrindinio violončelininko asistentas, o prieš porą metų užėmė jau pagrindinio violončelininko vietą. Kaip solistas ir su Filharmonijos orkestru Jasenas Chelfi yra grojęs daugybėje koncertų salių - Vienos Musikverein ir Konzerthaus, Leipzigo Gewandhaus, Tokijo, Meksikos operos teatruose, Liucernos Konzerthaus, Zalcburgo Mozarteum, Glenno Gouldo studijoje Toronte ir kitur. Laimėjo ne vieną apdovanojimą kaip solistas bei kaip kamerinės muzikos atlikėjas.

28-29 October, 19.00, National Drama Theatre

Heiner Goebbels

ERARITJARITJAKA - MUSEÉ DES PHRASES

based on texts by Elias Canetti

Concept, direction and music: Heiner Goebbels

Performers:

André Wilms (actor)

The Mondriaan Quartet: Jan Erik van Regteren Altena (violin),
Heleen Hulst (viola), Edwin Blankenstijn (violin), Eduard van Regteren Altena (cello)

Set and lighting design: Klaus Grünberg

Live video: Bruno Deville

Costume design: Florence von Gerkan

Sound Design: Willi Bopp

Dramaturgy and Assistant Directors: Stephan Buchberger

Child's voice: Jérémy Carruba

Woman's voice: Florence von
Gerkan

Music by: Johann Sebastian
Bach, Gavin Bryars, George
Crumb, Vassily Lobanov,
Alexej Mossolov, Maurice
Ravel, Dmitri Schostakow-
itsch and Heiner Goebbels.

Spalio 28-29 d., 19.00 val.,
Nacionalinis dramos teatras

Heiner Goebbels

ERARITJARITJAKA- MUSÉE DES PHRASES

pagal Eliaso Canetti tekstus

Koncepcija, režisūra ir muzika Heinerio
Goebbelso

Atlikėjai:

André Wilms (aktorius)

„Mondriaan Quartet“ (styginių kvartetą):
Jan Erik van Regteren Altena (smuikas),
Heleen Hulst (altas), Edwin Blankenstijn
(smuikas), Eduard van Regteren Altena
(violončelė)

Apšvietimas: Klaus Grünberg

Gyvas video: Bruno Deville

Kostiumai: Florence von Gerkan

Garsas: Willi Bopp

Režisieriaus asistentas, dramaturgas:
Stephan Buchberger

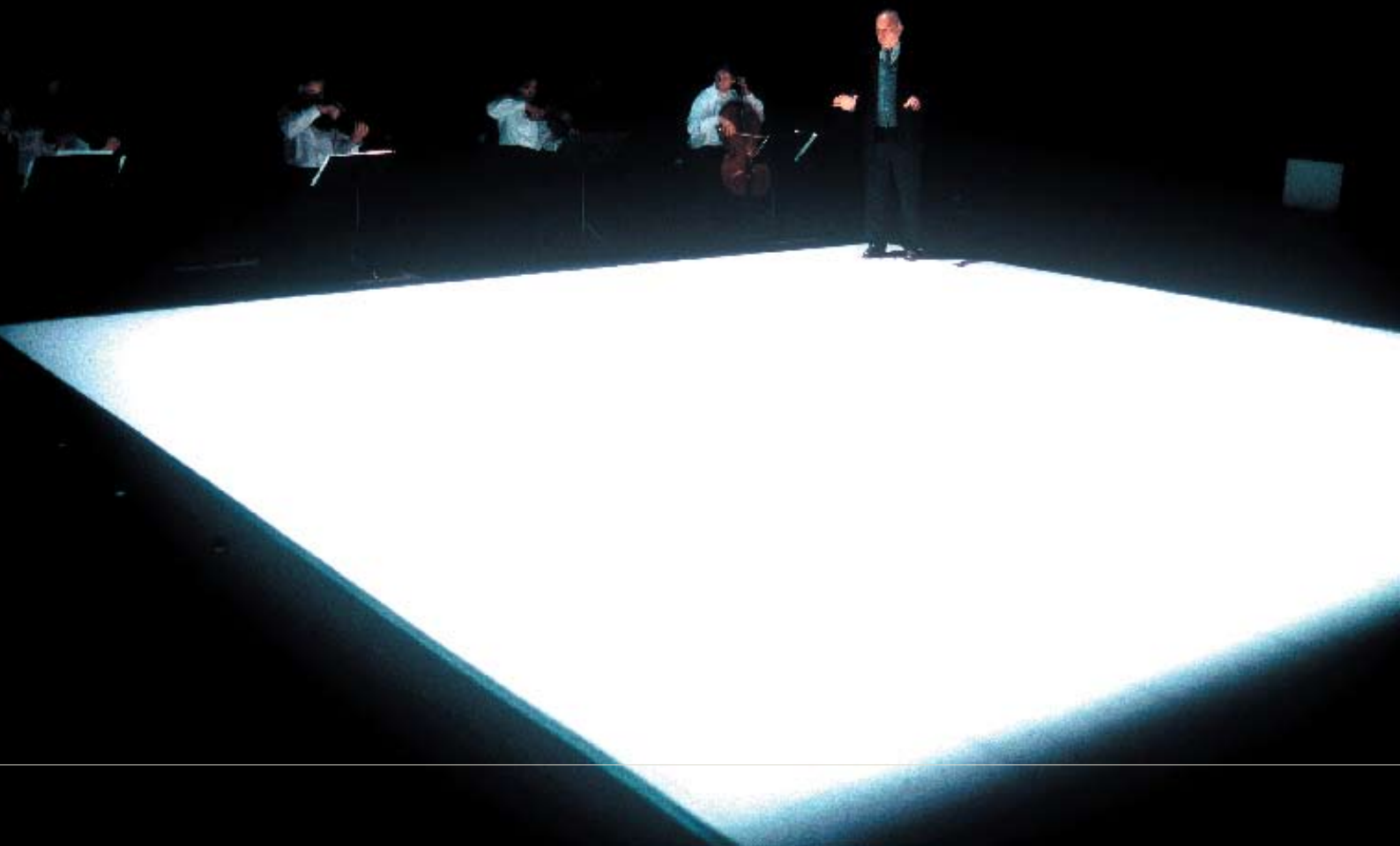
Vaiko balsas: Jérémy Carruba

Moters balsas: Florence von Gerkan

Johanno Sebastiano Bacho, Gavino Bryar-
so, George'o Crumbo, Vassily'aus Lobano-
vo, Aleksejaus Mossolovo, Maurice'o Rav-
elio, Dmitrijaus Šostakovičiaus ir Heinerio
Goebbelso muzika

Main producer: Théâtre Vidy-Lausanne E.T.E.
Co-producers: Schauspiel Frankfurt, Spielzeit'europa: Berliner
Festspiele, Pour-Cent Culturel Migros, T&M, Odéon Théâtre
de l'Europe, Wiener Festwochen
With the support of: Fondation Landis & Gyr, programme
Culture 2000 de l'Union Européenne (UTE, Réseau Varèse),
Pro Helvetia - Fondation Suisse pour la culture

Pagrindinis prodiuseris: Théâtre Vidy-Lausanne E.T.E.
Koproduuseriai: Schauspiel Frankfurt, Spielzeit'europa: Berliner
Festspiele, Pour-cent culturel Migros, T&M, Odéon Théâtre de
l'Europe, Wiener Festwochen
Rëmėjai: fondas Landis & Gyr, programa „Culture 2000 de
l'Union Européenne“ (UTE, Réseau Varèse), Fondation Suisse
pour la culture „Pro Helvetia“

Eraritjaritjaka is an archaic poetic expression in Arunta, which means: “Full of desire for something that has been lost”

Elias Canetti

With **Eraritjaritjaka**, Heiner Goebbels invites us to an enigmatic, richly imaged and intensely musical production, whose texts are based essentially on short notes written by Elias Canetti, through which the actor, André Wilms, confronts music, the audience and himself. Canetti has left nothing to chance, keeping in his sights the production's music and language, our habits and vanities, cities, the media, the animal kingdom and above all the omnipresent horrific power of order.

In addition to Jean-Sébastien Bach's art of the fugue, the repertoire is principally made up of 20th Century string quartet music ranging from such composers as Ravel and Schostakovitch to Gavin Bryars and George Crumb; interpreted with virtuosity and in ever-changing scenes by the Mondriaan Quartet.

Much of the sustained effect of the exciting and always unpredictable interpretation of this production, as of previous musicals such as Hashirigaki and Landscape with distant relatives, is due to Klaus Grünberg's lighting and stage effects, as well as to the young Belgian producer Bruno Deville's live videos, which change at each performance, and enable us to get even closer to the intense acting of cinema and theatre actor, André Wilms, while at the same time causing us to doubt whether we are in a play or a film, and confusing us about where exactly fiction ends and reality begins.

Eraritjaritjaka can be considered as the third and last part of a trilogy, developed by Heiner Goebbels together with André Wilms, whose first two parts were *Or the hapless landing* (1993) and *Max Black* (1998). As different as these productions are from each other, all three share the theme of the way in which individuals appropriate existence through the notes and diary entries of the most varied selection of authors.

Heiner Goebbels, born on August 17, 1952 in Neustadt/Weinstrasse, lives since 1972 in Frankfurt/Main. He studied sociology and music.

While doing several record productions and many concerts with the Sogenanntes Linksradikales Blasorchester (76-81), the Goebbels/Harth-Duo (76-88) and the art-rock-trio Cassiber (82-92), he wrote at the same time theatre music (for Hans Neuenfels, Claus Peymann, Matthias Langhoff, Ruth Berghaus and others), film music (for Helke Sander, Dubini, and others) and ballet music (for the Ballet Frankfurt).

In the middle of the 80s he began composing and directing audio plays of his own, most of them based on texts by Heiner Mueller *Verkommenes*

Eraritjaritjaka – tai archainis poetinis arandų genties žodis, reiškiantis „trokštantis to, kas prarasta“.

Elias Canetti

Heineris Goebbelsas kviečia mus į paslaptinę, ryškių vaizdinių ir nepaprastai muzikalų spektaklį „**Eraritjaritjaka**“ pagal Eliaso Canetti užrašų tekstus, kuriais aktorius André Wilmsas tarsi konfrontuoja su muzika, publika ir pačiu savimi. Canetti tekstuose nėra nieko atsitiktinio, į jo akiratį patenka spektaklyje skambanti muzika, kalba, mūsų įpročiai ir tuštybė, miestai, žiniasklaida, gyvūnijos pasaulis, o visų pirma šurpi visaapimanti tvarkos galia.

Be Johanno Sebastiano Bacho „Fugos meno“ spektaklyje skamba daug XX a. styginių kvarteto muzikos, nuo Ravelio ir Šostakovičiaus iki Gavino Bryarso ir George'o Crumbo, kurią nuolatos besikeičiančiame fone virtuozškai atlieka styginių kvartetą „Mondriaan Quartet“.

Prie neblėstančios šio intriguojančio ir nenusėjama interpretacija išsiskiriančio spektaklio sėkmės, lydėjusios ir anksčiau pastatytus miuziklus „Hashirigaki“ ir „Landschaft mit entfernten Verwandten“, nemaža dalimi prisideda Klausas Grünbergo šviesų ir sceniniai efektai bei jauno belgų prodiuserio Bruno Deville'io video instaliacijos, kurios, besikeisdamos kiekviename spektaklyje, leidžia žiūrovams vis labiau įsijausti į kino ir teatro aktorius André Wilmsą vaidybą ir verčia suabejoti, ar tai drama, ar filmas, ir kur baigiasi fikcija, o kur prasideda realybė.

„Eraritjaritjaka“ gali būti laikoma trečiaja ir paskutine dalimi Heinerio Goebbelso ir André Wilms'o sukurtos trilogijos; dvi pirmosios jos dalys – „Or the hapless landing“ (1993) ir „Maxas Blackas“ (1998). Kokie skirtingi bebūtų šie spektakliai, visų trijų tema yra ta pati – žmogaus požiūris į gyvenimą per pačių įvairiausių autorių užrašus ir dienoraščių mintis.

Heineris Goebbelsas gimė 1952 m. rugpjūčio 17 d. Neustadt an der Weinstrasse mieste. Nuo 1972 m. gyvena Frankfurte prie Maino. Studijavo sociologiją ir muziką.

Daug koncertuodamas ir darydamas įrašus su „Sogenanntes Linksradikales Blasorchester“ (1976–1981), Alfredu Harthu (1976–1988) ir art roko trio „Cassiber“ (1982–1992), jis kartu rašė muziką teatrui (režisieriai Hansuas Neuenfelsas, Clausas Peymannas, Matthiasas Langhoffas, Ruth Berghaus ir kt.), kino filmams (režisieriai Helke Sander, Dubini ir kt.)

ir baletui (Frankfurto baletu trupės užsakymu).

Devintojo dešimtmečio viduryje jis pradėjo kurti ir režisuoti savo paties pje-

Ufer (Waste Shore), *Die Befreiung des Prometheus* (The liberation of Prometheus), *Wolokolamsker Chaussee* (Volokolamsk Highway), *Schliemanns Radio*, *Der Horatier/Roman Dogs/Chiens Romains* and others.

After the staged concerts *Der Mann im Fahrstuhl* (Man in the Elevator) 1987, *Die Befreiung des Prometheus* (The liberation of Prometheus), 1991 and on and the concert for dancer *Thraenen des Vaterlands* (Tears of the fatherland), together with Christoph Nel/Ballet Frankfurt, 1986, he created together with Michael Simon the music theatre pieces *Newton's Casino* in 1990 and *Roemische Hunde* (Roman Dogs) in 1991 at the TAT in Frankfurt.

Since 1988 Heiner Goebbels composes chamber music for the Ensemble Modern (*Red Run*, *Befreiung*, *La Jalousie*) and the Ensemble Intercontemporain (*Herakles 2*).

In 1994 followed *Surrogate Cities*, a 90 minutes composition for big orchestra commissioned by the Alte Oper Frankfurt and performed of the Junge Deutsche Philharmonie, conductor: Peter Rundel. 1996, as a commission for Donaueschingen, he composed *Industry & Idleness* (premiere by Radiokamerorkest Hilversum, conductor: Peter Eötvös). Walden for extended orchestra was created in 1998 for the first tour of the newly founded Ensemble Modern Orchestra (conductor: Peter Eötvös).

Invitations to nearly all major theatre, new music, jazz and performing arts festivals and tours with all his ensembles, the productions for stage and the portrait concerts of the Ensemble Modern got him to more than 30 countries in the last 15 years. Lately about 10 CD productions were published.

In 1993 the music theatre piece *Ou bien la débarquement désastreux* (Or the hapless landing) was directed by him in Paris. In 1995 his music theatre piece *Die Wiederholung* (The Repetition, La Reprise - based upon motifs by Kierkegaard, Robbe-Grillet and Prince) was created in Frankfurt (Theater am Turm). His music theatre piece *Schwarz auf Weiss* (Black on White) was created at the TAT Frankfurt in 1996 for 18 musicians of the Ensemble Modern. It was filmed for Arte, recorded for BMG and the SWF and is still being shown in Europe and overseas.

In 1997 he participated in the Documenta X in Kassel with his musical theatre sketch *Landscape with man being killed by a snake* (September 97) and he created the music theatre piece *Schliemann's Scaffolding* in Athens and Volos (September/October 97). His music theatre piece *Max Black* with Andre Wilms premiered in April 1998 in Lausanne, and together with the Ensemble Modern he created a tribute to Hanns Eislers' 100th anniversary called *Eislermaterial* - a staged concert which was first shown in Munich in May 1998.

In 2000 Heiner Goebbels created the sound installations *timeios* and *fin de soleil* at the centre Pompidou in Paris, the music theatre piece *Hashirigaki* in Theatre Vidy and the staged concert *...même soir...* with Les Percus-

ses, kurių daugelis parašytos pagal Heinerio Müllerio tekstus iš jo veikalų „Verkommenes Ufer“ (Negyvenamas krantas), „Die Befreiung des Prometheus“ (Prometėjaus išlaisvinimas), „Wolokolamsker Chaussee“ (Volokolamsko greitkelis), „Schliemanns Radio“ (Schliemanno radijas), „Der Horatier“ (Horacijietis), „Roemische Hunde“ (Romėnų šunys) ir kt.

Po teatralizuotų koncertų „Der Mann im Fahrstuhl“ (Žmogus lifte, 1987), „Die Befreiung des Prometheus“ (Prometėjaus išlaisvinimas, 1991) ir kitų bei šokio koncerto „Thraenen des Vaterlands“ (Tėvynės ašaros), pristatyto 1986 m. kartu su Christophu Nelu ir Frankfurto baletu trupe, sekė bendri darbai su Michaeliu Simonu Frankfurto „Theater am Turm“ – muzikiniai spektakliai „Newton's Casino“ (Niutono kazino, 1990) ir „Roemische Hunde“ (Romėnų šunys, 1991). Nuo 1988 Heineris Goebbelsas kuria kamerinę muziką grupėms „Ensemble Modern“ („Red Run“, „Befreiung“, „La Jalousie“) ir „Ensemble Intercontemporain“ („Herakles 2“).

1994 m. Frankfurto „Alte Oper“ užsakymu kompozitorius parašė 90 minučių trukmės kūrinį „Surrogate Cities“ dideliame orkestrui, kurį atliko „Junge Deutsche Philharmonie“, diriguojant Peteriui Rundeliui. 1996 m. Donaueschingeno festivalio užsakymu buvo sukurtas kūrinys „Industry & Idleness“, kurio premjerą pristatė „Radiokamerorkest Hilversum“, diriguojamas Peterio Eötvöso.

Per pastaruosius 15 metų beveik visų didžiausių pasaulio teatrų, naujosios muzikos, džiazo ir atlikimo menų festivalių kvietimu Heineris Goebbelsas aplankė virš 30 šalių, gastroliavo su visais savo ansambliais, statė spektaklius ir koncertavo su „Ensemble Modern“. Pastaraisiais metais jis taip pat įrašė apie 10 kompaktinių plokštelių.

1993 m. Paryžiuje jis režisavo muzikinį spektaklį „Ou bien la débarquement désastreux“ (Arba nelemtas išsilaipinimas). 1995 m. jo muzikinis spektaklis „Die Wiederholung“ (Pakartojimas) Kierkegaardo, Robbe-Grillet ir Prince'o kūrybinių motyvais buvo pastatytas Frankfurto „Theater am Turm“. Tame pačiame teatre 1996 m. su 18 „Ensemble Modern“ muzikų jis pastatė muzikinį spektaklį „Schwarz auf Weiss“ (Juoda ant balto), kurį įrašė „Arte“, BMG ir SWF ir kuris iki šiol rodomas visoje Europoje ir už jos ribų.

1997 m. rugsėjį Heineris Goebbelsas dalyvavo Kaselyje vykusioje šiuolaikinio meno parodoje „Documenta X“, kurioje pristatė savo teatrinį etiudą „Landscape with man being killed by a snake“ ir tų pačių metų rugsėjį–spalį Atėnuose ir Volose (Graikija) pastatė muzikinį spektaklį „Schliemann's Scaffolding“ (Schliemann pastoliai). 1998 m. balandį Lozanoje įvyko jo muzikinio spektaklio „Maxas Blackas“ premjera, dalyvaujant André Wilmsui, o tų pačių metų gegužę Miunchene kartu su „Ensemble Modern“ jis pristatė Hannso Eislerio 100-mečio jubiliejui skirtą teatralizuotą koncertą „Eislermaterial“.

2000 m. Heineris Goebbelsas sukūrė garso instaliacijas „timeios“ ir „fin de soleil“ Paryžiaus Pompidou Centre, pastatė muzikinį spektaklį „Hashirigaki“ Lozanos „Théâtre Vidy“ ir su „Strasbūro mušamaisiais“ atliko teatralizuotą

sions de Strasbourg.

Nearly all of his music theatre works have been performed more than 50 times on the major music and theatre festivals in Europe as well as in the USA, Japan, Australia and Singapore.

From April 1999 on, Heiner Goebbels works as a professor at the Institute for Applied Theatre Studies which is situated in the Justus Liebig University in Giessen (Germany).

In 2002 Heiner Goebbels premiered his first opera *Landschaft mit entfernten Verwandten / Paysage avec parents éloignés / Landscape with distant relatives*. In the context of his 50th birthday Heiner Goebbels released his first book "Komposition als Inszenierung".

In 2003 Heiner Goebbels premiered his orchestra piece *From A Diary* as a commission of the Berlin Philharmonics / conductor Sir Simon Rattle.

In 2004 he premiered his latest music theatre piece called *Eraritjaritjaka - musée des phrases* after words by Elias Canetti with the actor André Wilms and the Mondriaan String Quartett at the Theatre Vidy in Lausanne.

Since 2006 Heiner Goebbels is President of the Theater Academy Hessen

In 2007 he premiered the performative installation *Stifters Dinge* - a music theatre production without performers, musicians or actors. After the first 40 shows at the co-producing institutions in Lausanne, Berlin, Luxembourg and Frankfurt this piece will start an extended European tour in 2008.

In 2008 he premieres his new music theatre production *I went to the house but did not enter* on the Edinburgh International Festival, with the Hilliard Ensemble and texts by T.S.Eliot, Maurice Blanchot and Samuel Beckett.

André Wilms has worked as an actor under the direction of Klaus-Michael Grüber in Goethe's "Faust", Georg Büchner's "The death of Danton" and Vladimir Nabokov's "The Pole"; under André Engel in Brecht's "Baal", Samuel Beckett's "Waiting for Godot", Kafka's "Kafka", "Hotel Occidental" and "The Night of the Hunters" based on Georg Büchner's Woyzeck; under Jean-Pierre Vincent in Bernard Chartreux' "Le Palais de justice", "Vichy fiction" and "Dernières nouvelles de la Peste"; under Jean Jourdeuil and Jean-François Peyret in Heiner Müller's "Paysage sous surveillance", Shakespeare's "The Sonnets" and Lucrèce's "La Nature des choses"; under Deborah Warner in "La Maison de poupée" and under Michel Deutsch in "Imprécation II, IV and 36" (1993, 1995 and 1999).

He played in films directed, amongst others, by Aki Kaurismäki ("La Vie de bohème", 1993 Félix Prize), Etienne Chatilliez, Michel Deville and François Dupeyron.

koncertą „...même soir...“.

Daugiau nei 50 kartų beveik visi jo pastatymai buvo rodomi didžiausiose Europos muzikos ir teatro festivaliuose, o taip pat JAV, Japonijoje, Australijoje ir Singapūre.

Nuo 1999 m. balandžio Heineris Goebbelsas dėsto Gyseno (Vokietija) Justuso Liebigo universiteto Taikomojo teatro studijų institute.

2002 m. buvo pastatyta jo pirmoji opera – „Landschaft mit entfernten Verwandten“ (Peizažas su tolimais giminaičiais), o savo 50-mečio proga jis išleido pirmąją knygą „Komposition als Inszenierung“.

2003 m. įvyko jo veikalo orkestrui „From a Diary“, sukurto Berlyno filharmonijos orkestro (dirigentas Seras Simonas Rattle'as) užsakymu, premjera.

2004 m. Lozano „Théâtre Vidy“ buvo pastatytas jo naujausias muzikinis spektaklis „Eraritjaritjaka – musée des phrases“ pagal Eliaso Canetti tekstus. Premjeroje dalyvavo aktorius André Wilmsas ir styginių kvartetas „Mondriaan Quartet“.

Nuo 2006 m. Heineris Goebbelsas yra Hesseno teatro akademijos prezidentas.

2007 m. įvyko jo vaidybinės instaliacijos „Stifters Dinge“ – muzikinio spektaklio, kuriame nėra nei atlikėjų, nei muzikų, nei aktorių, – premjera. 2008 m.,

po 40 pastatymų bendradarbiaujančiose institucijose Lozanoje, Berlyne, Liuksemburge ir Frankfurte, šis spektaklis pradės gastroles po visą Europą.

2008 m. Tarptautiniame Edinburgo festivalyje įvyks naujo Heinerio Goebbelso muzikinio spektaklio „I went to the house but did not enter“ (Atėjau prie namo, bet vidun neužėjau) pagal T.S.Elioto, Maurice'o Blanchot ir Samuelio Becketto tekstus premjera.

Aktorius **André Wilmsas** yra dirbęs su režisieriais Klausu-Michaeliu Grüberiu (Goethe's „Faustas“, Georgo Büchnerio „Dantono mirtis“, Vladimiro Nabokovo „Ašigalis“), André Engeliu (Bertolto Brechto „Baalas“, Samuelio Becketto „Laukiant Godo“, Kafkos „Kafka“, „Hotel Occidental“ ir „The Night of the Hunters“ pagal Georgo Büchnerio „Woyzecką“), Jean-Pierre'u Vincentu (Bernardo Chartreux „Le Palais de justice“, „Vichy fiction“ ir „Dernières nouvelles de la Peste“), Jeanu Jourdeuil ir Jean-François Peyret (Heinerio Müllerio „Paysage sous surveillance“, Shakespeare'o

„Sonetai“ ir Lukrecijaus „Apie daiktų prigimtį“), Deborah Warner („La Maison de poupée“) ir Micheliu Deutschu („Imprécation II“, „Imprécation IV“, „Imprécation 36“ (1993, 1995, 1999)).

Iš kino filmų, kuriuose aktoriumi teko vaidinti, režisierių minėtini Aki Kaurismäki („La Vie de bohème“, 1993, apdovanotas „Felikso“ prizų), Etienne'as Chatilliez, Michelis Deville'is ir François Dupeyronas.

Since the late eighties, André Wilms also worked as a director for performing arts and opera.

The Mondriaan Quartet was founded in 1982. As a Quartet, they are in increasing demand for their performances of 20th century repertoire and regularly give premièrès of compositions written specially for them. Amongst the eighty or more specially written quartets are works by Iannis Xenakis, John Cage, Guus Janssen, Henri Brant, Diderik Wagenaar, Luca Francesconi, Takayuki Rai, Neely Bruce and Paul Termos.

The Mondriaan Quartet is regularly featured in important festivals, such as Huddersfield Contemporary Festival (England), Ars Musica (Belgium), Festival Internacional de Las Artes (Costa Rica), Festival Internacional Cervantino (Mexico) and Holland Festival in which their special contributions have been the chamber works of Anton Webern and Darius Milhaud. The quartet has also given concerts in the United States, Japan, England, Finland, Sweden, Norway, Denmark, Germany, France, Belgium, Mexico and Costa Rica. They have recorded 'Streepjes' by Guus Janssen (Donemus CV 8302), both string quartets by the American George Antheil (1900-1959) (Data 851) (all 3 quartets by the same composer were released on CD (KTC 1093) by Etcetera.

Besides their concert work in Holland and abroad, the Mondriaan Quartet also takes part in productions with theater, film and dance groups. Together with the dance group Rosas of Anne Teresa de Keersmaecker the Mondriaan quartet made the film 'Hoppla' - a co-production of Channel 4, RTBF, NDR Hamburg, NOS and Théâtre de la Ville, Paris. Music: fourth Quartet by Bartok.

Nuo devintojo dešimtmečio pabaigos André Wilmsas dirba ir kaip operos bei teatro režisierius.

1982 m. susikūręs styginių kvartetas „**Mondriaan Quartet**“ daugiausia yra žinomas kaip XX a. muziką atliekantis kolektyvas, dažnai pristatantis specialiai jam parašytus kūrinius. Kvartetui jau yra dedikuota virš 80 kūrinių, tarp kurių autorių – Iannis Xenakis, Johnas Cage'as, Guusas Janssenas, Henris Brantas, Diderikas Wagenaaras, Luca Francesconi, Takayuki Rai, Neely Bruce'as ir Paulas Termosas.

Kolektyvas nuolat dalyvauja garsiuose festivaliuose, tokiuose kaip Huddersfieldo šiuolaikinis festivalis (Anglija), „Ars Musica“ (Belgija), Tarptautinis menų

festivalis (Kosta Rika), Tarptautinis Cervantino festivalis (Meksika) ir Olandijos festivalis, kuriame ypatingas jų indėlis buvo Antono Weberno ir Dariuso Milhaud kamerinių kūrinių atlikimas.

Kvartetas yra koncertavęs JAV, Japonijoje, Anglijoje, Suomijoje, Švedijoje, Norvegijoje, Danijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Belgijoje, Meksikoje ir Kosta Rikoje. Tarp jų įrašų – Guuso Jansseno „Streepjes“ (Donemus CV 8302), du amerikiečių kompozitoriaus George'o Antheilio (1900-1959) styginių kvartetai (Data 851), o visų trijų šio autoriaus kvartetų kompaktinę plokštelę išleido įrašų kompanija „Etcetera“ (KTC 1093).

Kolektyvas ne tik koncertuoja Olandijoje ir užsienio šalyse, bet ir dalyvauja teatriniuose, kino ir šokio projektuose. Kartu su Annos Teresos de Keersmaecker šokių grupe „Rosas“ kvartetas nusifilmavo juostoje „Hoppla“, kurią kartu kūrė kompanijos „Channel 4“, RTBF, „NDR Hamburg“, NOS ir Paryžiaus „Théâtre de la Ville“. Filme skamba Belos Bartoko Ketvirtasis styginių kvartetas.

28 October, 21.30,
Arts Printing House
**MAGNUS
ANDERSSON**
(GUITAR)

Programme "In-between"

Christopher Anthin: *Playmaster* (2002)

for guitar, ghetto-blasters and video

Dror Feiler: *Herkos Odonton II* (1991)

for guitar, tape and actor

Julio Estrada: *A box with braid* (2003)

for guitar

Uroš Rojko: *Passing Away* (1984) for

guitar on two strings, 12'

Spalio 28 d., 21.30,
Menų spaustuė
**MAGNUS
ANDERSSON**
(GITARA)

Programa „In-between“

Christopher Anthin: *Playmaster* (2002)

gitarai, kasetiniams magnetofonui ir
videoprojekcijai

Dror Feiler: *Herkos Odonton II* (1991)

gitarai, fonogramai ir aktoriumi

Julio Estrada: *A box with braid* (2003)

gitarai

Uroš Rojko: *Passing Away* (1984) gitarai

ant dviejų stygų, 12'

Christopher Anthin (b. 1973). Studies in composition in Sweden and USA, 1991-99 (Sven-David Sandström, Kent Olofsson, Cort Lippe). Is active both within serious and commercial music with CD releases in list hits in USA and Asia.

Christopheris Anthinas (g. 1973) 1991-99 m. studijavo kompoziciją Švedijoje ir JAV (pas Sveną-Davidą Sandströmą, Kentą Olofssoną, Cortą Lippe). Aktyviai reiškiasi akademinės ir komercinės muzikos sferose, yra išleidęs kompaktinių plokštelių JAV ir Azijoje.

Playmaster (2002) for guitar, ghettoaster and video

The pain of creation and the artist's thirst for confirmation is the theme of Playmaster. The ambiguous psychology and atmosphere thus created gives way to the vulnerability of the human being in a post modern situation as she is caught in between the inner needs and social pressure.

Magnus Andersson

Playmaster (2002) gitarai, kasetiniam magnetofonui ir videoprojekcijai

„Playmaster“ tema – menininko kūrybinės kančios ir siekis būti pripažintam. Postmodernaus pasaulio nevienprasmė psichologija ir atmosfera lemia žmogišką pažeidžiamumą – žmogus priverstas spręsti vidinių reikmių ir socialinio spaudimo dilemą.

Magnus Andersson

Dror Feiler

Herkos Odonton II (1991) for guitar, tape and one actor

Herkos Odonton II (Behind the Teeth) for guitar, tape and one actor deals with the unknown forces of threat as the individual is caught in between lyrical introspection and violence. *Herkos Odonton* was given the first performance by Magnus Andersson in 1992 at Fylkingen in Stockholm.

Magnus Andersson

Dror Feiler

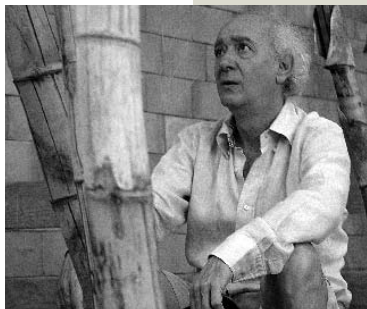
Herkos Odonton II (1991) gitarai, fonogramai ir aktoriui

„Herkos Odonton II“ („Už dantų“) yra kūrinys apie nežinomas pavojingas jėgas, kai žmogus atsiduria lyrinės savistabos ir agresijos akistatoje. Kūrinio premjerą 1992 m. Stokholme atliko Magnusas Anderssonas.

Magnus Andersson

Julio Estrada (b. 1943) began his musical studies in Mexico (1953-65), where he studied composition with Julián Orbón. In Paris (1965-69) he studied with Nadia Boulanger, Olivier Messiaen and attended courses and lectures of Xenakis. In Germany he studied with Karlheinz Stockhausen (1968) and with György Ligeti (1972). He did a Ph.D in Musicology at Strasbourg University (1990-1994).

Since 1974 he has been a researcher in music at the Instituto de Estéticas, IIE/UNAM, where he was appointed as the Chair of a project on Mexican Music

Julio Estrada (g. 1943) pradėjo mokytis muzikos Meksikoje (1953-65), kompozicijos pamokas lankė pas Juliáną Orbóną. Paryžiuje (1965-69) studijavo pas Nadią Boulanger, Olivier Messiaeną, klausė Xenakio paskaitų. Vokietijoje mokėsi pas Karlheinzą Stockhauseną (1968) ir György'ų Ligeti (1972). 1994 m. Strasbūro universitete apsigynė muzikologijos daktaro disertaciją.

Nuo 1974 m. jis yra Estetikos instituto IIE/UNAM muzikologas, buvo paskirtas Meksikos muzikos istorijos projekto bei "MúSIIIC, Música, Sistema Interactivo de

History and as the head of MÚSIIIC, Música, Sistema Interactivo de Investigación y Composición, a musical system designed by himself. He is the first music scholar to be honored as member of the Science Academy of Mexico and by the Mexican Education Ministry as National Researcher (since 1984). He has been a visiting professor at Stanford, California, San Diego, New Mexico, Musikwissenschaft Institut, Rostock and Darmstadt.

“The techniques and theories I have developed are based on mathematics and acoustics; the more neutral they remain, the better they serve the description of the imaginary: it is my ear – there everything is allowed – that gives birth to my music, which becomes the accurate, almost phonographic representation, of every detail coming from my inner hearing experiences.” (Julio Estrada)

A box with braid (2003) for guitar

A box with braid depicts the inner world of Susana, a character from the novel by Juan Rulfo, Pedro Paramo. As she is lying in her bed dying, she is caught in between the unknown future and the memory of a traumatic experience in the same bed as a child.

A box with braids was performed the first time in Mexico City in 2003 by Magnus Andersson.

Magnus Andersson

Uroš Rojko

Passing Away (1984) for guitar on two strings, 12’

All processes take place quickly or slowly, perceptibly or imperceptibly, in unforeseeable or foreseeable manner. Almost everything passes away slowly and in hardly perceptible manner. In everything, except politics, lies eroticism. The six-string plucked instrument is employed rather unconventionally in this piece. Advanced guitar technique and virtuosity are not required for its performance. Rather, an ability to interpret, maximal concentration, and sensitivity for the musical event are necessary. An inattentive reading of the text, an unintentional change of tempo, or a break in the pulsation could very easily destroy the delicate musical form.

Uroš Rojko

Investigación y Composición” (jo paties sukurtos muzikinės sitemos) vadovu. Jis yra pirmasis muzikologas tapęs Meksikos mokslų akademijos nariu bei Meksikos Švietimo ministerijos tyrinėtoju (nuo 1984 m.). Jis yra Stanfordo, Kalifornijos, San Diego, Niu Mechiko, Rostoko ir Darmštato muzikologijos institutų kviestinis profesorius.

„Mano sukurta technika ir teorijos grindžiamos matematikos ir akustikos dėsniais. Kuo jie neutraliesni, tuo geriau tarnauja vaizduotei – mano muzika gimsta vidinėje klausoje, kur viskas leidžiama, kur suformuojama tiksliausia, beveik fonografiška kiekvienos detalės reprezentacija“. (Julio Estrada)

A box with braid (2003) gitarai

Kūrinys atskleidžia Susanos (Juano Rudolfo romano „Pedro Paramo“ personažo) vidinį pasaulį. Gulėdama mirties patale ji pasijunta esanti tarp dviejų pasaulių – nežinomos ateities ir vaikystės prisiminimų, kai toje pačioje lovoje patyrė traumą. Kūrinį pirmą kartą atliko Magnusas Anderssonas 2003 m. Mechike.

Magnus Andersson

Uroš Rojko

Passing Away (1982) gitarai ant dviejų stygų, 12’

Visi procesai vyksta greitai arba lėtai, pastebimai arba ne, nuspėjamai arba ne. Beveik viskas praeina lėtai ir beveik nepastebimai. Visur, išskyrus politiką, slypi erotika. Šešiastygis instrumentas šiame kūrinyje naudojamas netradiciškai. Kūrinys nereikalauja nei meistriskumo, nei virtuoziskumo. Čia reikalingas sugebėjimas interpretuoti, maksimali koncentracija ir jautrumas muzikos įvykiams. Neatidus teksto skaitymas, nenumatytas tempo pakėtimas ar pulso sutrikdymas gali lengvai sugriauti subtilią muzikinę formą.

Uroš Rojko

Magnus Andersson (b. 1956, Stockholm) has long been Europe's leading contemporary guitarist and is an artist who probably more than anyone else has been instrumental in the creation of its modern repertoire. He is well known for his wide ranging and extremely demanding repertoire and for a profound and personal relationship both with his material and audience. He has had many works written for him by leading composers of today. One may in particular notice his close collaboration with several Italian composers that has given fruit to several important works; Claudio Ambrosini (*RAP*), Aldo Clementi (*Serenata*), Franco Donatoni (*Ase, Algo III and IV*), Luca Francesconi (*A Fuoco*), Maurizio Pisati (*Samblana and Senti!*), Stefano Scodanibbio (*Dos Abismos*) and Fabio Vacchi (*Notturmo Concertante*). His work has been enthusiastically received by the international press. Magnus Andersson has performed at most of the major festivals for contemporary music in Europe and has toured and given masterclasses all over Europe and USA, Australia, Mexico, Uruguay, Japan and Korea. He has performed as soloist with major orchestras in Sweden, Denmark, Germany, Poland, Switzerland, Italy, Russia and in Korea. His performances have been produced and widely broadcasted by radio stations such as BBC, WDR, RAI, SWF, SR, DR etc. In 1984 Magnus Andersson founded the guitarclass at the "Summer courses for New Music in Darmstadt", where he taught up until 1996. Magnus Andersson received the Swedish Gramophone Prize in 1985 and 1986 and was nominated for a Swedish Grammy in 1992. He was awarded with the Composers Union Interpreter Prize in 1983 and the Kranischsteiner Prize in Darmstadt in 1984.

Magnus Andersson is currently lecturing at the Royal Conservatory of Stockholm and Växjö University. He curated Stockholm New Music Festival in 2006 and 2008 to great acclaim.

Magnus Anderssonas (g. 1956, Stokholme) yra vienas ryškiausių Europos nūdienos gitaristų, įtakojančių modernaus gitaros repertuaro vystymąsi. Šiam nepaprastai plataus ir sudėtingo repertuaro atlikėjui kūrinis dedikavę yra žymiausi nūdienos kompozitoriai. Išskirtinis yra jo bendradarbiavimas su italų kompozitoriais – Claudio Ambrosini („RAP“), Aldo Clementi („Serenata“), Franco Donatoni („Ase, Algo III“ ir „IV“), Luca Francesconi („A Fuoco“), Maurizio Pisati („Samblana“ ir „Senti!“), Stefano Scodanibbio („Dos Abismos“) ir Fabio Vacchi („Notturmo Concertante“). Gitaristo pasirodymai sulaukia puikių tarptautinių kritikų įvertinimų.

Magnus Anderssonas dalyvavo beveik visuose svarbiausiuose šiuolaikinės muzikos festivaliuose Europoje, rengė turus ir vedė meistriškumo kursus Europoje, JAV, Australijoje, Meksikoje, Urugvajuje, Japonijoje ir Korėjoje. Kaip solistas jis koncertavo su orkestrais Švedijoje, Danijoje, Vokietijoje, Lenkijoje, Šveicarijoje, Italijoje, Rusijoje ir Korėjoje. Jo koncertus transliavo įvairios radijo stotys – BBC, WDR, RAI, SWF, SR, DR ir kitos. 1984-1996 m. Magnusas Anderssonas dėstė gitarą Darmštato naujosios muzikos vasaros seminaruose. Gitaristas pelnė Švedijos Gramophone premiją (1985, 1986), buvo nominuotas Švedijos Grammy apdovanojimui (1992). Jis pelnė Kompozitorių sąjungos metų atlikėjo prizą (1983) ir Darmštato „Kranischsteiner Prize“ (1984).

Magnusas Anderssonas dėsto Stokholmo Karališkojoje konservatorijoje ir Växjö universitete. 2006 ir 2008 m. jis kuravo didelio pasisekimo sulaukusį Stokholmo naujosios muzikos festivalį.

29 October, 21.30, Arts Printing House
TURBA / SOLO DUETS

Performers:

Rita Balta (soprano)

Sava Stoianov (trumpet, Ensemble Modern)

Uli Fussenegger (double bass, Klangforum Wien)

Vykintas Baltakas (electronics, sound design)

Vykintas Baltakas: *RiRo* (1995-99) for soprano and trumpet, 7'

Gerhard Rühm: *Eine Cimarosa-Sonate Gesprochen* (2003) for female and male voices

Giacinto Scelsi: *Mantram* (1987) for double bass, 5'

Luciano Berio: *Sequenza X* (1984) for trumpet in C and piano resonance, 15'

Beat Furrer: *Lotófagos* (2006) for soprano and double bass, 7'

Gerhard Rühm: *ein lautgedicht* (2000) for voice

Dietmar Wiesner: *dans la paume* (2006) for voice and double bell trumpet

Collective improvisation for soprano, trumpet and electronics

Gerhard Rühm: *atemgedicht* (1954)

Spalio 29 d., 21.30 val., Menų spaustuvė
TURBA/SOLINIAIDUETAI

Atlikėjai:

Rita Balta (sopranas)

Sava Stoianov (trimitas, Ensemble Modern)

Uli Fussenegger (kontrabosas, Klangforum Wien)

Vykintas Baltakas (elektronika, garso dizainas)

Vykintas Baltakas: *RiRo* (1995-99) sopranui ir trimitui, 7'

Gerhard Rühm: *Eine Cimarosa-Sonate Gesprochen* (2003) moteriškam ir vyriškam balsui

Giacinto Scelsi: *Mantram* (1987) kontrabosui, 5'

Luciano Berio: *Sequenza X* (1984) trimitui in C ir fortepijono rezonansui, 15'

Beat Furrer: *Lotófagos* (2006) sopranui ir kontrabosui, 7'

Gerhard Rühm: *ein lautgedicht* (2000) balsui

Dietmar Wiesner: *dans la paume* (2006) balsui ir dvižiočiam trimitui

Bendra improvizacija sopranui, trimitui ir elektronikai

Gerhard Rühm: *atemgedicht* (1954)

The concert **Turba / Solo Duets** was created by Vykintas Baltakas and Rita Balta by commission of Berlin's new music festival ULTRASHALL 2007. It was during this festival that the project premiere took place.

The work differed from other concerts not only in unusual structure (soprano, trumpet, contrabass, and electronic music), but also in form. The creators detached themselves from classical concert form and customary project presentation, and the result was, to a degree, a staged concert, uninterrupted by applause and experienced as an integral project.

The concert program includes opuses written both by contemporary music classics, such as Luciano Berio or Giacinto Scelsi, and expressly for the project. Among the most important is the *Lotófagos* – a duet for soprano and double bass written for Rita Balta and Ulli Fussenegger by Beat Furrer, one of the most famous nowadays Swiss-born composers. Critics nominated the project performance at the Berlin Ultraschall Festival as the best festival premiere.

Another work created for the concert, belongs to Dietmar Wiesner, member of "Ensemble Modern." This is a playful, theatrical duet for soprano and trumpet. The musical moments are tied together by the audio-text (*Lautgedichte*) of Austrian writer and composer Gerhard Rühm, also one of the founders of the Vienna Group ("Wiener Gruppe").

Critics responded very favourably to the concert in Berlin.

"Mitteldeutsche Rundfunk" noted:

The way Rita Balta and Vykintas Baltakas organically fused different styles and artforms into a unified whole, was simply brilliant.

"Berlin's Tagesspiegel" commented:

This set off a truly successful evening, and an ideal scene for one of the most beautiful festival premieres – Beat Furrer's "Lotófagos".

According to "Berlin-Brandenburg Broadcasting":

The unity and outstanding performance quality of the brilliant soloists ensured top level works of art.

Koncertą „**Turba / Soliniai duetai**“ parengė Vykintas Baltakas ir Rita Balta Berlyno naujosios muzikos festivalio ULTRASCHALL 2007 užsakymu. Šio festivalio metu ir įvyko projekto premjera.

Iš kitų koncertų šis projektas išsiskyrė ne tik neįprasta sudėtimi (sopranas, trimitas, kontrabosas ir elektronika), bet ir savo forma. Kūrėjai atsitraukė nuo klasikinio koncerto formos ir įprasto kūrinių pateikimo būdo – tai buvo iš dalies surežisuotas koncertas, nepertraukiamas plojimų ir išgyvenamas kaip vientisas kūrinys.

Į koncerto programą įtraukti tiek šiuolaikinės muzikos klasikų – Luciano Berio arba Giacinto Scelsi, tiek specialiai šiam projektui parašyti opusai. Vienas svarbiausių iš jų – tai vieno žymiausių šių dienų šveicarų kompozitoriaus Beato Furrerio duetas „Lotófagos“ sopranui ir kontrabosui, parašytas Ritai Baltai ir Ulli Fusseneggeriui. Šio kūrinio atlikimas Berlyno Ultraschall festivalyje kritikų buvo nominuotas kaip geriausia festivalio premjera. Kitas specialiai šiam koncertui parašytas kūrinys priklauso „Ensemble Modern“ nariui Dietmarui Wiesneriui. Tai žaismingas, teatrališkas duetas sopranui ir trimitui. Muzikinius momentus apjungia vieno iš Vienos literatūrinės grupės („Wiener Gruppe“) įkūrėjų, austrų kompozitoriaus ir rašytojo Gerardo Rühmo garsiaraiščiai (*Lautgedichte*).

Koncertas Berlyne sulaukė labai gerų kritikų atsiliepimų.

„Mitteldeutsche Rundfunk“ pastebėjo:

Organiškas skirtingų stilių ir meno formų sujungimas į vieną visumą Ritai Baltai ir Vykintui Baltakui pavyko puikiai.

„Berlyno Tagespiegel“:

Tai lėmė ištis pavykusį vakarą ir idealią sceną vienai iš gražiausių festivalio premjerų – Beato Furrerio „Lotófagos“.

Berlyno-Brandenburg kultūros radijas:

Puikūs solistai savo susitelkimu ir puikia atlikimo kokybe garantavo aukštą kūrinių lygį.

Vykintas Baltakas

RiRo (1995-99) for soprano and trumpet, 7'

Many beautiful ideas in the contemporary score are hidden with a dense layer of details. Often information of the second rank hinders the “visibility” of the essentials – the composer’s intentions and ideas. The aspiration to perform these details as precisely as possible takes most of musician’s concentration and restricts the time and energy dedicated for musical thinking.

In *RiRo*, I tried to reduce the amount of details by condensing them into one main graphical image; this should lead the player to perceive my musical intention first, and only afterwards to think about ways of realization.

Believing that a good performer, if he has understood the composer’s musical intention, cannot misinterpret the piece, but instead – with his personality – can only enrich it, I tried to make my ideas as clear as possible and provide the freedom for an intelligent musician to explore them.

Many ways exist to musically express the same idea. That is why I decided, instead of notating dynamics (p, f, etc), to use notes and lines of different sizes to represent the different levels of intensity/importance, so as to intensify the perception of the hierarchy of the musical elements. As in each piece, some notes have the base function, some are nice ornamentation and some of them are key-points, which hold the form together.

The performer, by respecting this hierarchy, is free to play with the sound and form as given, to search and improvise, to react to the context of the moment and the acoustics.

Vykintas Baltakas

Vykintas Baltakas

RiRo (1995-99) sopranui ir trimitui, 7'

Šiuolaikinio kūrinio partitūroje didžiama gražių idėjų slepiasi po tirštu detalių sluoksniu. Antraeilė informacija dažnai neleidžia prasiskverbti prie esminių dalykų – kompozitoriaus norų ir idėjų. Neretai noras kuo tiksliau atlikti šias detales atima visą atlikėjo dėmesį ir apriboja muzikiniam

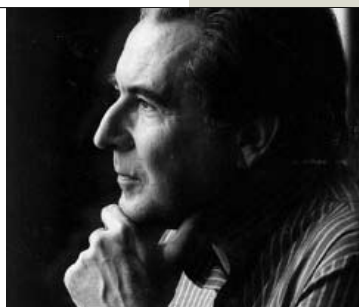
mąstymui skirtą laiką ir energiją.

Šiame kūrinyje stengiausi sumažinti detalių skaičių, sutelkdamas jas į pagrindinį grafinį vaizdą; tai turėtų paskatinti atlikėją pirmiausia suvokti mano muzikinį norą, o tik paskui galvoti apie atlikimo būdus.

Tikėdamas, kad geras atlikėjas, jei jis suprato kompozitoriaus muzikines intencijas, negali neteisingai interpretuoti kūrinio, bet atvirkščiai – savo individualumo dėka – gali jį tik praturtinti, stengiausi išreikšti savo idėjas kiek įmanoma aiškiau ir suteikti sumaniam atlikėjui laisvės ieškojimams. Išreikšti idėją galima įvairiaisiais būdais. Todėl nusprendžiau nurodyti ne dinamiką (*piano*, *forte* ir pan.), bet skirtingus intensyvumo/svarbumo laipsnius, žymėdamas juos skirtingo dydžio natomis ir linijomis, ir tokiu būdu, išryškindamas muzikinių elementų hierarchiją. Kaip ir kiekviename kūrinyje, čia vienoms natoms skirta pagrindo funkcija, kitoms – gražios ornamentacijos, o dar kitoms – struktūrinė, formą laikančios konstrukcijos funkcija. Atsžvelgęs į šią hierarchiją, atlikėjas gali laisvai žaisti su garsu ir duota forma, ieškoti ir improvizuoti, reaguoti į tos akimirkos ir akustikos kontekstą.

Vykintas Baltakas

Gerhard Rühm (born 1930, Austria) is a creator of experimentalist poetry and prose, a dramatist, and sophisticated musician (student of Joseph Matthias Hauer). 1964–75 he lived in Berlin, later in Cologne, and since 1972 has been teaching at the State College of Art in Hamburg. As founder of the literature “Vienna Group” (*Wiener Gruppe*), Rühm (together with Artmann and Bayer) tried to delineate the “Vienna Group” as a group of representatives of expressionistic and surrealist avant-garde. His own creation is very heterogeneous. His poetry consists not only of acoustic, but also of graphic elements, and his dramaturgy always lingers on the verge of happening. Inspired by the possibilities of radio play, Rühm produced numerous innovative acoustic works, substituting habitual role-playing with sound-stories of speech and noise. 1978–83 Gerhard Rühm was elected President of the Association of Authors in Graz, and in 1991 was awarded the Austrian Prize of Honour for Literature.

Comments on the **sound-texts** (*Lautdichtungen*)

Sound-text or “phonetic poetry” is the only truly international (i.e. it does not need to be translated) type of literature, regardless of the possibly perceivable traces of mother tongue or variation in regional dialect (e.g. a North German and a Bavarian will pronounce the letter “r” differently) in performance articulation.

Liberating phonemes from orderly word arrangements, and, at the same time, avoiding semantics, sound-texts offer an unlimited array of sound elements characterized by the subtlest of nuances. The use of several voices or various technical tools makes it possible layer these sound elements polyphonically or in other ways.

The majority of my *sound-texts* for only one reciter are limited to still recognizable sounds of speech that are uninhibited by any autonomous vocal or body noises. Therefore, although perhaps merely rudimentary, yet only still emotionally realizable gestures are manifested. Moreover, the specific expression character of the different sounds is often overwhelmed by the role of sound as conveyer of meaning.

The visual dimension in “phonetic poetry” is an entirely separate level: it is a form of “visual poetry” optically constructed of individual letters.

Gerhard Rühm

Gerhardas Rūhmas (g. 1930, Austrija) eksperimentinės poezijos kūrėjas, dramaturgas, prozininkas ir išsilavinęs muzikas (J. M. Hauerio mokinys). 1964–75 m. gyveno Berlyne, vėliau Kiolne; nuo 1972 m. dėsto valstybinėje Hamburgo meno aukštojoje mokykloje. Literatūrinės „Vienos grupės“ (*Wiener Gruppe*) įkūrėjas. G. Rūhmas (kartu su H. C. Artmannu ir K. Bayerio) bandė apibrėžti „Vienos grupę“ kaip ekspresionizmo ir siurrealizmo avangardo atstovus. Jo paties kūriniai yra labai heterogeniški. Poeziją sudaro ne tik akusti-

niai, bet ir grafiniai elementai. Dramaturgijoje nuolat balansuojama ties hepeningo riba. Radijo spektaklių galimybės inspiravo G. Rūhmą skurti gausybę naujų inovatyvių akustinių darbų, kuriuose įprastas vaidmenų pjeses pakeitė kalbos ir triukšmų garsinės istorijos. 1978–83 m. G. Rūhmas buvo išrinktas Graco Autorių sąjungos prezidentu. 1991 m. jam įteikta Didžioji valstybinė Austrijos premija už literatūrą.

Pastabos apie **garsiarasčius** (*Lautdichtungen*)

Garsiarasčiai arba „fonetinė poezija“ yra vienintelė išties tarptautinė, t.y., jokių vertimų nereikalaujanti literatūros rūšis, net jei atlikimo artikuliacija ir palieka atpažįstamus tipiško gimtosios kalbos skambesio pėdsakus. Gali būti pastebimi netgi regioniniai tarties skirtumai (tarkim, šiaurės vokietis ir bavaras vokišką „r“ tars skirtingai).

Išlaisvinus fonemas iš tvarkingo žodžių junginio ir, tuo pačiu, atsisakius semantikos, *garsiarasčiai* atveria neribotą subtiliausių niuansais pasižyminčių garsinių elementų pasiūlą. Naudojant kelis balsus, taip pat įvairias technines priemones šie garsiniai elementai gali būti sluoksniuojami polifoniškai arba kitaip perdirbami.

Dauguma mano *garsiarasčių*, skirtų tik vienam deklamuotojui, apsiriboja dar atpažįstamais kalbos garsais, kurių neužgožia savaiminiai balso ir kūno triukšmai. Taigi išlieka pastebimi kad ir rudimentiniai, tačiau emociškai įgyvendinami kalbos gestai. Dar prisideda specifinis skirtingų garsų išraiškos charakteris, kurį įprastoje kalboje neretai nustelbia garso kaip reikšmės nešėjo vaidmuo.

Vizualinis matmuo „fonetinėje poezijoje“ yra atskiras lygmuo – tai iš atskirų raidžių optiškai sudėliota „vizualiosios poezijos“ forma.

Gerhard Rühm

Giacinto Scelsi (1905-1988) is one of the most extraordinary composers who have ever lived. A profound mystic, he saw the future of music as residing in a return to an atavistic state of a distant Indo-European pan-culture, and devised exact music to fulfil his ideals. The music of Giacinto Scelsi is perhaps best described as being that of a spiritual Edgar Varèse. This is merely to serve to depict a kind of sound-picture of the basic energy of Scelsi's works. It has the elemental quality of both Varèse as well as that of Tibetan Buddhist orchestral music, and likewise the attention upon Sound in-and-of-itself, yet, through Scelsi's innate spirituality and deep commitment to Far Eastern philosophy and spirituality, it transcends the realm of mere sound, touching an area of our being left largely untouched by all other music. His music is utterly naked, raw and totally uncompromising. He considered that all composition since Pythagoras had been in error – that composing (putting together) was a mistake. Devising new music should consist in the analysis of one note and its overtones.

Giacinto Scelsi died in 1988 at the age of 83, having seen the tentative first moves towards performing, publishing, recording and appraising his 150-odd compositions begin to blossom.

Mantram (1987) for double bass, 5'

Is one of Scelsi's last pieces. Mantras – it is believed – are effective only when they are received from a teacher (guru) or spiritus rector. That would predestine Stefano Scodanibbio to be the performer for the piece, since he worked it out with Scelsi: "He gave me the score of *Mantram*, telling me that it was a transcription of an anonymous song. This makes particular sense to me since I consider him the greatest anonymous composer of our time". As the piece was not written for a particular instrument, Scodanibbio adapted it for double bass. "In general he did not focus on small details but rather on sound, expression and big view of the piece. His 'idée fixe' was the 'suono rotondo' (round sound), not a sound with a beginning, a central body, and an end but rather a circular, out of time sound." Modal pieces like this one are rare in Scelsi's oeuvre. He teased something out of the double bass, that is, in fact, particularly well suited to the instrument (at least when a master like Scodanibbio is working the bow) but has almost never been called for singing. The repetitions of the motifs conform to the tradition of short magic formulas. The subtitle 'Canto anonimo' alludes to one of the bass' possibilities: its sonority, realized in the canto (song). If the ancient Indian 'om' (a mantra that is found in the Vedas, but not the only one) in general reproduces the beginning and the essence of the whole cosmos as a vibration, what instrument could give more powerful expression to such a sacred syllable?

Frank Hilberg

Giacinto Scelsi (1905–1988) yra vienas originaliausių visų laikų kompozitorių. Būdamas giliai įtikėjusiu mistiku, jis manė, kad muzikos ateitis – grįžimas prie atavistinės, tolimos indoeuropietiškos visa apimančios kultūros, tad kūrė šiuos idealus atliepiančią muziką. „Sudvasintas Edgaras Varèse“ – tai būtų bene tiksliausias Giacinto Scelsi muzikos apibūdinimas. Šis palyginimas nusako Scelsi kūrinių energetikos garsinius vaizdinius. Jo muzikai būdingas varėziškas, taip pat ir Tibeto budistų orkestrinės muzikos gaivališkumas bei dėmesys

pačiai garso prigimčiai. Tačiau dėl įgimto dvasingumo ir gilaus domėjimosi Rytų filosofija, Scelsi muziką įterpia į teritorijas anapus garso ir paliečia tas žmogiškos būties kerteles, kurių visa kita muziką nepasiekia. Jo muzika visiškai nuoga, grubi ir absoliučiai bekompromisinė. Scelsi nuomone, visa muzikinė kūryba po Pitagoro buvo klaida – pats komponavimas (lipdymas į visumą) buvo klaidingas. Naujos muzikos kūrimas turi būti vienos natos ir jos obertonų analizė.

Giacinto Scelsi mirė 1988 m., būdamas 83 metų ir sulaukęs pirmų bandymų atlikti, publikuoti, įrašyti bei naujai įvertinti jo kūrybinį palikimą, kurį sudaro apie 150 opusų.

Mantram (1987) kontrabosui, 5'

Tai vienas paskutinių G. Scelsi kūrinių. Tikima, kad mantros paveikios tik tada, kai perimamos iš mokytojo (guru) arba dvasininko. Jei taip, tai Stefanui Scodanibbio buvo lemta tapti šio kūrinio atlikėju, kadangi kompozitorius tarėsi būtent su juo: „Jis man davė „Mantram“ natas, sakydamas, kad tai yra anoniminio nūdienos kopozitoriaus dainos transkripcija. Tai man buvo labai įdomu, nes jį laikau žymiausiu anoniminiu nūdienos kompozitoriumi“. Kadangi nebuvo nurodyta kokiam instrumentui kūrinys skirtas, Scodanibbio adaptavo jį kontrabosui. „Jis nesigilino į detales, bet rūpinosi garsu, išraiška ir bendru kūrinio vaizdiniu. Jo *idée fixe* buvo *suono rotondo* (apvalus garsas), ne garsas turintis pradžią, centrą ir pabaigą, bet apvalus garsas, kylantis iš laiko“.

Scelsi sukūrė nedaug tokių modalių kūrinių kaip šis. Kontrabosas jam atvėrė tam tikrus dalykus (ypač kai juo groja toks meistras kaip Scodanibbio), kurių niekada neprireikia dainuojant. Motyvų pasikartojimai – tai trumpų magiškų formulių tradicijos atspindys. Paastraštė „Canto anonimo“ primena vieną iš kontraboso savybių: jo skambumą, atsiskleidžiantį dainoje (*canto*). Jei senovinis indiškas „om“ (mantra, aptinkama Vedose ir ne tik) apibūdina viso kosmoso pradžią ir esmę kaip vibraciją, tai koks instrumentas gali geriau išreikšti šį šventą skiemenį?

Frank Hilberg

Luciano Berio (1925-2003) was one of the principal protagonists of the present avant garde achieving decisive results not only in the field of electronic music, but also in the new music theatre and the new conception of vocalism (assisted by the singer Cathy Berberian) and of instrumental music; characteristic of his style is a sense of phonic "concreteness" and a close attention to the particular properties of the sound medium.

Berio studied with his father before attending composition classes at the Milan Conservatory. In 1954 he founded with Bruno Maderna the Studio di Fonologia at the Milan Radiotelevision station, the first Italian studio for electronic music which he directed until 1961. In 1956 he started the periodical "Incontri Musicali".

He taught extensively in the United States and in Europe, holding courses of composition at Tanglewood (1960, 1962), at Dartington Summer School (1961, 1962), at Mills College, Oakland in California (1962, 1963), at Darmstadt, at Köln, at Harvard University and - from 1965 to 1972 - at The Juilliard School of Music of New York. From 1974 to 1979 he collaborated with IRCAM of Paris. In 1980 he received an honoris causa degree from the City University of London; he was also awarded the Edison and Wolf Foundation Prizes and, in 1989, the Ernst von Siemens-Musikpreis of Munich. In addition he was honorary member of the Salzburg Mozarteum Hochschule. Nominated Charles Eliot Norton Professor of Poetry at Harvard University for the academic year 1993/94, in 1996 Berio was awarded the "Imperial Premium", the prestigious prize for music of the Japanese Art Association, the first Italian in the field of music to receive this important prize. He conducted leading orchestras in America and in Europe. In 2000, he was elected President and Artistic Director of the Accademia di Santa Cecilia, Rome.

Sequenza X (1984) for trumpet and piano resonance, 15'

Sequenza X is part of a cycle of works for solo instrument that Berio started writing in 1958 (he wrote his fourteenth *Sequenza* in 2002). As with all the *Sequenza's*, *Sequenza X* is a display of extreme virtuosity with the music asking the performer to use techniques such as flutter tonguing, pedal notes, extreme vibrato and plunger work.

The unifying element between the *Sequenza's* however, must be the virtuosity provided by conflict. Conflict between the musical idea, based on a series of harmonic fields, and the melodic nature of the instrument. And it is in *Sequenza X* where this conflict is brought to the fore with the additional use of the piano. The pianist is called upon to press chords without actually striking the strings, thus allowing the strings to resonate sympathetically with the harmonic fields produced by the trumpet. This allows for great interplay between the brilliance of the trumpet and the haunting echo of the piano.

Vienas pagrindinių avangardo protagonistų **Luciano Berio** (1925-2003) ne tik pasiekė reikšmingų rezultatų elektroninės muzikos srityje, bet ir davė pradžią naujai muzikinio teatro, vokalo (padedat dainininkei Cathy Berberian) ir instrumentinės muzikos sampratai. Jo stiliui būdingas garso „konkretumas“ ir ypatingas dėmesys specifinėms garso formavimo savybėms. Berio mokėsi pas tėvą, vėliau studijavo kompoziciją Milano konservatorijoje. 1954 m. kartu su Bruno Maderna Milano radijo ir

televizijos stotyje įkūrė Studio di Fonologia – pirmą Italijoje elektroninės muzikos studiją, kuriai Berio vadovavo iki 1961 m. 1956 m. jis pradėjo leisti žurnalą „Incontri Musicali“.

Jis intensyviai dėstė JAV ir Europoje, vedė kompozicijos kursus Tanglewode (1960, 1962), Dartingtono vasaros kursuose (1961, 1962), Mills koledže Kalifornijoje (1962, 1963), Darmštate, Kelne, Harvardo universitete ir 1965-1972 Džiuljardo muzikos mokykloje Niujorke. 1974-1979 m. bedradarbiau IRCAM Paryžiuje. 1980 m. Londono universitetas jam suteikė garbės laipsnį; jam buvo skirti Ediso ir Wolf fondo prizai, o 1989 m. – Ernst von Siemens muzikos premija. Berio buvo Zalcburgo „Mozarteum“ garbės narys, 1996 m. jam skirtas prestižinis Japonijos meno asociacijos „Imperial Premium“ apdovanojimas už muziką (Berio tapo pirmuoju italų, gavusiu šį reikšmingą įvertinimą). Jis dirigavo žymiausiems Europos ir Amerikos orkestrams. 2000 m. buvo išrinktas Romos Šv. Cecilijos akademijos (Accademia di Santa Cecilia) prezidentu ir meno vadovu.

Sequenza X (1984) trimitui ir fortepijono rezonansui, 15'

Dešimtoji Sekvencija („Sequenza X“) – tai viena iš solinių kūrinių ciklo dalių, kurį Berio pradėjo kurti 1958 m. (paskutinė – „Sequenza XIV“ – jis sukūrė 2002 m.). Kaip ir visos kitos Sekvencijos, „Sequenza X“ iš atlikėjų reikalauja ypatingo virtuoziško – čia tenka naudoti *frulato*, pedalines natas, ekstremalų *vibrato* ir *glissando*.

Visas ciklo dalis vienija virtuoziškas, kurį provokuoja konfliktas tarp muzikinės idėjos, pagrįstos keletu harmoninių laukų, ir melodinio instrumento charakterio. Dešimtojoje Sekvencijoje šis konfliktą dar labiau užaštrina fortepijono partija. Pianistas privalo paspausti akordus neužgaudamas stygų, tokiu būdu leisdamas stygomos rezonuoti su trimito generuojamais harmoniniais laukais. Taip sukuriamas žaismė tarp trimito spindėjimo ir vaiduokliško fortepijono aidų. „Sequenza X“ buvo sukurta Los Andželo filharmonijos asociacijos užsakyму ir dedikuota orkestro

Sequenza X was commissioned by the Los Angeles Philharmonic Association and dedicated to the orchestra's Executive Director, Ernest Fleischmann. It was first performed by Thomas Stevens, Principal Trumpet of the LA Philharmonic, in November 1984.

Adrian Horn

Beat Furrer (b. 1954, Austria) received his first musical training on piano at the Music School there. After moving to Vienna in 1975, he studied conducting with Otmar Suitner and composition with Roman Haubenstock Ramati at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst. In 1985 he founded the Klangforum Wien, which he directed until 1992, and with which he is still associated as conductor. Commissioned by the Vienna State Opera, he composed his first opera *Die Blinden. Narcissus* was premiered in 1994 as part of the Festival "steirischer herbst" at the Graz Opera. In 1996 he was composer-in-residence at the Lucerne Festival. His music theatre work *BEGEHREN* was premiered in Graz in 2001, the opera *invocation* in Zürich in 2003 and the sound theatre piece *FAMA* in Donaueschingen in 2005. In autumn 1991 Furrer became a full professor of composition at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Graz. He has been guest professor in composition at the Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Frankfurt since 2006. In 2004 he was awarded the Music Prize of the City of Vienna, and in 2005 became a member of the Academy of Arts in Berlin. He was awarded the Golden Lion at the Venice Biennale in 2006 for his work *FAMA*.

Lotófagos (2006) for soprano and double bass, 7'

This complex and dramatic song sets a Spanish-language text by Jose Angel Valente. Rhythms stutter in counterpoint throughout.

direktoriui Ernestui Fleischmannui. Kūrinio premjerą 1984 m. lapkritį atliko Los Andželo filharmonijos orkestro trimitų kocertmeisteris Thomasas Stevensas.

Adrian Horn

Beatas Furreris (g. 1954, Austrija) pradėjo mokytis groti fortepijonu muzikos mokykloje. 1975 m. persikėlęs gyventi į Vieną, studijavo dirigavimą pas Otmarą Suitnerį ir kompoziciją pas Romaną Haubenstocką Ramati Vienos aukštojoje muzikos ir vaizduojamųjų menų mokykloje. 1985 m. įkūrė ansamblį „Klangforum Wien“, kuriam vadovavo iki 1992 m., o šiuo metu su kolektyvu bendradarbiauja kaip dirigentas. Vienos Valstybinės operos teatro užsakymu parašė savo pirmąją operą „Die Blinden“. „Narcissus“ premjera įvyko 1994 m. Graco Steirischer Herbst festivalyje. 1996 m. jis buvo reziduojantis Liucernos festivalio kompozitorius. Muzikinio teatro veikalas „Begehren“ pirmą kartą pastatytas 2001 m. Grace, opera „Invocation“ – 2003 m. Ciuriche, o garso teatro pjesė „Fama“ – 2005 m. Donauešingene. 1991 m. rudenį Furreris tapo Graco Aukštosios muzikos ir vaizduojamųjų menų mokyklos kompozicijos profesoriumi, nuo 2006 m. – Frankfurto Aukštosios muzikos ir vaizduojamųjų menų mokyklos kviestiniu kompozicijos profesoriumi. 2004 m. jam įteiktas Vienos miesto muzikos apdovanojimas, 2005 m. jis tapo Berlyno menų akademijos nariu. Už kūrinį „Fama“ 2006 m. Venecijos bienalėje jam įteiktas Auksinis liūtas.

Lotófagos (2006) sopranui ir kontrabosui, 7'

Ši sudėtinga ir dramatiška daina parašyta pagal ispanišką Jose Angelo Valente's tekstą. Kūrinio centre – kontrapunktiškai užsikirtinėjantys ritmai.

Dietmar Wiesner (b. 1955, Germany) lives and works in Frankfurt. He is a founding member of Ensemble Modern and works regularly as composer for installations and music theatre productions. In 1994, together with (H)ermann Kretzschmar and (C)athy Milliken, he founded the composer formation HCD-Productions, which has, for example, issued a CD with chamber music by the American writer and composer Paul Bowles, was awarded the Prix Italia for its HR radio production *Denotation Babel* based on a text by Helmut Krausser and, for the best direction of *Cosmic Memos*, the Prize of the Expert Jury of the Literature Bureau North-Rhine Westphalia. Together with the musician and composer Rainer Römer and the visual artist Ottmar Hörl he was also awarded the Prize of Intermedium II for the production *Staubmarsch*. In November 2007, the premiere of the chamber opera *Haus der Stimmen* based on a libretto by Silke Scheuermann and joint composition and production work with the composer Cathy Milliken at the ARD Radio Days in Karlsruhe.

dans la paume (2006) for voice and double bell trumpet

Composer Dietmar Wiesner heartily plays with sound. As one of the first avant-garde stage flutists (member of "Ensemble Modern"), he is an excellent listener, who has not forgotten his playful standpoint on music. In the composition "dans la paume" he delves into the physical and psychological perception of sound: is what we hear really what it is? Performers are able to mislead listeners' lucid hearing: applying certain vocal techniques, the sound of the soloist's voice fuses with that of the trumpet, which, at the same time, is dispersed in the partner's singing as the trumpet player uses not only the instrument's potential, but also his own voice. The result – a resonance such, that our sense of hearing cannot distinguish it as generated by either one of the performers in particular. The composition was written for Rita Balta and Sava Stoianov.

Dietmaras Wiesneris (g. 1955, Vokietija) gyvena ir dirba Frankfurte. Jis yra vienas „Ensemble Modern“ įkūrėjų ir narių, kuria muziką instaliacijoms bei muzikos teatro spektakliams. 1994 m. kartu su (H)ermannu Kretzschmaru ir (C)athy Milliken įkūrė kompozitorių grupę HCD-Productions, kuri išleido amerikiečių rašytojo ir kompozitoriaus Paulo Bowles'o kamerinės muzikos plokštelę, pelnę Prix Italia už HR radijo spektaklį „Denotation Babel“ pagal Helmuto Krausserio pjesę, ir Šiaurės Vestfalijos literatūros biuro ekspertų

žiuri prizą už geriausią „Cosmic Memos“ režisūrą. Su muzikantu ir kompozitoriumi Raineriu Römeriu ir menininku Ottmaru Hörlu jis pelnė festivalio „Intermedium II“ prizą už spektaklį „Staubmarsch“.

2007 lapkritį Karlsrūhėje įvyko jo ir kompozitorės Cathy Milliken kamerinės operos „Haus der Stimmen“ (pagal Silkes Scheuermann libretą) premjera.

dans la paume (2006) balsui ir dviziočiam trimitui

Kompozitorius Dietmaras Wiesneris mielai žaidžia su garsu. Kaip vienas pirmųjų avangardo scenos fleitininkų („Ensemble Modern“ narys), jis yra puikus klausytojas, nepamiršęs žaismingo požiūrio į muziką. Kūrinyje „dans la paume“ jis gilinasi į fizikinį ir psichologinį garso suvokimą. Ar tai, ką mes girdime, yra tai, kas yra? Atlikėjai geba suklaidinti aiškią klausymo orientaciją. Pasitelkus tam tikras vokalinės technikos priemones, solistės balsas susilieja su trimitu. Tuo tarpu trimitininkas, išnaudodamas ne tik instrumento galimybes, bet ir savo balsą, taip pat ištirpsta partnerės garsuose. Gimsta skambesys, kurio klausia negali vienareikšmiškai priskirti konkrečiam atlikėjui.

Kūrinys buvo parašytas Ritai Baltai ir Savai Stoianovui.

Born in Vilnius, Lithuania, **Rita Balta**, studied first choir conducting at the Music Academy in Vilnius and later singing with Halina Slonicka (Warsaw), Vera Mamleew (Karlsruhe) and Helena Lazarska (Vienna). In 2002 she was awarded the Prize at the summer academy of Mozarteum / Salzburger Festspiele and earned a place in the Semi-final at the Belvedere International Singing Competition in Vienna.

Her Repertoire spans music from the Baroque to the present day. Rita Balta has performed with many music companies during her career, the most noteworthy being the WDR Symphony Orchestra, Munich Chamber Orchestra, Bavarian State Orchestra, Gächinger Kantorei, under the baton of such conductors as Marcello Viotti, Helmuth Rilling, Peter Neumann and Johannes Kalitzke. In 2003, Rita Balta had a remarkable success in Munich with the Oscar's role of Verdi's *Un ballo in maschera*. And then later with the Königin der Nacht and Sophie in *Rosenkavalier* by Richard Strauss. Between 2001 and 2003 she sang regularly in a series of concerts titled, "250 Jahre Händel- Oratorien" by Peter Neumann.

Contemporary music is among Rita Balta's main interests. She sang the title role in *Vykintas Baltakas'* music theater *Cantio*, which was performed at the Munich Biennale 2004 under the baton of Christoph Poppen.

She works closely with many contemporary composers and ensembles such as the Ensemble Modern, Klangforum Wien, New Ensemble Amsterdam, and the Sharoun Ensemble of the Berliner Philharmoniker. During the 2007 season Rita Balta had a large success with the world premičres of Beat Furrer's "Lotófagos" at the Ultraschall Festival in Berlin and *Vykintas Baltakas' "ri"* at the Award-Winning concert of the The Ernst von Siemens Foundation for Music.

Sava Stoianov (b. 1976, Bulgaria) studied from 1990 to 1995 at the music highschool in Varna under Ivan Iliev, followed by studies at the music academy "Pantscho Vladigerov" in Sofia until 1999 under Angel Makedonski, where he finished with the diploma. Then he studied at the music highschool "Franz Liszt" in Weimar under Uwe Komischke and since October 2000 he attends the music and theatre highschool in Hamburg under Matthias Höfs.

He was trumpeter for the Academical Symphony Orchestra Sofia (1996/1997) and first solo trumpeter for the National Philharmonic Sofia, the New Symphony Orchestra Sofia and the ensemble "Orchestral" (1998/1999). From October 2001 on he was on probation at the Ensemble Modern and since January 2003 he is a member.

Rita Balta gimė Vilniuje, studijavo chorinį dirigavimą Lietuvos muzikos akademijoje, o vėliau dainavimą pas Haliną Slonicką (Varšuvoje), Verą Mamleew (Karlsruhėje) ir Heleną Lazarską (Vienoje). 2002 m. ji buvo apdovanota prizų Mozarteum vasaros kursuose, kurie rengiami kartu su Zalcburgo festivaliu, taip pat tapo Belvederio tarptautinio daininikų konkurso Vienoje pusfinalininke.

Jos repertuarą sudaro kūriniai nuo baroko iki šių dienų kompozitorių opusų. Rita Balta yra dainavusi su įvairiais kolektyvais, tarp jų – WDR simfoninis orkestras, Miuncheno kamerinis orkestras, Bavarijos valstybinis orkestras, „Gächinger Kantorei“, bendradarbiavo su tokiais dirigentais kaip Marcello Viotti, Helmuthas Rillingas, Peteris Neumannas ir Johannesas Kalitzke. 2003 m. Rita Balta su pasisekimu Miunchene atliko Oskaro vaidmenį Verdi „Kaukių baliuje“. Vėliau laukė Nakties karalienės bei Sofi (Richardo Strausso „Rosenkavalier“) vaidmenys. 2001-2003 m. ji dalyvavo Peterio Neumanno rengiamuose koncertuose, skirtuose G. Fr. Händelio oratorijų 250-osioms metinėms („250 Jahre Händel- Oratorien“).

Šiuolaikinė muzika užima svarbią vietą Ritos Balta repertuare. 2004 m. Miuncheno bienalėje ji atliko pagrindinį vaidmenį *Vykinto Baltako* muzikiniame spektaklyje „Cantio“ (dirig. Christoph Poppen).

Ji glaudžiai bendradarbiauja su įvairiais šiuolaikinės muzikos kūrėjais ir atlikėjų kolektyvais – „Ensemble Modern“, „Klangforum Wien“, „New Ensemble Amsterdam“ ir Berlyno filharmonijos „Sharoun Ensemble“. 2007 m. Rita Balta atliko Beato Furrerio „Lotófagos“ (Berlyno „Ultraschall“ festivalyje) ir *Vykinto Baltako „ri“* (Ernst von Siemens muzikos fondo prizininkų koncerte) pasaulines premjeras, kurios susilaukė didelio pasisekimo.

Sava Stoianov (g. 1976 Bulgarijoje) mokėsi pas Ivaną Ilievą Varnos aukštojoje muzikos mokykloje (1990-1995) ir pas Angelą Makedonski P. Vladigerovo muzikos akademijoje Sofijoje, kurią baigė 1999 m. Vėliau studijas tęsė pas Uwe Komischke Franzo Liszto aukštojoje muzikos mokykloje Veimare, o nuo 2000 m. spalio mokosi pas Matthiasą Höfsą Hamburgo Aukštojoje muzikos ir teatro mokykloje.

Trimitininkas grojo Sofijos akademiniame simfoniniame orkestre (1996-97), buvo Sofijos nacionalinės filharmonijos orkestro, Naujojo Sofijos simfoninio orkestro bei ansamblio „Orchestral“ (1998-99) trimitų koncertmeisteriu. 2001 m. spalį buvo priimtas bandomajam laikotarpiui į „Ensemble Modern“, o 2003 m. sausį tapo jo nuolatinis nariu.

The talented young Bulgarian trumpeter, who won several first prizes since 1993 (National Contest in Varna (1995), International Contest for Young Trumpeters in Skopje (1995), International Music Festival in Dobritsch (1996); in Toulon and at the Maurice André Contest in Paris semi-finalist (2000); Elise Meyer-Contest in Hamburg (2001)) is also a frequent guest of important German and Bulgarian orchestras. E.g. he worked for Hamburger Symphoniker, Hamburger Staatsoper, Junge Thüringische Philharmonie, Theater Lüneburg, Stuttgarter Oper, Varna Philharmoniv and the National Opera Sofia.

Uli Fussenegger (b. 1966) has been playing since 20 years both as a soloist and ensemble musician at the most important festivals on all continents. He is a member of Klangforum Wien. Lots of solo pieces were written for him and were premiered by him, furthermore he has been giving concerts in the field of free improvisation since a considerable time. Participated in countless CD/DVD-productions as a musician, composer, manager and producer. Uli Fussenegger is founder and operator of the record label DURIAN Records (with Werner Dafeldecker). He additionally is program organiser and project developer for Klangforum Wien. Instructor at the ‚Internationale Ferienkurse für Neue Musik‘ Darmstadt and the Ensemble Academy ‚Impuls‘ Graz. Since 2008 he has been teaching Double Bass and Contemporary Music at the Hochschule für Musik Luzern.

Talentingas bulgarų trimitininkas – tarptautinio jaunųjų trimitininkų konkurso Skopje (1995) ir tarptautinio muzikos festivalio Dobriče (1996) pirmų premijų laureatas, Maurice Andre konkurso Paryžiuje ir Tulono konkurso pusfinalininkas (2000), bei Elise Meyer konkurso Hamburge laureatas (2001); jia groja Hamburgo simfoniniame, Hamburgo operos, Tiuringijos jaunimo filharmonijos, Liuneburgo teatro, Štutgarto operos, Varnos filharmonijos ir Sofijos Nacionalinės operos orkestruose.

Uli Fusseneggeris (g. 1966) koncertuoja nuo dvidešimties metų. Kaip solistas ir įvairių ansamblių narys yra dalyvavęs festivaliuose visame pasaulyje. Jis yra ansamblio „Klangforum Wien“ narys. Nemažai solinių kūrinių, kuriuos jis atlieka, buvo sukurti specialiai jam. Be to Uli Fusseneggeris jau senokai pradėjo rengti laisvos improvizacijos vakarus. Kaip muzikantas, kompozitorius, menedžeris ir prodiuseris jis dalyvavo daugybės CD/DVD įrašuose.

Uli Fusseneggeris įkūrė ir vadovauja įrašų kompanijai DURIAN Records (kartu su Werneriu Dafeldeckeriu).

Jis taip pat yra „Klangforum Wien“ kocertų ir projektų organizatorius. Kontrabosininkas yra Darmštato tarptautinių naujosios muzikos vasaros kursų bei Graco ansamblių akademijos „Impuls“ instruktoriaus. Nuo 2008 m. jis dėsto kontrabosą ir šiuolaikinę muziką Liucernos Aukštojoje muzikos mokykloje.

30 October, 19.00, National Philharmonic Hall
**LITHUANIAN NATIONAL
SYMPHONY ORCHESTRA**

Conductor **Robertas Šervenikas**

Soloists:

Sira Djebaté (voice)

Boubakar Djebaté (kora)

Raminta Šerkšnytė (ISCM / LITHUANIA): *Glow* (2008)* for symphony orchestra, 10'

Mirjam Tally (ISCM / ESTONIA): *Turbulence* (2006) for amplified symphony orchestra and live electronics ad libitum, 10'

Gráinne Mulvey (ISCM / IRELAND): *Akanos* (2006) for symphony orchestra, 11'

Heiner Goebbels (ISCM / GERMANY): *Ou bien Sunyatta* for voice, kora and symphony orchestra, 17'

Spalio 30 d., 19.00 val., Nacionalinė filharmonija
**LIETUVOS NACIONALINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS**

Dirigentas **Robertas Šervenikas**

Solistai:

Sira Djebaté (balsas)

Boubakar Djebaté (kora)

Raminta Šerkšnytė (ISCM / LIETUVA): *Žara* (2008)* simfoniniam orkestrui, 10'

Mirjam Tally (ISCM / ESTIJA): *Turbulence* (2006) igarsintam simfoniniam orkestrui ir elektronikai ad libitum, 10'

Gráinne Mulvey (ISCM / AIRIJA): *Akanos* (2006) simfoniniam orkestrui, 11'

Heiner Goebbels (ISCM / VOKIETIJA): *Ou bien Sunyatta* balsui, kora ir simfoniniam orkestrui, 17'

* Commissioned by *Gaida Festival*

* Festivalio „Gaida“ užsakymas

Raminta Šerkšnytė's (b.1975) oeuvre is dominated by neo-romantic idiom, enriched with some features of minimalism, sonorism, jazz, folk and avantgarde music; in her compositions the constructive principles of Western music are pervaded with Eastern contemplativeness and subtlety. A great amount of expression, colourful imagery and strong communicative ability are characteristic of her music; the composer pays much attention to the dramatic development, dynamics of form, and the matters of instrumentation. One can feel a broad spectrum of certain states of mind - kind of musical archetypes - emanating in Šerkšnytė's music: from the calm meditation (*Aurei Regina Caeli*, 1996), and nostalgic, melancholic moods (*Adieu*, 2002) to dramatic expression (*De profundis*, 1998, *Iceberg*, 2000) and outbursts of vital energy (*Idée fixe*, 2002, *Vortex*, 2004). On the other hand, many of her compositions tend to colourful soundscapes seemingly inspired by the exalted reflection of nature (*Oriental Elegy*, 2002/2003, *Mountains in the Mist*, 2005, *Almond Blossom*, 2006). In her own words, a composition is a certain uplifted state of mind, materialized by means of sounds, and its impressiveness depends on the composer's technical mastery. Šerkšnytė was twice awarded the prize for the best chamber work (*Oriental Elegy* for string quartet, 2003; *Almond Blossom* for chamber ensemble, 2006) at the competition organized by the Lithuanian Composers' Union. In 2005 she was awarded the Gold Stage Cross as the best theatre composer in Lithuania. In the same year her composition *Vortex* for violin solo and large ensemble was chosen as a recommended work in general category at the International Rostrum of Composers in Wien, and was also selected among the finalists of the Gaudeamus Prize.

Glow (2008) for symphony orchestra, 10'

Currently I am particularly interested in the phenomenon of time, especially rhythms that occur in the 24-hour day and strongly influence people's sensations and states of being. The emotionally "harshes" time, I find, is that of "transformation," when day turns into night and the evening glow lights up the sky...

Observing the glow's instantaneously changing colours and forms is a painful reminder of our own temporariness, making one want to freeze this ephemeral moment and its stinging beauty...

Harmonious colour intensity of the several constantly alternating consonances that comprise the composition, condition its rhythmic pattern and instrumentation.

Raminta Šerkšnytė

Ramintos Šerkšnytės (g.1975) kūryboje savitai susipina neoromantinės muzikos kalba su minimalizmo, sonorizmo, džiaz, folkloro, avangardo stilistikos bruožais; vakarietiškas konstruktyvumas dera su rytietišku kontemplytumu ir subtilumu. Kompozitorė daugiausia rašo muziką kameriniams ansambliams, orkestrams, daug dėmesio skirdama muzikos dramaturgijai, formos dinamikai ir instrumentuotei. Jos muzikai būdinga didelė ekspresija, vaizdingumas, spalvingumas, komunikatyvumas.

Plati psichologinių būsenų – savotiškų muzikinių archetipų – skalė: nuo ramių, meditacinių („Aurei Regina Caeli“, 1996), nostalginių, melancholiškų („Adieu“, 2002) iki dramatinės ekspresijos („De profundis“, 1998, „Aisbergas“, 2000), vitališkos energijos proveržių („Idée fixe“, 2002, „Sūkūrys“, 2004). Antra vertus, daugelis jos kompozicijų primena spalvingus muzikinius peizažus, inspiruotus sudvasintos gamtos refleksijos („Rytų elegija“, 2002/2003, „Kalnai migloje“, 2005, „Migdolų žydėjimas“, 2006). Pasak kompozitorės, kūrinys – tai pakylėta būseną, materializuota garsiniu pavidalu, kurios įtaigą lemia autorius kompozicinės technikos meistriškumas.

Raminta Šerkšnytė dukart laimėjo prizą už geriausią kamerinį kūrinį (2003 m. – už „Rytų elegiją“ styginių kvartetui, 2006 m. – už „Migdolų žydėjimą“ kameriniam ansambliui) Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūrinių konkurse. 2005 m. apdovanota „Auksiniu scenos kryžiumi“ kaip geriausia metų teatro kompozitorė. Tais pačiais metais jos kompozicija „Vortex“ smuikui solo ir dideliui ansambliui tapo rekomenduojamu kūriniu bendrojoje kategorijoje Tarptautinėje kompozitorių tribūnoje (Viena) bei buvo atrinkta į Gaudeamus konkurso finalą.

Žara (2008) simfoniniam orkestrui, 10'

Pastaruoju metu mane itin domina laiko fenomenas ir ypač paros ritmai, kurie stipriai įtakoja žmonių pojūčius ir būsenas. Emociškai bene „aštriausias“ paroje man atrodo „virsmo laikas“ – kuomet dieną keičia naktis ir padangė nutvieskia vakaro žara... Stebint akimirksniu savo formas ir atspalvius bemašančios žaros spalvas apima skaudus mūsų pačių laikinumo pajautimas ir noras sustabdyti šią bepraieinančią akimirką ir jos nudilginantį grožį...

Kūrinys yra paremtas pastoviu kelių sąsąskambių varijavimu, kurių harmoninės spalvos intensyvumas atitinkamai sąlygoja kūrinio ritmiką ir instrumentuotę.

Raminta Šerkšnytė

Mirjam Tally (b. 1976 in Tallinn) graduated from the Estonian Academy of Music in 2000 as a student of Lepo Sumera. During the studies she also received guidance in electronic music from Rauno Remme. In 2003 she obtained the master degree at the Estonian Academy of Music. 1998-2004 Tally was active as a freelance program host in the Estonian classical music channel Klassikaraadio; from 2003 to 2006 she worked as an editor of the Estonian music magazine Muusika and has published articles on music also in other editions. 2003 – released her first CD with company “ARM Music”, 2004 – won Heino Eller Prize. In August 2005 Tally was in Visby International Centre for Composers as a grantee of NUMUS. Works she created in VICC’s electronic music studio premiered at the Dark Music Days festival in Reykjavik in February 2006. Since autumn of 2006, Mirjam Tally lives and works as freelance composer in Visby on the island of Gotland, Sweden. Sound is central in Tally’s creations. Her music brims with playful contrasts – humorous, dramatic and poetic uses of sound are mixed here. So far she has written chamber and electronic music in which acoustic and electronic sounds often interweave. In most cases she uses Nordic or exotic instruments (Estonian *kannel*, didgeridoo, tanpura, accoridon and others) and treats folkloric sound material with a modernist open mind.

Turbulence (2006) for amplified symphony orchestra and live electronics ad libitum, 10’

Crosswinds, flickering, a breeze. The sound of a ferry coming ashore, or a plane shivering in a tempest. These and other ideas used in this work came to life during a ferry trip to Hiiumaa island, listening to various noises of the engine and the rattling of the ship, until, suddenly, music emerged from the noise -- strong and powerful.

The ideas were further developed during some plane trips, and there was even a part played by a “wistful factory” in Visby that, due to complaints from the neighborhood, no longer “sings”, but once inspired me with the sounds of its machinery.

A symphony orchestra, which uses electric instruments and alters its sound live, further emphasizes the relation to the theme “in-between - contemporary music as a transit zone and middle ground”, augmenting classical soundscapes with modern technology. Here, natural sounds meet mechanical sounds, weaving a unified musical fabric. The result is a sonorous jungle illustrating the workings of a machinery and the beauty of creaks and rattles therein; sounds that are so common in our landscapes and environment, and so often considered terrible, but true gems nonetheless.

Mirjam Tally

Mirjam Tally (g. 1976, Taline) 2000 m. baigė Estijos muzikos akademiją, kur mokėsi pas Lepo Sumera, o elektroninę muziką pas Rauno Remme. 2003 m. Estijos muzikos akademijoje įgijo magistro laipsnį. 1998-2004 m. ji vedė Estijos klasikinės muzikos radijo stoties „Kassikaraadio“ laidas; 2003-2006 m. dirbo Estijos muzikos žurnalo „Muusika“ redaktore, jos straipsniai apie muziką buvo spausdinti ir kituose leidiniuose. 2003 m. išleido savo pirmą kompaktinę plokštelę (ARM Music įrašų kompanija), 2004 m.

laimėjo Heino Ellero premiją. 2005 m. rugpjūtį kaip NUMUS stipendininkė dalyvavo tarptautiniame Visbio kompozitorių centre (VICC). VICC elektroninės muzikos studijoje sukurtų kūrinių premjera įvyko 2006 m. vasarį „Dark Music Days“ festivalyje Reikjavike. Nuo 2006 m. rudens Mirjam Tally gyvena ir dirba Visbyje, Gotlando saloje (Švedija).

Mirjam Tally daugiausia dėmesio skiria garsui. Jos muzika prisodrinta žaismingais kontrastais – čia perspina humoristiniai, dramatiški ir poetiški garsų atspalviai. Ji yra parašiusi kamerinės ir elektroninės muzikos kūrinių, kuriuose dažnai sąveikauja akustinis ir elektroninis garsynas. Dažniausiai Mirjam Tally rašo įvairiems šiaurės šalių bei egzotiškiems instrumentams (estiškoms kanklėms *kannel*, Australijos aborigenų *didgeridoo*, tampūrai, akoridonui ir kitiems); savo muzikoje ji moderniai interpretuoja folklorą.

Turbulence (2006) įgarsintam simfoniniam orkestrui ir elektronikai ad libitum, 10’

Šoninis vėjas, mirgėjimas ir brizas. Prie kranto artėjančio kelto arba audroje krūpčiojančio lėktuvo garsas. Šios ir kitos kūrinyje panaudotos idėjos gimė mano galvoje keltu keliantis į Hiiumaa salą, klausant įvairiausių motoro triukšmų ir laivo barškėjimo, kol staiga šiame triukšme išgirdau muziką – stiprią ir galingą.

Idėjas toliau rutuliojau keliaudama lėktuvais, atitinkamas vaidmuo teko netgi „ilgesingam fabrikui“ Visbyje, kuris dėl kaimynystėje gyvenančių žmonių skundų daugiau „nebedainuoja“, tačiau kadaise jo mašinerijos garsai mane buvo įkvėpę.

Simfoninis orkestras, kurio sudėtyje naudojami elektriniai instrumentai ir gyvai transformuojamas jų garsas, modernių technologijų pagalba išryškina klasikinius garsovaizdžius ir tokiu būdu atliepia festivalio temą „InBetween – šiuolaikinė muzika kaip tranzitinė zona ir vidurio pozicija“. Čia natūralūs garsai pinasi su mechaniniais, sudarydami vientisą muzikinį audinį.

Rezultatas – skambančios džiunglės, iliustruojančios mašinerijos darbą bei girgždesių ir barškesių grožį; garsai, kurie mūsų aplinkoje tokie įprasti, ir kuriuos taip dažnai laikome baisiais, iš tiesų yra perlai.

Mirjam Tally

Gráinne Mulvey's (b. 1966) music has been widely performed and broadcast worldwide. Much of her work, such as *Swirling Sea and Frightened Fish* and *Scorched Earth*, is intimately bound to a sense of place, seeking to express in sound the mysteries of the natural world and humanity's place in it, and effect on it.

She is a graduate of Waterford Regional Technical College, where she studied under Eric Sweeney. Post-graduate studies at Trinity College, Dublin (with Prof. Hormoz Farhat) and Queen's University, Belfast (with Dr. Agustín Fernández) led finally to a DPhil in Composition from the University of York.

In 1994 she won the Composers' class of the RTÉ Musician of the Future Competition with her chamber work *Rational Option Insanity*, and her *Étude No 1* for piano was chosen to represent Ireland at the International Rostrum of Young Composers in Paris, since when, she has been the recipient of many awards and honours. She has served on the juries of a number of composition competitions both in Ireland and in Europe.

She is currently Head of Composition at Dublin Institute of Technology Conservatory of Music and Drama.

In 2006, *Scorched Earth* was among the works chosen to represent Ireland at the ISCM International Rostrum of Composers.

Gráinne Mulvey (g. 1966) muzika yra atliekama ir transliuojama visame pasaulyje. Savo kūrinuose, tokiuose kaip „Swirling Sea and Frightened Fish“ bei „Scorched Earth“, kompozitorė siekia atskleisti gamtos paslaptis ir žmonijos vietą bei pasekmes gamtai. Ji baigė Vaterfordo regijoninį technikos koledžą, kur studijavo pas Ericą Sweeney. Po aspirantūros studijų Dublino Trinity koledže (pas Hormozą Farhatą) ir Belfasto Karalienės universitete (pas Agustíną Fernándezą) ji apsigynė kompozicijos doktorantūrą

Jorko univeritete.

1994 m. kamerinis kūrinys „Rational Option Insanity“ jai pelnė RTÉ ateities muziko konkurso laureatės vardą, o „Étude No 1“ fortepijonui atstovavo Airiją tarptautiniame jaunųjų kompozitorių rostrume Paryžiuje. Nuo to laiko ji yra pelniusi ne vieną apdovanojimą. Ji yra buvusi įvairių kompozitorių konkursų žiuri nare Airijoje ir Europoje.

Šiuo metu Mulvey yra Dublino technologijos instituto muzikos ir dramos konservatorijos kompozicijos katedros vedėja.

2006 m. jos kompozicija „Scorched Earth“ buvo atrinkta reprezentuoti Airiją ISCM tarptautiniame kompozitorių rostrume.

Akanos (2006) for orchestra, 11'

We live in an age of polarities: left/right, east/west, modernist/postmodernist, liberal/conservative...

Where can we as individuals find our own place? This surely is the question that artists should be asking today – as true artists and thinkers have always done: Plato, Socrates, Sophocles, Shakespeare, Marx, Descartes, Ives, Emerson, Wagner, Joyce, Beckett – all dared to ask: what does it mean to be human? What responsibilities do we have to our fellow man and to the wider world?

Some take comfort in complacency: for them the “middle ground” is a place where they can simply tread water, letting the current take them where it will. This is not liberalism, but ignorance.

It is the duty of the artist – in whatever field – to challenge the bland, celebrity- and fashion-obsessed materialism that pervades society. Only by embracing and accepting the extremes can we reach the true centre: Not a “safe” place – but a real one. No externally imposed system or ideology can take us there – it is a personal journey. The apparent dichotomies can only be resolved by widening – not narrowing – one’s outlook.

Akanos reflects this idea by the juxtaposition of polar opposites: in the opening bars, extremes of register, dynamics, timbres and tempi are presented in apparent conflict. As the piece develops, it gradually becomes clear that the contrasting characteristics of the initial material are simply different aspects of a fundamental unity: the material is all derived from the harmonic series, the ultimate unifying principle of all music.

Gráinne Mulvey

Akanos (2006) orkestrui, 11'

Gyvename priešingybių amžiuje: kairė/dešinė, rytai/vakarai, modernistai/postmodernistai, liberalai/konservatoriai...

Kur mes, kaip individai, atrandame savo vietą? Šiandien menininkai turėtų kelti būtent šį klausimą, kaip tai darė visų laikų tikrieji menininkai ir mąstytojai – Platonas, Sokratas, Sofoklis, Shakespeare'as, Marxas, Descartes, Ivesas, Emersonas, wagneris, Joyce'as, Beckettas. Jie visi išdrįso paklausti: ką reiškia būti žmogumi? Kokia mūsų atsakomybė šalia esančiam žmogui ir platesniam pasauliui?

Kai kurie ieško paguodos nusiramintime: jiems „vidurys“ yra vieta kur paprasčiausiai galima atsukti vandenį ir pasiduoti srovei.

Tai ne liberalizmas, o ignoravimas.

Menininko – kokios jis bebūtų sferos – pareiga mesti iššūkį nuobodžiam, *garsenybėmis ir mada apsėstam* materializmui, kuris yra apėmęs visuomenę. Tik suprasdami ir priimdami kraštutinumus galime atrasti tikrą centrą: ne „saugią“ vietą, bet tikrą. To nepadės padaryti jokia išoriškai primesta sistema ar ideologija – tai yra kiekvieno asmeninė kelionė. Akivaizdžias dichotomijas galima išspręsti tik platinant, o ne siaurinant akiratį. Šią idėją savo kūrinyje atskleidžiu priešpriešindama kraštutinumus. Pirmuose taktuose registru, dinamikos, tembrų ir tempo kraštutinumai pristatomi kaip skirtingos konflikto pusės. Kūrinio eigoje tampa aišku, kad kontrastuojantys pradinės medžiagos elementai yra tik skirtingi fundamentalios visumos aspektai – kūrinio medžiaga gridžiama viena harmonine seka, kuri tampa visos muzikos jungiamuoju principu.

Gráinne Mulvey

Heiner Goebbels

Ou bien Sunyatta (2004) for voice, kora and symphony orchestra, 17'

Ou bien Sunyatta was composed for orchestra and two Senegalese musicians Sira and Boubakar Djebaté, whom I got acquainted with in 1992 when working on a musical theatre piece *Ou bien le débarquement désastreux* (*Or the hapless landing*). Both of them are bards – African musicians-narrators: Sira sings and her husband Boubakar is a virtuoso on African 21-string instrument kora. *Sunyatta* is their repertoire song telling the history of their native Mandink nation (living in West Africa).

Ou bien Sunyatta does not attempt to produce African rhythms and musical rituals with a traditional European orchestra, but seeks to emphasise the cultural differences, which inevitably arise when these two traditions collide. In *Ou bien le débarquement désastreux* Joseph Conrad's, Heiner Müller's and Francis Ponge's texts in which this opposition has already been formulated were used. In addition, the work addresses the colonial issues. *Ou bien Sunyatta* could be seen as a musical version of the same theme.

Heiner Goebbels

Heiner Goebbels

Ou bien Sunyatta (2004) balsui, korai ir simfoniniam orkestrui, 17'

„*Ou bien Sunyatta*“ yra kompozicija orkestrui ir dviems Senegalo muzikantams Sirai ir Boubakarui Djebaté, su kuriais susipažinau 1992 m., kurdamas muzikinio teatro pjesę „*Ou bien le débarquement désastreux*“ („Arba nesėkmingas nusileidimas“). Abu jie yra dainiai – afrikiečiai muzikai-pasakotojai: Sira dainuoja, jos vyras Boubakaras – afrikietiško dvidešimtvienastygio instrumento *kora* virtuosas. „*Sunyatta*“ yra vieną jų repertuaro daina, pasakojanti mandinkų tautos (gyvenančios Vakarų Afrikoje), iš kurios kilę ir abu muzikantai, istoriją.

„*Ou bien Sunyatta*“ yra ne bandymas tipišku europietišku orkestru išgauti afrikietiškus ritmus ir muzikinius ritualus, bet priešingai – iškelimas kultūrinių skirtumų, kurie neišvengiamai atsiranda susidūrus šioms muzikinėms tradicijoms. Kūrinyje „*Ou bien le débarquement désastreux*“ buvo panaudoti Josepho Conrado, Heinerio Müllerio ir Franciso Ponge tekstai, kuriuose ši priešprieša ir buvo suformuluota, o tuo pačiu panagrinėti kolonijiniai motyvai. „*Ou bien Sunyatta*“ galima pavadinti muzikine tos pačios temos versija.

Heiner Goebbels

30 October, 21.30, Contemporary Art Centre
**LES PERCUSSIONS DE
STRASBOURG**

Raphaël Cendo: *Refontes* (2008), 8'
Osvaldas Balakauskas: *Melo-drum* (2008)*, 11'
Gérard Pesson: *Ur Timon* (2007), 14'
Raminta Šerkšnytė: *Idée fixe* (2002 / 2008), 7'
Gérard Grisey: *Tempus ex Machina* (1983), 27'

*Commissioned by Gaida Festival

Spalio 30 d., 21.30 val., Šiuolaikinio meno centras
**LES PERCUSSIONS DE
STRASBOURG**

Raphaël Cendo: *Refontes* (2008), 8'
Osvaldas Balakauskas: *Melo-drum* (2008)*, 11'
Gérard Pesson: *Ur Timon* (2007), 14'
Raminta Šerkšnytė: *Idée fixe* (2002 / 2008), 7'
Gérard Grisey: *Tempus ex Machina* (1983), 27'

*Festivalio „Gaida“ užsakymas

30 October, 21.30, Contemporary Art Centre

Born in 1975, **Raphaël Cendo** studied piano and composition at the Ecole Normale de Musique de Paris, later at the National Conservatory in Paris, and has also completed composition and musical informatics courses at the IRCAM centre. Allain Gaussin, Brian Ferneyhough, Fausto Romitelli, and Philippe Manoury guided Cendo in his studies.

Raphaël Cendo has written many compositions for international ensembles: *Itinéraire*, Ensemble Intercontemporain, National Orchestra d'Île de France, Ictus Ensemble, and Montreal Symphony Orchestra (OSM).

In 2007, Raphaël Cendo was presented with the International Promise Prize at the OSM International Composition Prize Competition.

Refontes (2008) for six percussionists and electronics, 8'

Refontes consists mainly of metallic sounds. Here rhythm is perceived as the ultimate consequence of sound development. Gestures and dynamics, closely connected in the score, act as a common movement of a continuously of a musical conversation.

Refontes was written specially for Les Percussions de Strasbourg.

"Modernism is losing ground as a revolution, as a denial of tradition *par excellence*. [...] It can be said that I reject the principles and techniques of modernism, as I have already tried them and know how this kind of music functions," asserts composer **Osvaldas Balakauskas** (b. 1937), the winner of the Lithuanian National Prize, who has been occupying a strong position on the top of modern Lithuanian music since the mid-1960s as one of the most remarkable artists and leading authorities. Balakauskas has made a great influence on several generations of composers: solely by the charm of his music as well as a composition teacher. Balakauskas is one of the most prolific Lithuanian composers; his oeuvre includes five symphonies, more than ten concertos, a chamber opera, a ballet and numerous other, mostly chamber instrumental compositions.

He has also distinguished himself as an insightful and accurate music critic and theorist. In 1997 the Cracow Academy of Music published a collection of essays "W kręgu muzyki litewskiej" ("Within the Circle of Lithuanian Music"), which included first publication of Osvaldas Balakauskas' theoretical study "The Method of Progression by Fifths", the first of four parts comprising his "Dodecatonic. Modal and harmonic possibilities of the equally tempered

Gimęs 1975 metais, **Raphaëlis Cendo** mokėsi fortepijono ir kompozicijos Paryžiaus muzikos mokykloje (Ecole Normale de Musique de Paris), vėliau Nacionalinėje Paryžiaus konservatorijoje, taip pat išklaušė kompozicijos ir muzikinės informatikos kursą IRCAM centre. Jis mokėsi pas Allainą Gaussiną, Brianą Ferneyhough, Fausto Romitelli ir Philippe'ą Manoury.

Raphaëlis Cendo yra sukūręs kūrinių tarptautiniams ansambliams: „Itinéraire“, „Ensemble intercontemporain“, nacionaliniam „Ile-de-France“ orkestrui, ansambliui „Ictus“, Monrealio simfoniniam orkestrui.

2007 metais Raphaëlis Cendo gavo Monrealio simfoninio orkestro tarptautinio kompozicijos konkurso vilties premiją.

Refontes (2008) šešiams perkusininkams ir elektronikai, 8'

„Refontes“ sukomponuotas daugiausia iš metalinių garsų. Čia ritmas suvokiamas kaip paskutinė garso vystymosi pasekmė. Gestai ir dinamika, glaudžiai susiję šioje partitūroje, veikia kaip bendras nuolat intensyvėjančio muzikinio pokalbio judesys.

„Refontes“ buvo sukurtas specialiai Strasbūro mušamųjų ansambliui.

„Modernizmas pralaimi kaip revoliucija - kaip tradicijos neigimas *par excellence*. [...] Galima sakyti, aš atmetu avangardizmo principus ir technikas, nes tai jau esu mėginęs ir žinau, kaip tokia muzika funkcionuoja“, - teigia kompozitorius **Osvaldas Balakauskas** (g. 1937), nuo pat 7-ojo dešimtmečio vidurio įsitvirtinęs lietuvių moderniosios muzikos „smaigalyje“ kaip vienas ryškiausių kūrėjų ir svariausių autoritetų, darančių didžiulę įtaką ne vienai kompozitorių kartai - anksčiau vien savo kūryba, vėliau ir pedagogine veikla. Balakauskas yra vienas iš produktyvesnių lietuvių kūrėjų

- sukurtos penkios simfonijos, daugiau nei dešimt koncerto žanro kūrinių, kamerinė opera, baletas ir daugybė kitos, daugiausia kamerinės instrumentinės muzikos.

Reikliai vertindamas tiek kolegų, tiek pirmiausia savo paties kūrybą, kompozitorius visą laiką ieško atsakymų į muzikos prigimties ir prasmės klausimus, reikšdamasis ir kaip įžvalgus, preciziškas muzikos kritikas bei teoretikas. 1997 metais Krokuvos muzikos akademija išleido straipsnių rinktinę „W kręgu muzyki litewskiej“, kurioje pirmą sykį buvo publikuota pirmoji dalis „Kvintų progresijos metodas“ iš Osvaldo Balakausko keturių dalių teorinės studijos

12-tone scale". The same part was reprinted in the book "Osvaldas Balakauskas. Music and Thoughts" published in 2000 by "Baltos lankos", Vilnius, a comprehensive collection of articles, interviews and essays dedicated to the personality, musical and literary output of the composer. To date, Osvaldas Balakauskas' discography includes 5 portrait CDs of his music. In 1996 Balakauskas was honoured with the Lithuanian National Prize.

Melo-drum (2008)*, 11'

The composition consists of small melodic segments with no thematic function of their own. In this way, although these "melodies" may vary in duration and rhythmicity, they can also be played simultaneously and spontaneously, as if forming a cloud. This is due to the great tonal attraction, in this case guaranteed by Olivier Messiaen's 2nd mode, enabling their harmonious synchrony.

The poetic sense of the work can be defined as "a *drama of melodies*," or "*drum melodies*".

Osvaldas Balakauskas

Gérard Pesson (b. 1958, France) studied at the Sorbonne, where he obtained his doctorate with a thesis on The Aesthetics of Aleatoric Music. In addition, at the Paris Conservatory, he studied composition with Ivo Malec, orchestration with Marius Constant and analysis with Betsy Jolas. In 1986, he founded a contemporary music publication entitled *Entretemps* and became a music producer at Radio France.

Awarded the Toulouse Studium Prize in 1986, he also won the "Opéra autrement" competition in 1989 with *Beau soir*. From 1990 to 1992 he was resident at the Villa Médicis, home of the Académie de France in Rome. In 1996, he was awarded the Prince Pierre de Monaco Prize. Since 1988, Gérard Pesson has primarily composed stage music. His works have been played by numerous ensembles and orchestras both in France and abroad: ensembles Fa, 2e2m, Intercontemporain, Itinéraire, Moderna, Recherche, Ictus, Alter Ego, Accroche Note and Erwartung, the National Orchestras of Lyons and Ile-de-France, et al. His opera *Forever Valley*, commissioned by T&M, with a libretto by Marie Redonnet, was premiered in April 2000 at the Théâtre des Amandiers in Nanterre. A commission for the Stuttgart Opera, his *L'Astrée*, on a libretto by Honoré d'Urfé, was first performed in 2006.

Ur Timon (2007), 14'

„Dodekatonika. Tolygios temperacijos 12-tonio garsyno derminės ir harmoninės galimybės“. 2000 metais leidykla „Baltos lankos“ išleido knygą apie kompozitorių „Osvaldas Balakauskas: muzika ir mintys“. Yra išleistos penkios kompozitoriaus autorinės kompaktinės plokštelės.

1996 metais Osvaldas Balakauskas buvo apdovanotas Lietuvos Nacionaline premija.

Melo-drum (2008), 11'

Kompozicija komponuojama iš mažų melodinių segmentų, kurie teminės funkcijos neturi. Tokiu būdu „melodijos“ gali būti skirtingos trukmės ir skirtingos ritmika, bet skambėti sykiu, spontaniškai, tarytum sudarytų debesį, nes jų vienlaikį „darnų“ skambėjimą laiduoja labai stipri tonų trauka, kurią, šiuo atveju, garantuoja Olivier Messiaeno antroji dermė.

Kūrinio poetinė reikšmė galėtų būti nusakoma kaip „melodijų drama“ arba „būgnų melodijos“.

Osvaldas Balakauskas

Gérardas Pessonas (g. 1958, Prancūzijoje) studijavo Sorbonos universitete, kur įgijo daktaro laipsnį, apgynęs darbą „Aleatorinės muzikos estetika“, ir Paryžiaus konservatorijoje, kur mokėsi kompozicijos pas Ivo Malecą, orkestruotės pas Mariusą Constantą ir analizės pas Betsy Jolas. 1986 m. jis pradėjo leisti šiuolaikinės muzikos leidinį „Entretemps“ ir užėmė muzikos prodiuserio postą Prancūzijos radijuje. 1986 m. kompozitorius buvo apdovanotas „Studium de Toulouse“ prizų, o 1989 m. jo kūrinys „Beau soir“ laimėjo konkursą „Opéra autrement“. 1990–1992 m. Gérardas

Pessonas rezidavo Medičių Viloje, kurioje yra įsikūrusi Prancūzijos akademija Romoje. 1996 m. jam buvo įteikta Monako kunigaikščio Pjero fondo premija. Nuo 1988 m. kompozitoriaus kūryboje vyrauja sceninė muzika. Jo kūrinius atlieka įvairūs Prancūzijos ir užsienio šalių kolektyvai, tarp jų – ansambliai „Fa“, „2e2m“, „Intercontemporain“, „Itinéraire“, „Moderna“, „Recherche“, „Ictus“, „Alter Ego“, „Accroche Note“ ir „Erwartung“ bei Liono ir Il de Franso nacionaliniai orkestrai. 2000 m. balandį Nantero „Théâtre des Amandiers“ įvyko jo operos „Forever Valley“, parašytos „T&M“ užsakyму pagal Marie Redonnet libretą, premjera. Štutgarto Operos užsakyму sukurta opera „L'Astrée“, pagal Honoré d'Urfé libretą, pirmą kartą buvo atlikta 2006 m.

Ur Timon (2007), 14'

Ur Timon is a sort of concerto in which each one of the soloists successively comes to the centre of the set whilst the other five make up what used to be called the *ripieno* in the Baroque period.

This *Chandelle game*, or *Furet**, is applied to a ritual of sounds, in that *Ur-timon* is performed in a ring in the middle of which both the soloist and his work bench / altar are the focal point. For all that, those soli are no virtuosos. They rather stand for this small theatre of sounds and its circulation where each one, often miscast, enters in turn and speaks according to what he specializes in.

Here the percussion uses only a small part of the impressive material provided for by the 20th Century. The small puppet staged concerto rings the bell for global warming (which happened to be the first title of the piece) at the very moment when there is nothing left- the sounds themselves in the first place – to be either sorted out or thrown away. On the contrary, as music makes its way towards childlike constructions where all can sound, where everything can be cast for the part of the orchestra (plastic bottles, glass, rusks, rubber bands, bird-organs, toys, hunting bird calls, Kway, scratch, etc.), it is definitely poverty that is required. In this recycling workshop, the line between what is most dreamt about and what is most laughed at is never really clear-cut. In that sense, *Ur-timon* is also a role play.

The title not only refers to the Sumerian city of Ur, today in Iraq near Bassorah, which was believed to be Abraham's town, according to the book of Genesis, but also to the German prefix which, even though there is no etymological link, means the origin. For the sound makers – the composer as well as the instrumentalists – there is nothing more poignant as this timbre works which seems to keep echoing this breathtaking precedence. The *timon*** in question refers to the soloist as he conducts this ritual, or even better, as he calls the tune.

Gérard Pesson

*The *Furet* (also called the *Chandelle*) is a French traditional children's party game. The equivalent would be "Drop the Handkerchief" or "Pass the Slipper".

**A "Timon" in French is a shaft or a beam.

Raminta Šerkšnytė

Idée fixe (2002 / 2008), 7'

The general character of this piece, and the way of its dramatic development are reflected in the title itself, *Idée Fixe*: an obsessively repeating motif appears in the very beginning, played on two marimbas, then it travels through different combinations of mallet instruments, growing more and more dramatic and phantasmagoric, until it gets finally overpowered and stopped by tam-tam crashes, which turn everything into a ringing silence.

Raminta Šerkšnytė

„Ur Timon“ – tai savotiškas koncerto formos kūrinys, kuriame kiekvienas iš solistų pakaitomis tampa lyderiu, kai tuo tarpu kiti penki atlieka vaidmenį, baroko laikais vadintą *ripieno*.

Šiame kūrinyje žaidimui, vadinamam *Chandelle* arba *Furet**, suteikiama ritualinė garsinė išraiška: „Ur Timon“ atliekamas ratu, kurio viduryje yra pagrindinis akcentas – solistas ir jo darbatalis-aukuras. Nepaisant to, solo partijos čia nėra virtuozinės. Solistai greičiau kuria nedidelį garsų teatrą: kiekvienas jų, dažnai parinktas ne pagal savo specializaciją, įstodamas paeilui ratu, atlieka tam tikrą vaidmenį.

Šiame kūrinyje mušamieji panaudoja tik menką dalį įspūdingų raiškos priemonių, atsiradusių XX a. Nedidelis teatralizuotas marionečių koncertas primena apie pasaulinį atšilimą (tai buvo pradinis kūrinio pavadinimas), kai nebelineka nieko (taip pat ir pačių garsų), ką galima būtų sutvarkyti arba tiesiog išmesti. Iš kitos pusės, muzikai palapsniui virstant vaikiškoms konstrukcijomis, kuriose gali skambėti viskas ir bet kas gali tapti orkestro instrumentu (plastikiniai buteliai, stiklinės, traškučiai, guminės juostos, švilpynės, žaislai, medžioklinių paukščių šaukiniai, ryžių makaronai, krebždesiai ir pan.), ko labiausiai reikia, tai skurdo. Šiame medžiagų perdirbimo ceche išnyksta riba tarp labiausiai trokštamų ir labiausiai pajuokiamų dalykų. Žiūrint iš šios pusės, „Ur Timon“ yra kartu ir vaidybinis spektaklis.

Kūrinio pavadinimas siejasi ne tik su šumerų miesto Uro, esančio Irake netoli Basros ir pagal „Pradžios knygą“ laikomo Abraomo miestu, vardu, bet taip pat ir su vokišku priešdėliu, kuris, nors ir nesant etimologinių sąsajų, reiškia kilmę. Garsų autoriams – tiek kompozitoriui, tiek atlikėjams – svarbiausias veiksnys yra tembrai, atliepiantys šioms pirmajoms temoms. *Timon*** šiuo atveju yra siejamas su solistu, kadangi jis vadovauja visam procesui arba, dar daugiau, suteikia jam toną.

Gérard Pesson

*Furet, dar vadinamas *Chandelle*, – tai tradicinis prancūzų vaikų žaidimas, šiek tiek panašus į lietuvišką „Pele, pele, pas ką žiedas žydi“.

**Timon prancūziškai reiškia „vairas, vadovavimas, valdymas“.

Raminta Šerkšnytė

Idée fixe (2002 / 2008), 7'

Šio kūrinio charakterį bei dramaturginę plėtotę nulėmė pats pavadinimas: „idée fixe“ (įkyri mintis) – ostinatinis motyvas – kompozicijos pradžioje atkakliai kartojamas dviem marimbomis, toliau praskambėdamas įvairiais melodinių mušamųjų deriniais įgauna vis dramatiškesnę bei fantasmagoriškesnę pavidalą, kol galop finale ši motyvą nustelbia tamtamo dūžiai bei po jų įsivyraujanti spengianti tyla.

Raminta Šerkšnytė

Gérard Grisey (1946-1998) represented the spectralistic orientation that for a long time prevailed at IRCAM in Paris, and which above all focused on the analysis and synthesis of sound.

“Music is what sounds become” – this is one of Grisey’s principles. He sees composition as an illustration of the history of sounds, an X-ray photograph and a microscope slide of their spectral life, in other words the various processes which make sound a living being, and hence an organism. An organism cannot be expressed through rigid structures or tables of parameters, but through gradual transitions following a process like breathing, and shifting, imprecise pulses, like heartbeats. The aesthetics are in fact biomorphic, doing justice to the particular dynamics of sound as a living being.

Tempus ex Machina (1983), 27’

Tempus Ex-Machina is, in essence, a étude about time. The pitch of the sounds of skin, trees, and metal, are schematized to an extreme, therefore rapidly reaching the ear of the listener, and allowing the formation of an acute concentration in the structure of time. It is a nugget, of which the colour has been extracted, only the form remaining, and when even the smallest of mistakes can be fatal.

This abstract action allows me, I dare think, to escape the chronic boredom that usually accompanies percussion works, or a swift sound seduction. Such methods have been used for about 30 years now, and the time has come to finally discuss them seriously!

In most of my compositions, matter is ennobled nearly to resounding formation. In this way, primary sequence rhythms are treated not as elements, but as a time machine: periodicity, acceleration, and deceleration, are merely three poles, a pathway between them leading to the inward character of sound. This slow macrophone march towards macrophony defines the form of *Tempus Ex Machina*. *Tempus Ex Machina* is a true time machine, with an approaching effect that allows us to slightly feel sound, and later the matter itself. Thus, the final sounds are only strokes of the large, and the small wooden drums from the beginning of the score.

After a great deal of twists and turns, we finally reach the end purpose of the journey: the other side of the mirror.

Gérard Grisey

Gérard Grisey (1946-1998) buvo spektrinės krypties, ilgai dominavusios IRCAM’e, orientuotos daugiausia į garso analizę ir sintezę, atstovas. „Muzika yra tai, kuo tampa garsai“, – tai vienas Grisey principų. Kompozicija jam – garsų istorijos iliustracija, rentgenograma, mikroskopinė jų spektrinio gyvenimo skaidrė, kitaip tariant, visi procesai, paverčiantys garsą gyva būtybe, tai reiškia – organizmu. Organizmas išreiškiamas ne griežtomis struktūromis arba parametų lentelėmis, o laipsniškais perėjimais, primenančiais kvėpavimą,

kaitaliojant nelygius ritmus, panašius į širdies plakimą. Tai biomorfinė estetika, atskleidžianti ypatingą garso kaip gyvos būtybės dinamiką.

Tempus ex Machina (1983), 27’

„Tempus Ex-Machina“ iš esmės yra etiudas apie laiką. Odos, medžių ir metalo garsų skambėjimo aukščiai, schematizuoti iki kraštutinumų ir greitai pagaunami ausimis, leidžia sukurti aštrią koncentraciją laiko struktūroje. Tai grynuolis, iš kurio išimta spalva: iškyla tik forma, o mažiausia klaidelė gali tapti pražūtinga.

Šis abstraktus veiksmas, leidžia man, drįstu tikėtis, pabėgti nuo chroniško nuobodulio, kurį paprastai sukelia kūriniai, atliekami tik mušamaisiais instrumentais, kaip ir greita vilionė skambesiu. Tokie būdai naudojami trisdešimt metų ir jau pats laikas apie juos pakalbėti rimtai!

Daugelyje mano kitų kūrinių materija yra beveik ištaurinta iki skambaus tapsmo. Tokiu būdu pradinės sekvencijos ritmai traktuojami ne kaip elementai, o kaip laiko mašina: periodiškumas, pagreitėjimas, sulėtėjimas yra tik trys poliai, tarp kurių driekiasi kelias į paties garso vidų.

Šis lėtas makrofonijos žygis mikrofonijos link apibrėžia „Tempus Ex-Machina“ formą. „Tempus Ex-Machina“ yra tikra laiko mašina, kurios priartinimo efektas leidžia mums šiek tiek pajusti garsą, o vėliau ir pačią materiją. Taigi, paskutiniai garsai tėra tik didžiojo būgno ir medinio būgnelio iš partitūros pradžios dūžiai. Po daugybės kelio vingių, mes pasiekėme kelionės tikslą: kitą veidrodžio pusę.

Gérard Grisey

Les Percussions de Strasbourg

In 1962, six French percussionists met and created the first all-percussion-instrument ensemble of all time. A whole repertoire of modern pieces was then created for percussion music following the creation of this group. Now we know the story: more than 250 pieces created.

While this group was forming itself, creation of new pieces for it was felt as an urgent matter. 45 years later, Les Percussions de Strasbourg have the right to brag on their group's unusual longevity.

Les Percussions de Strasbourg has built up its collection of musical instruments gradually, the fruit of many meetings, many voyages, and many creations. It slowly expanded to become an impressive potential resource for composers, even actually influencing their composition. For example, our first set of chromatic cowbells inspired Olivier Messiaen, and our Thai gongs were used by Hugues Dufourt in his symphony for percussion *Erewhon*.

This instrumentarium now encompasses a vast range of instruments featuring membranes, wood and metal as well as numerous sound accessories. Each piece requires particular skill to bring out its full musical potential. Our six musicians can play over four hundred of these percussion instruments.

The instrument research workshop is a hive of creativity. By linking experimentation with combinative art Les Percussions de Strasbourg are furthering instrumental research. Their exchanges with composers have produced unique instruments such as the famous sixxen, an instrumental compilation offering 109 different metallic sounds devised specifically for the ensemble by Xénakis.

Traveling around the world has also proved to be a source of inspiration – our 6 «musician-researchers» have brought back highly unusual instruments such as gongs, cowbells, marimbas, tom-toms or wooden drums.

Closer to home, the latest technologies also offer almost limitless research possibilities. Everyday objects can be deflected from their original purpose for the purpose of producing a particular resonance.

All these resources contribute towards evolving sound perceptions and enriching tonal colour.

Strasbūro mušamieji

1962 m. šeši prancūzų perkusininkai įkūrė pirmąjį pasaulyje mušamųjų instrumentų ansamblį. Šios grupės įkūrimas paskatino plataus šiuolaikinio mušamųjų instrumentų repertuaro, į kurį šiandien įeina virš 250 kūrinių, atsiradimą. Ansamblio kūrimosi laikotarpiu naujos muzikos iniciavimas šiai grupei buvo laikomas ypač svarbiu. Praėjus 45 metams, „Strasbūro mušamieji“ gali pelnytai didžiulis neeiliniu grupės ilgaamžiškumu.

Palaiptiesniui, daug kur keliaudami, su daug kuo susitik-

dami ir intensyviai kurdami, ansamblio nariai sukaupe mušamųjų instrumentų kolekciją, kuri nuolat plėtėsi, kol pagaliau tapo įspūdingu įkvėpimo šaltiniu kompozitoriams ir net įtakojo jų kūrybą. Pavyzdžiui, jų pirmasis chromatinių karvių varpelių rinkinys kūrybai įkvėpė Olivier Messiaeną, o Hugues'as Dufourtas savo mušamųjų simfonijoje „Erewhon“ panaudojo Tailando gongus. Šiandien ansamblio instrumentarijų sudaro daugybė instrumentų – membraninių, medinių ir metalinių – bei įvairių garso išgavimo aksesuarų, ir kiekvienas jų reikalauja ypatingo meistriško. Taigi, šeši grupės nariai gali naudoti daugiau, nei 400 mušamųjų instrumentų.

Tiriamosios instrumentų studijos – tikras kūrybiškumo šaltinis. Derindami eksperimentavimą ir meniškumą, „Strasbūro mušamųjų“ muzikai nepaliauja tęsti instrumentų tyrinėjimų. Jų ryšių su kompozitoriais dėka atsirado tokie unikalūs instrumentai kaip plačiai žinomas metalinis mušamasis *Six-Xen*, galintis išgauti 109 skirtingus garsus, sukurtas Iannio Xenakio specialiai šiam ansambliui.

Šešioms muzikams-tyrinėtojams įkvėpimo šaltinis yra ir kelionės aplink pasaulį – iš įvairių šalių parsivežta daug neįprastų instrumentų, tokių kaip gongai, karvių varpeliai, marimbos, mediniai ir tom-tom būgnai.

Kalbant apie vietoje vykdomus tyrimus, šiuolaikinės technologijos taip pat suteikia bemaž neribotas tiriamojo darbo galimybes. Tam tikram skambėjimui išgauti gali būti naudojami ir kasdieninio vartojimo daiktai.

Visi šie veiksniai padeda plėsti garso suvokimo ribas ir praturtina spalvingą tembrų paletę.

31 October, 19.00, St. Catherine's Church
LATVIAN RADIO CHOIR

Conductor **James Wood**

Soloists:

Arne Deforce (cello)

Clive Williamson (keyboards)

Ilona Meija (flute)

Carl Faia (sound director)

Jonathan Harvey Signature Concert

Jonathan Harvey: *Marahi* (1999) for choir, 9'

Marius Baranauskas (LITHUANIA): *Three Visions after Tagore* (2008)* for mixed choir, 12'

Jonathan Harvey: *Ashes Dance Back* (1997) for choir and electronics, 16'

Santa Ratniece (ISCM / LATVIA): *Saline* (2006) for choir, 11'45"

Jonathan Harvey: *Summer Clouds Awakening* (2001) for choir, flute, cello and electronics, 32'

Spalio 31 d., 19.00 val., Šv. Kotrynos bažnyčia
LATVIJOS RADIJO CHORAS

Dirigentas **James Wood**

Solistai:

Arne Deforce (violončelė)

Clive Williamson (klavišiniai)

Ilona Meija (fleita)

Carl Faia (garso režisierius)

Jonathan Harvey'aus sudaryta programa

Jonathan Harvey: *Marahi* (1999) chorui, 9'

Marius Baranauskas (LIETUVA): *Trys vizijos pagal Tagorę* (2008)* mišriam chorui, 12'

Jonathan Harvey: *Ashes Dance Back* (1997) chorui ir elektronikai, 16'
Santa Ratniece (ISCM / LATVIJA): *Saline* (2006) chorui, 11'45"

Jonathan Harvey: *Summer Clouds Awakening* (2001) chorui, fleitai, violončelei ir elektronikai, 32'

*Commissioned by Gaida Festival

*Festivalio „Gaida“ užsakyamas

Jonathan Harvey

Marahi (1999), 9'

Marahi is a hymn of adoration to the Divine Feminine in the form of the Virgin Mary and the buddhist Goddess Varahi. The divine love is envisaged as active in three realms: the angelic realm (major triads), the human realm (monodic lines) and the animal realm ('noise'). The hymns and sutras journey through all three equally. It is a work of ritual.

Marahi was commissioned by the Deutscher Evangelischer Kirchentag, 1999 for the SWR Vokalensemble Stuttgart, conductor Rupert Huber.

Jonathan Harvey

Marius Baranauskas (b.1978), a representative of the youngest generation of Lithuanian composers, has gained increased recognition in the past several years, especially after he was awarded 3rd Prize at the Toru Takemitsu Composition Award in Japan for the symphonic composition *Talking*. In his music the composer is particularly concerned with timbre as one of the primary elements of his musical language, searching also for ways to extend the limits of imagination by 'translating' words into musical sounds and timbres.

In 2003 Baranauskas was awarded the prize for the best electro-acoustic composition at the composers' competition organized by the Lithuanian Composers' Union, in 2006 - the prize for the best orchestral work (*The Molten Thought* for symphony orchestra) at the same competition. In 2005 his symphonic composition *Talking* was performed at the ISCM World New Music Days in Croatia. In 2007 Baranauskas was awarded the Gold Stage Cross, as the best theatre composer in Lithuania.

Jonathan Harvey

Marahi (1999), 9'

„Marahi“ – tai dieviškojo moteriškumo, įprasmino Mergelės Marijos ir budizmo deivės Varahi vaizdiniais, garbinimo himnas. Manoma, kad dieviškoji meilė gyvuoja trijose plotmėse: angelų pasaulyje (mažoriniai trigarsiai), žmonių pasaulyje (monodinės linijos) ir gyvulių pasaulyje („triukšmas“). Himnai ir sutros keliauja per visus tris pasaulius. Tai ritualinis kūrinys.

„Marahi“ sukurtas 1999 m. Deutsches Evangelischer Kirchentag užsakyму ir skirtas Štutgarto „SWR Vokalensemble“ bei dirigentui Rupertui Huberiui.

Jonathan Harvey

Marius Baranauskas (g. 1978) – jauniausios kompozitorių kartos atstovas, kurio muzika per pastaruosius kelis metus sulaukė nemažo susidomėjimo, ypač 2004 metais už simfoninę kompoziciją „Kalbėjimas“ laimėjus 3-iąją premiją Toru Takemitsu kompozicijos konkurse Japonijoje. Pastaruoju metu kompozitorius ypač domisi tembru, siekdamas šį muzikinės kalbos parametą savo kūrinuose iškelti į pirmą planą. Pradėjęs nuo literatūros, dabar Marius Baranauskas mėgina sieti abi sferas, versdamas žodžius į muzikinius garsus ir tembrus.

Marius Baranauskas 2003 m. laimėjo prizą už geriausią elektroakustinį kūrinį, 2006 m. - prizą už geriausią orkestrinį kūrinį („Išlydyta mintis“ simfoniniam orkestrui) Lietuvos kompozitorių sąjungos rengiamame geriausių metų kūrinių konkurse. Jo simfoninė kompozicija „Kalbėjimas“ 2005 m. buvo atlikta ISCM Pasaulio naujosios muzikos dienoje Kroatijoje. 2007 m. Marius Baranauskas apdovanotas „Auksiniu scenos kryžiumi“ kaip geriausias metų teatro kompozitorius.

Three Visions after Tagore (2008)* for mixed choir, 12'

Vision is something impalpable and surreal, and yet, at the same time, it indirectly denotes reality and reveals new notions of the world, unframed by everyday thinking.

These three sound-visions unfold from the sacral mood-filled texts of Rabindranath Tagore. Poetic texts, influencing the musical parameters, impressions and ambience of the composition, melt into a tissue of choir voices, filled with diverse colours, timbres, and modes of making sound. The human voice, in this case, is employed as a source of boundless sound-transformation opportunities, and as an instrument capable of delicately and directly conveying human feelings, thoughts and visions.

Marius Baranauskas

I

Ever in my life I sought thee with my songs. It was they who led me from door to door, and with them have I felt about me, searching and touching my world. It was my songs that taught me all the lessons I ever learnt; they showed me secret paths, they brought before my sight many a star on the horizon of my heart.

They guided me all the day long to the mysteries of the country of pleasure and pain, and, at last, to what palace gate have they brought me in the evening at the end of my journey?

II

I boasted among men that I had known you. They see your pictures in all works of mine. They come and ask me, "Who is he?" I know not how to answer them. I say, "Indeed, I cannot tell." They blame me and they go away in scorn. And you sit there smiling.

I put my tales of you into lasting songs. The secret gushes out from my heart. They come and ask me, "Tell me all your meanings." I know not how to answer them. I say, "Ah, who knows what they mean!" They smile and go away in utter scorn. And you sit there smiling.

III

In one salutation to thee, my God, let all my senses spread out and touch this world at thy feet.
Like a rain-cloud of July hung low with its burden of unshed showers let all my mind bend down at thy door in one salutation to thee.
Let all my songs gather together their diverse strains into a single current and flow to a sea of silence in one salutation to thee.
Like a flock of homesick cranes flying night and day back to their mountain nests let all my life take its voyage to its eternal home in one salutation to thee.

Rabindranath Tagore "Gitanjali (Song offerings)"

Trys vizijos pagal Tagorę (2008)* mišriam chorui, 12'

Vizija – kažkas neapčiuopiamo ir nerealaus. Bet tuo pačiu – tai kažkas, kas netiesiogiai byloja apie realybę ir atveria naujus pasaulio vaizdinius, išlaisvintus nuo kasdienio mąstymo rėmų.

Šios trys garsinės vizijos skleidžiasi iš sakralinės nuotaikos kupinų Rabindranatho Tagorės tekstų. Poezijos tekstai, įtakoję tiek muzikinius kūrinio parametrus, tiek vaizdinius bei nuotaikas, išsilydo į skirtingų spalvų, tembrų ir garso išgavimo būdų pripildytą chorinių balsų audinį. Žmogaus balsas čia naudojamas kaip beribių garso transformavimo galimybių šaltinis, o taip pat kaip instrumentas, jautriausiai ir betarpiškiausiai galintis perteikti žmogaus jausmus, mintis bei vizijas.

Marius Baranauskas

I

Visą gyvenimą tavęs ieškoju dainomis. Tai jos mane vedė nuo durų prie durų, ir jomis čiuopiau viską aplinkui, liesdamas ir tyrinėdamas savo pasaulį. Tai dainos išmokė mane visko, ko kada nors išmokau; jos parodė slaptus takus, jos mano žvilgsniui atvėrė daug žvaigždžių mano širdies horizonte. Jos visą dieną vedė mane į malonumo bei skausmo šalies paslaptis, ir prie kokių rūmų vartų pagaliau atvedė vakare kelionės pabaigoj?

II

Aš gyriausi žmonėms, jog pažįstu tave. Jie mato tavo atvaizdą visuose mano darbuose. Jie ateina ir klausia: „Kas jis toks?“ Nežinau, kaip jiems paaiškinti. Tariau: „Tiesą sakant, nieko negaliu pasakyti“. Jie priekaištauja man ir su panieka nueina. O tu ten sėdi ir šypsaisi. Savo pasakojimus apie tave sudedu į giesmes, kurios neturi pabaigos. Ir paslaptis veržiasi man iš širdies. Jie ateina ir prašo manęs: „Pasakyk mums, ką reiškia tavo giesmės“. Nežinau, ką jiems atsakyti. Tariau: „Et, kas gali žinoti, ką jos reiškia!“ Jie nusišiepia ir su didžiausia panieka nueina. O tu ten sėdi ir šypsaisi.

III

Mano pasveikinime tau, mano Dieve, tegu išsiskleidžia visi mano jausmai ir paliečia šį pasaulį prie tavo kojų. Nelyginant liepą lietaus debesis, pakimbantis žemai su neišlietų liūčių našta, tegu mano dvasia nusilenkia prie tavo durų, sveikindama tave. Tegu visos mano dainos surenka savo melodijas į vieną srautą ir tegu tasai srautas teka į tylos jūrą, sveikindamas tave. Kaip būrys gimtinės pasiilgusių gervių, dieną naktį sklendžiančių atgal į savo lizdus kalnuose, taip tegu mano gyvenimas keliauja į savo amžinuosius namus, sveikindamas tave.

Rabindranathas Tagore „Aukojimo giesmės“

(Iš anglų k. vertė Zigmantas Ardickas)

Jonathan Harvey

Ashes Dance Back (1997) for choir and electronics, 16'

Ashes Dance Back uses fragments of text from Andrew Harvey's translations of Rumi. Rumi's poems of the ecstatic dissolution of the self in the elements of nature are reflected in the metaphor of the choir being mixed electronically with wind, fire and finally healing water. Wind is blown through analysis of choral sound, effected by computer, giving a singing wind, and so on. The pitches of the music are based entirely on a new system of compressed spectra; the choir has to pitch microtones, as cued by the electronics. The title derives from this verse of Rumi's:

I burn away; laugh; my ashes are alive!

I die a thousand times:

My ashes dance back -

A thousand new faces.

Jonathan Harvey

Santa Ratniece was born in 1977 in Jelgava. She has obtained her diplomas in composition and musicology with Professeur Romualds Kalsons and at J. Vitol's Latvia Music Academy. Prominent works during her studies include *Seven Steps* for clarinet quartet, *Pantomime of Heart* for saxophone and piano, and *A-Way* for oboe, clarinet, bassoon and string orchestra. In Spring 2002 she studied at the Enschede Conservatory (Holland) with David Rowland, and read for her Master's Degree in the Estonia Music academy with Helena Tulve. She was awarded first place in the Young Composers Competition 2003 in Tallinn for *Petunia* and then first prize at the 2004 International Rostrum for Composers for *Sens nacre*. In 2005 her orchestral work *Glittering Promenade* was performed by the German-Scandinavian Youth Philharmonic and a solo piano piece *Myrrh*, was performed in Montreal by Estonian pianist Kadri-Ann Sumera. Her composition *Saline* for choir wins DIENA Annual Reward in Culture (Riga, 2006).

Jonathan Harvey

Ashes Dance Back (1997) chorui ir elektronikai, 16'

Kūrinyje „Ashes Dance Back“ („Pelenai sušoka atgal“) naudojami fragmentai iš Andrew Harvey'aus verstų persų sufijų filosofo Džalaludino Muhamado Rumi eilių. Rumi eiles apie ekstatišką susiliejamą su gamtos gaivalais atspindi metaforiškas choro susiliejimas su elektroniskai miksuojamais vėjo, ugnies ir gyvojo vandens garsais. Vėjo šuorai pūsteli per kompiuterio analizuojamą choro skambesį – pasigirsta dainuojantis vėjas ir pan. Muzikinių garsų aukščiau pagrįsti visiškai nauja kompresuoto spektro sistema; choras turi dainuoti mikrotonus, kuriuos dainininkai girdi elektroninėje partijoje. Kūrinio pavadinimas paimtas iš šio Rumi eilėraščio:

„Aš sudegu; juokas; mano pelenai gyvi!

Aš mirštu tūkstantį kartų:

Mano pelenai sušoka atgal –

Tūkstančiai naujų veidų“

Jonathan Harvey

Santa Ratniece gimė 1977 m. Jelgavoje. Baigė kompoziciją ir muzikologiją (pas Romualdą Kalsoną) Latvijos J. Vitolio muzikos akademijoje. Iš studijų metais parašytų kūrinių galima paminėti „Septynis žingsnius“ klarnetų kvartetui, „Širdies pantomimą“ saksofonui ir fortepijonui ir „A-Way“ obojui, klarnetui, fagotui ir styginių orkestrui. 2002 m. pavasarį ji tobulinosi Enschedės konservatorijoje (Olandija) pas Davidą Rowlandą, bei tęsė magistrantūros studijas Estijos muzikos akademijoje pas Heleną Tulve. 2003 m. jos kūrinys „Petunia“ laimėjo I premiją jaunųjų kopozitorių konkurse Taline, o 2004 m. „Sens nacre“ pelnė I pirmą premiją Tarptautiniame kompozitorių rostrume. 2005 m. jos orkestrinį kūrinį „Glittering Promenade“ atliko Vokietijos-Skandinavijos jaunimo simfoninis orkestras, o kompoziciją fortepijonui „Myrrh“ Monrealyje atliko estų pianistė Kadri-Ann Sumera. „Saline“ chorui laimėjo dienraščio „Diena“ kasmetinį apdovanojimą (Ryga, 2006).

Saline (2006) for mixed choir, 11'45"

The idea of Saline arose in Israel near the Dead Sea. Here the human voices are used as a unique material to reflect the sounds of nature – the dry breath of the desert, the burning hot sun, ivory cliffs, salt and soil – cracked land all around. That is what the lowest place on this planet looks like... And in the very middle the saline has fallen asleep. The voices are sometimes used in extremely high or low registers, because people can whistle much higher than sing and all these sounds create unreal feeling...

And then the melodies are blown by the wind into this salty landscape – the bridge between unreal world of sounds and traditional choir singing that has its roots in Armenian folk music. But it comes naturally as distant and lonely melodies, gradually covering everything like a thirst for the rain.

Listen to the sounds and save them deeply in the salty water...

Santa Ratniece

Jonathan Harvey

Summer Clouds Awakening (2001) for choir, flute, cello and electronics, 32'

Asked to contribute a major new piece (it's about half an hour long) to the New London Chamber Choir's twentieth anniversary year, I was delighted that James Wood was very keen that I have the opportunity to incorporate sophisticated electronics, even arranging for me to work at CIRM in Nice with the brilliant sound designer and composer Carl Faia. My debt to them both is great indeed, as it is also to François Paris and the Studio.

The electronics are, as a result, an elaborate part of the argument, with dramatic 8-channel spatialisation of the recorded sounds, choir and instruments (which are flute and cello). The sound is chopped up at speed and flung around and above the listener, often in canonic formations. Huge clusters of sound ('clouds' and 'mists') are created from the voices and instruments. Some sounds are recorded, but many are created in real time. Everything is based on the relationship of a brief phrase from Wagner's *Tristan and Isolde* to the Buddhist vision of reality. The Wagner phrase is stretched out from 12 seconds to 5 minutes - the 'longing' of the Wagnerian phrase so achingly long that it seems almost motionless. The text is 'Must the day waken Tristan?' Much of the music is based on notes from Wagner's phrase.

Saline (2006) mišriam chorui, 11'45"

Kūrinio idėja gimė Izrealyje, netoli Mirusios jūros. Kūrinyje žmonių balsai naudojami kaip unikali priemonė atkurti gamtos garsus – sausą dykumos alsavimą, deginantį saulės karštį, dramblio kaulo spalvos uolas, druską ir kur bepažvelgtum visur suskilinėjusią žemę. Taip atrodo žemiausia planetos vieta... O pačiame viduryje – mieganti druska. Kartais balsai naudojami itin aukštuose arba žemuose registruose, kadangi žmonės geba švilpauti žymiai aukščiau nei dainuoti. Visi šie garsai sukuria nerealų jausmą...

Tada į šį druskingą peizažą vėjas įpučia melodijas – tai tiltas tarp nerealaus garsų pasaulio ir tradicinio chorinio dainavimo, kurio šaknys armėnų liaudies muzikoje. Tačiau tai tolimų ir vienišų melodijų skambesys, palaipsniui užpildantis viską kaip lietaus troškulys.

Klausyk garsų ir paslėpk juos giliai sūriame vandenyje...

Santa Ratniece

Jonathan Harvey

Summer Clouds Awakening (2001) chorui, fleitai, violončelei ir elektronikai, 32'

Paprašytas parašyti didelės apimties kūrinį (trunkantį apie pusvalandį) Naujojo Londono kamerinio choro dvidešimtajam jubiliejui, buvau maloniai nustebintas, kai Jamesas Woodas išreiškė pageidavimą į kūrinį įtraukti elektroniką, net suorganizavo man galimybę dirbti CIRM studijoje Nicoje su fantastišku garso inžinieriumi ir kompozitoriumi Carlu Faia. Esu didžiai dėkingas jiems, o taip pat ir François Paris bei studijai.

Taigi elektronikai suteiktas reikšmingas vaidmuo. Garsas išskarpomas, apvejamas aplink arba virš klausytojo, dažnai naudojant kanono principą. Balsai ir instrumentai sukuria milžiniškus garso klasterius („debesis“ ir „miglą“). Kai kurie garsai įrašyti, tačiau daugelis kuriami realiu laiku. Viskas grindžiama trumpos frazės iš Wagnerio „Tristano ir Izoldos“ ir budistinio požiūrio į realybę sąryšiu. Wagnerio 12 sekundžių frazė ištęsta iki 5 minučių – vagneriškas „ilgėjimasis“ toks skausmingai ilgas, kad, regis, sustingsta. Tekstas – „Ar diena privalo pažadinti Tristaną?“ („Must the day waken Tristan?“). Muzikoje panaudotos Wagnerio frazės natos. Budistiniai tekstai paimti iš Budos žodžių ir „Deimantinės sutros“: jie

The Buddhist texts are from the Buddha and the Buddhist text, the Diamond Sutra: they aim to awaken man from the dream through which he views the world. The fleeting, impermanent self and objects we grasp at as reality are like 'a flash of lightning in a summer cloud', 'a flickering lamp' or 'a bubble in a stream'.

The work has a ritualistic form, demarcated by Buddhist temple instruments, played by the singers. The cellist plays an extra instrument as well: 'prepared' cello. This has two each of the bottom two strings: two G-strings and two C-strings - all tuned an octave down, giving a deep, strange, heiratic sound.

Jonathan Harvey

The Latvian Radio Choir is a full-time professional chamber choir founded in 1942. Since 1992 the Choir has worked under the leadership of Sigvards Kļava and Kaspars Putniņš. The Radio Choir's repertoire encompasses an epoch spanning the renaissance and the present day; however, some of the most highly esteemed performances are those by contemporary composers, Sergei Rachmaninoff and Baroque music. The Choir is open to creative experiments and often participates in dramatic performances of contemporary music and multimedia projects.

CD "On Photography" featuring music by Gavin Bryars, Arturs Maskats and Valentin Silvestrov recorded by the Latvian Radio Choir ventured into the Top Ten records of the famous periodical Gramophone in January 2006 and the Choir's newest CD "Glorious Hill" again in collaboration with Gavin Bryars was hailed as Album of the Week by The Independent in early December 2007.

For its creative activities Latvian Radio Choir has been awarded four trophies of Latvian music Grand Prix (in 1994, 2000, 2004. and 2005).

siekia pažadinti žmogų iš sapno, per kurį jis suvokia pasaulį. Trumpalaikis nepastovus „aš“ ir objektai, kurių nusitveriamo kaip realybės, yra lyg „žaibo blyksnis vasariškame debesyje“, „mirksinti lempa“ ar „burbuliukas srovėje“. Kūriny yra ritualinės formos, kurią apibrėžia budistinės šventyklos instrumentai – jis groja dainininkai. Violončelininkas taip pat griežia papildomu instrumentu – „preparuota“ violončele. Ji turi po dvi žemąsias stygas – dvi G ir dvi C, kurios suderintos oktava žemiau ir suteikia gilų, keistą tembrą.

Jonathan Harvey

Latvijos radijo choras yra profesionalus kamerinis choras, įkurtas 1942 m. Nuo 1992 m. chorui vadovauja Sigvardas Kļava ir Kaspars Putninis. Radijo choro repertuaras apima visas epochas nuo Renesanso iki nūdienos; tačiau didžiausio įvertinimo sulaukia šiuolaikinių kompozitorių, Sergejaus Rachmaninovo ir baroko muzikos atlikimai. Choras yra atviras įvairiems kūrybiniais eksperimentams ir dažnai dalyvauja multimedijų projektuose bei atliekant draminius šiuolaikinės muzikos veikalus.

Kompaktinė plokštelė „On Photography“ su Gavino Bryarso, Arturo Maskato ir Valentino Silvestrovo muzika, kurią įrašė Latvijos radijo choras, 2006 m. sausį užkilo į žymaus periodinio leidinio „Gramophone“ geriausių įrašų TOP 10; o naujausia kompaktinė plokštelė „Glorious Hill“ – vėlgi su Gavino Bryarso kūryba – 2007 m. gruodžio pradžioje „The Independent“ buvo įvertinta kaip „Savaitės albumas“.

Už savo kūrybinę veiklą Latvijos radijo choras buvo apdovanotas jau keturiais Latvijos muzikos Grand Prix (1994, 2000, 2004 ir 2005 m.).

James Wood studied composition with Nadia Boulanger in Paris (1971-2), read music at Cambridge where he was an organ scholar (1972-5), and later studied percussion and conducting at the Royal Academy of Music (1975-6). Today he is known for his wide ranging activities as composer, conductor and also formerly as solo percussionist, and for a close association with an exceptionally broad spectrum of music from the middle ages to the present day.

He was Professor of Percussion at the Darmstadt International Summer Courses from 1982 to 1994, and during that time was a regular visitor to contemporary music festivals around the world as a solo percussionist. He is the founder/director of the highly acclaimed New London Chamber Choir with whom he has built up a huge repertoire and has made numerous CDs - he is also founder and director of the instrumental ensemble, Critical Band. In demand as a guest conductor, he works regularly with many European ensembles and choirs, in particular the German ensemble, musikFabrik, the Belgian ensemble, Champ d'Action, the Netherlands Radio Choir and the Berlin Radio Choir.

<http://www.choroi.demon.co.uk/>

Jamesas Woodas studijavo kompoziciją Paryžiuje pas Nadią Boulanger (1971-72), lankė paskaitas Kembridže (1972-5), o vėliau ėmėsi perkusijos ir dirigavimo studijų Karališkoje muzikos akademijoje (1975-76). Šiandien jis yra žinomas dėl savo įvairiapusės kompozitoriaus, dirigento, o taip pat perkusininko solisto veiklos, ir dėl išskirtinai plataus jį dominančios muzikos spektro – nuo viduramžių iki šių dienų.

Nuo 1982 m. iki 1994 m. jis buvo Darmštato tarptautinių vasaros kursų mušamųjų profesorius ir tuo

pačiu metu kaip solistas perkusininkas reguliariai dalyvavo šiuolaikinės muzikos festivaliuose visame pasaulyje. Jis yra puikiai vertinamo Naujojo Londono kamerinio choro įkūrėjas ir vadovas; su šiuo choru yra atlikęs milžinišką repertuarą bei įrašęs daugybę kompaktinių plokštelių. Jamesas Woodas taip pat įkūrė ir vadovauja instrumentiniam ansamblui „Critical Band“. Kaip kvietinis dirigentas jis nuolat dirba su daugybe Europos ansamblių ir chorų, tarp kurių galima išskirti ansamblį iš Vokietijos „musikFabrik“, belgų „Champ d'Action“, Nyderlandų radijo chorą ir Berlyno radijo chorą.

Arne Deforce (b. 1962, Belgium) studied at the Royal Conservatories of Ghent and Brussels where he graduated in cello and chamber music. From 1993 to 2000 he was one of the driving forces of the Flemish contemporary music ensemble Champ d'Action.

His range of musical interests covers all great historical avant-gardes, from Ars Nova to late 20th century modernism. His commitment to contemporary music exceeds conventional academic performing practice and includes live electronics. He has appeared in partnership with composer-performer Richard Barrett, Karlheinz Essl, Logos Foundation (Ghent), and the Centre de Recherches et de Formation Musicales de Wallonie (CRFMW) in Liège. With Jean-Marc Sullon of CRFMW he has been working on special live electronic applications (Ferneyhough, Steinke, Saariaho, Stockhausen, Harvey, Barrett), and he is also known for his experimental improvisations with multimedia and video applications.

Arne Deforce is well-known for his association with the extreme and modernistic music of the late 20th century: the music of Giacinto Scelsi, Yannis Xenakis, Brian Ferneyhough, Wolfgang Rihm, John Cage, Richard Barrett, Alvin Lucier. His repertoire is often deemed "impossible". Not so much because of its virtuosity or new playing techniques but for its high degree of musical / conceptual interpretation: the performer's involvement in the proc-

Arne Deforce (g. 1962 m. Belgijoje) violončelės ir kamerinės muzikos specialybės studijavo Gento ir Briuselio Karališkosiose konservatorijose. 1993-2000 m. jis buvo vienas iš lyderių flamandų šiuolaikinės muzikos ansamblyje „Champ d'Action“.

Arne Deforce muzikinių interesų sritis susijusi su visais žymiaisiais istoriniais avangardais, nuo Ars Nova iki vėlyvojo XX a. modernizmo. Jo atsidavimas šiuolaikinei muzikai peržengia įprastą akademišką atlikimo praktiką; jis pasitelkia ir gyvą elektroniką. Arne Deforce bendradarbiavo su kompozitoriumi-atlikėju

Richardu Barrettu, Karlheinzu Esslu, su „Logos“ fondu (Gentas) ir „Centre de Recherches et de Formation Musicales de Wallonie“ (Lježas). Kartu su Jean-Marcu Sullonu iš CRFMW rengia specialius gyvos elektronikos sprendimus tokiems kompozitoriams kaip Ferneyhough, Steinke, Saariaho, Stockhausen, Harvey, Barrett, taip pat garsėja savo eksperimentinėmis improvizacijomis, kuriose pasitelkia multimediją ir video.

Arne Deforce kaip atlikėjas dažnai siejamas su ekstremalia ir modernia vėlyvojo XX a. muzika: Giacinto Scelsi, Yannio Xenakio, Briano Ferneyhough, Wolfgango Rihmo, Johno Cage'o, Richardo Barretto, Alvino Lucier kūryba. Jo repertuaras dažnai vadinamas „neįmanomu“ – ne tiek dėl virtuoziško ar naujų grojimo technikų, kiek dėl ypač konceptualaus muzikavimo būdo, kai atlikėjas įtraukiamas į patį kūrybos procesą. Konceptualumas būdingas

ess of creation. Many of his recital programmes are strongly conceptual, such as: „Extasis and Askesis“, „Cello Icons of the 20th century“, „Talea – The infinity of time“, „Über die Linie... that other Cello“, „Musica Ricercata“, „Stardust Music – Ai limiti delle note“, „Solo Intimo“, „Advaya – Meet the East“, „The Extended Cello“, „Von Weit... und Zeit“.

Sylvester Beelaert

Clive Williamson studied at York University and the Royal Academy of Music with Ruth Harte. He made his London solo debut in the Purcell Room, in the Young Artists and Twentieth Century Music series run by the Park Lane Group. Since then he has played as soloist at all of the major London halls, and many other venues throughout the UK and in Europe. As an ensemble musician he is in considerable demand, working in both concert hall and recording studio with many leading groups such as the London Sinfonietta, Gemini, Composers Ensemble and BCMG.

daugeliui jo rečitalių programų: pavyzdžiui, „Extasis and Askesis“, „Cello Icons of the 20th century“, „Talea – The infinity of time“, „Über die Linie... that other Cello“, „Musica Ricercata“, „Stardust Music – Ai limiti delle note“, „Solo Intimo“, „Advaya – Meet the East“, „The Extended Cello“, „Von Weit... und Zeit“.

Sylvester Beelaert

Clive'as Williamsonas studijavo Jorko universitete ir Karališkoje muzikos akademijoje pas Ruthą Harte. Jo solo debiutas Londone įvyko Purcellio salėje Jaunųjų menininkų ir Dvidešimto amžiaus muzikos koncertų serijos metu. Nuo tada kaip solistas jis koncertuoja visose pagrindinėse Londono salėse, o taip pat ir kituose renginiuose visoje Jungtinėje Karalystėje bei Europoje. Dažnai kviečiamas prisijungti prie įvairių ansamblių, su kuriais pasirodo per koncertus bei dirba įrašų studijose – tarp jų tokios žymios grupės, kaip „London Sinfonietta“, „Gemini“, Kompozitorių ansamblis bei BCMG.

1 November, 18.00, Bernardinai Cemetery
CANTIO VESPERTINA

Onutė Narbutaitė: *Cantio vespertina* – an evening part of *Lapides, flores, nomina et sidera* (2008)* for mixed choirs and instruments

2 November, 14.00, Churches of Vilnius Old Town
CANTIOSECUNDAENOVEMBRIS

Onutė Narbutaitė: *Lapides, flores, nomina et sidera* (2008)* for mixed choirs and instruments

* Commissioned by GAIDA Festival

Performers:

The Cathedral: Choir "Vilnius" (dir. Povilas Gylys and Jurijus Kalcas), Eglė Janauskaitė (flute), Linas Balčiūnas (trumpet), Genadijus Kovaliovas (trombone), Vladislavas Šeibakas (percussion)

The Church of St Johns: Vilnius University Mixed choir (dir. Rasa Gelgotienė, cond. Nerijus Masevičius), Giedrius Gelgotas (flute), Algimantas Januševičius (trumpet), Vygantas Šilinskas (trombone), Saulius Auglys (percussion)

The Church of St Casimir: Choir "Brevis" (dir. Gintautas Venislovas), Darius Gedvilas (flute), Igor Kramarev (trumpet), Marius Balčytis (trombone), Kostia Akopian (percussion)

The Church of St Francis and St Bernardino (Bernardine Church): Choir "Langas" (dir. Rita Kraucevičiūtė), Vytenis Giknius (flute), Remigijus Šereckis (trumpet), Egidijus Miknius (trombone), Saulius Astrauskas (percussion)

The Church of St Ignatius: Choir "Aidija" and M. K. Čiurlionis Art Gymnasium choir (dir. Romualdas Gražinis), Violetas Višinskas (flute), Darius Mišeikis (trumpet), Remigijus Gumuliauskas (trombone), Artūras Zimblys (percussion)

The Church of St Teresa: Mixed choir of Lithuanian Academy of Music and Theatre (dir. Dainius Puišys), Raimonda Vebeliūnaitė (flute), Laurynas Lapė (trumpet), Julius Taločka (trombone), Ingrida Spalinskaitė (percussion)

St. Catherine's Church: Vilnius Municipal choir "Jauna muzika" (dir. Vaclovas Augustinas), Valentinas Gelgotas (flute), Domas Memėnas (trumpet), Rimantas Valančius (trombone), Zenonas Bagavičius (percussion)

Lapkričio 1 d., 18.00 val., Bernardinų kapinės
**CANTIO VESPERTINA
(VAKARINIS GIEDOJIMAS)**

Onutė Narbutaitė: *Cantio vespertina* – kūrinio *Lapides, flores, nomina et sidera* (2008)* mišriems chorams ir instrumentams vakarinė dalis

Lapkričio 2 d., 14.00 val., Vilniaus senamiesčio bažnyčios
**CANTIOSECUNDAENOVEMBRIS
(VĖLINIŲ GIEDOJIMAS)**

Onutė Narbutaitė: *Lapides, flores, nomina et sidera* (2008)* mišriems chorams ir instrumentams

* Festivalio GAIDA užsakymas

Atlikėjai:

Arkikatedra Bazilika: choras „Vilnius“ (vad. Povilas Gylys ir Jurijus Kalcas), Eglė Janauskaitė (fleita), Linas Balčiūnas (trimitas), Genadijus Kovaliovas (trombonas), Vladislavas Šeibakas (mušamieji)

Šv. Jonų bažnyčia: Vilniaus universiteto mišrus choras (vad. Rasa Gelgotienė, dir. Nerijus Masevičius), Giedrius Gelgotas (fleita), Algimantas Januševičius (trimitas), Vygantas Šilinskas (trombonas), Saulius Auglys (mušamieji)

Šv. Kazimiero bažnyčia: choras „Brevis“ (vad. Gintautas Venislovas), Darius Gedvilas (fleita), Igor Kramarev (trimitas), Marius Balčytis (trombonas), Kostia Akopian (mušamieji)

Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčia: choras „Langas“ (vad. Rita Kraucevičiūtė), Vytenis Giknius (fleita), Remigijus Šereckis (trimitas), Egidijus Miknius (trombonas), Saulius Astrauskas (mušamieji)

Šv. Ignoto bažnyčia: choras „Aidija“ ir M. K. Čiurlionio menų gimnazijos choras (vad. Romualdas Gražinis), Violetas Višinskas (fleita), Darius Mišeikis (trimitas), Remigijus Gumuliauskas (trombonas), Artūras Zimblys (mušamieji)

Šv. Teresės bažnyčia: Lietuvos muzikos ir teatro akademijos mišrus choras (vad. Dainius Puišys), Raimonda Vebeliūnaitė (fleita), Laurynas Lapė (trimitas), Julius Taločka (trombonas), Ingrida Spalinskaitė (mušamieji)

Šv. Kotrynos bažnyčia: Vilniaus savivaldybės choras „Jauna muzika“ (vad. Vaclovas Augustinas), Valentinas Gelgotas (fleita), Domas Memėnas (trimitas), Rimantas Valančius (trombonas), Zenonas Bagavičius (mušamieji)

Onutė Narbutaitė (b. 1956) is one of the leading Lithuanian composers. She is one of the rather few contemporary composers, whose music bears a mark of extraordinary individuality and remains recognisable from the very first bars of each composition. Like many compositions created by the generation of Lithuanian 'neo-romanticist' composers, the composer's early opuses abounded in images of 'night', 'silence', 'oblivion', unhurried flow, transparent textures and nostalgic moods. However, from the outset Narbutaitė's music was noted for certain features that distinguished her from contemporary fellow composers. Along with a wide range of various states, moods and emotions, Narbutaitė's entire work is noted for a sense of aristocratic measure and strong compositional discipline, which only enhances the emotional impact of her music. The rationality of composition here is expressed by meticulously detailed textures, exact proportions of smaller and larger sections and the overall form, and understated interplay of minute details. The abstract musical narrative is extremely expressive, prominent and often reminiscent of 'something familiar'. In 1997 Onutė Narbutaitė was awarded the National Prize for the oratorio *Centones meae urbi* (*Patchwork for My City*) for two soloists, mixed choir and orchestra. The composer was twice awarded the prizes for the best symphonic work of the year (for *Tres Dei Matris Symphoniae* in 2004, and for *La barca* in 2005) at the composers' competitions organized by the Lithuanian Composers' Union. Onutė Narbutaitė has been honoured with some other important prizes as well and her works are constantly performed at many concerts and festivals in Lithuania and abroad.

Onutė Narbutaitė (g. 1956) – viena žymiausių lietuvių kompozitorių. Ji yra viena iš ne tiek daug šių dienų kompozitorių, kurių muzika paženklinta išskirtinio asmeniškumo žyme ir yra atpažįstama nuo pirmųjų kiekvieno kūrinio taktų. Panašiai kaip kitų lietuvių „neoromantikų“ kompozitorių kartos kūryba, Narbutaitės ankstyvieji opusai buvo prisodrinti „nakties“, „tylos“, „užmaršties“ įvaizdžiu; neskubios tėkmės, skaidrių faktūrų ir nostalgiskų nuotaikų, daugiausia kamerinės instrumentinės kompozicijos

neretai primindavo garsais rašomo dienoraščio puslapius. Tačiau skirtingai nuo savosios kartos kolegų, šalia plataus įvairių būsenų, nuotaikų, emocijų spektro visoje Onutės Narbutaitės kūryboje juntamas aristokratiško saiko pojūtis, stipri kompozicinė disciplina – tai tik sustiprina emocijų šios muzikos poveikimą. Komponavimo racionalumas čia atsiskleidžia kruopščiai detalizuotomis faktūromis, tiksliais smulkesnių ir stambesnių padalų bei visos formos proporcijomis, ne iškart atsekamomis mažiausių detalių sąšaukomis. Abstraktus muzikinis naratyvas kartu yra itin raiškus, reljefiškas ir dažnai menantis „kažką pažįstama“.

1997 metais už oratoriją „Centones meae urbi“ („Skiautinys mano miestui“) dviem solistams, mišriam chorui ir orkestrui kompozitorė pelnė Lietuvos Nacionalinę premiją. Onutės Narbutaitės simfoninis-oratorinis ciklas „Tres Dei Matris Symphoniae“ bei simfoninė kompozicija „La barca“ buvo pripažinti geriausiais simfoniniais kūriniais Lietuvos kompozitorių sąjungos organizuotuose geriausių 2004 ir 2005 metų kūrinių konkursuose. Onutė Narbutaitė yra pelniusi ir keletą kitų reikšmingų apdovanojimų, jos kūriniai nuolat skamba daugelyje koncertų bei festivalių Lietuvoje ir užsienyje.

Lapides, flores, nomina et sidera (Cantio secundae novembris) – Stones, Flowers, Names and Constellations (Chanting of November 2nd) (2008) for mixed choir, piccolo flute, trumpet, trombone, and tamburo profundo.

It is a composition of singing words, rather than autonomous music, and is based on liturgical texts and the Latin names of stones, flowers and constellations. The chanting, the music – it all relates into a continuous (4 parts performed in attacca) structured process. Compositional elements – psalms, the formula “Requiem aeternam,” and the authentically employed reponsory “Liberate me” – repeated in each part, brings the musical process closer to a ritual reminiscent of liturgical All Saints Day processions. However, instead of being performed by a mobile, it is performed by a regular standing choir. This static solution was brought about by the initial idea: to perform this composition simultaneously by many different choirs in various parts and courtyards of the old town, for both the strolling and rushing passers-

Lapides, flores, nomina et sidera (Cantio secundae novembris) – Akmenys, gėlės, vardai ir žvaigždynai (Vėlinių giedojimas) (2008) mišriam chorui, piccolo fleitai, trimitui, trombonui ir būgnui

Tai ne tiek autonomiškos muzikos, kiek išdainuojamo žodžio kompozicija, paremta liturginiais tektais bei akmenų, gėlių ir žvaigždynų lotyniškais vardais. Giedojimas, muzika visa tai susieja į nepertraukiamą (keturios dalys atliekamos attacca) struktūruotą vyksmą. Kiekvienoje dalyje pasikartojantys kompoziciniai elementai – psalmės, formulė „Requiem aeternam“, autentišku pavidalu naudojamas reponsoriumas „Liberate me“ – priartina šį muzikinį vyksmą prie liturgines Vėlinių procesijas primenančio ritualo. Tačiau viskas atliekama ne judančio, o įprastai stovinčio choro. Būtent tokį statišką sprendimą sąlygojo pradinis sumanymas: šios kompozicijos atlikimas vienu metu daugelio chorų mieste, senamiesčio kiemuose, pro šalį judant užsiliekantiems ar nuskubantiems praeiviams. Šis sumanymas apsprendė ir

by to hear. This concept determined a lot of other things, also, namely the stable nature of the sound of each fragment, and long phase, founded on one continuous pedal tone or monotonously repeated melodic motifs. The music's non-concert purpose and intervention into the communal city area, as well as the fact that it is more like a prayer or psalm, rather than a "composition" in nature, all lead to maximal simplicity in musical expression, and its natural interaction with long-lived traditions, which complement the choice and elementary functions of instruments and convey distinct authorship discretion. The main four-part composition performed in the city of the "living," is supplemented by a separate piece – "Cantio vespertina" ("Evening chanting") – for performance by several choirs on the evenings of November 1 and 2, in city cemeteries of choice.

Onutė Narbutaitė

Lapides, flores, nomina et sidera Stones, Flowers, Names and Constellations

I.	Corona lapidea	Crown of Stones
II.	Corona florea	Crown of Flowers
III.	Litanie Omnium Sanctorum	Litany of All Saints
IV.	Corona stellarum	Crown of Stars

PARS VESPERTINA: EVENING PART:

Cantio vespertina Evening chanting

Text sources:

Mat. 5,7 (from Sermon on the Mount) – *Beati misericordes (Lat)*

Psalm 143 (144), 4 – *adam la-hevel dama (Hebr)*
homo vanitati adsimilatus est (Lat)

Man is similar to a breath of wind (Eng)

Psalm 93 (94), 22 – *vaihi Adonai-li le-misgav (Hebr)*
erit autem Dominus mihi in refugium (Lot)
But the Lord is my refuge (Eng)

Psalm 129 (130), 1-2 – *mi-maamakim keraticha Adonai (Hebr)*
De profundis clamávi ad te, Dómine (Lat)

Requiem æternam (Lat)

daug kitų dalykų. Visų pirma – kiekvienos padalos stabilų skambesio pobūdį, ilgą tarpą, grindžiamą vienu besitęsiančiu pedaliu tonu ar monotoniškai kartojamais melodiniais motyvais. Nekoncertinė muzikos paskirtis, įsiterpimas į bendruomeninę miesto erdvę ir daugiau maldos, nei „kūrinio“, prasmė lėmė muzikos išraiškos būdų maksimalų paprastumą, natūralią sąveiką su ilgaamžėmis tradicijomis, palydinčių instrumentų pasirinkimą ir jų elementarias funkcijas. O taip pat savotišką autorystės diskretiškumą. Pagrindinę „gyvųjų“ mieste atliekamą keturdalę kompoziciją papildė atskira padala – Cantio vespertina (Vakarinis giedojimas), – skirta atlikti keliais choralais lapkričio pirmos arba antros dienų vakarais pasirinktose miesto kapinėse.

Onutė Narbutaitė

Lapides, flores, nomina et sidera Akmenys, gėlės, vardai ir žvaigždynai

I.	Corona lapidea	Akmenų vainikas
II.	Corona florea	Gėlių vainikas
III.	Litanie Omnium Sanctorum	Visų Šventųjų litanija
IV.	Corona stellarum	Žvaigždžių vainikas

PARS VESPERTINA: VAKARINĖ DALIS:

Cantio vespertina Vakarinis giedojimas

Tekstų šaltiniai:

Mt 5, 7 (iš Kalno pamokslo) – *Beati misericordes (lot)*

Psalmė 143 (144), 4 – *adam la-hevel dama (hebr)*
homo vanitati adsimilatus est (lot)

Žmogus yra panašus į vėjelio dvelkimą (lt)

Psalmė 93 (94), 22 – *vaihi Adonai-li le-misgav (hebr)*
erit autem Dominus mihi in refugium (lot)
Tačiau Viešpats bus mano tvirtovė (lt)

Psalmė 129 (130), 1-2 – *mi-maamakim keraticha Adonai (hebr)*
De profundis clamávi ad te, Dómine (lot)

Requiem æternam (lot)

Responsory *Libera me (Lat)*
(Traditional chanting version, fragment)

Litany of All Saints (*Litanie omnium Sanctorum, Lat*)

Agnus Dei (Lat)

Pater noster (Lat)

Hymn *Iam sol recedit igneus (Lat)*
The fiery sun is already setting (Eng)
(Text fragment)

Antiphony *Salve Regina (Lat)*
(Traditional chanting version, fragment)

List of stones and other geological objects (*Lat*)

List of flowers (*Lat*)

List of constellations and other astronomic objects (*Lat*)

Responsoriumas *Libera me (lot)*
(tradicinis giesmės variantas, fragmentas)

Visų Šventųjų litanija (*Litanie omnium Sanctorum, lot*)

Agnus Dei (lot)

Pater noster (lot)

Himnas *Iam sol recedit igneus (lot)*
Jau saulė leidžiasi ugninė (lt)
(teksto fragmentas)

Antifona *Salve Regina (lot)*
(tradicinis giesmės variantas, fragmentas)

Akmenų ir kitų geologinių objektų sąrašas (*lot*)

Gėlių sąrašas (*lot*)

Žvaigždynų ir kitų astronominių objektų sąrašas (*lot*)

3 November, 19.00, LTV Studio
SOUND CUBE

Project by ZKM Karlsruhe

Soloists:

Mike Svoboda (trombone)

Sebastian Berweck (piano)

Josh Martin (ZKM programmer)

György Kurtág Jr.: *Spaces Talks* (2007), 10'

Ludger Brümmer: *Glasharfe* (2006), 19'

Hans Tutschku: *Zellen Linien* (2007) for piano
and live-electronics, 20'

Ričardas Kabelis: *asprom* (2008)* for acoustic
and virtual trombone, 21'30"

In cooperation with the ZKM Karlsruhe (Germany)

* Commissioned by GAIDA Festival

Lapkričio 3 d., 19.00 val., LTV didžioji studija
GARSO KUBAS

ZKM Karlsruhe projektas

Solistai:

Mike Svoboda (trombonas)

Sebastian Berweck (fortepijonas)

Josh Martin (ZKM programuotojas)

György Kurtág (jaunesnysis): *Spaces Talks* (2007), 10'

Ludger Brümmer: *Glasharfe* (2006), 19'

Hans Tutschku: *Zellen Linien* (2007) fortėpijonui ir gyvajai
elektronikai, 20'

Ričardas Kabelis: *asprom* (2008)* akustiniam ir virtualiam
trombonui, 21'30"

Bendradarbiaujant su Karlsruhės Meno ir medijų centru – ZKM (Vokietija)

* Festivalio „Gaida“ užsakymas

ZKM – Zentrum für Kunst und Medientechnologie

(Centre for Art and Media in Karlsruhe) – is the sole institution of this kind in Europe, where the newest art and science projects are developed and implemented. The structure of the ZKM includes the institutes for music and acoustics, computer graphics, media studies, film and other institutes (9 in total); museums of contemporary and media art and the Germany's largest Media Library. Characteristic features of the projects developed here include the interdisciplinary interaction and promotion of new technologies. ZKM maintains partnership with more than one hundred institutions; part of its projects are carried out abroad.

ZKM Cube

The musical projects are presented in a cube-shaped construction made of special glass that is one of a kind worldwide. The computer-controlled system of 50 sound sources spreads the musical pieces within the space of the cube. This unlocks new opportunities for composers, while the listeners 'submerged' into the piece may follow the acoustic development of the piece in space.

György Kurtág Jr. After studying composition in Hungary, where he was born, between 1980 and 1982 he joined the team of the Centre Européen de Recherche Musical in Metz. Between 1980 and 1985 he was a composer-researcher and musical assistant at IRCAM (Institut de Recherche et de Coordination Acoustique/Musique). He worked with Maurizio Kagel, Péter Eötvös and Sylvano Bussotti. He took part in the American tour of Pierre Boulez's *Repons*. Since 1983 he has worked with Ferenc Grünvalsky. He has composed several film soundtracks, of which the "Variations Goldberg" was awarded the Prix des Critiques de Cinema, the prize for the best film soundtrack, in 1993. In 1996, with the Lugosi Quartet he recomposed the music for Ed Wood's film *Plan 9 from Outer Space*, which was presented in Paris as a movie event. Later he became a member of the scientific council of the creative and music technology research centre of SCRIME (Studio de Création et de Recherche en Informatique et Musique Electroacoustique). His research touches on the analysis of the movements of the musician, and the creation of new instruments. He worked with the German company Shadow on the creation of a prototype synthesis module to be used with a guitar-MIDI interface.

ZKM – Karlsruhės meno ir medijų centras (*Zentrum für Kunst und Medientechnologie*) – vienintelė Europoje tokio pobūdžio institucija, kurioje kuriami ir įgyvendinami naujausi meno ir mokslo projektai. ZKM sudaro Muzikos ir akustikos, Kompiuterinės grafikos, Medijų studijų, Kino ir kiti (iš viso 9) institutai, Vaizduojamojo ir Medijų meno muziejai, didžiausia Vokietijoje mediateka. ZKM projektams būdinga įvairių meno sričių sąveika bei naujų technologijų paieška. ZKM partnerystės geografija apima daugiau nei

šimtą institucijų, dalis projektų realizuojama kitose šalyse.

ZKM Kubas

Muzikos projektai eksponuojami analogų pasaulyje neturinčiame kubo formos statinyje iš specialaus stiklo. Kompiuteriu valdoma 50 garso šaltinių sistema išskleidžia kūrinius kubo erdvėje. Tai atveria naujų galimybių kompozitoriams, o į kūrinių vidų „panardinti“ klausytojai gali klausia sekti kūrinių akustinį vyksmą erdvėje.

Baigęs kompozicijos studijas gimtojoje Vengrijoje, 1980–1982 m. **György'is Kurtágas jaunesnysis** prisijungė prie Europos muzikos tyrimų centro (Centre Européen pour la Recherche Musical) komandos Mece. 1980–1985 m. dirbo kompozitoriumi-tyrinėtoju ir muzikiniu asistentu IRCAM'e (Akustikos ir muzikos tyrimų institute Paryžiuje). Bendradarbiavo su Mauricio Kageliu, Péteriu Eötvösu ir Sylvano Bussotti, dalyvavo atliekant Pierre'o Boulezo „*Répons*“ Amerikoje.

1983 m. pradėjo dirbti su Ferencu Grünvalskiu. Sukūrė garso takelius keliems filmams, kurių vienas („Goldbergo variacijos“) 1993 m. buvo apdovanotas Prancūzijos kino kritikų prizų kaip geriausias filmo garso takelis. 1996 m. drauge su Lugosi kvartetu sukūrė naują garso takelį Edo Woodo filmui „*Plan 9 from Outer Space*“ ir pristatė šį darbą Paryžiuje. Vėliau jis tapo SCRIME (Studio de Création et de Recherche en Informatique et Musique Electroacoustique) mokslo tarybos nariu. Jo tyrinėjimai apėmė muzikos atlikėjų judesių analizę bei naujų instrumentų kūrimą. Kartu su Vokietijos bendrove „Shadow“ jis kūrė sintezavimo modulio prototipą, skirtą gitaros MIDI sąsajai.

Drauge su Danieliu Kientzy (saksofonas) ir Franku Royanu Le Mee (vokalas)

With Daniel Kientzy (saxophone) and Frank Royan Le Mee (vocalist) he founded the ensemble Comité des Fêtes, which underwent a musical renewal at the end of the 80s, drawing on eclectic contemporary and early music, the world of the theatre and improvisation.

Since 1999 he has taken part in **collaborative composition and developing projects**.

With György Kurtág senior he has written *Zwiegespräch* for “electronic hybrid” string quartet and synthesiser. The work was written to a commission from the Paul Sacher Foundation and featured at the Lucerne Festival in 2000, the Huddersfield Contemporary Music Festival in 2001 (with the Arditti Quartet), and the Vienna Festwochen in 2002 (with the Keller Quartet). As an independent artist his work *The Continuator Project* featured at the 24th Hestejada de Las Arts d’Uzeste Musical (2001), at the “Sons d’Hiver” Paris festival and at Vienna and Budapest festivals in 2002.

Spaces Talks (2007), 10’

“We shape our spaces, and afterward our spaces shape us” – W CHURCHILL, 1943

We can “see” with our ears.

We are aware of aural architecture, consider displacing familiar sounds to unfamiliar environments.

The wall becomes audible, or rather, the wall has an audible manifestation, A real environment, such as an urban street, a concert hall, or a dense jungle, is sonically far more complex than a single wall. The composite of numerous surfaces, objects, and geometries in a complicated environment creates an aural architecture.

My piece *Space Talks* is inspired by the Zirkonium software as the Klangdom itself. His high resolution in space and time provides for the composer not only the possibility to move sound sources, but to build sound space like an architect.

György Kurtág Jr

subūrė ansamblį „Comité des Fêtes“, kuris 9-ojo deš. pabaigoje atnaujino savo repertuarą, atsigręždamas į eklektišką šiuolaikinę ir senąją muziką, į teatro ir improvizacijos pasaulį.

Nuo 1999 m. bendardarbiavo kuriant ir įgyvendinant keletą kompozicinių **projektų**.

Su György’iu Kurtágu vyresniuoju sukūrė „Zwiegespräch“ „elektroniniams hibridiniams“ styginių kvartetui ir sintezatoriui. Kūriny s sukurtas Paulo Sacherio fondo užsakymu ir atliktas 2000 m. Liucernos festivalyje, 2001 m. Huddersfieldo šiuolaikinės muzikos festivalyje (dalyvaujant Arditti kvartetui) bei 2002 m. „Wiener Festwochen“ (dalyvaujant Kellerio kvartetui). Jo autorinė kompozicija „*The Continuator Project*“ nuskambėjo 24-ajame „Hestejada de Las Arts d’Uzeste Musical“ festivalyje (2001), Paryžiaus „Sons d’Hiver“ festivalyje, o taip pat festivaliuose Vienoje ir Budapešte 2002 m.

Spaces Talks („Erdvės – pašnekesiai“, 2007), 10’

„Mes formuojame savąsias erdves, o vėliau šios erdves formuoja mus“ – Winston Churchill, 1943

Mes galime „matyti“ ausimis.

Mes suvokiame garsinę architektūrą ir norime perkelti pažįstamus garsus į nepažįstamas aplinkas.

Siena tampa girdima arba, tiksliau tariant, siena turi garsinę išraišką. Reali aplinka – kaip kad miesto gatvė, koncertų salė ar džinglių tankmė – garsine prasme yra kur kas sudėtingesnė nei siena. Įvairiausių paviršių, objektų ir geometrijos derinys sudėtingoje aplinkoje sukuria garsinę architektūrą.

Mano kūrinių „Space Talks“ įkvėpė „Zirkonium“ programinė įranga, kaip ir pats garso kubas. Jo išsiskaidymas erdvėje ir laike kompozitoriui suteikia galimybę manipuliuoti garso šaltiniais, o sykiu kurti garsinę erdvę nelyginant architektui.

György Kurtág (jaunesnysis)

Ludger Brümmer (b 1958 in Werne, Germany) 1983-1989 studies composition with Nicolaus A. Huber (instrumental) and Dirk Reith (electroacoustic) at the Folkwang Hochschule Essen. Commission and collaboration with choreographer Susanne Linke for the choreography "Ruhrrort", followed by several international performances in America, Europe and Asia (Paris, Theatre de Ville, Tel Aviv, Charleroi, Madrid and some others). Ballet music for the "Nederlands Dans Theater" with his orchestra piece "Riti Contour". Work with solo dancers for choreographies for example "Le temps s'ouvre" with electroacoustic music. Collaboration with Christian Moeller for Multimedia Expositions in Tokyos Spiral Hall. International Performances f.e. at the INA, Paris or at ICMC's in SanJose, Tokyo, Banff, Thessaloniki. Collaboration with the institute "InterArtes" with video artist Silke Braemer for the Video "Lizard Point". After having taught composition and analysis at the Folkwang Hochschule Essen for 8 years he accepted a position as research fellow at Kingston University London in 2000 and continued to teach as lecturer for composition at the Sonic Arts Research Centre at Queen's University Belfast. Since April 2003 he is directing the "Institute for Music and Acoustics" at the "Centre for Arts and Media Karlsruhe".

Ludgeris Brümmeris (g. 1958 m. Vernėje, Vokietijoje) studijavo instrumentinę, elektroakustinę kompoziciją pas Nicolausą A. Huberį ir Dirką Reith'ą Eseno „Folkwang“ aukštojoje mokykloje (1983–1989). Bendradarbiavo su choreografe Susanne Linke ir sukūrė muziką baletui „Ruhrrort“, kuris buvo vėliau rodomas Amerikoje, Europoje ir Azijoje (Paryžiaus „Théâtre de la Ville“, Tel Avive, Šarlerua, Madride ir kitur). Sukūrė baletu muziką Nyderlandų šokio teatrui (orkestrinis kūrinys „Riti Contour“). Dirbo su solo šokėjais įvairiuose pastatymuose, pavyzdžiui, „Le temps s'ouvre“, kuriam sukūrė elektroakustinę muziką. Bendradarbiavo su Christianu Moelleriu kuriant multimedijos ekspozicijas Tokijo „Spiral Hall“. Tarptautiniai pasirodymai, tarp jų INA (Nacionaliniame audiovizualinių menų institute Paryžiuje) ir ICMC (Tarptautinėse kompiuterinės muzikos konferencijose) San Chosė, Tokijuje, Banfe, Salonikuose. Bendradarbiavo su „InterArtes“ institutu ir videomenininke Silke Braemer kuriant videoprojektą „Lizard Point“. Aštuonerius metus dėstė kompoziciją ir analizę Eseno „Folkwang“ aukštojoje mokykloje, o 2000 m. tapo moksliniu bendradarbiu Londono Kingstono universitete, bei toliau dėstė kompoziciją Garso meno tyrimų centre Karalienės universitete Belfaste. Nuo 2003 m. balandžio vadovauja Muzikos ir akustikos institutui Karlsruhės Menų ir medijos centre (ZKM).

Glasharfe (2006), 19'

Glasharfe is the German expression for an instrument which produces sounds with a set of bowed of plugged glasses. The glasses are tuned in a chromatic scale to play melodies by circling with the finger around the top edge or plugging them with a stick. Glass sounds define a certain topic in acousmatic music because of its rich and complex attack with noisy timbres in the beginning and pitch based sounds in later stages. They are widely used because of their variety, clear gestures like attacks, continuity like a bowed sound and completely noisy structure if you use smashed glass. In this composition I try to explore the pitch quality as well as the noise quality of sounds created by glass. In combination with dense structures generated with algorithmic techniques it is possible to develop microstructures which change the quality of the used timbres quite a lot. Sometime it seems that these sounds are using metal or wood timbres. The algorithms call many of the glass sounds beside each other, apply to each event an individual set of pitch modifications as well as spatial informations and places the sounds in rhythmical patterns. This leads to modifications of the timbre as already mentioned and it applies contextual information to the single sounds. It enhances the neutral glass sounds creating the identity of an structural object. This sound structure can show either a static or evolving

Glasharfe („Stiklo arfa“, 2006), 19'

Vokiečių kalboje žodis „Glasharfe“ vartojamas apibūdinti muzikos instrumentą, skleidžiantį garsus pirštais braukiant ar užgaunant stiklo taures. Chromatiniu garsaeiliu suderintų taurių komplektas sustatomas taip, kad būtų patogu išgauti melodiją braukiant per taurių kraštą ar užgaunant jas lazdele. „Stiklo arfos garsai“ – nuo sodrios ir sudėtingos dažnių struktūros atakos metu, kai girdimi papildomi triukšmai, iki vėliau išryškėjančių apibrėžto aukščio garsų – užima ypatingą vietą akuzmatinėje muzikoje. Jų pritaikymas itin platus dėl didelės tembrų įvairovės, aiškios artiklacijs (pavyzdžiui, atakos), griežiamo garso tolygumo arba triukšminių savybių, kuomet garsui išgauti naudojamos stiklo duženos. Šioje kompozicijoje tyrinėju stiklo instrumentu išgaunamų garsų aukštines ir triukšmines charakteristikas. Derinant jas su didelio tankio struktūromis, generuojamomis taikant algoritmines technikas, atsiranda galimybė plėtoti mikrostruktūras, ženkliai keičiančias naudojamų tembrų charakteristikas. Kartais šių garsų tembra gali pasirodyti net metaliniai ar mediniai. Algoritmai susieja daugelį „stiklinių“ skambesių į grupes, kiekvienam tokiam kompleksui „garsiniam įvykiui“ pritaiko atskirą aukščio modifikacijų bei erdviųjų parametų rinkinį ir parenka jam tam tikras ritmo formules. Tai sąlygoja jau minėtas tembro modifikacijas ir

structure performing processes of continuous modification. Because of its short and high pitched attack it is possible to create very fast rhythms without blurring the single attacks to a continuing event. The use of fast rhythms and high pitch enables the composer to generate structures with very high tension. Most of the sounds in this work are generated out of glass samples. Sometimes piano sounds were used as well. Glasharfe was commissioned by the french ministry of culture for premiere in Salle Olivier Messiaen, INA-GRM Paris at the 25th of march 2006.

Ludger Brümmer

Hans Tutschku born 1966 in Weimar. Member of the "Ensemble for intuitive music Weimar" since 1982. He studied composition of electronic music at the college of music Dresde and had since 1989 the opportunity to participate in several concert cycles of Karlheinz Stockhausen to learn the art of the sound direction. He further studied 1991/92 Sonology and electroacoustic composition at the royal conservatoire in the Hague (Holland).

1994 followed a one year's study stay at IRCAM in Paris. He taught 1995/96 as a guest professor electroacoustic composition in Weimar. 1996 he participated in composition workshops with Klaus Huber and Brian Ferneyhough. 1997-2001 he taught electroacoustic composition at IRCAM in Paris and from 2001 to 2004 at the conservatory of Montbéliard.

In May 2003 he completed a doctorate (PhD) with Professor Dr. Jonty Harrison at the University of Birmingham. During the spring term 2003 he was the "Edgar Varèse Gast Professor" at the TU Berlin.

Since September 2004 Hans Tutschku has been working as composition professor and director of the electroacoustic studios at Harvard University (Boston).

He is the winner of many international composition competitions, among other: Bourges, CIMESP Sao Paulo, Hanns Eisler price, Prix Ars Electronica, Prix Noroit and Prix Musica Nova. In 2005 he received the culture prize of the city of Weimar.

Hansas Tutschku gimė 1966 m. Veimare. Nuo 1982 m. yra Veimaro intuityviosios muzikos ansamblio narys. Drezdeno aukštojoje muzikos mokykloje studijavo elektroninės muzikos kompoziciją ir nuo 1989 m. dalyvavo keliuose Karlheinz Stockhausen koncertų cikluose, kur mokėsi garso režisūros meno. Vėliau (1991–1992) studijavo sonologiją ir elektroakustinę kompoziciją Karališkojoje Hagos konservatorijoje (Olandija).

1994 m. vienerius metus stažavo IRCAM'e (Akustikos ir muzikos tyrimų institute Paryžiuje). 1995–1996 m.

kaip kvietinis profesorius dėstė elektroakustinės muzikos kompoziciją Veimare. 1996 m. dalyvavo kompozicijos seminaruose su Klausu Huberiu ir Brianu Ferneyhough. 1997–2001 m. dėstė elektroakustinės muzikos kompoziciją IRCAM'e Paryžiuje, o 2001–2004 m. – Monbeljaro konservatorijoje. 2003 m. gegužę užbaigė doktorantūros studijas Birmingamo universitete, vadovaujant profesoriumi Dr. Jonty Harrisonui. 2003 m. pavasario semestrą dirbo kvietiniu profesoriumi Berlyno technikos universitete pagal Edgardo Varèse'o mainų programą.

Nuo 2004 m. rugsėjo, Hansas Tutschku yra kompozicijos profesorius ir elektroakustinės studijos vadovas Harvardo universitete Bostone.

Jis pelnė apdovanojimus daugelyje tarptautinių kompozicijos konkursų, tarp jų Buržo kompozicijos konkursą Prancūzijoje, CIMESP (tarptautinį San Paulo elektroakustinės muzikos konkursą); yra laimėjęs Hannso Eislerio, „Prix Ars Electronica“, „Prix Noroit“ ir „Prix Musica Nova“ premijas. 2005 m. jam suteiktas Veimaro miesto kultūros apdovanojimas.

Ludger Brümmer

Zellen Linien (2007) for piano and live-electronics, 20'

Zellen Linien uses all my research on prepared piano and live-electronics I undertook over the past years. I wanted to create an "electronically prepared" piano. There is no physical preparation on the instrument at all. Since 1999 I experimented with the real-time analysis of the instrumental gesture of the pianist and with possibilities to control the live-electronics through the gesture of the player. A first result was the composition "Das Bleierne Klavier". Since then many performances of that piece enriched my experience and led finally to this new work.

Hans Tutschku

For more than 15 years **Ričardas Kabelis** (b. 1957) has been residing in Stuttgart, Germany, and making rare but regular appearances at European as well as Lithuanian contemporary music events. The striking austerity, characteristic of the major part of his compositions, seem to flow from the underlying formal procedures he employs such as meticulous reduction of musical material. Quite a few of his works are based on the exposition of a certain single isolated musical parameter (such as rhythm, harmony, or timbre), eliminating the others. Since the early 90's, he delves thoroughly into the subtleties of microtonal music and puzzles of its rhythmic arrangement. Hardly audible changes of timbre, microintervals and acoustic intensity in his compositions immerse the concentrated audience into an endless space / time continuum. Clearly off the mainstream of contemporary music, however, oeuvre by Kabelis, probably the most radical and enigmatic figure in Lithuanian music, is considered neither easily performable nor listenable.

asprom (2008) for acoustic and virtual trombone, 21'30"

The composition is based on a multi background (as) 12-octave sound system (AudioSculpt, PeakPro programs). Here structure develops in a way contrary to that in the CERN experiment, aimed at obtaining a pencil of light by accelerating up hydrogen nuclei: the spectre of the sound system is slowed down, until aliquot waves are separated, enabling scenarios of conversion of sound into inert (noble) gases. Although the name of the composition *gas promotion*, as was suggested by Remigijus M., provokes controversial thoughts (*Gasprom*, *Gaskammer*, etc.), it fades before the beauty of the spatial multi background diffusion, and a new audial experience. The acoustic

Zellen Linien („Ląstelės – linijos“, 2007) fortepijonui ir gyvajai elektronikai, 20'

Kūrinyje pritaikiau visas mano turimas žinias, kurias sukaupiau pastaraisiais metais tyrinėdamas paruoštą fortepijoną ir gyvąją elektroniką. Mano tikslas buvo sukurti „elektroniškai paruoštą“ fortepijoną, jo visiškai nepritaikant ir nekeičiant fiziškai. Nuo 1999 m. eksperimentavau analizuodamas pianisto judesius realiuoju laiku ir tyrinėjau galimybes kontroliuoti gyvąją elektroniką atlikėjo judesiais. Pirmasis šių eksperimentų vaisius buvo kompozicija „Das bleierne Klavier“. Nuo tada būta daugybės šio kūrinio atlikimų, kurie praturtino mano patirtį ir parengė dirvą naujoi kūrinio atsiradimui.

Hans Tutschku

Ričardas Kabelis (g. 1957) jau daugiau nei 15 metų gyvenantis Štutgarte, Vokietijoje, turbūt yra paslaptiausias lietuvių muzikos figūra. Ypatingas askevizmas, būdingas daugeliui jo kompozicijų, atrodytų išplaukia iš tam tikrų kompozitoriaus naudojamų formalių procedūrų, tokių, kaip skrupulinga muzikinės medžiagos redukcija. Keli jo kūriniai remiasi vienintelio izoliuoto muzikinio parametro (ritmo, harmonijos ar tembro) ekspozicija, eliminuojant kitus parametrus. 10-ojo dešimtmečio pradžioje kompozitorius iš pagrindų nėrė į mikrotoninės muzikos subtilybes bei

ėmėsi ritminio išdėstymo galvosūkių. Sunkiai ausimi pagaunami jo kompozicijų tembro, mikrointervalų ir akustinio intensyvumo pokyčiai panardina susikoncentravusius klausytojus į begalinį erdvės / laiko kontinuumą.

asprom (2008) akustiniam ir virtualiam trombonui, 21'30"

Kūrinys grindžiamas iš multifono (*as*) sudarytu 12 oktavų garsaeiliu (programos AudioSculpt, PeakPro). Struktūra čia plėtojama tarsi priešingai, nei CERN eksperimente, kuriame *greitinant* vandenilio branduolius mėginama išgauti šviesos pluoštą. Multifono spektras kubo erdvėje *lėtinamas*, kol alikvotų bangos išsiskiria ir tampa įmanomi garso virtimo inertinėmis (tauriosiomis) dujomis scenarijai. Nors kūrinio pavadinimas „gas promotion“, pasiūlytas Remigijaus M., provokuoja kontroversiškas mintis (*Gasprom*, *Gaskammer*), tai nublanksta prieš multifono erdvinės sklaidos grožį ir naują audialų patyrimą. Virš klausytojų galvų kybantį akustinį

firmament above listeners' heads, with its three-storied multi background projection, becomes open contra attack to the trombone part. The performer, by manipulating sound (as) extraction techniques and several drums, shapes and secures counterbalance of the acoustic process. The work was realized at the Karlsruhe Center for Art and Media Technology.

Ričardas Kabelis

The trombonist and composer **Mike Svoboda** was born 1960 on the island of Guam, grew up in Chicago and came to Germany with the help of a BMI Award to Young Composers in 1982. His eleven years as trombonist and assistant with Karlheinz Stockhausen during the 80s and 90s proved to be of eminent importance for Svoboda's musical development. Including the collaboration with Stockhausen and other composers such as Peter Eötvös, Helmut Lachenmann, Wolfgang Rihm, Martin Smolka, David Lang, and Frank Zappa, Svoboda has premiered over 400 works for trombone at major festivals throughout the world.

Numerous CDs, mainly for the WERGO label, document Svoboda's art both as an interpreter and composer. In 2008 he was awarded the Praetorius-Prize for Innovation in Music from the German government, because of, according to the jury, the "influence and recognition his concepts and ideas have had on the development of music and its performance".

www.mikesvoboda.de

skliautas ir jame sklidančios triaukštės multifono projekcijos tampa atvira trombono partijos priešprieša. Atlikėjas, manipuliudamas garso (as) išgavimo technikomis ir keliais mušamaisiais instrumentais, formuoja ir įtvirtina akustinio vyksmo atsvarą. Kūrinyi realizuotas Karlsruhe Meno technologijų centre.

Ričardas Kabelis

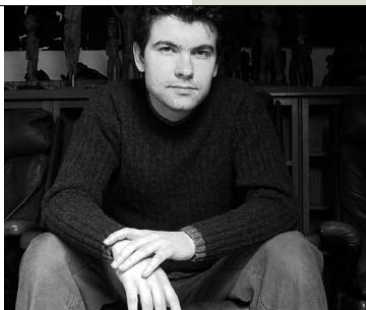
Trombonininkas ir kompozitorius **Mike'as Svoboda** gimė 1960 m. Guamo saloje, augo Čikagoje ir į Vokietiją 1982 m. atvyko pelnęs BMI kompanijos apdovanojimą jauniems kompozitoriams. Vienuolika metų praleistų grojant trombonu ir asistuojant Karlheinzui Stockhausenui Svobodod muzikiniam tobulėjimui buvo neįkainojamos svarbos. Bendradarbiaudamas su Stockhausenu ir kitais kompozitoriais (tokiais kaip Peteris Eötvösas, Helmutas Lachenmannas, Wolfgangas Rihmas, Martinas Smolka, Davidas Langas ir Frankas Zappa), Svoboda atliko daugiau

nei 400 kūrinių premjeras žymiausiuose viso pasaulio festivaliuose. Daugybė kompaktinių plokštelių, kurių daugumą išleido WERGO kompanija, leidžia įvertinti Svobodą ir kaip interpretatorių, ir kaip kompozitorių. 2008 m. Vokietijos valdžia jį apdovanojo Praetoriusu prizui už „inovacijas muzikos srityje“, kadangi, komisijos nuomone, „jo sumanymai bei idėjos pripažįstamos ir veikia tolesnę muzikos raidą bei jos atlikimą“.

www.mikesvoboda.de

With over 100 world premieres to his name, **Sebastian Berweck** is one of the most sought-after pianists for contemporary music. He has appeared at the Salzburger Festspiele, the Schleswig-Holstein Music Festival, Spring in Heidelberg, the Darmstadt International Summer Courses, and other major festivals for contemporary music. In 2004 he was soloist in "Rote Asche", an opera by Johannes Schöllhorn and Ludger Engels, premiered at the World New Music Days.

As a specialist for piano and live electronics, he has been a frequent guest of the ZKM Karlsruhe. In 2003 he founded *trigger – Ensemble für aktuelle Musik* in Hamburg. The titles of the concerts (Drum'n Cage, New Music with Animals) and collaboration with artists such as Jan-Peter E. R. Sonntag and Katrin Bethke are an integral part of the concept. Sebastian Berweck lives and works in Hamburg. He is co-founder of the Verband für aktuelle Musik Hamburg and a member of stock11.de.

Atlikęs jau daugiau nei 100 pasaulinių premjerų, **Sebastianas Berweckas** yra vienas geidžiamiausių šiuolaikinę muziką atliekančių pianistų. Jis yra dalyvavęs Zalcburgo festivalyje, Šlėzvingo-Holšteino muzikos festivalyje, Heidelbergo pavasaryje, Tarptautiniuose Darmštato vasaros kursuose ir daugelyje kitų svarbiausių šiuolaikinės muzikos renginių. 2004 m. jis atliko solo partiją Johannes Schöllhorno ir Ludgerio Engelso operoje „Rote Asche“, kurios premjera įvyko Pasaulio muzikos dieną metu Šveicarijoje.

Kaip fortepijono ir gyvosios elektronikos specialistą jį nuolat kviečia Karlsruhės meno ir medijų centras (ZKM). 2003 m. jis įkūrė Hamburge reziduojantį aktualiosios muzikos ansamblį „trigger“. Jo sumanymų sudėtinė dalimi tampa ir koncertų pavadinimai („Drum'n Cage“, „New Music with Animals“), ir bendradarbiavimas su tokiais menininkais, kaip Janas-Peteris E. R. Sonntagas arba Katrin Bethke. Sebastianas Berweckas gyvena ir dirba Hamburge. Jis yra Hamburgo aktualiosios muzikos draugijos (Verband für aktuelle Musik Hamburg) vienas iš įkūrėjų bei kompanijos „stock11.de“ narys.

4 November, 19.00, Contemporary Art Centre

LABORINTUS II

Music: Luciano Berio

Text: Edoardo Sanguineti

Performers:

Fosco Perinti (reciter)
Jean-Pierre Drouet (percussion)
Arkadijus Gotesmanas (percussion)
Liudas Mockūnas (saxophone)
Dominykas Vyšniauskas (trumpet)
Eugenijus Kanevičius (double bass)
Gaida Ensemble
"Brevis" chamber choir
Conductor Georges-Ellie Octors

Lapkričio 4 d., 19.00 val., Šiuolaikinio meno centras

LABORINTUS II

Muzika: Luciano Berio

Tekstas: Edoardo Sanguineti

Atlikėjai:

Fosco Perinti (skaitovas)
Jean-Pierre Drouet (mušamieji)
Arkadijus Gotesmanas (perkusija)
Liudas Mockūnas (saksofonas)
Dominykas Vyšniauskas (trimitas)
Eugenijus Kanevičius (kontrabosas)
Gaida Ensemble
Kamerinis choras „Brevis“
Dirigentas Georges-Ellie Octors

Gaida Ensemble:

Valentinas Gelgotas, fleita / flute
Liudas Mockūnas, klarnetas / clarinet
Vida Lukošūnaitė, klarnetas / clarinet
Aidas Kančiauskas, bass klarnetas / bass clarinet
Igor Kramareu, trimitas / trumpet
Domas Memėnas, trimitas / trumpet
Rimantas Valančius, trombonas / trombone
Marius Balčytis, trombonas / trombone
Egidijus Miknius, trombonas (bass) / trombone (bass)
Daiva Šlyžienė, arfa / harp
Vilija Grencevičiūtė, arfa / harp
Edmundas Kulikauskas, violončelė / violoncello
Rūta Tamutytė, violončelė / violoncello

"Brevis" chamber choir / Kamerinis choras „Brevis“

Edita Bagdonaitė
Ieva Gaidamavičiūtė
Vilija Mažintaitė
Dainius Balsys
Margarita Chodūnaitė
Rytis Kamičaitis
Darius Krasauskas
Saulius Laurinaitis
Dovilė Mačiukaitė
Gražina Makelienė
Neringa Svetikaitė
Gintautas Venislovas, choir leader / choro vadovas

Luciano Berio

Italian composer Luciano Berio wrote **Laborintus II** in 1963-65 on a libretto by his friend, the Dante scholar Edoardo Sanguineti, who in 1956 had published a first poetry collection *Laborintus*. It is scored for tape, three female vocal soloists, a mixed choir of eight, a narrator and an ensemble including a jazz drummer. The piece, about 35 minutes long and consisting of two parts, besides the texts by Sanguineti

uses additional materials from Dante (*Divina Comedia*, *Vita Nuova* et. al.), the Bible, T. S. Eliot, and Ezra Pound, protesting usury and employing the concept of the "catalogue" as its principal formal reference.

The work was jointly commissioned by the French and Italian Radios to celebrate the 700th anniversary of Dante's birth, but according to publisher Universal Edition was first performed in Brussels (1965) under Berio. Others, depending on source, claim first performances in France or Italy, with the first acknowledged full concert performance at Mills College, Oakland, California, again under Berio, in 1967.

It was precisely at Mills College, during an intense period of teaching, that Berio had begun writing *Laborintus II* in 1963. This Californian period seems to have been exemplary for the diversity of his activities and the width of scope of musical influences. He not only would teach, but also engaged in political debate, enjoyed cruising the sunny boulevards in his white Buick convertible and socialising with his students at avant-garde and jazz concerts, even attending a rock conference hosted by Mills college and engaging in musical experiments with his ex-students in the Grateful Dead. It was at Mills too that Berio met his second wife Susan Oyama, then a psychology student, who wrote the text used by him for *Traces*. Notwithstanding his divorce from Cathy Berberian, Berio continued to have a fruitful professional relationship with her, which resulted in numerous important vocal works around that time, including *Folksongs* (1964).

Laborintus II is a typical Berio no-story opera. Far from being mere verbal or vocal expression, it draws strongly on Berio's sense for the Italian operatic tradition. The beat-like cut-up of text lines produces a number of central themes including memory, usury and music itself. The music is at times highly dramatic but can easily twist in a light-hearted jazzy or even funky swing feel not unlike a cheap sixties' Italian police movie, complete with nervous walking bass motives. The narrator and the singers often relate to each other like actors and choros in a Greek tragedy, at other times both are swallowed by the abstract framework given by short patches of Cologne-style *Elektronische Musik*.

How Berio conducted *Laborintus II* can be heard on Harmonia Mundi HMA 190764 (musique d'abord). This quintessential account of the piece's his-

Luciano Berio

Italų kompozitorius Luciano Berio veikalą „**Laborintus II**“ kūrė 1963-65 m. Kūrinio libreto autorius – kompozitoriaus draugas ir Dantės kūrybos žinovas Edoardo Sanguineti, kurio pirmoji poezijos rinktinė pavadinimu „Laborintus“ buvo publikuota 1956 m. „Laborintus II“ parašytas magnetofono juostai, trims moteriškiems solo balsams, mišriam aštuonių dainininkų chorui, skaitovui ir instrumentiniam ansamblui

su džiazu mušamaisiais. Šiame 35 minučių trukmės dviejų dalių kūrinyje, protestuojančiame prieš pasipelnikavimą ir parašytame savotiško „katalogo“ forma, be Sanguineti tekstų naudojama dar ir medžiaga iš Dantės kūrybos („Dieviškosios komedijos“, „Naujojo gyvenimo“ ir kt.), ištraukos iš Biblijos, T. S. Elioto ir Ezros Poundo kūrinų.

Kūrinys buvo parašytas Prancūzijos ir Italijos radijo kompanijų užsakymu, švenčiant Dantės 700 metų jubiliejų, tačiau, pagal kūrinį išleidusios leidyklos „Universal Edition“ duomenis, pirmą kartą buvo atliktas 1965 m. Briuselyje, diriguojant pačiam Berio. Įvairių kitų šaltinių teigimu, kūrinys pirmą kartą buvo atliktas arba Prancūzijoje, arba Italijoje, tačiau pirmasis neginčijamas pilnas koncertinis atlikimas, diriguojant kompozitoriui, įvyko 1967 m. Millso koledže (Ouklend, Kalifornija).

1963 m., dėstydamas tame pačiame koledže, Berio ir pradėjo rašyti „Laborintus II“. Šis Kalifornijos laikotarpis kompozitoriaus biografijoje išsiskiria veiklos įvairiapusiškumu ir plačia muzikinių įtakų apimtimi. Jis ne tik dėstė, bet buvo įsitraukęs ir į politinę polemiką, mėgdavo važinėti saulėtais bulvarais savo baltuoju „biuiku“ atverčiamu stogu, kartu su savo studentais vaikščiojo į avangardinės ir džiaz muzikos koncertus, apsilankė net ir Millso koledže vykusioje konferencijoje apie roką bei kartu su buvusiais studentais dalyvavo roko grupės „Grateful Dead“ muzikiniuose eksperimentuose. Būtent Millso koledže Berio sutiko savo būsimąją antrąją žmoną, psichologijos studentę Susan Oyama, kurios tekstą jis panaudojo kūrinyje „Traces“. Nepaisant Berio skyrybų su pirmąją žmona Cathy Berberian, jų vaisinga kūrybinė draugystė nenutrūko, ir jos dėka gimė daug puikių vokaliųjų kūrinių, tarp jų ir „Folksongs“ (1964).

„Laborintus II“ yra tipiška Berio nesiųžetinė opera. Ji – nei grynai verbalinė, nei vokalinė, tačiau yra stipriai paremta Berio itališkosios operos tradicijos pojūčiu. Pulsinis teksto eilučių suskirstymas pateikia keletą centrinių temų, tokių kaip atmintis, pasipelnikavimas ir pati muzika. Kūrinio muzika vietomis labai dramatiška, tačiau, visai panašiai kaip pigiuose septintojo dešimtmečio italų kriminaliniuose veiksmo filmuose, gali čia pat virsti lengvu džiazu ar funky svingu, kuriam išbaigtumo suteikia nervingi boso žingsniai. Skaitovas ir dainininkai tarpusavyje nuolat bendrauja, panašiai kaip aktoriai ir choras graikiškojoje tragedijoje, tačiau kartkarčiais juos visus nustelbia abstraktūs

tory has Sanguineti himself as narrator, and including soprano Christiane Legrand, Michel Portal on clarinet, Jean-Pierre Drouet on drums and legendary jazz bass player Jean-François Jenny-Clarke.

The piece (35 mins. approx.) will be accompanied by images from the video artists of the Brussels collective Visual Kitchen, reflecting the lush atmosphere of the electronic sounds and jazz tape part that Berio incorporated.

As a second part of the concert, the Lithuanian jazz soloists that will be part of the ensemble will create a group improvisation inspired by the European jazz of the 60s and 70s.

The project is obviously aiming for an adventurous audience with a broad taste, offering an original insight in the musical world of Luciano Berio.

Fosco Perinti started as a theatre actor in Florence, Italy. In 1984, he moved to Paris to join the Marcel Marceau mime school. From 1988 to 1990, he was on tour with the Marcel Marceau troupe all around the world. He has performed in several opera productions with directors such as Bob Wilson, Liliana Cavani, Jorge Lavelli. He also played many parts involving physical acting: *Vita Nova* by Dante Alighieri with Wolfram Franck, *Tutu* with Gilles Nicolas, *The Master and Margherita* by Mikail Boulgakov with Lisa Wurmser, *Summer Rain* by Marguerite Duras with Dominique Bertola, *Sweet Things* by Marie de Beaumont with Olivier Schneider and *Corpus Eroticus* with Virginie Deville. He has been singing in *The Three Penny Opera* and *The Silver Lake* by Kurt Weill with the Opéra Eclaté troupe.

French-born avant-garde percussionist and composer **Jean-Pierre Drouet** is a familiar figure in modern European experimental music, having worked with storied figures like Luciano Berio and Karlheinz Stockhausen, as well as creating his own bizarre multi-media extravaganzas. Born in Paris in 1935, Drouet originally studied piano until an accident forced him to switch to percussion while still a student. Upon graduating, Drouet fell into friendship with Italian composer Luciano Berio and his vocalist wife Cathy

Kelno radijo studijos stiliaus *Elektronische Musik* fragmentų dariniai. Kaip „Laborintus II“ dirigavo pats Berio, galima išgirsti kompanijos „Harmonia Mundi“ išleistame įrašė (serija „Musique d'abord“, HMA 190764), kuriame skaitovo vaidmenį atlieka pats Sanguineti, dalyvauja sopranas Christiane Legrand, klarnetininkas Michelis Portalis, perkusininkas Jeanas-Pierre'as Drouet ir legendinis džiazo bosistas Jeanas-François Jenny-Clarke'as.

Kūrinio (apie 35 min.) atlikimą papildys Briuselio kolektyvo „Visual Kitchen“ menininkų videoprojekcijos, atliepančios sodrią elektroninių garsų ir džiaziinės magnetofono juostos partijos kuriamą atmosferą.

Antroje koncerto dalyje lietuvių džiazo solistai, įeinantys į ansamblio sudėtį, atliks improvizaciją, įkvėptą septintojo ir aštuntojo dešimtmečių europietiško džiazo.

Šis projektas, pateikiantis originalų požiūrį į Luciano Berio muzikos pasaulį, yra skirtas nebijančiai eksperimentų, plataus skonio publikai.

Aktorius **Fosco Perinti** savo kūrybinį kelią pradėjo Florencijoje (Italija). 1984 m. jis persikėlė į Paryžių, įstojo į Marcelio Marceau pantomimos mokyklą, o 1988–1990 m. su Marcelio Marceau trupe gastroliavo po visą pasaulį. Aktorius yra dalyvavęs keliuose operų pastatymuose, režisuotuose Bobo Wilsono, Lilianos Cavani ir Jorge'o Lavelli, sukūrė nemažai kino ir teatro vaidmenų (Dantės „Naujasis gyvenimas“ su Wolframu Francku, „Tutu“ su Gilles'u Nicolas, Michailo Bulgakovo „Meistras ir Margarita“ su Lisa Wurmser, Marguerite'os Duras „Vasaros lietus“ su Dominique Bertola, Marie de Beaumont, „Sweet Things“ su Olivier Schneideriu ir „Corpus Eroticus“ su Virginie Deville), dainavo trupės „Opéra Eclaté“ pastatymuose – Kurto Weillio „Operoje už tris skatikus“ ir muzikiniame vaidinime „Sidabrinis ežeras“.

Avangardinės krypties prancūzų perkusininkas ir kompozitorius **Jeanas-Pierre'as Drouet** – viena žymiausių šiuolaikinės europinės eksperimentinės muzikos figūrų. Jis yra dirbęs su tokiomis legendinėmis asmenybėmis kaip Luciano Berio ir Karlheinzas Stockhausenas, o taip pat yra originaliųjų multimedijinių pastatymų autorius.

Drouet gimė 1935 m. Paryžiuje. Pradžioje jis mokėsi skambinti fortepijonu, bet vėliau, po dar jam studijuojant įvykusio nelaimingo atsitikimo, pasirinko

Berberian; the three explored the United States together in the 1950s, where Drouet developed an interest in jazz and improvised music that would remain with him through the rest of his career. Besides his solo improvisations and work with collaborators ranging from the British jazz-rock guitarists John McLaughlin and Fred Frith to the avant-garde French saxophonist Louis Sclavis, Drouet has also written extensively for the theater, the ballet, and the concert stage. His album releases include Solo, En Public a Banlieues Bleues, Improvisations, Les Variations d'Ulysse, and Parcours.

Stewart Mason, All Music Guide

Liudas Mockūnas (b. 1976) is a representative of modern creative and free avant-garde jazz, his music obliterates the boundaries between jazz and academic music. Exploring the nature of sound and the potential of overtones, he has developed his own playing style saturated with multiphonic techniques.

The saxophonist has accumulated a solid stage experience. He started playing jazz as a child of eight and made his stage debut in 1988 with the Youth Jazz Ensemble led by Vladimir Chekasin. From the age of 15 he has constantly been part of jazz festivals and emerged as a leader in 1996; he has performed with numerous Lithuanian jazz musicians.

Liudas Mockūnas truly merits the name of Lithuanian jazz ambassador. He is constantly involved in international projects both as initiator and member of different groups. His international collaborations were given a new impetus when in 1999 he started his studies in Copenhagen. In 2000 he and the Danish drummer Stefan Pasborg founded a highly acclaimed group Toxikum, their self-titled album in Denmark was hailed Jazz Discovery of the Year 2004.

Liudas Mockūnas also performs contemporary classical repertoire (pieces by Bronius Kutavičius, Algirdas Martinaitis, Remigijus Merkelys and others). He has performed with the Lithuanian State Symphony Orchestra, the Lithuanian National Symphony Orchestra, the St. Christopher Chamber Orchestra and the Gaida Ensemble. He also composes music for theatre and cinema.

Jūratė Kučinskaitė

mušamuosius. Baigdamas studijas, jis susidraugavo su italų kompozitoriumi Luciano Berio ir jo žmona dainininke Cathy Berberian. Šeštajame dešimtmetyje trijulė kartu keliavo po Jungtines Amerikos Valstijas, kur Drouet susidomėjo džiazu ir improvizacine muzika ir nuo tada liko jai ištikimas. Be solinio improvizavimo ir bendradarbiavimo su įvairiaisiais muzikais, nuo britų džiazroko gitaristų Johno McLaughlino ir Fredo Fritho iki prancūzų avangardo krypties saksofonininko Louiso Sclaviso, Drouet yra sukūręs nemažai teatro, baletu ir sceninės muzikos. Jo diskografijoje – albumai „Solo“, „En Public a Banlieues Bleues“, „Improvisations“, „Les Variations d'Ulysse“ ir „Parcours“.

Stewart Mason („All Music Guide“)

Liudas Mockūnas (g. 1976) – moderniojo džiazu ir laisvosios avangardinės muzikos atstovas; jo muzikoje tirpdomos ribos tarp džiazu ir šiuolaikinės akademinės muzikos. Įsigilinęs į garso prigimtį bei obertonų galimybes, jis sukūrė individualų grojimo pučiamaisiais stilių, prisodrintą multifoninių technikų.

Saksofonininkas turi svarią sceninę patirtį. Džiazu pradėjęs groti vos aštuonerių, džiazu scenoje debiutavęs 1988 m. su Vladimiro Čekasino vadovaujamu moksleivių džiazu ansambliu, nuo 15 metų jis nuolat

dalyvauja džiazu festivaliuose, o nuo 1996 m. reiškiasi ir kaip ansamblių lyderis; grojo su daugeliu Lietuvos džiazu muzikantų.

Liudas Mockūnas pelnytai vadinamas Lietuvos džiazu ambasadoriumi. Jis nuolat muzikuoja su kitų šalių atlikėjais, yra įvairių tarptautinių projektų iniciatorius. Tarptautinė saksofonininko karjera ypač suaktyvėjo 1999 m. pradėjus studijas Kopenhagoje. Su danų būgnininku Stefanu Pasborgu 2000 m. suformavo puikiai įvertintą grupę „Toxikum“, o to paties pavadinimo albumas Danijoje buvo pripažintas 2004 metų džiazu atradimu (Jazz Discovery of the Year 2004).

Be džiazu Liudas Mockūnas atlieka ir šiuolaikinę akademinę muziką (Broniaus Kutavičiaus, Algirdo Martinaičio, Remigijaus Merkelio ir kitų kūrinis), yra grojęs su Lietuvos valstybiniu simfoniniu, Lietuvos nacionaliniu simfoniniu, Šv. Kristoforo kameriniu orkestrais, naujosios muzikos ansambliu „Gaida“. Jis taip pat komponuoja teatru ir kinui.

Jūratė Kučinskaitė

Gaida Ensemble

During its 17-year history, the chamber choir **Brevis** lead by Gintautas Venislovas, has won many important awards at a variety of competitions. In 1996, the choir well-known to choral music lovers in many countries won the Grand Prix at an international competition in Slovenia, and Venislovas was awarded best conductor. In 2002, the choir won the International Russian Sacral Music competition in Poland, and in 2003, at a competition in France, it was awarded best choir in Europe. The choir consists of students of or graduates from the Lithuanian Music and Theatre Academy. It is often invited to perform at various prestigious events. The repertoire of the choir consists of early music, sacral music, and some unexpected musical digressions. The Brevis choir gave a concert-installation *Amžinoji šviesa* (Eternal Light) by combining music, monumental art, and architecture. Together with Lithuanian pop music performers, Brevis has participated in many music projects, including the rock opera *Velnio nuotaka* (The Devil's Bride) and *Meilė ir mirtis Veronoje* (Love and Death in Verona). The choir was awarded the Lithuanian Musicians Union Golden Disk for its ingenuous and artistic programmes. In 2003, the choir received the city of Vilnius St. Christopher Statue award for its contribution to art.

Gaida Ensemble

Kamerinis choras „**Brevis**“, vadovaujamas Gintauto Venislovo, per palyginti neilgą 17 metų istoriją sulaukė daugybės svarbių pripažinimo ženklų. Užsienio chorinio dainavimo mėgėjams puikiai pažįstamas kolektyvas iš visų aplankytų konkursų parsiveža apdovanojimus. Dar 1996 metais tarptautiniame konkurse Slovėnijoje „Brevis“ iškovojo Didįjį prizą, o G.Venislovas buvo pripažintas geriausiu

dirigentu. 2002-aisiais Lenkijoje „Brevis“ tapo tarptautinio rusų sakralinės muzikos konkurso nugalėtoju, 2003-aisiais Prancūzijoje buvo pripažintas geriausiu Europos choru.

Kolektyvas, kuriame daugumą sudaro dabartiniai ir buvę Lietuvos muzikos ir teatro akademijos studentai, nuolat kviečiamas dainuoti prestižiniuose renginiuose. Choro repertuare – daug senosios muzikos, religinių kūrinių, tačiau repertuare netrūksta ir netikėtų sprendimų. Kolektyvas yra surengęs koncertą-instaliaciją „Amžinoji šviesa“, kur į vieną visumą sujungė muziką, monumentaliąją dailę ir architektūrą. Kartu su žymiais Lietuvos popmuzikos atlikėjais „Brevis“ dalyvavo daugelyje įvairių muzikos projektų – tarp jų roko operų „Velnio nuotaka“ bei „Meilė ir mirtis Veronoje“ pastatymuose. Įvertindamas choro muzikinę veiklą, Lietuvos muzikų sąjunga už kūrybinius pasiekimus chorui skyrė aukščiausią apdovanojimą – „Auksinį diską“. 2003 metais chorui įteikta Vilniaus miesto Šv.Kristoforo statulėlė už nuopelnus menui.

Georges-Elie Octors (b. 1947) studied at the Academy of Brussels, where since 1982 he is also a teacher. He started his career as a soloist in the National Orchestra of Belgium in 1969. He was a member of the ensemble "Musiques Nouvelles" (Belgium) in 1970 where in 1976 he became director until 1991. From 1977 on, he was regularly invited as a conductor by several symphonic, chamber and contemporary music formations in Belgium and in foreign places. He was advisor of the dance departement at the Opera of Brussels in 1992 and between 1992 and 1999 chairman of "Jeunesses Musicales du Brabant Wallon". In 1993 he became conductor of the ensemble Ictus. He is teaching at Liege Royal Conservatory and Escuela Superior de Musica de Catalunya (Barcelona). He conducted first performances of pieces written by many Belgian and foreign composers, and is regularly invited at famous european Festivals in Paris (IRCAM), Avignon, Aix-en Provence Lyrical Festival, Holland Festival, Vienne, Barcelona, Lisabon...) and foreign festivals in the United States, Canada, Brasil and Japan.

Georges-Elie Octorsas (g. 1947 m.) yra baigęs Briuselio akademiją, kurioje dėsto nuo 1982 m. 1969 m. jis tapo Belgijos nacionalinio orkestro solistu, o 1970 m. – belgų ansamblio „Musiques Nouvelles“ nariu. 1976–1991 m. buvo šio kolektyvo vadovu. Nuo 1977 m. jis nuolat kviečiamas diriguoti Belgijos ir užsienio simfoniniams, kameriniams ir šiuolaikinės muzikos kolektyvams. 1992 m. dirigentas buvo Briuselio operos šokių sekcijos konsultantu, 1992–1999 m. vadovavo centrai „Jeunesses Musicales du Brabant Wallon“, o 1993 m. tapo ansamblio „Ictus“ dirigentu. Dėsto Liežo Karališkojoje konservatorijoje ir Katalonijos aukštojoje muzikos mokykloje (Barselona). Georges-Elie Octorsas dirigavo daug belgų bei užsienio kompozitorių kūrinių premjerų, yra dažnai kviečiamas dalyvauti prestižiniuose Europos festivaliuose Paryžiuje (IRCAM), Avinjone, Aix-en-Provence („Festival international d’art lyrique“), Amsterdame („Holland Festival“), Vienoje, Barselonoje ir Lisabonoje bei JAV, Kanados, Brazilijos ir Japonijos festivaliuose.

4 November, 21.30, Contemporary Art Centre

LABORINTUS II AFTERPARTY

Soundtracks from Italian movies of the 60's performed
by DJ Florintintin

Lapkričio 4 d., 21.30 val., Šiuolaikinio meno centras

LABORINTUS II AFTERPARTY

DJ Florintintin pristato 7-ojo dešimtmečio italų kino filmų
muziką

Laborintus II Afterparty is a third part of *Laborintus II* project – a tribute to Italian B-movies of the sixties (and their jazz soundtracks) by Dutch DJ Florintintin (Florentijn Boddendijk), inviting us to dance the night away.

Florintintin is a pseudonym of dutch composer Florentijn Boddendijk. As Florintintin he explores his fascination with 45/33/78rpm records through extreme meta-remixes and style-crossing dj sets.

As a composer, Florentijn Boddendijk studied sonology at the Academy of Music in the Hague. While developing programmes for computers that generate music independently, Boddendijk also continues to make remixes of existing music. He prefers to recycle older music instead of making his own live sound since the recognition of fragments helps the listener,

familiar with the sound of the records and cd's. On the stage, he looks for ways of making the "electronic performance" more theatrical. For example with his "Laserbass", a two metre high machine enabling the player to cut through a vertical laser beam that activates the samples in the computer. His DISK Session performance is called Florintintin and is made up from some of the pieces of his recent album Lapbop, a record made by laptop and based on old jazz samples.

At the ISCM World Music Days Florintintin will play a dj-set of "Transatlantic Musical Crossdressing" consisting of 50's and 60's European records that long for the Jazz of America (early Berio, Juliette Greco etc.) and American Jazz records that want to relate to the European culture (Chico Hamilton, Eric Dolphy etc).

Trečiojoje projekto „Laborintus II“ dalyje, pavadintoje „**Laborintus II Afterparty**“, olandų diskžokėjas Florintintinas (Florentijn Boddendijk) atiduos duoklę septintojo dešimtmečio italų B kategorijos filmams (bei jų garso takeliams) ir kvies šokti per visą naktį.

Florintintinas – tai olandų kompozitoriaus Florentijno Boddendijko pseudonimas. Pasirodydamas kaip Florintintinas, jis perteikia savo susižavėjimą 45, 33 ir 78 aps./min. plokštelėmis, kurdamas ekstremalius meta-remiksus ir pateikdamas stilių ribas peržengiančius DJ setus.

Kaip kompozitorius Florentijnas Boddendijkas studijavo sonologiją Hagos muzikos akademijoje. Kurdamas kompiuterines savarankiškai muziką kuriančias programas, jis kartu remiksuoja ir jau egzistuojančią muziką. Labiau nei kurti savo muziką

jis mėgsta perdirbinėti senesniąją, nes pažįstamų fragmentų atpažinimas suteikia džiaugsmo klausytojui, susipažinusiame su vinilinių bei kompaktinių plokštelių įrašais. Scenoje jis visada stengiasi teatralizuoti savo „elektroninį pasirodymą“, kaip vieną iš priemonių pasitelkdamas, pavyzdžiui, savo „Laserbass“ – dviejų metrų aukščio prietaisą, kurį naudodamas atlikėjas gali praeiti vertikalų lazerio spindulį, aktyvuojantį semplius kompiuteryje. Jo pasirodymą pavadinimu „Florintintin“ sudaro keletas numerių iš naujausio albumo pavadinimu „Lapbop“, kuris buvo įrašytas naudojant nešiojamąjį kompiuterį ir yra pagrįstas senaisiais džiazo muzikos semplais.

ISCM „Pasaulio muzikos dienos“ Florintintinas pristatys dj setą „Transatlantic Musical Crossdressing“. Čia naudojami šeštajame ir septintajame dešimtmečiuose Europoje išleisti įrašai, kuriuose galima išgirsti amerikietiškojo džiazo (ankstyvasis Berio, Juliette Greco ir pan.) atgarsius, bei artimo europinei kultūrai amerikietiškojo džiazo kompozicijas (Chico Hamilton, Ericas Dolphy ir pan.).

5 November, 19.00, National Philharmonic Hall
KREMERATA BALTICA

Conductor **Martynas Staškus**

Soloists:

Boyan Vodenitcharov (piano)

Veronika Povilionienė (voice)

Sunleif Rasmussen (ISCM / FAROE ISLANDS): *Grave – In Memoriam Karsten Hoydal* (1990) for clarinet, strings and percussion, 9'

Filip Rathé (ISCM / BELGIUM-FLANDERS): *Das Utopias* (2002) for 17 solo-strings, 12'

Bronius Kutavičius: *Dzūkian Variations* (1974) for chamber orchestra and recording, 12'30"

Victor Kissine: *Between two Waves* (2006) for piano and strings, 9'

Åke Parmerud (ISCM / SWEDEN): *Bows, Archs & the Arrows of Time* (2004) for string orchestra, 2 samplers and video, 14'

Lapkričio 5 d., 19.00 val., Nacionalinė filharmonija
KREMERATA BALTICA

Dirigentas **Martynas Staškus**

Solistai:

Boyan Vodenitcharov (fortepijonas)

Veronika Povilionienė (balsas)

Sunleif Rasmussen (ISCM / FARERŲ SALOS): *Grave – In Memoriam Karsten Hoydal* (1990) klarnetui, styginiams ir mušamiesiems, 9'

Filip Rathé (ISCM / BELGIJA-FLANDRIJA): *Das Utopias* (2002) 17 styginių solo, 12'

Bronius Kutavičius: *Dzūkiškos variacijos* (1974) kameriniam orkestrui ir įrašui, 12'30"

Victor Kissine: *Between two Waves* (2006) fortepijonui ir styginiams, 9'

Åke Parmerud (ISCM / ŠVEDIJA): *Bows, Archs & the Arrows of Time* (2004) styginių orkestrui, 2 sempleriams ir video, 14'

Sunleif Rasmussen (b. 1961, the Faroe Islands) is the foremost Faroese composer of classical music. Rasmussen studied in Norway, then returned to Tórshavn in the Faroes as music teacher and jazz pianist. From 1990 to 1995 he studied musical composition at the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen under Ib Nørholm and electronic music under Ivar Frounberg.

Rasmussen has written music for choir and lots of different ensembles as well as several large orchestral works. A characteristic feature of his instrumentation is that he often combines electronics or tapes with more traditional instruments or singers. Most of his choral music was written with poems in Faroese, and the music also incorporates the song tradition of the Faroe Islands.

Sunleif Rasmussen's instrumental music is very often accompanied by a title, e.g. the music may illustrate phenomena or incidents outside itself. Here nature is his central source of inspiration. In this respect the fact that he grew up on the Faroe Islands was of the greatest significance, as the music very often may illustrate Faroese or north Nordic nature. Rasmussen grew up in an island community, and consequently the stormy North Atlantic Ocean is very important for his works – this is evident in his *Symphony No. 1 Oceanic Days*. There is also a close connection between the musical idioms and the movement techniques in his works. Rasmussen makes use of a special technique that arranges the individual components in minute details in order to express a complex musical idiom as an analogy to the complexity of nature e.g. DNA.

Literature is also one of his sources of inspiration, especially the Faroese poet William Heinesen who writes in Danish and is a major cultural force on the Faroe Islands.

Rasmussen's compositional style is characterized by a doctrine of economy: his basis is very often a tiny motif – or an “embryo” – from which the music may be materialized. This applies to most of his works, including parts of the choral music. In this way a kind of serialism can be traced in his compositions.

Lately his personal compositional style has been characterized by theories about form; theories which are being researched at IRCAM in Paris, such as “Spectral music”. The theories are combined with a research into the Faroese tradition: by means of technical procedures he incorporates old folk tunes as central structures in his music.

Sunleifas Rasmussenas (g. 1961, Farerų salos) – žymiausias farerų klasikinės muzikos kompozitorius. Po studijų Norvegijoje jis grįžo į Toušauną Farerų salose kaip muzikos mokytojas ir džiazo pianistas. 1990–1995 m. studijavo kompoziciją pas Ibą Nørholmą ir elektroninę muziką pas Ivarą Frounbergą Danijos Karališkojoje muzikos akademijoje.

Rasmussenas yra parašęs kūrinių chorui, įvairiems ansambliams bei keletą stambių orkestrinių opusų.

Savo muzikoje naudodamas elektroniką arba magnetofono juostas dažniausiai juos jungia su tradiciškesniais instrumentais arba dainininkų balsais. Didžioji dalis kūrinių chorui sukurti pagal farerų poeziją, o muzikoje pasitelkia Farerų salų dainų tradicijas.

Sunleifas Rasmussenas savo instrumentiniams kūriniams neretai suteikia pavadinimus, rodančius, kad muzika gali iliustruoti ir nemuzikinius reiškinius. Gamta – pagrindinis kompozitoriaus įkvėpimo šaltinis. Didelę reikšmę turi faktas, kad kompozitorius užaugo Farerų salose, nes jo muzika dažnai iliustruoja farerų arba šiaurietišką gamtą. Rasmussenas užaugo salos bendruomenėje, tad nenuostabu, kad audringas Šiaurės Atlanto vandenynas užima svarbią vietą jo kūryboje – tai patvirtina Simfonija Nr. 1 „Vandenyno dienos“. Kitas svarbus jo kūrybos aspektas yra sąsajos tarp muzikinių idiomų ir muzikinės medžiagos organizavimo technikos. Siekdamas pateikti muzikinę idiomą kaip gamtos kompleksiskumo analogiją, pvz. DNR, kompozitorius naudoja tam tikrą techniką, kurios pagalba sustyguoja mažiausias atkirų komponentų detales.

Kompozitorius semiasi įkvėpimo ir iš literatūros, ypatingai danų kalba rašančio farerų poeto Williamo Heineseno, kuris yra viena reikšmingiausių Farerų salų kultūros asmenybių.

Rasmussenso kompozicijos stilių galima apibrėžti kaip ekonomiškumo doktrina: savo kūrinius jis dažnai išaugina iš mažučio motyvo – „embriono“. Taip sukonstruoti beveik visi jo kūriniai, įskaitant ir daugelį chorinių. Atsižvelgiant į tai, jo kūriniuose galima aptikti serializmo užuomazgų.

Pastaruosiu metu jo kompozicijos stilių imta charakterizuoti teorijomis apie formą; taip pat teorijomis, kurios nagrinėjamos IRCAM centre Paryžiuje (pavyzdžiui, „spektrinės muzikos“ idėjos). Šios teorijos jungiamos su farerų tradicija: liaudies dermės Rasmussenso muzikoje neretai tampa centrinėmis kompozicinių technikų struktūromis.

Grave – In memoriam Karsten Hoydal (1990) for clarinet, strings and percussion, 9'

Grave – In memoriam Karsten Hoydal has a stringent relationship with one of composers' older melodies. The melody never emerges clearly in the work, but permeates the material such that its structure becomes a substitute for the form-creating function of harmony. This work can incidentally be recommended as an introduction to Rasmussen's music – precisely because of its clear structure and clearly descriptive tonal idiom. The percussion ensemble is bells and cymbals – the former a clear reference to the title *In memoriam*, the latter recalling the always present sea. This technical economy with the material is also always present in Rasmussen's music. It entails that the music as a whole also functions entirely on its own terms – detached from extramusical explanatory models such as title, programme and idea.

Hans Pauli Tórgard

Filip Rathé (b. 1966, Belgium-Flandres) graduated at the the Conservatoire of Ghent for piano and conducting. Afterwards he studied composition with Lucien Goethals. At the university of Ghent he acquired a Master Degree of musicology. Today he is a lecturer at the Music Schools of Higher Education in Ghent and Antwerp, teaching musical analysis, contemporary chamber music and doing research on the music of Nicolaus A. Huber. Between 1992-2001 he directed the contemporary music choir "De Tweede Adem". Since 1993 he is artistic leader of the SPECTRA Ensemble with which he conducted concerts in Europe and South-America premiering over 70 new compositions (a.o. Luca Francesconi and Nicolaus A. Huber).

His compositions include a.o.: *Canção do Caminho* for choir (1998), *O ultimo poema* for ensemble (2001), *Canção de vidro* for 16 voices (2004), *La velocidad de las Tinieblas* for amplified voice and ensemble (2005). His works were performed a.o. by the Flemish Radio Choir, ASKO, the SPECTRA Ensemble and the Collegium Instrumentale Brugense.

Grave – In memoriam Karsten Hoydal (1990) klarnetui, styginiams ir mušamiesiems, 9'

Kūrinys turi ryškias sąsajas su viena iš ankstesnių kompozitoriaus melodijų. Čia ji niekur necituojujama, tačiau persmelkia muzikinį audinį taip, kad jos struktūra tampa formą kuriančios harmonijos pakaitalu. Šis kūrinys gali būti rekomenduojamas kaip įvadas į Rasmussen'o muziką būtent dėl aiškios struktūros ir aiškaus tonacinio charakteringumo. Mušamųjų ansamblį sudaro varpai ir lėkštės. Pirmieji – tai nuoroda į pavadinimą (*In memoriam*), antrieji – nuoroda į jūrą. Toks priemonių taupumas būdingas visai Rasmussen'o kūrybai. Tai įrodo, kad muzika taip pat funkcionuoja pagal savo principus, nepriklausomai nuo ekstramuzikinių paaiškinamųjų modelių, tokių kaip pavadinimas, programa ir idėja.

Hans Pauli Tórgard

Filipas Rathé (g. 1966, Belgija-Flandrija) baigė fortepijono ir dirigavimo specialybes Gento konservatorijoje. Vėliau tęsė kompozicijos studijas pas Lucieną Goethalsą. Gento universitete įgijo muzikologijos magistro laipsnį. Šiuo metu jis dėsto muzikos analizę, šiuolaikinę kamerinę muziką Gento ir Antverpeno aukštesniosiose muzikos mokyklose, bei tyrinėja Nicolauso A. Huberio kūrybą. 1992-2001 m. jis vadovavo šiuolaikinės muzikos chorui „De Tweede Adem“. Nuo 1993 m. kompozitorius yra „SPECTRA“ ansamblio meno vadovas. Su šiuo ansambliu

kaip dirigentas Filipas Rathé koncertavo Europoje ir Pietų Amerikoje, atliko daugiau nei 70 kūrinių premjeras (tarp jų Luca Francesconi ir Nicolauso A. Huberio opusus).

Iš jo kūrinių galima paminėti: „Canção do Caminho“ chorui (1998), „O ultimo poema“ ansambliui (2001), „Canção de vidro“ 16 balsų (2004), „La velocidad de las Tinieblas“ įgarsintam balsui ir ansambliui (2005). Jo kūrinius atliko Flamidijos radijo choras, ASKO, SPECTRA ansambliai ir „Collegium Instrumentale Brugense“.

Das Utopias (2002) for 17 solo-strings, 12'

Two musical symbols: the opening motive of the third act of Wagner's 'Tristan und Isolde' as metaphore for darkness and longing, the 'Seufzer' representing suffering from unfulfilled desire and complaint.

One chord cross-faded over it's own transpositions, sent through an acoustical stroboscope, looking for the tension evoked by Rothko's monochrome paintings.

One poem: a poem (Das Utopias) by the Brazilian autor Mario Quintana describing how dreams and longings lighten up the otherwise often dark conditions of existance.

Those were the elements I tried to compose and decompose in this piece for 17 solo strings, using a (monochrome) blurred harmonic progression and exploring the expressive possibilities of traditional musical symbols in a present day language, following the emotional structure of a simple poem without becoming programmatical.

Filip Rathé

Bronius Kutavičius

Dzūkian Variations (1974) for chamber orchestra and recording, 12'30"

Dzūkian Variations is dedicated to the 100th anniversary of birth of M. K. Čiurlionis, the great Lithuanian classical composer and painter. The theme for the variations is Lithuanian folk song from the Dzūkija ethnographic region, *Beauštanti aušrelė* (*Dawn Is Breaking*). The whole composition is framed by two versions of the same song: the initial theme, sung by female folk singer, and Čiurlionis' arrangement for four-voice choir in the final variation (recording may be used in both cases). Each variation gives a rhythmic, textural and dynamic stimulus for the next one. After the main climax, before the coda and entrance of choir, new motive is introduced – another folk song *Bėkit, bareliai* (*Stretch Away, Fields*) which was also used by Čiurlionis in his compositions. *Dzūkian Variations* once was highlight of the repertoire of the Lithuanian Chamber Orchestra led by Saulius Sondeckis on their tours to many countries of the world.

Das Utopias (2002) 17 styginių solo, 12'

Du muzikiniai simboliai: Wagnerio „Tristano ir Izoldos“ trečiojo veiksmo pradžios motyvas – tamsos ir ilgesio metafora, „Seufzer“ (atodūsis, aimana) – nepatenkinto geismo sukelta kančia ir skundas.

Siekiant atrasti Rothko monochrominio paveikslo sukeltos įtampos išraišką, vienas akordas ištirpsta savo paties transpozicijose, kurias veikia akustinis stroboskopas.

Viena poema: brazilų autoriaus Mario Quintana poema („Das Utopias“), kurioje kalbama kaip svajonės ir ilgesys palengvina dažnai niūrią egzistenciją.

Šiuos elementus stengiausi sukurti ir išskaidyti kūrinyje 17 solistų-styginių. Naudojau (monochromiškai) miglotą harmoninį junginį, analizavau nūdienos tradicinių muzikinių simbolių išraiškos galimybes, sekiau emocine paprastos poemos struktūra, stengdamasis išvengti programiškuo.

Filip Rathé

Bronius Kutavičius

Dzūkiškos variacijos (1974) kameriniam orkestrui ir įrašui, 12'30"

„Dzūkiškos variacijos“ – kūrinys, skirtas 100-osioms M. K. Čiurlionio gimimo metinėms. Jų tema pasirinkta liaudies daina „Beuštanti aušrelė“. Kūrinio pradžioje šios dainos melodija skamba atliekama liaudies dainininkės (arba iš įrašo), o finalinėje variacijoje grįžta Čiurlionio harmonizuotu pavidalu – keturių balsų choru (taip pat gali būti iš įrašo). Kiekviena variacija suteikia ritminį, tembrinį ir dinaminį impulsą tolesnei. Po kūrinio kulminacijos, prieš kodą ir choro įstojimą, pasigirsta naujas – lietuvių liaudies rugiapjūtės dainos „Bėkit, bareliai“ – motyvas (ir šią dainą savo kūryboje yra naudojęs Čiurlionis). „Dzūkiškos variacijos“ kadaise buvo neatsiejamos nuo Sauliaus Sondeckio vadovaujamo Lietuvos kamerinio orkestro, grojusio šį kūrinį daugybėje pasaulio šalių.

Victor Kissine was born in 1953 in Leningrad (Saint-Petersburg). He studied composition and musicology and received a PhD degree from the Saint Petersburg Conservatory.

Since 1990 Kissine settled in Belgium. Currently, he teaches musical analysis and orchestration at the Royal Conservatory of Mons. He is a member of the Royal Academy of "Sciences, Lettres, Beaux-Arts" of Belgium.

The work of Kissine includes a wide range of genres, although chamber music occupies a central place among his interests. He received commissions from the San Francisco Symphony, the Amsterdam Concertgebouw, Lincoln Centre, as well as from leading soloists and chamber groups.

Among his recent works are: *Barcarola* for violin, string orchestra and percussions (2007), written for Gidon Kremer and "Kremerata Baltica"; the violin concerto *Aftersight* (2005), *Smiles on the Night* for double choir à *cappella* (2006, Bruxelles), septet *Traverso* (2008, Antwerpen) and *Recto-Verso* for two pianos (2008, New-York)

Between two waves (2006) for piano and strings

Between two waves was commissioned by Belgian ensemble "Musiques Nouvelles" and premiered in Brussels at January 2006 with Boyan Vodenitcharov as soloist.

The idea and the formal subject of the work is suggested by two idioms: "In my beginning is my end" (from T. S. Elliot) and by Bach's choral "Es ist genug".

The version for string orchestra is written specially for Kremerata Baltica and the Gaida festival.

Victor Kissine

Victoras Kissine'as gimė 1953 m. Leningrade (Sankt Peterburge). Jis studijavo kompoziciją ir muzikologiją bei įgijo daktaro laipsnį Sankt Peterburgo konservatorijoje. Nuo 1990 m. Kissine'as persikėlė gyventi į Belgiją. Šiuo metu jis dėsto muzikos analizės ir orkestruotės kursus Monso Karališkoje konservatorijoje. Jis yra Belgijos Karališkosios mokslo, literatūros ir menų akademijos narys.

Viktoras Kissine'as yra sukūręs įvairių žanrų kūrinių, tačiau daugiausia jo dėmesio sulaukia kamerinė

muzika. Kūrinius jam yra užsakę San Francisko simfoninis, Amsterdamo Concertgebouw, Linkolno centro orkestrai, taip pat žymūs solistai ir kameriniai ansambliai.

Pastaraisiais metais jis sukūrė „Barcarola“ smuikui, styginių orkestrui ir mušamiesiems (2007), dedikuotą Gidonui Kremeriui ir „Kremerata Baltica“, koncertą smuikui „Aftersight“ (2005), „Smile on the Nights“ dvigubam chorui à *cappella* (2006, premjera Briuselyje), septetą „Traverso“ (2008, premjera Antverpene) ir „Recto-Verso“ dviems fortepijonams (2008, premjera Niujorke).

Between two waves (2006) fortepijonui ir styginiams

„Between two waves“ (Tarp dviejų bangų) fortepijonui ir styginiams užsakė Belgų ansamblis „Musique Nouvelles“ ir pirmą kartą atliko Briuselyje 2006 m. sausį su solistu Boyanu Vodenitscharovu.

Kompozicijos idėją ir formalų subjektą inspiravo dvi idiomos: „Mano pradžioje yra mano pabaiga“ (iš T. S. Ellioto) ir J. S. Bacho chorlas „Es ist genug“. Versija styginių orkestrui buvo parašyta specialiai „Kremerata Baltica“ orkestrui ir „Gaidos“ festivaliui.

Victor Kissine

Åke Parmerud (b. 1953) has been professionally active as a composer since 1978. He studied at the Gothenburg Music Conservatory. His list of works includes instrumental music as well as electro-acoustic compositions, multimedia, video and music for theater and film. It is however his electro-acoustic music in particular that has gained international interest, most notably through a great number of festival prizes. (Bourges festival 1978, 1980, 1984, 1988, 1991, 1992 Prix Ars Electronica 1990, 1994, Prix Noroit 1991 and Stockholm Electronic Arts Award 1993) His CD "Invi-

Profesionalaus kompozitoriaus kelią **Åke Parmerudas** (g. 1953) pradėjo 1978 m. Jis studijavo Geteborgo konservatorijoje, yra instrumentinių bei elektroakustinių kūrinių, multimedijos, video bei muzikos teatrui ir kinui autorius. Tačiau tarptautinį pripažinimą ir gausybę apdovanojimų (Buržo festivalio 1978, 1980, 1984, 1988, 1991, 1992; „Prix Ars Electronica“ 1990, 1994; „Prix Noroit“ 1991; ir Stokholmo elektroninio meno apdovanojimas 1993) jis pelnė už savo elektroakustines kompozicijas. Jo kompaktinė plokštelė „Invisible music“ 1995 m. Švedijoje buvo

sible music" was awarded a Grammy as the best classical CD in Sweden 1995, and in 1997 his work *Grains of Voices* was performed in the New York headquarters during the United Nations day. Åke Parmerud has composed a number of works commissioned by international institutions in Holland, France, Germany, Norway and Denmark. His music is played worldwide. Åke Parmerud also teaches computermusic and composition at the Lindbladstudio, Gothenburg University.

Bows, Arcs and the Arrow of Time (2004) for string orchestra, 2 samplers and video, 14'

Bows, Arcs and the Arrow of Time was commissioned by the Swedish string orchestra Musica Vitae as part of a project of scoring new music for old films. I was however not particularly interested in repeating this rather exploited concept, so instead I proposed to make a new visual interpretation as a composed part of the piece. I filmed the musicians of the orchestra during rehearsals since I wanted the video to reflect the relation between the body and the interpretation of music. I finally ended up using almost only images of the musicians eyes and their instruments. These images were then digitized and processed much in the same way as I use digital transformations of "real" sounds in my electro-acoustic compositions. I tried to think of the visual elements both as images and at the same time musical constructions that would create a counterpoint in terms of gestures, repetitions and rythm in relation to the music. There is also a theme of falling in the end of the composition. This is a theme that I have explored in other visual compositions as well. There is something both magic and tragic in this gravitational direction that implies both the decay of life as well as the immutable movement of the universe towards a state of cold darkness where all energy has been equally distributed across time and space.

Åke Parmerud

Kremerata Baltica, a chamber orchestra, was created in 1997 by renowned violinist Gidon Kremer, who serves as the orchestra's artistic director and solo violinist. The high artistic quality of the ensemble is the result of the exceptional talent of the individual musicians and Kremer's innovative approach to repertoire. Kremerata Baltica is composed exclusively of talented young musicians (average age 27) from the Baltic States and is supported by the Ministries of Culture of Estonia, Latvia and Lithuania, making the group the de facto cultural ambassadors of the region. Kremerata Baltica won a Grammy Award in 2002, was nominated for another in 2003, records for Nonesuch Records (a Warner Bros. label) and Deutsche Grammophon, and it performs in all the great halls of the world.

pripažinta geriausiu klasikiniu albumu ir pelnė Grammy apdovanojimą, o 1997 m. kompozicija „Grains of Voices“ buvo atlikta Jungtinių Tautų dienos proga Niujorke. Åke Parmerudas yra sukūręs daugybę kūrinių Olandijos, Prancūzijos, Vokietijos, Norvegijos ir Danijos institucijų užsakyму. Jo muzika skamba visame pasaulyje. Åke Parmerudas dėsto kompiuterinę muziką ir kompoziciją Geteborgo universiteto Lindbladstudio.

Bows, Archs & the Arrows of Time (2004) styginių orkestrui, 2 sempleriams ir video, 14'

Šį kūrinių užsakė Švedijos styginių orkestras „Musica Vitae“. Tai turėjo būti dalis jų sumanymo sukurti naują muziką seniems filmams. Man ši, gerokai per daug eksploatuojama, idėja nebuvo įdomi, todėl kaip dalį kūrinio pasiūliau naują vizualinę interpretaciją. Filmavau orkestrantų repeticijų metu, nes norėjau, kad video atskleistų kūno ir atliekamos muzikos ryšį. Galutiniame varijante naudoju beveik vien tik muzikantų akių ir jų instrumentų kadrus. Juos, pervedęs į skaitmeninį formatą, transformavau tokiu pačiu principu, kaip ir savo elektroakustiniuose kūriniuose transformuoju garsą. Stengiausi traktuoti vizualinius elementus ir kaip vaizdinius, ir kaip muzikines struktūras, kurios santykiuje su muzika sukuria judesių, pasikartojimų ir ritmo kontrapunktą. Kūrinio pabaigoje susiformuoja nauja – kritimo tema. Ir anksčiau ją esu analizavęs savo vizualinėse kompozicijose. Toje gravitacijosje yra kažkas magiško ir kartu tragiško, kažkoks gyvenimo baigties ir amžino visatos judėjimo tamsos link užtaisas, judėjimo ten, kur energija vienodai paskirstoma laike ir erdvėje.

Åke Parmerud

Kamerinį orkestrą „**Kremerata Baltica**“ 1997 m. įkūrė žymus smuikininkas Gidonas Kremeris – orkestro meno vadovas ir solistas. Puikią atlikimo kokybę, kuria ansamblis išsiskiria iš daugelio kitų, lemia atskirų muzikantų ypatingas talentas bei inovatyvus Kremerio požiūris į repertuarą. „Kremerata Baltica“ sudaro vien talentingi jauni muzikantai (jų amžiaus vidurkis 27 metai) iš visų trijų Baltijos valstybių, o orkestrą remia Estijos, Latvijos ir Lietuvos Kultūros ministerijos. Tokiu būdu kolektyvas *de facto* tapo šio regiono kultūros ambasadoriumi. „Kremerata Baltica“ 2002 m. laimėjo Grammy apdovanojimą, 2003 m. buvo nominuota dar vienam. Orkestro įrašus leidžia kompanijos „Nonesuch Records“ (priklausanti „Warner Bros.“) ir „Deutsche Grammophon“, koncertai rengiami visose žymiausiose pasaulio koncertų salėse.

Martynas Staškus (b. 1969) is the conductor of the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, principal conductor and artistic director of the Vilnius Teachers House choir Salutaris and winner of international competitions.

M. Staškus graduated from the Lithuanian Academy of Music in 1994 where he studied choir, orchestra and opera conducting (with G.Rinkevičius). The same year he started working as the conductor's assistant at the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, since 1996 he has been the conductor of this theatre, in 1997-1998, principal conductor. During more than ten years of his career at the Lithuanian National Opera and Ballet Theatre M. Staškus has prepared and has been conducting more than 30 operas and ballets.

M. Staškus has given concerts with such world famous performers as I. Mukhamedov, Y. Yebra, B. Maisuradze and E. Rubin, pianist K. Broya, violinist G. Kremer. The conductor has prepared concert programmes with Kremerata Baltica, International Nordic-Baltic Youth Chamber Orchestra, Nordrhein-Westfalen youth symphony orchestra, Lithuanian Academy of Music, Vilnius and Lithuanian Chamber Orchestras, Lithuanian State and Lithuanian National Symphony Orchestras.

Dirigentas **Martynas Staškus** (g. 1969) – Lietuvos nacionalinio operos ir baletų teatro dirigentas, Vilniaus mokytojų namų kamerinio choro „Salutaris“ vyr. dirigentas ir meno vadovas, tarptautinių konkursų laureatas.

M. Staškus 1994 m. baigė Lietuvos muzikos akademijoje choro, orkestro ir operos dirigavimo specialybės (G.Rinkevičiaus kl.). Tais pačiais metais pradėjo dirbti Lietuvos nacionaliniame operos ir baletų teatre dirigento asistentu, nuo 1996 m. jis – teatro dirigentas, 1997-1998 m. – vyriausias dirigentas. Per kelioliką kūrybinės veiklos Lietuvos nacionaliniame operos ir baletų teatre metų M. Staškus parengė ir diriguoja daugiau kaip 30 operų ir baletų.

M. Staškus koncertavo su tokiais pasaulinio garso atlikėjais, kaip I. Mukhamedovas, Y. Yebra, B. Maisuradze, E. Rubin, pianistas K. Broya, smuikininkas G. Kremeris. Dirigentas parengė koncertų programų su „Kremerata Baltica“, Tarptautiniu Šiaurės / Baltijos šalių jaunimo kameriniu orkestru, Nordrhein-Westfalen jaunimo simfoniniu orkestru, Lietuvos muzikos akademijos, Vilniaus bei Lietuvos kameriniais orkestrais, Lietuvos valstybinio bei Lietuvos nacionaliniu simfoniniais orkestrais.

Bulgarian pianist **Boyan Vodenicharov** has been highly praised for his performances ever since he was a student at the High School of Music in Sofia. He studied under Milena Kurteva until he transferred to the class of the great Bulgarian pedagogues Julia and Konstantin Ganev. A few months after his graduation he won a 1979 International contest in Senegal, after which he became laureate of the 1981 edition of the Busoni prize in Italy and the 1983 Queen Elizabeth Prize in Belgium. Soon after completing his master's degree at the Music Academy in Sofia he began teaching piano classes. Meanwhile, he kept receiving invitations for concerts and concert tours. In the early 1990s he settled permanently in Belgium.

Bulgarų pianistas **Boyanas Vodenicharovas** aukščiausių įvertinimų susilaukė dar studijuodamas Sofijos aukštojoje muzikos mokykloje. Jis studijavo pas Mileną Kurtevą, vėliau perėjo į žymių bulgarų pedagogų Julios ir Konstantino Ganevų klasę. Praėjus keliems mėnesiams po studijų baigimo jis laimėjo 1979 m. Tarptautinį konkursą Senegale. 1981 m. tapo Busoni prizo (Italija) laureatu, o 1983 m. Karalienės Elžbietos konkurse (Belgija) užėmė III vietą. Vos tik baigęs magistro studijas Sofijos muzikos akademijoje, jis pradėjo dėstyti. Tuo pat metu aktyviai koncertavo ir rengė koncertų turus. Dėšimto dešimtmečio pradžioje persikėlė gyventi į Belgiją.

Veronika Povilionienė, the most famous performer of Lithuanian folk songs, has become a symbol of national culture. Originally from Dzūkija, the singer has inherited the tradition from the old singers of this region. Veronika Povilionienė's voice is strong and evocative; it reveals, with expression, the extraordinary beauty of the Dzūkian monodic songs, their modes and melodic turns. Apart from abundant solo performances and recordings, the singer frequently gives concerts with the folk ensemble Blezdinga and the ensemble of Indian classical music Lyla. The singer is also famous for her collaborations with jazz musicians and contemporary classical composers (saxophonist Petras Vyšniauskas, composers Vidmantas Bartulis and Bronius Kutavičius), other renowned artists, poets and film directors. She often bravely and innovatively popularizes folk songs, singing with pop and rock music bands.

Ugnius Liogė

Veronika Povilionienė – žymiausia lietuvių liaudies dainų atlikėja, tapusi išskirtiniu nacionalinės kultūros simboliu. Iš Dzūkijos kilusi dainininkė paveldėjo tradiciją iš senųjų legendinių dainingojo krašto giesmininkų. Stiprus ir įtaigus Veronikos Povilionienės balsas itin išraiškingai atskleidžia dzūkiškų vienbalsių dainų melodiką, dermes bei intonacijas, protėvių pasaulio grožį ir būties autentiškumą. Greta gausių solinių pasirodymų ir įrašų dainininkė daug koncertuoja su folkloro ansambliu „Blezdinga“, indišką muziką kolektyvu „Lyla“. Ši atlikėja taip pat garsi projektais su džiazo ir akademinės muzikos kūrėjais: saksofonistu Petru Vyšniausku, kompozitoriais Vidmantu Bartuliu, Broniumi Kutavičiumi, kitais pripažintais menininkais, poetais, kino režisieriais. Dažnai liaudies dainas ji populiarina drąsiai ir novatoriškai, dainuodama su pop ir roko grupėmis.

Ugnius Liogė

5 November, 21.30, Contemporary Art Centre
ENSEMBLEAPARTMENTHOUSE

Rytis Mažulis: *Canon fluxus* (2008)*, 18'
George Mačiūnas: *End After 9, 10000 frames and Artype* (4 short films)
George Mačiūnas: *Piano piece No. 13 (carpenter's piece)*
George Mačiūnas: *Solo for violin (for Sylvano Bussotti)*
George Mačiūnas: *In memoriam Adriano Olivetti*
George Mačiūnas: *Music for Three Mouths*
Rytis Mažulis: *Non in Commotione* (2008)**, 15'

* Commissioned by Gaida Festival
** Commissioned by Linz Festival 4020

„Apartment House“: Angharad Davies, Mai Kawabata (violins), Sara Hubrich (viola), Anton Lukoszevieve (cello), Andrew Sparling (clarinet), Nancy Ruffer (flute), Philip Thomas (piano)

Lapkričio 5 d., 21.30 val., Šiuolaikinio meno centras
ANSAMBLISAPARTMENTHOUSE

Rytis Mažulis: *Canon fluxus* (2008)*, 18'
Jurgis Mačiūnas: *End After 9, 10000 frames and Artype* (4 trumpi filmai)
Jurgis Mačiūnas: *Piano piece No. 13 (carpenter's piece)*
Jurgis Mačiūnas: *Solo for violin (for Sylvano Bussotti)*
Jurgis Mačiūnas: *In memoriam Adriano Olivetti*
Jurgis Mačiūnas: *Music for Three Mouths*
Rytis Mažulis: *Non in Commotione* (2008)**, 15'

* Festivalio „Gaida“ užsakymas
** Lino festivalio „4020“ užsakymas

„Apartment House“: Angharad Davies ir Mai Kawabata (smuikai), Sara Hubrich (altas), Anton Lukoszevieve (violončelė), Andrew Sparling (klarnetas), Nancy Ruffer (fleita), Philip Thomas (fortepijonas)

Destroyed instruments, anti-film, chaotic pianos, Fluxus and anarchic canons. Apartment House present two radical Lithuanian composers/artists Rytis Mažulis and George Mačiūnas. Mačiūnas, the high priest of 60's art revolution Fluxus, and Mažulis, a highly distinctive superminimalist composer, obsessed with canonic forms, taken to supreme limits verging on rock music. George Mačiūnas was, amongst many things, a great maker of diagrams mapping and charting the intricate nature of 20th century avantgarde art. This brings me to think of the French writer Raymond Rousel, who had the idea of using phonetic sameness, but multiple meaning, in order to change the narrative course of his books. I think also of George Perec's encyclopedic tracts, a whole house of labyrinthine life. Lastly, I think of my own family's Lithuanian genealogical chart, a vast sprawl spanning the globe back to 1840. The vast inter-connected, correlative nature and, indeed, absurdness of contemporary life is also a programmer's dream. Take 2 Lithuanian artists, Mažulis and Mačiūnas, a generation apart, unrelated apart from country of birth and similarity of surname. We discover a vast network of connections between their work. Musical instruments threatened, destroyed even, in states of sonic decay and tragic destruction. Musicians reduced to an almost mechanical state and negated of conventional musical roles. Film and music reduced to numbers, fragments, basics and banality. Systems of uniformity and functional blandness, enriched through repetition ad absurdam. Musical canons driven insanely or with a limpid subtle beauty.

My own life as the grandson of Lithuanian immigrants, whose village of birth has disappeared from contemporary maps, whose family has disappeared with the ravages of Stalin's pogroms, whose family has stretched across the globe, Lithuania, USA, Canada, Australia, Brazil and the UK. Now, I have been drawn to these 2 artists. People have often commented to me that they see Fluxus as 'just arsing about'. Well, some of it is of course and so it should be. But, what has always interested me is the musical potential of so many Fluxus events. Of course, some Fluxus events are more inherently musical than others. Others, being more conceptual or art-object based. I often cringe and feel disappointed at the inability of classical contemporary music to embrace elements of theatre. Many have striven to integrate it, look at Mauricio Kagel, Vinko Globokar and the hugely complex scores of Dieter Schnebel from the sixties. Somehow they just tried too hard. Fluxus really opened the windows and let the light in for me. I still find Three Piano Pieces by another Fluxus artist George Brecht, for example, as some of the most beautiful piano works ever conceived.

Anton Lukoszevieve

Laužomi instrumentai, antifilmas, chaotiški fortepijonai, *fluxus* ir anarchistiški kanonai. „Apartment House“ pristato du radikalius lietuvių kompozitorius/menininkus – Rytį Mažulį ir Jurgį Mačiūną. Mačiūnas, 60-ųjų meno revoliucijos *fluxus* vyriausias žynys, ir Mažulis, labai savitas kompozitorius „superminimalistas“, apsėstas kanonų, tiksliau, radikalių jo versijų, balansuojančių ant roko muzikos ribos. Jurgis Mačiūnas, be kita ko, buvo ir puikus diagramų, žymenčių painią XX amžiaus avangardinio meno istoriją, braižytojas. Tai man primena prancūzų rašytoją

Raymond'ą Rousselį, kuris, norėdamas pakeisti savo knygų pasakojimo kryptį, bandė naudoti fonetiškai vienodus, tačiau skirtingos reikšmės žodžius. Taip pat ir George'o Pereco enciklopedinius traktatus – tikrus labirintiško gyvenimo namus. Pagaliau prisimenu ir lietuvišką savo šeimos genealoginį medį – didžiulį tinklą, aprėpanti visą Žemės rutulį ir siekiantį 1840-uosius metus. Šis didžiulis, tarpusavyje susijęs ir absurdiškas šiuolaikinis gyvenimas taip pat yra šios programos sudarytojo sapnas. Pažvelkime į šiuos du lietuvius menininkus, Mažulį ir Mačiūną: jie priklauso skirtingoms kartoms, jų apskritai niekas nesiejia, išskyrus tautybę ir pavardžių panašumą. Tačiau jų kūryboje randame begalę sąsajų. Muzikos instrumentams čia yra grasinama, garso suirimo ir tragiškos dekonstrukcijos situacijose jie yra netgi laužomi. Atlikėjai čia yra beveik mechaniški ir paneigiami įprasti jų muzikiniai vaidmenys. Muzikiniai instrumentai yra prievartaujami, netgi suardomi garso suirimo ir tragiško sunaikinimo situacijose. Atlikėjų vaidmuo sumažinamas iki beveik mechaniškos būsenos. Filmai ir muzika virsta skaičiais, fragmentais, elementariais dalykais ir banalybe. Kuriamos vienodumo ir funkcinio nuobodulio sistemos, praturtinamos kartojimu *ad absurdam*. Beprotiškai veržlūs arba skaidraus ir subtilaus grožio pilni muzikiniai kanonai.

Esu vaikaitis lietuvių imigrantų, kurių gimtasis kaimas jau išnykęs iš dabartinių žemėlapių, kurių šeimą išnaikino Stalino pogromai, kurių giminė išsibarstė po visą pasaulį – Lietuvą, JAV, Kanadą, Australiją, Braziliją ir Jungtinę Karalystę. Ir mane traukia šie du menininkai. Dažnai girdžiu komentarus, kad *fluxus* – tai tiesiog „durniaus voliojimas“. Ką gi, kažkuria prasme taip, be abejo, ir yra, ir taip turėtų būti. Tačiau, kas visada labiausiai mane domina, tai daugelio *fluxus* renginių muzikinis potencialas. Žinoma, kai kurie jų iš prigimties yra labiau muzikiniai nei kiti, konceptualesni ar grindžiami meno objektais. Klasikinės šiuolaikinės muzikos nesugebėjimas priimti teatrinių elementų man dažnai kelia nusivylimą ir verčia jaustis nejuokiai. Daugelis menininkų siekė tokios integracijos – pakanka prisiminti Mauricio Kagelį, Vinko Globokarą ar nepaprastai sudėtingas Dieterio Schnebelio šešiasdešimtųjų partitūras. Kažkaip labai jau jie stengėsi. Man *fluxus* išties atvėrė langus ir įleido šviesos. Aš vis dar manau, kad, pavyzdžiui, George'o Brechto – dar vieno *fluxus* menininko – Trys pjesės fortepijonui yra vienas nuostabiausių kada nors sukurtų fortepijoninių kūrinių.

Antonas Lukoszevieve

Rytis Mažulis

Canon fluxus (2008), 18'

Canon fluxus is defined by a tenaciously, unremittingly, and relentlessly repeated infinite semiquaver melody, consisting of continuously alternating cells, in the structure of which, besides tones and semitones, quartertones are used also. The creation was commissioned for the *Apartment House* ensemble by Gaida Festival.

Rytis Mažulis

Non in commotione (2008), 15'

The conception of *Non in commotione* (2008) is rooted based on an Old Testament citation (1 Kings 19:11,12): "And behold, the Lord passed by, and a great and strong wind overthrowing the mountains, and breaking the rocks in pieces before the Lord, but the Lord was not in the wind; and after the wind an earthquake, but the Lord was not in the earthquake; and after the earthquake a fire, but the Lord was not in the fire; and after the fire a whistling of a gentle air." The layout of musical material is polytemporal and micro-intervalic. *Non in commotione* was commissioned by Linz Festival 4020.

Rytis Mažulis

Apartment House was created by the cellist Anton Lukoszevieve in 1995. Since then it has established itself as the leading British exponent of avant-garde and experimental music from around the World. Apartment House performances embrace radical elements of avant-garde and experimental music creating a wide range of acoustical and theatrical situations within which volatile and stimulating performances occur. The seeds of the Apartment House repertoire stem from the hard-core European avant-garde, the joyful anarchy of The Scratch Orchestra, and the exploratory nature of experimental music.

Apartment House's performances have included many UK and World premieres of music by a wide variety of composers. Notable portrait events have featured composers Christian Wolff, Luc Ferrari, Dieter Schnebel, Christopher Fox, Laurence Crane, Helmut Oehring, Clarence Barlow, Philip Corner, and Richard Ayres. Titled with reference to the Cage work Apartment House 1776, ensemble is of flexible instrumentation, allowing for a vast range of performance possibilities.

Rytis Mažulis

Canon fluxus (2008), 18'

„Canon fluxus“ – atkakliai, nepaliaujamai, nepermalduojamai kartojama begalinė šešioliktnių melodija, sudaryta iš nuolat besimainančių ląstelių, kurių intervalinėje struktūroje greta tonų ir pustonių panaudojami ir ketvirtatoniai. Kūrinyje parašytas ansamblui „Apartment House“ festivalio „Gaida“ užsakymu.

Rytis Mažulis

Non in commotione (2008), 15'

„Non in commotione“ sumanymas grindžiamas žinoma citata iš Senojo Testamento (1 Karalių, 19:11,12): „Staiga Viešpatys praėjo. Didelė ir smarki audra, ardanti kalnus ir skeldinanti uolas, ėjo Viešpaties priešakyje. Viešpaties nebuvo audroje. Po audros ėjo žemės drebėjimas. Viešpaties nebuvo drebėjime. Po drebėjimo ėjo ugnis. O po ugnies atėjo ramus, tykus šlamesys“. Muzikinė medžiaga išdėstoma politempiškai ir mikrointervališkai. „Non in commotione“ sukurtas Linco *Festival4020* užsakymu.

Rytis Mažulis

Ansamblis „**Apartment House**“, 1995 m. įkurtas violončelininko Antono Lukoszevieve, yra pelnęs pripažinimą kaip žymiausia britų grupė, atliekanti įvairių šalių kompozitorių avangardinę ir eksperimentinę muziką. Naudodamas esminius avangardinės ir eksperimentinės muzikos elementus, „Apartment House“ sukuria platų spektrą akustinių ir teatrinių situacijų, iš kurių kyla gyvybingi ir jaudinantys jų pasirodymai. Grupės repertuaro formavimuisi didelės įtakos turi europinio avangardo pagrindai, kolektyvui „The Scratch Orchestra“ būdinga smagi betvarkė ir ieškojimais pagrįsta eksperimentinės muzikos prigimtis.

„Apartment House“ yra pristatęs daugybę britų ir užsienio šalių autorių kūrinių premjerų, dalyvavo kompozitorių Christiano Wolffo, Luco Ferrari, Dieterio Schnebelio, Christopherio Foxo, Laurence'o Crane'o, Helmuto Oehringo, Clarence'o Barlowo, Philipo Cornerio ir Richardo Ayreso autoriuose koncertuose. Ansamblio, kurio pavadinimas kilo iš Cage'o kūrinio „Apartment House 1776“ antraštės, instrumentinė sudėtis lengvai keičiama ir tai suteikia jam galimybę atlikti pačią įvairiausią muziką.

Apartment House's recent large scale project was "Die Schachtel", an environment for musicians, performers, space, video installation, lighting and electronics based on the music by Franco Evangelisti and the scenario by Franco Nonnis. In collaboration with "labor für musik:theater", Berlin, Apartment House performed this work at the Sophiensaele in Berlin as part of the Ultraschall Festival in January 2006. In 2008 they take part in a full performance of Karlheinz Stockhausen's *Aus den Sieben Tagen* for Sonic Arts Network/ BBC Cut 'n Splice Festival at Wiltons Music Hall. They also present a concert focusing on music by John Cage at this year's Huddersfield Contemporary Music Festival. Apartment House is represented by Haferkorn Associates.

Vienas iš naujausių „Apartment House“ didelių projektų – „Die Schachtel“ pagal Franco Evangelisti muziką ir Franco Nonniso scenarijų, apimantis muziką, vaidybą, erdvinius sprendimus, videoinstaliaciją, šviesų efektus ir elektroniką. Bendradarbiaujant su Berlyno „Labor für musik:theater“, 2006 m. sausį šis kūrinys buvo atliktas Berlyno „Sophiensaele“ teatre „Ultraschall“ festivalio metu. Iš 2008 m. grupės pasirodymų paminėtini Karlheinz Stockhauseno kūrinio „Iš septynių dienų“ (*Aus den Sieben Tagen*) atlikimas „Wiltons“ salėje „Sonic Arts Network/ BBC Cut 'n Splice“ festivalio metu ir Johno Cage'o kūrinių koncertas Huddersfieldo šiuolaikinės muzikos festivalyje. Ansambliui „Apartment House“ atstovauja agentūra „Haferkorn Associates“.

6 November, 19.00, Contemporary Art Centre
TRIO PALIMPSEST

Lauren Newton (voice)
Dror Feiler (reeds)
Vladimir Tarasov (percussion)

Lapkričio 6 d., 19.00, Šiuolaikinio meno centras
TRIO PALIMPSEST

Lauren Newton (balsas)
Dror Feiler (saksofonai, klarnetai)
Vladimir Tarasov (perkusija)

Three composers and masters of improvisational music demonstrate their aptitude to create music live: their intuition and professionalism weave the musical form, which, in this case, is born right here and now, at the same time preserving the primordial traditions of palimpsest.

Lauren Newton – born in Coos Bay, Oregon, USA, she received music diplomas from the University of Oregon and the University of Music in Stuttgart, Germany. She has lived since 1974 in Germany as free-lance vocalist performing with a variety of groups and as soloist. From 1979-1989, she was a member of the Vienna Art Orchestra, and from 1983-84 with Vocal Summit. 1983 she received the annual German Critiques Prize for her first solo recording “Timbre”, rereleased as a CD under the title “Filigree” on Hat Hut Records. As composer, vocalist and actress, she has participated in several music and dance-theater and radio-play productions. Some of her artistic partners include: composer Anthony Braxton, pianist Aki Takase, bass player Joelle Léandr, vocal quartet “Timbre”, the late poet Ernst Jandl, pianist Joachim Kuehn and drummers Vladimir Tarasov and Fritz Hauser. Since 1983 she travels regularly to Japan for concert tours and recordings with Japanese musicians such as: Masahiko Satoh (piano), Kazutoki Umezu (saxophone), T. Saito (bass), Koichi Makigami (vocal), among others. Her performing venues include important music festivals and concert halls throughout Europe, Russia, Africa, USA, Korea, & Japan. Her discography encompasses over 70 recordings.

www.laurennewton.com

Trys improvizacinės muzikos meistrai, trys kompozitoriai demonstruoja mums savo gebėjimą kurti kompoziciją gyvai. Kai muzikanto intuicija ir profesionalumas audžia muzikinę formą, kuri gimsta, šiuo atveju, čia ir dabar, ir tuo pačiu išsaugo pirmąsias palimpsesto tradicijas.

Lauren Newton (gimė Coos įlankoje, Oregono, JAV) baigė muzikos studijas Oregono universitete ir Štutgarto aukštojoje muzikos mokykloje. Nuo 1974 m. gyvena Vokietijoje, kur reiškiasi kaip laisva menininkė, dalyvauja įvairiuose kolektyvuose ir rengia solo pasirodymus. 1979–1989 m. ji buvo „Vienna Art Orchestra“ narė, o 1983–1984 m. dainavo su „Vocal Summit“. 1983 m. ji pelnė kasmetinę Vokietijos kritikų premiją už savo pirmąjį solinį įrašą „Timbre“, vėliau išleistą kompaktinėje plokštelėje „Filigree“ („Hat Hut Records“). Kaip kompozitorė, dainininkė ir aktorė dalyvavo keliuose muzikiniuose, šokio teatro ir radijo teatro projektuose. Tarp jos kūrybinių partnerių galima paminėti kompozitorių Anthony Braxtoną, pianistę Aki Takase, kontrabosininę Joëlle Léandr, vokalinę kvartetą „Timbre“, poetą Ernstą Jandlį, pianistą Joachimą Kuehną, būgnininkus Vladimirą Tarasovą ir Fritzą Hauserį. Nuo 1983 m. ji dažnai lankosi Japonijoje, kur rengia koncertus ir dalyvauja įrašuose su japonų muzikantais, tarp jų su Masahiko Satoh (fortepijonas), Kazutoki Umezu (saksofonas), T. Saito (bosas), Koichi Makigami (vokalas) ir kitais. Ji koncertuoja žymiausiose koncertų salėse ir muzikos festivaliuose Europoje, Rusijoje, Afrikoje, JAV, Korėjoje ir Japonijoje. Jos diskografijoje – per 70 įrašų.

www.laurennewton.com

Dror Feiler, with his ardent sense of vocation, must rank as one of Sweden's leading improvisation musicians and composers, and he campaigns for equality of status between improvised and pre-composed music.

Dror Feiler was born in Tel Aviv, 1951. After completing his studies at an agricultural college (1965-1969) and serving his military service as a parachutist (1969-1972), he settled in Sweden 1973. In 1977-1978 he studied musicology at Stockholm University and in 1978-1983 he studied composition at the state college of Music in Stockholm for Gunnar Bucht, S. D. Sandström and Brian Ferneyhough. Since the end of the 1970s, he has composed upwards 60 works for various combinations of instruments, ranging from orchestral

Aistringai jaučiantis savo pašaukimą, **Droras Feileris** laikomas vienu žymiausių Švedijos improvizacinės muzikos atlikėjų ir kompozitorių, kovojančių už lygias improvizuojamos ir komponuojamos muzikos teises.

Droras Feileris gimė 1951 m. Tel Avive. Baigęs studijas žemės ūkio koledže (1965–1969) ir atlikęs karinę prievolę oro pajėgose kaip parašiutininkas (1969–1972), 1973 m. jis įsikūrė Švedijoje. 1977–1978 m. studijavo muzikologiją Stokholmo universitete, o 1978–1983 m. kompoziciją Valstybiniame muzikos koledže Stokholme pas Gunnarą Buchtą, S.D. Sandströmą ir Brianą Ferneyhough. Nuo 8-ojo dešimtmečio pabaigos sukūrė per 60 kūrinių įvairioms instrumentų sudėtims – nuo muzikos orkestrui iki kompozicijų solo instru-

music to solo pieces, from electroacoustic music to ballet music. Parallel to his activities as a composer he has since 1978 been playing the saxophones, clarinets and electronics as a solo performer and in "Lokomotive Konkret" and "The Too Much Too Soon Orchestra" two music groups, of which he is the founder and artistic leader. He has taken part in radio recordings and concerts as a soloist or with his group in Europe, Asia and U.S.A.

In January 2004 he made international news with his artwork *Snow White and The Madness of Truth*, which was vandalized by then Israeli ambassador to Sweden Zvi Mazel. Feiler is now the chairman of the Swedish organization Jews for Israeli-Palestinian Peace (JIPF) and the European organization European Jews for a Just Peace (EJJP).

He is active as a composer of modern music, which includes composition music for symphonic orchestras, opera, chamber music and electro-acoustic music. In April 2008, the Bavarian Radio Symphony Orchestra dropped the world premiere of his composition *Halat Hisar* (State of Siege), after musicians complained that the music, which includes machine gun sounds, was so loud that it gave them ear problems and headaches.

A world-famous drummer, resourceful percussionist, composer and visual artist, **Vladimir Tarasov** (b. 1947) is equally at home with many musical styles. But his true affection lies with free jazz and improvised music. His masterly strokes make percussion instruments sound like an orchestra, let alone some unconventional objects, from which he elicits most unexpected sonorities. Together with the members of the GTCh Trio, he laid the foundations of Lithuanian jazz school and partnered many of the world's improvised music celebrities. He was one of the first in Europe to present solo programs for drums and percussion. He is regarded as a conceptual artist whose ideas find their way in various media: he composes for theatre and film, creates visual art and intermedia works, presents performances and installations, collaborates with various artists, including writers, painters and dancers.

Since 1971 Tarasov has been a member of the celebrated Trio GTCh (Vyacheslav Ganelin, Vladimir Tarasov, Vladimir Chekasin). His experience with this group is accounted at length in his "Trio", an autobiographical book published in 1998. He was repeatedly hailed the Best Drummer (1980-87) and the Second Jazz Musicians of the Year (1987) of the Soviet Union, as well as the Second Europe's Drummer (1986).

In 1984 he started solo performances with his "Atto" series of compositions. In 1991 he founded the Lithuanian Art Orchestra - a variable line-up of mu-

mentams, nuo elektroakustinės muzikos iki muzikos baletui.

Šalia komponavimo jis nuo 1978 m. soluoja saksofonu, klarnetu ir elektroiniais instrumentais grupėse „Lokomotive Konkret“ ir „The Too Much Too Soon Orchestra“, kurias pats įkūrė ir iki šiol yra jų meno vadovas. Su jomis dalyvavo radijo įrašuose ir koncertuose Europoje, Azijoje ir JAV.

2004 m. sausį jis atsidūrė tarptautinės žiniasklaidos dėmesio centre, kai jo instaliaciją „Snow White and The Madness of Truth“ išniekino tuometinis Izraelio ambasadorius Švedijoje Zvi Mazelis. Šiuo metu D. Feileris yra Švedijoje įsikūrusių organizacijų „Žydai už taiką tarp Izraelio ir Palestinos“ (JIPF) ir „Europos žydai už teisėtą taiką“ (EJJP) pirmininkas.

D. Feileris aktyviai reiškiasi kaip šiulaikinės muzikos kūrėjas, yra sukūręs muzikos simfoniniam orkestrui, operos teatrui, kamerinės ir elektroakustinės muzikos. 2008 m. balandį Bavarijos radijo simfoninis orkestras atsisakė atlikti jo „Halat Hisar“ („Karo stovis“) premjerą, nes muzikantai skundėsi, jog kūrinyje naudojamų kulkosvaidžių garsai buvo tokie triukšmingi, kad su-trikdė klausą ir kėlė galvos skausmus.

Vladimiras Tarasovas (g. 1947) – pasaulinio garso būgnininkas, išradingas perkusininkas, kompozitorius bei vizualiojo meno kūrėjas. Jis valdo daugybę muzikos stilių, tačiau pagrindiniai jo interesai – laisvasis džiazas ir improvizacinė muzika. Meistriško perkusininko paliesti instrumentai suskamba kaip orkestras, jis priverčia skambėti ir netikėtus objektus. Drauge su GTČ trio jis dėjo pagrindus Lietuvos džiaz mokyklai, muzikavo su pasaulio improvizacinės muzikos žymūnais, vienas pirmųjų Europoje pradėjo groti solines mušamųjų instrumentų programas. Jis – menininkas konceptualistas, aktyviai dalyvaujantis plataus diapazono kūrybiniame gyvenime: komponuoja teatrui ir kinui, kuria vizualiojo meno bei tarpžanrinius projektus, rengia performansus, instaliacijas, bendradarbiauja su įvairių meno šakų kūrėjais – literatais, dailininkais, šokio ir plastikos meistrais.

1971 m. Vladimiras Tarasovas kartu su Viačeslavu Ganelinu ir Vladimiru Čekasinu įkūrė žymųjį GTČ trio. Apie šį kolektyvą būgnininkas yra parašęs autobiografinę knygą „Trio“ (1988). Tarasovas buvo renkamas geriausiu Sovietų Sąjungos būgnininku (1980-1987) ir metų džiaz muzikantu Nr.2 (1987), Europos būgnininku Nr.2 (1986).

Nuo 1984 m. kuria solines kompozicijas (ciklas „Atto“). 1991 m. subūrė Lietuvos akademinės muzikos ir džiaz muzikantų orkestrą „Lithuanian Art Orchestra“. Komponuoja muziką kino filmams, dramos spektakliams, šokio

sicians coming from both academic and jazz backgrounds. He also composes music for film, drama and dance performances.

Vladimir Tarasov is equally engaged in visual arts, presenting his work in many personal and group exhibitions, collaborating with artists such as Ilya Kabakov and others. From 1999 to 2002 he was director of the Russian Drama Theatre in Vilnius.

Vladimir Tarasov has recorded more than 100 LPs and CDs with the Trio GTCh, many other artists and orchestras, including also numerous solo performances.

Jūratė Kučinskaitė, Žana Lebedeva

pastatymams.

Vladimiras Tarasovas kuria ir vizualųjį meną, rengia personalines bei grupines parodas kartu su dailininku Ilja Kabakovu ir kitais menininkais. 1999-2002 m. buvo Rusų dramos teatro Vilniuje vadovas.

Su trio GTČ, kitais muzikantais, orkestrais bei solo Vladimiras Tarasovas įrašė ir išleido daugiau nei 100 plokštelių ir kompaktinių diskų.

Jūratė Kučinskaitė, Žana Lebedeva

6 November, 21.30, Contemporary Art Centre

TO THE 80TH ANNIVERSARY KARLHEINZ STOCKHAUSEN

Lapkričio 6 d., 21.30 val., Šiuolaikinio meno centras

KARLHEINZ STOCKHAUSENO 80-MEČIUI

Ensemble für Intuitive Musik Weimar

Karlheinz Stockhausen:

Treffpunkt (Meeting Point)

Wellen (Waves)

Vorahnung (Presentiment)

Intensität (Intensity)

Wach (Awake)

Zugvogel (Bird of passage)

Ensemble für Intuitive Musik Weimar

Karlheinz Stockhausen:

Treffpunkt (Susitikimo vieta)

Wellen (Bangos)

Vorahnung (Nuojauta)

Intensität (Intensyvumas)

Wach (Pabudimas)

Zugvogel (Paukštis keliauninkas)

In 1968, composer **Karlheinz Stockhausen** (1928-2007) discovered a method of composition he was to call intuitive music. For a score he offers the musicians only a text as a direction. The freedom implied here may seem to allow random interpretation by the performers, but randomness was far from Stockhausen's mind. He once said that he was not seeking indeterminacy, but an "intuitive determinacy" which would create the music. Stockhausen's intuitive music thus became the formative inspiration for the **Ensemble für Intuitive Music Weimar**, which was founded in 1980.

During the time of the German Democratic Republic (East Germany), the musicians of the ensemble felt compelled to explore officially tabooed and "useless" areas of musical expression. The group's activities began in an unlawful gallery in Erfurt, continued in numerous churches, and even rose to performance in the Palace of the Republic in Berlin. The listeners of pre-unification communist half of Germany, whose longing and curiosity were almost unappeasable, followed these excursions enthusiastically. Prior to the political change in 1989 several hundred concerts including Stockhausen's music were given by EFIM. Since then the ensemble has performed in more than twenty-five countries in America, Europe and Asia.

In 1990, only after the border opening, did the ensemble give its first concert in the presence of Stockhausen. He wrote afterwards in a letter: "...it was good that I finally heard you in a concert. I would like to thank you all: you kept the intuitive music alive. We will surely go on together to develop this unfamiliar music form." Following an intensive rehearsal phase in May 1991 he wrote: "THANKS for these Whitsun-days: also for me they were extraordinarily instructive, and you are simply four angels! I will help you, whenever I get a chance, to continue in the discovery and clarification of the intuitive music." This fruitful collaboration culminated in 2005 in studio recordings of six intuitive compositions from the cycle *Für kommende Zeiten* under Stockhausen's direction for his CD label.

Through EFIM's characteristic interrelationship between orchestral instruments (trumpet/flügelhorn, violoncello, and piano/organ) and live-electronics, not only do an abundance of new sound structures develop, but some hardly conceivable communication processes are initiated as well. Electronics technology is viewed by the members of EFIM as a central component of instrumental discourse, rather than as a mere supplemental accessory. The computer-as-mobile-studio is thereby played as a musical instrument; one which can, through the use of multichannel sound diffusion systems, control the movement of sounds in space.

Beginning in 1987 a series of synesthetic projects based on Bauhaus traditions were realized. Since the early 1990s the EFIM has been dedicated

1968 m. kompozitorius **Karlheinzas Stockhausenas** (1928-2007) sukūrė komponavimo metodą, kurį pavadino intuityvia muzika. Partitūroje kompozitorius muzikantams nurodo tik tekstą kaip kryptį. Ši laisvė, atrodytų, leidžia visiškai atsitiktinę atlikėjų interpretaciją, tačiau atsitiktinumas anaipol nebuvo Stockhauseno tikslas. Jis yra sakęs, kad savo kūryboje siekia ne neapibrėžtumo, o „intuityvaus apibrėžtumo“, kuris ir formuoja muzikos kūrinių. Būtent Stockhauseno intuityvioji muzika tapo akstinu 1980 m. įkurti „**Ensemble**

für Intuitive Music Weimar“ (Veimaro intuityviosios muzikos ansamblis). Vokietijos demokratinės respublikos (Rytų Vokietija) laikotarpiu ansamblio muzikantai jautė poreikį gilintis į oficialiai uždraustas ir „bevertes“ muzikos išraiškos erdves. Ansamblis savo veiklą pradėjo uždraustoje Erfurto galerijoje, koncertus rengė įvairiose bažnyčiose ir net užsitarnavo teisę koncertuoti Respublikos rūmuose Berlyne. Komunistinės Vokietijos dalies klausytojai, kurių ilgesys ir domėjimasis buvo beveik nepasotinamas, šias ekskursijas sekė labai entuziastingai. Iki 1989-ųjų politinių pokyčių EFIM surengė keletą šimtų koncertų, kuriuose buvo pristatoma ir Stockhauseno muzika. Nuo to laiko ansamblis koncertavo daugiau kaip dvidešimt penkiose šalyse Amerikoje, Europoje ir Azijoje.

Tik 1990 m., atsivėrus sienoms, Stockhausenas pirmą kartą išgirdo ansamblių koncerte. Vėliau laiške jis rašė: „...gerai, kad pagaliau išgirdau jus koncerte. Norėčiau jums visiems padėkoti – jūsų dėka intuityvi muzika gyvuoja. Mes tikrai kartu toliau plėtosime šią nepažįstamos muzikos formą“. Po intensyvių repeticijų 1991 m. gegužę kompozitorius rašė: „AČIŪ už šias sekminių dienas. Man jos atvėrė labai daug naujo, o jūs, tiesiog, esate keturi angelai! Kai tik galėsiu, visuomet stengsiuosi jums padėti intuityvios muzikos paieškose“. Šis produktyvus bendradarbiavimas kulminaciją pasiekė 2005 m., kai kompozitoriui vadovaujant buvo įrašytos šešios intuityvios kompozicijos iš ciklo „Für kommende Zeiten“.

Ansamblio interpretacijose santykis tarp orkesto instrumentų (trimito/fliugelhorno, violončelės ir fortepijono/vargonų) ir gyvos elektronikos ne tik formuoja naujas garsines struktūras, bet ir kuria sunkiai suvokiamus komunikacijos procesus. Elektroniką ansamblio nariai traktuoja ne kaip pagalbinę priemonę, bet kaip centrinį instrumentinio diskurso komponentą. Kompiuteriu, tarsi mobilią studiją, yra grojama kaip muzikos instrumentu, kuris daugiakanale garso paskirstymo sistema gali kontroliuoti garsų judėjimą erdveje.

1987 m. buvo realizuota nemažai Bauhauso tradicija pagrįstų sinestetinių projektų. Nuo dešimto dešimtmečio pradžios ansamblis atsidėjo bendriems sumanymams su kitų sričių menininkais. Vienas iš ambicingiausių ansamblio projektų buvo „Flame Sound Meiningen“ (1996) 16 karšto oro balionų uždegėjų, šokėjams, chorui, ansambliui ir Hanso Tutschku garso įrašui. Šis

to projects in collaboration with artists of other disciplines. One of the ensemble's most ambitious creations was Flame Sound Meiningen (1996) for 16 hot-air balloon burners, dancers, choir, ensemble, and tape by Hans Tutschku. This spectacle, which featured various configurations of 18-foot-high flames, was an evening-filling work of majestic musical scenery in the English Garden of the city of Meiningen.

In the same year, EFIM developed an inspiring collaboration with the choreographer Joachim Schloemer for the festival Kunstfest Weimar. Imaginary Areas was created for 4 dancers, ensemble and multi-dimensional sound projection, controlled by touch-sensitive dance floor sensors. In 1998 the ensemble had a fruitful meeting with DJ Juryman (London) in the project "Disco as Art Space." In 1999, when Weimar was proclaimed a European Culture City, the EFIM traveled with the project "The Church as Sound Sculpture" (concerts and sound installations by Hans Tutschku) to Paris, Basel and Plovdiv. In collaboration with Christine Kono (Japan/USA), Dimitris Kraniotis (Greece/France), and David Kern (USA/Germany), the ensemble's 2003 project "Sacred Dances" was the centerpiece of the Culture Arena Jena in the Friedens Church.

Whether in the EXPO 2000 in Hanover, in the festivals in Porto (2001), Warsaw (2002), Rome (2003), Vienna (2004), or Boston and New York (2006), the EFIM continues on a sound journey meant to open new dimensions of listening. The objective of this work is not only a music with new sounds; it is also the integration of so-called "sound-scapes-recorded in distant cities and landscapes-into future performances of the ensemble.

Michael von Hintzenstern

Comprising Karlheinz Stockhausen's program, are text compositions from the cycles *Aus den sieben Tagen* (From the Seven Days), and *Für kommende Zeiten* (For Times to Come).

From the Seven Days is a collection of 15 text compositions by Karlheinz Stockhausen, composed in May 1968, in reaction to a personal crisis, and characterized as "Intuitive music" – music produced primarily from the intuition rather than the intellect of the performer(s).

Often regarded as meditation exercises, all but two of these texts nonetheless describe in words specific musical events: "I don't want some spiritistic sitting – want music! I don't mean something mystical, but rather everything completely direct, from concrete experience".

Between 1968 and 1971, Stockhausen composed a companion set of 17 text pieces, titled *For Times to Come*.

spektaklis, kuriame buvo demonstruojamos 18 pėdų aukščio ugnies liepsnos, tapo pagrindiniu muzikiniu įvykiu Meiningeno Angliškuose Soduose. Tais pačiais metais festivalyje „Kunstfest Weimar“ ansamblis pradėjo bendradarbiauti su choreografu Joachimu Schloemeriu. Buvo sukurtas „Imaginary Areas“ keturiems šokėjams, ansamblui ir multidimensinei garso projekcijai, kurią reguliavo į prisilietimą reaguojantys grindyse įmontuoti sensoriai. 1998 m. „Disco as Art Space“ (Diskoteka kaip meno erdvė) projekte ansamblis produktyviai bendradarbiavo su DJ Juryman (Londonas). 1999 m. Veimarui tapus Europos kultūros sostine, ansamblis pristatė „The Church as Sound Sculpture“ (Bažnyčia kaip garso skulptūra) projektą (Hanso Tutschku koncertai ir garso instaliacijos) Paryžiuje, Bazelyje ir Plovdive. Ansamblio, Christine Kono (Japonija/JAV), Dimitriso Kraniotiso (Graikija/Prancūzija) ir Davido Kerno (JAV/Vokietija) bendras 2003 metų projektas „Sacred Dances“ (Šventi šokiai) tapo centriniu Jenos kultūros arenos Friedens bažnyčioje įvykiu. Ar tai būtų EXPO 2000 Hanoveryje, ar festivaliai Porto (2001), Varšuvoje (2002), Romoje (2003), Vienoje (2004) ar Bostone ir Niujorke (2006), ansamblis tęsia garsines ekspedicijas, kuriomis stengiasi atverti naujas klausymo dimensijas. Šio darbo tikslas ne tik naujų skambesių muzika, bet taip pat taip vadinamų „tolimų miestų garsovaizdžių ir atei ties peizažų“ integravimas į ansamblio pasirodymus.

Michael von Hintzenstern

Karlheinz Stockhausen kūrinį programą sudaro tekstinės kompozicijos iš ciklo „Aus den sieben Tagen“ (Iš septynių dienų) ir „Für kommende Zeiten“ (Ateinantiems laikams).

„Aus den sieben Tagen“ – tai 15 tekstinių kompozicijų rinkinys, kurias Karlheinzas Stockhausenas sukūrė 1968 m. gegužę. Ši kompozitoriaus reakcija į asmeninę krizę charakterizuojama kaip „intuityvi muzika“ – ne atlikėjo (ų) proto, bet intuityjos generuojama muzika.

Nors šios kompozicijos dažnai traktuojamos kaip meditacijos pratimai, 13 kūrinų tekstai žodžiais nusako specifinius muzikinius įvykius: „Nenoriu jokių spiritualizmo seansų – noriu muzikos! Nenoriu jokios mistikos, tik visiško atvirumo, pasidalinimu konkrečiais patyrimais“.

1968-71 m. Stockhausenas sukūrė dar vieną – 17 kūrinų ciklą, pavadintą „Für kommende Zeiten“.

Karlheinz Stockhausen**Treffpunkt (Meeting Point)**

Everyone plays the same tone
Lead the tone wherever your thoughts
lead you
Do not leave it, stay with it
Always return
to the same place

Wellen (Waves)

Overtake the others
Hold the lead
Allow yourself to be overtaken
Less often

Vorahnung (Presentiment)

Place each note
on the head of another

Intensität (Intensity)

Play a single sound
with such dedication
until you feel the warmth
that radiates from you
Play on and sustain it
as long as you can

Wach (Awake)

Star constellations
with common points
and falling stars
with secret wishes
and nocturnal forest
with dialogues
Abrupt end

Zugvogel (Bird of passage)

Play/sing as parallel as possible with
the others
Make exceptions and long pauses
Bring the whole to a stand-still
Fly away

Karlheinz Stockhausen**Treffpunkt (Susitikimo vieta)**

Visi groja tą pačią natą
Vesk natą ten, kur tavo veda mintys
Nepalik jos, visada būk su ja
Visada grįžk į tą pačią vietą

Wellen (Bangos)

Perimk vadovavimą kitiems
Tęsk vadovavimą
Leiskis vadovaujamas
Rečiau

Vorahnung (Nuojauda)

Kiekvieną natą grok
Ant kitos galvos

Intensität (Intensyvumas)

Kiekvieną natą grok
Su tokiu atsidavimu
Kol pajusi šilumą
Kuri spinduliuoja iš tavęs
Grok toliau ir laikyk ją tiek ilgai
Kiek pajėgi

Wach (Pabudimas)

Žvaigždynai
Su bendrais taškais
Ir krintančiom žvaigždėm
Su slaptais norais
Ir naktiniais miškais
Su dialogais
Nutrauktom pabaigom

Zugvogel (Paukštis keliauninkas)

Grok/dainuok taip paraleliai su
kitais, kaip tik sugebi
Daryk išimtis ir ilgas pauzes
Privesk viską iki sustingimo
Nuskrisk

7-8 November, 18.00, National Opera and Ballet Theatre
LOVE AND OTHER DEMONS

An opera by Peter Eötvös in two acts, based on the novel by Gabriel Garcia Marquez
PREMIERE

Music director and conductor **Alejo Pérez** (Argentina)
Director **Silviu Purcarete** (Romania)
Designer **Helmut Stürmer** (Germany)

In the leading role – soprano **Marisol Montalvo** (USA)

Libretto by **Kornél Hamvai** (Hungary)
Režisierius statytojas **Gediminas Šeduikis**
Video Projections by **Andu Dumitrescu** (Romania)
Chorus Master **Česlovas Radžiūnas**

In cooperation with Glyndebourne Festival, Lithuanian National Opera and Ballet Theatre and Gaida Festival / ISCM World Music Days 2008

Lapkričio 7-8 d., 18.00 val., Nacionalinis operos ir baleto teatras
MEILĖ IR KITI DEMONAI

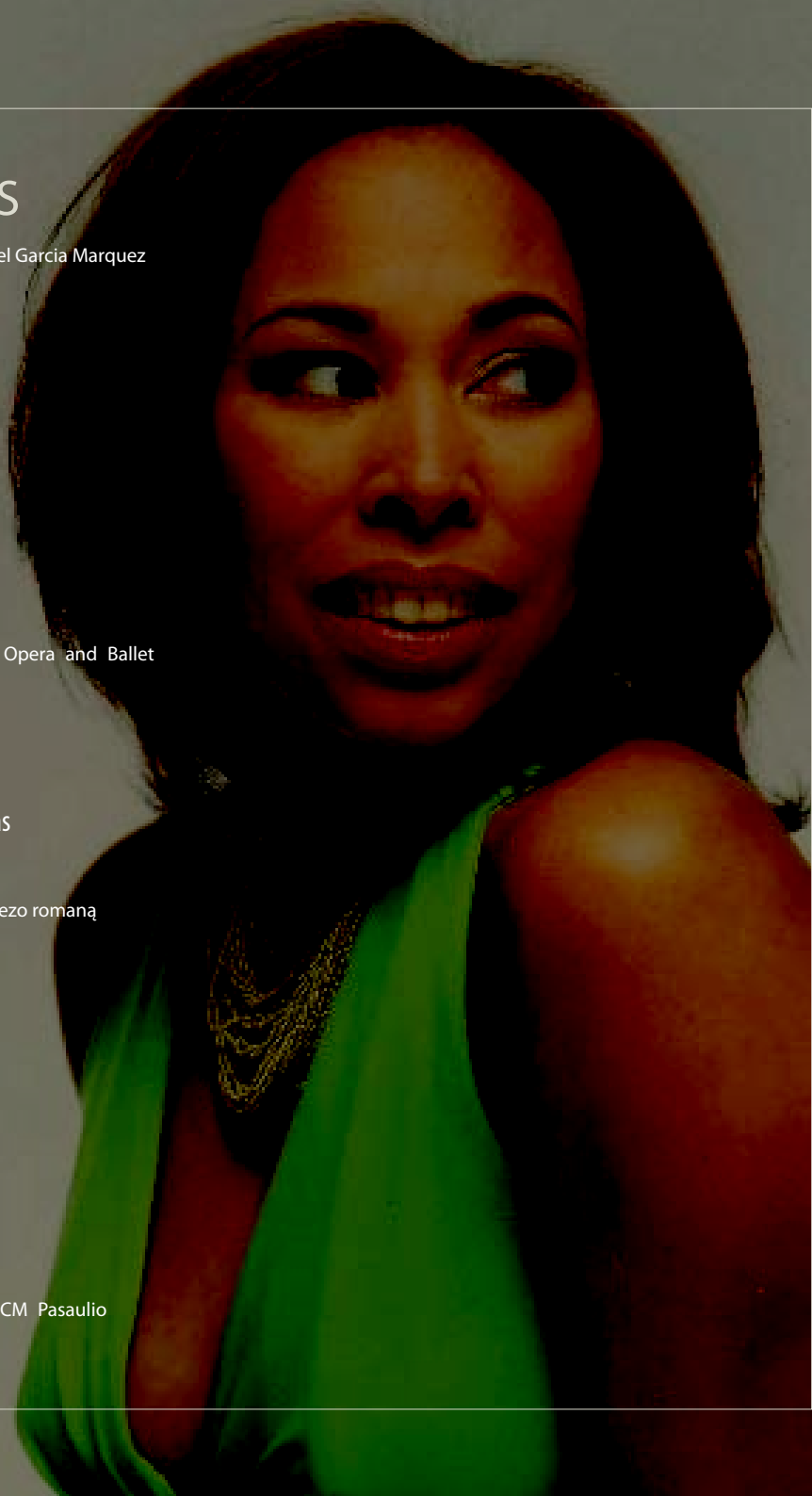
Peterio Eötvöso dviejų veiksmų opera pagal Gabriel Garcia Marquezo romaną
PREMJERA

Muzikinis vadovas ir dirigentas **Alejo Pérez** (Argentina)
Režisierius **Silviu Purcarete** (Rumunija)
Dailininkas **Helmut Stürmer** (Vokietija)

Pagrindinio vaidmens atlikėja – sopranas **Marisol Montalvo** (JAV)

Libreto autorius **Kornél Hamvai** (Vengrija)
Režisierius statytojas **Gediminas Šeduikis**
Vaizdo projekcijų autorius **Andu Dumitrescu** (Rumunija)
Choro meno vadovas **Česlovas Radžiūnas**

Bendras Glyndebourne festivalio, LNOBT ir festivalio „Gaida“ / ISCM Pasaulio muzikos dienos 2008 pastatymas

Peter Eötvös

Love and Other Demons is a story of forbidden love set in the tropical and magical world of 18th century Colombia, adapted from the novella by Nobel-prizewinner, Gabriel García Márquez.

One Sunday in the slave market in the port of Cartagena de Indias, a young girl is bitten by a dog. The girl is Sierva Maria of All The Angels, the daughter of the Marquis, and the dog is rabid. Although Sierva herself seems unhurt, this is a town where reason and superstition are at war, and soon the talk is not of rabies, but possession. Sierva finds herself imprisoned in the Convent of St Clare, where Cayetano Delaura, the bishop's exorcist, comes to drive out her demons. But soon it is Delaura himself who is possessed, consumed by Love, 'the most terrible demon of all'. As the lovers' obsession grows, so too does the desire of the authorities to purge this sickness from their midst.

Synopsis:

On her birthday, in the town of Cartagena de Indias in Colombia, Sierva Mariá, daughter of the Marquis Don Ygnacio, is taken to the market by Dominga, her father's housekeeper. At the market, Sierva Mariá – whose red hair will never be cut until she is married – is bitten by a rabid dog. Although the girl shows no symptoms, both Dominga and the Marquis set about trying to cure her, the former using Yoruba spells and medicine, Sierva Mariá's father turning to Abrenuncio, the laconic and rational local doctor.

But there are other opinions abroad, and when the town falls under a solar eclipse, the local bishop determines that some action must be taken to calm the superstitions of local population. He instructs the Marquis to lodge Sierva Mariá in the care of the Abbess at the Convent of St Clare. The bishop then sends his brilliant young librarian, Cayetauno Delaura, to exorcise the demons they believe to be possessing the young girl. No sooner has Delaura met Sierva Mariá than he falls in love with her, and despite his attempts to drive out the demon of lust, he becomes obsessed.

Convinced that there is nothing wrong with Sierva Mariá, Delaura pleads to her father and the Bishop to let her go away with him, but they refuse, so instead the two lovers plan to escape. They are discovered and parted. Separated from all who have loved her, Sierva Mariá submits to an horrific exorcism by the Bishop.

Peter Eötvös

„Meilė ir kiti demonai“ – tai pagal Nobelio premijos laureato Gabrieliaus García Márquezo romaną sukurta opera apie uždraustą meilę, išsiskleidusią tropinėje, magiškoje XVIII amžiaus Kolumbijoje.

Vieną sekmadienį, Cartagena de Indias uosto vergų turguje jaunai mergaitėi įkanda šuo. Mergaitė – tai Visų Angelų Sierva Marija, Markizo dukra, o šuo – pasiutęs. Nors Sierva neatrodo sužeista, šiame mieste tarp motyvacijos ir prietarų verda arši kova. Netrukus jau kalbama ne apie pasiutligę, o apie apsidimą. Sierva nugabenama į Šv. Klaros vienuolyną, čia atvyksta ir vyskupo siųstas egzorcistas Kajetanas Delaura – jam pavesta išvaryti mergaitę apsidusius demonus. Tačiau netrukus pats Delaura tampa apsidimo auka – jį pasiglemžia Meilė, „siaubingiausias iš visų demonų“. Įsimylėlių apsidimas stiprėja, tuo pačiu auga ir miesto galingųjų troškimas išnaikinti iš savo tarpo šią nedorybę.

Siužetas:

Cartagena de Indias miestas Kolumbijoje. Markizo Don Ignasijaus duktė Sierva Marija per savo gimimo dieną išsirušia į turgų kartu su savo tėvo namų šeimininke Dominga. Turguje Siervai Marijai, kurios ugniniai plaukai nebus nukirpti tol, kol ji ištekės, įkanda pasiutęs šuo. Nors mergaitėi nepasireiškia jokie ligos simptomai, Dominga ir markizas bando ją gydyti: namų šeimininkė pasitelkia jorubos užkeikimus ir mediciną, tuo tarpu Siervos Marijos tėvas kreipiasi į Abrenunsijų – lakonišką, racionalų miesto daktarą.

Tačiau aplinkui pasigirsta ir kitokių nuomonių. Kai visas miestas paskęsta saulės užtemimo sukelta tamsoje, vietos vyskupas nusprendžia – metas imtis veiksmų, kurie išsklaidytų prietarų persmelktus miestelėnų įtarimus. Jis nurodo markizui, kad šis privalo atiduoti Siervą Mariją Šv. Klaros vienuolyno abatės globon. Tuomet vyskupas siunčia savo jauną talentingą bibliotekininką Kajetaną Delaurą atlikti egzorcizmo seansą ir išvaryti demonus, kurie neva kamuoja mergaitę. Vos sutikęs Siervą Mariją, Delaura ją įsimyli. Bibliotekininko pastangos išvaryti geismo demoną – tuščios; Delaura tampa apsėstuoju.

Įsitikinęs, kad Sierva Marija visiškai sveika, Delaura meldžia mergaitės tėvą ir vyskupą leisti Siervai Marijai išvykti kartu su juo, tačiau abu atsisako. Įsimylėjęliai kuria pabėgimo planą, tačiau juos užtinka ir išskiria. Atskirta nuo vienintelės tikros meilės, Sierva Marija paklūsta – vyskupas atlieka siaubingą egzorcizmo seansą.

Dramaturg Edward Kemp talks to Peter Eötvös about his new opera Love and Other Demons prieš premjerą Glyndebourne festivalyje

How was the project originally conceived?

It began with the text. The story for each opera I have written has been chosen to suit the character of the opera house it is written for. There is always a very special personality and style for that house and its public and so we needed to find a text that would fit well with Glyndebourne. I presented the idea of Gabriel Garcíá Márquez's novel *Of Love and Other Demons* to David Pickard and Vladimir Jurowski and they thought it an appropriate choice. This is the first time that I have composed not for a theatre piece but instead with a libretto created from a novel. I was very enthusiastic about this story as it is full of fantasy but most of all love. For me this is fundamental – opera and love.

Why did this novel seem like a Glyndebourne piece?

I know the Glyndebourne audience as I have conducted here (*The Makropoulos Case* /Festival 2001). I had considered many other ideas but Márquez's story is one that will touch immediately the Glyndebourne audience, especially the central issues of faith and different cultures. Most interesting of all is the element of fantasy. My other operas *Angels in America* and *Le Balcon* were more theatre pieces – theatre with music, cabaret – but in *Love and Other Demons* I tried to avoid concrete elements.

There is no physical limit in this novella, everything is possible. Márquez says that the young girl, Sierva María, has hair 22 metres long which is of course not possible; he lies to us from the very beginning! This fantasy world allows me freedom as a composer to concentrate on the music rather than the action. This work is my first opera about love and my first opera quasi *bel canto*. It gives each singer the chance to show the beauty of the voice.

Do characters have particular motifs, styles or melodies?

Not really motifs or melodies but there are three different musical cultures. One uses elements of the African style which was transformed by the Spanish during the 17th century. The housekeeper Dominga and the slave women represent this style, as does Sierva at the beginning. However, from this simple African style as a young girl she evolves into a woman with much more complicated musical language.

The second musical style is my own style for this piece. I often say I have no style; instead each piece has a style. I work on an opera for so long that I find it develops its own musical identity. Mozart, Puccini, Verdi, Wagner did exactly the same thing; *The Magic Flute* is a completely different Mozart to the Mozart of *Così*. They invented different styles for each piece. Of any of my previous works, *The Three Sisters* is probably most like the music of *Love*

Dramaturgo Edwardo Kempo pokalbis su Peteriu Eötvösu apie jo naują operą „Meilė ir kiti demonai“ prieš premjerą Glaindborno festivalyje

Kame slypi šio projekto užuomazgos?

Viskas prasidėjo nuo teksto. Kiekvienos mano parašytos operos istorija buvo pasirinkta atsižvelgiant į numatyto operos teatro charakterį. Kiekvienas operos teatras yra individualus ir pasižymi išskirtinai savitu stiliumi – tai liečia ir publiką – taigi, privalėjome surasti tekstą, kuris tiktų būtent Glaindbornui. Mąščiau apie Gabrielio Garcios Marquezo romaną „Apie meilę ir kitus demonus“, savo idėjas pristaciau Davidui Pickardui ir Vladimirui Jurowskiui – toks pasirinkimas jiems pasirodė tinkamas.

Tai pirmas kartas, kai mano operos pagrindu tapo ne teatrinio kūrinio idėja, o iš literatūrinio romano gimęs libretas. Šios istorijos ėmiausi labai entuziastingai, nes ji kupina fantazijos, o labiau už viską – meilės. Opera ir meilė – tai man svarbiausia.

Kodėl šis romanas pasirodė tinkamas Glaindbornui?

Pažįstu Glaindborno publiką, nes teko diriguoti šiame festivalyje („Makropolus byla“, 2001). Svarsčiau daugybę kitų variantų, tačiau Marquezo istorija kaip patalies Glaindborno publiką, o ypač esminius tikėjimo ir skirtingų kultūrų klausimus. Įdomiausias iš visų yra fantazijos momentas. Kitos mano operos – „Angelai Amerikoje“ ir „Balkonas“ – buvo labiau persmelktos teatro, tai buvo teatras einantis išvien su muzika, kabaretas. Tačiau „Meilėje ir kituose demonuose“ stengiausi išvengti pernelyg konkrečių detalių.

Šiame romane neegzistuoja jokie fiziniai rėmai, viskas yra įmanoma. Marquezas sako, kad jaunoji mergaitė Sierva Marija turi 22 metrų ilgio plaukus, o tai, žinoma, yra neįmanoma; jis meluoja mums nuo pat pradžių! Tokia fantazija suteikia laisvės man, kaip kompozitoriui, koncentruotis į muziką, o ne į veiksmą. Šis kūrinys – mano pirmoji opera apie meilę, taip pat pirmoji opera parašyta *quasi bel canto* stiliumi. Kiekvienam dainininkui suteikta proga atskleisti balso grožį.

Ar veikėjai turi tam tikrus motyvus, stilius, melodijas?

Nepasakyčiau, kad tai motyvai ar melodijos – čia egzistuoja trys skirtingos muzikinės kultūros. Viena išnaudoja afrikietiškojo stiliaus elementus, kuriuos XVII a. transformavo ispanai. Šį stilių atstovauja Namų šeimininkė Dominga ir vergės, taip pat ir Sierva Marija kūrinio pradžioje. Šis paprastas afrikietiškas stilius atspindi Siervos vaikystę – vėliau ji išauga į moterį, kuri įvaldo gerokai sudėtingesnę muzikinę kalbą.

Antrasis stilius – tai mano paties muzikinis stilius, pritaikytas būtent šiam kūrinii. Dažnai sakau, kad neturiu stiliaus – tai kiekvienas mano kūrinys turi savo stilių. Operą kuriu taip ilgai, kad galiausiai ji išvysto unikalią muzikinę tapatybę. Mozartas, Puccini, Verdi, Wagneris darė lygiai tą patį. „Užbur-

and *Other Demons* in its density.

As a composer I see myself as a mirror in front of these texts and situations. I must play every role. To help me 'become' Sierva or Dominga or Delaura, I often spoke with the director Silviu Purcारेte to help fully understand the complexity of their personalities. I needed a relatively long time to absorb the setting of Márquez's story as it was very new to me. I visited Spain, listened to Spanish music, researched catholicism and exchanged ideas with a bishop for the religious characters.

The third style is for the physician, Abrenuncio. He is a very mixed character and I wrote him completely different music from the other characters. He sings in melisma, which is a baroque technique, but his style is rooted in Armenian traditional music. The two roles of Sierva's father, the Marquis and the physician, Abrenuncio are absolute opposites. Whereas the Marquis reacts to everything too late, Abrenuncio sees catastrophe about to happen but does nothing. They are very good together and I give them very different musical styles.

How do you use the orchestra in this piece?

My experience with *The Three Sisters* was something very special because I used two orchestras, a small ensemble in the pit and backstage an orchestra of fifty musicians. Acoustically it was a miracle for the audience and for the singers.

In *Love and Other Demons*, I use a standard sized orchestra but I have divided it into two halves, left and right, like stereo speakers. Many dramatic possibilities come from this idea. For example, the principal wind players are all on the left and the second wind players are on the right so this creates a dialogue. Not a duo but a permanent dialogue situation between two orchestras. This was my first idea.

Is it something in the story itself that suggested that approach?

Yes, it creates a sense of suspense and premonition. The music suggests something that is not there yet but will happen. I use this when composing film music too. The audience needs emotional preparation before they see what happens. The other effect that can be created in this situation with the left orchestra and the right orchestra, is a reflection or echo of the dramatic action. It allows you to play with time.

Does that go back to the notion of fantasy, that time in this piece is elastic?

I think in these terms the piece is more traditional and romantic in technique. This opera is not romantic in musical style but very romantic in terms of fantasy elements. The fantasy is the same now as the fantasy of the 19th century.

www.glyndebourne.com

toji fleita" yra visiškai kitokia nei to paties Mozarto parašyta „Visos jos tokios“. Kiekvienam kūriniui jie sukūrė atskirą stilių. Lyginant su ankstesniais mano darbais, operos „Trys seserys“ muzika yra bene artimiausia „Meilei ir kitiems demonams“ būtent dėl muzikinės faktūros tirštumo.

Save regiu tarsi veidrodį esantį priešais visus tekstus ir situacijas. Privalau suvaidinti kiekvieną vaidmenį. Kad „tapčiau“ Sierva, Dominga ar Delaura, dažnai diskutuodavau su režisieriumi Silviu Purcारेte – tai man padėjo geriau suprasti sudėtingą šių asmenybių sandarą. Man prireikė palyginus nemažai laiko tam, kad sugerčiau į save aplinką, kurioje vyksta Marquezo istorija – juk viskas man buvo nauja. Aplankiau Ispaniją, klausiausi ispaniškos muzikos, tyrinėjau katalikybę ir apsiikeičiau idėjomis su vyskupu tam, kad geriau įpraminčiau religinius veikėjus.

Trečiasis stilius priklauso gydytojui Abrenuncijui. Tai labai įvairialypis veikėjas ir aš parašiau jam muziką, kuri yra visiškai kitokia nei likusiųjų. Jo dainavime gausu melizmų – tai baroko technika, tačiau jo stilius išauga iš tradicinės armenų muzikos. Siervos tėvo Markizo ir gydytojo Abrenuncijaus vaidmenys yra visiškos priešingybės. Markizo reakciją į visus įvykius yra pavėluota, tuo tarpu Abrenuncijus mato gresiančią katastrofą, tačiau nieko nedaro. Labai gerai, kai jie yra kartu, ir aš suteikiu jiems visiškai skirtingus muzikinius stilius.

Kaip šiame kūrinyje panaudojate orkestrą?

Mano patirtis operoje „Trys seserys“ buvo ypatinga – panaudojau du orkestrus, mažą ansamblį orkestro duobėje ir 50 muzikantų orkestrą užkulisiuose. Akustikos prasme tai buvo stebuklas ir publikai, ir dainininkams.

„Meilėje ir kituose demonuose“ naudoju standartinį orkestrą, tačiau padalinau jį į dvi dalis – kairę ir dešinę, tarytum stereo garso kolonėles. Iš šios idėjos gimsta daugybė dramatinių galimybių. Pavyzdžiui, pagrindiniai pučiamieji yra kairėje, o antrieji – dešinėje; tai sukuria dialogą. Ne duetą, o nuolatinio dialogo situaciją tarp dviejų orkestrų. Tokia idėja man kilo pirmą kartą.

Ar tokią idėją pasufleravo pati istorija?

Taip, tai sukuria lūkesčio, nuojautos, nežinomybės pojūčius. Muzika užsimeina apie tai, ko dar nėra, bet kas greitai nutiks. Tuo naudojuosi ir kurdamas muziką filmams. Publikai reikia emocinio pasiruošimo prieš pamatant tai, kas nutiks. Dar vienas efektas, kylantis iš dešiniojo ir kairiojo orkestrų egzistavimo – dramatinio veiksmo atspindys, aidas. Tai leidžia žaisti su laiku.

Ar tai siejasi su fantazijos sąvoka ir faktu, kad šiame kūrinyje laikas traktuojamas itin lėčiau?

Manau, kad technine prasme šis kūrinys yra labiau tradicinis, romantinis. Ši opera neperteikia romantizmo per muziką – jis slypi fantazijos elementuose. Dabartinė fantazija yra lygiai tokia pati, kokia buvo XIX a.

www.glyndebourne.com

A DJ is performing at a booth. The background features a sunset over a body of water with large, stylized red crosses. The DJ is wearing a dark t-shirt and is focused on his equipment.

7 November, 21.30, Energy Museum

SCANNER & DJS NIGHT

Closing Party of the Festival

DJ Scanner, DJ Walkman, Happyendless DJ Team, VJs Rüt Rüt

Lapkričio 07 d., 21.30 val., Energetikos muziejus

SCANNER & DJS NIGHT

Festivalio uždarymo vakaras

DJ Scanner, DJ Walkman, Happyendless DJ Team, VJs Rüt Rüt

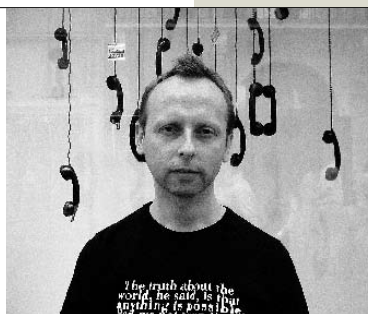
Scanner – British artist Robin Rimbaud traverses the experimental terrain between sound, space, image and form, creating absorbing, multi-layered sound pieces that twist technology in unconventional ways. From his early controversial work using found mobile phone conversations, through to his focus on trawling the hidden noise of the modern metropolis as the symbol of the place where hidden meanings and missed contacts emerge, his restless explorations of the experimental terrain have won him international admiration from amongst others, Björk, Aphex Twin and Stockhausen.

Scanner is committed to working with cutting edge practitioners and has collaborated with artists from every imaginable genre: musicians Bryan Ferry, Radiohead and Laurie Anderson, The Royal Ballet and Merce Cunningham and Random Dance companies, composers Michael Nyman and Luc Ferrari, and artists Steve McQueen, Mike Kelley, Derek Jarman, Carsten Nicolai and Douglas Gordon.

Since 1991 he has been intensely active in sound art, producing concerts, compositions, installations and recordings, the albums *Mass Observation* (1994), *Delivery* (1997), and *The Garden is Full of Metal* (1998) hailed by critics as innovative and inspirational works of contemporary electronic music. In 2004 his *Sound Surface* work with Stephen Vitiello was the first ever Tate Modern sound-art commission. In 2006 he presented *Night Haunts* with Artangel, produced a four-hour performance across the mountains of North Wales, and designed a new car horn for the US.

In 2007 he sound-designed new British horror movie *Reverb*, installed a permanent artwork for the Northern Neuro Disability Services Centre in Newcastle UK, and collaborated with film-maker Steve McQueen for his film *Gravesend* at the 52nd Venice Biennial. His score for the hit musical *Kirikou & Karaba* is currently touring France and Belgium.

He has performed and created works in many of the world's most prestigious spaces including San Francisco Museum of Modern Art (USA), Hayward Gallery London, Pompidou Centre Paris, Kunsthalle Vienna, Bolshoi Theatre Moscow, Tate Modern London and The Royal Opera House London.

Scanneris – britų menininkas Robinas Rimbaud, keliaudamas per eksperimentinę žemę tarp garso, erdvės, vaizdo ir formos, kuria kerinčius daugiasluoksnius garsinius kūrinius, kuriuose technologijos naudojami neįprastai. Karjeros pradžioje Scanneris kūrė kontroversiškus kūrinius, kuriuose naudojo aptiktus pokalbius mobiliuoju telefonu, vėliau susidomėjo užslėptais triukšmais, kuriuos skleidžia modernus metropolis – simbolis tokios vietos, kur išryškėja paslėptos prasmės ir atgaivinami prarasti ryšiai. Neišsenkan-

tys eksperimentai pelnė menininkui tarptautinį pripažinimą. Tarp jo gerbėjų – Björk, Aphex Twin ir Stockhausenas.

Scanneris pasiryžęs dirbti su novatoriškiaisiais kūrėjais. Jis bendradarbiavo su įvairiausių sričių menininkais: muzikantais Bryanu Ferry, „Radiohead“ ir Laurie Anderson, Karališkuoju baletu bei Merce'o Cunninghamo ir „Random Dance“ trupėmis, kompozitoriais Michaelu Nymanu ir Lucu Ferrari, dailininkais Steve'u McQueen, Mike'u Kelley, Dereku Jarmanu, Carstenu Nicolai'umi ir Douglasu Gordonu.

Nuo 1991 m. jis pasišventė garso menui – prodiusuoja koncertus, kūrybą, instaliacijas ir įrašus. Albumai „*Mass Observation*“ (1994), „*Delivery*“ (1997) ir „*The Garden is Full of Metal*“ (1998) kritikų buvo įvertinti kaip novatoriški ir įkvepiantys šiuolaikinės elektroninės muzikos darbai. 2004 m. jo ir Stepheno Vitiello darbas „*Sound Surface*“ tapo pirmuoju Tate Modern muziejaus užsakytu garsinio meno kūriniu. 2006 m. Scanneris naktiniam žurnalui „*Night Haunts*“ sukūrė „*Artangel*“, prodiusavo keturių valandų performansą Šiaurės Velso kalnuose ir sukūrė naują mašinos signalą Amerikai.

2007 m. jis sukūrė garso takelį britų siaubo filmui „*Reverb*“, instaliavo meno kūrinių Niukastlo Neurologiniame neįgaliųjų centre (Didžioji Britanija), bendradarbiavo su kino režisieriumi Steve'u McQueen, su kuriuo 52-ojoje Venecijos bienalėje pristatė filmą „*Gravesend*“. Jis sukūrė muziką hitu tapusiam miuziklui „*Kirikou & Karaba*“.

Scanneris atliko ir kūrė darbus prestižiškiausiose pasaulio erdvėse – San Francisko modernaus meno muziejuje (JAV), Harwardo galerijoje Londone, Pompidu centre Paryžiuje, Kunsthalle Vienoje, Maskvos Didžiajame teatre, „Tate Modern“ Londone ir Londono Karališkajame operos teatre.

DJ Walkman is one of the most active persons on the Lithuanian electronic scene. He is mostly known for being founder and runner of this gorgeous web site and net label (sutemos.net that is). He is also a host of Sutemos Live gig series. By breaking stereotypes of one-day projects Sutemos web site has become a symbol of idm and minimal music not only in Lithuania but also abroad. Our releases are warmly met in Japan, USA and Western Europe.

This has opened the door for DJ Walkman to the biggest contemporary music parties. Although he has been collecting records for more than 9 years already, he started mixing only in 2005. His versatile and wide taste and thousands of idm, minimal, trip hop, house, glitch, techno, drill'n'bass and etc. records lets DJ Walkman during the play be whatever he wants to be.

From 2005 he has been spinning records together with the legend of Chicago House - Johny Fiasco, Nightwares On Wax, Fluxion, Technical Itch, Rhythm & Sound. He was also hosting and warming up in Sutemos Live event series such producers as Modeselektor, Apparat, Plaid, Monolake, SCS19, Vladislav Delay, Michael Fakesch (ex Funkstorung), Thomas Fehlmann, Deabeat, Donnacha Costello, Stewart Walker, Jan Jelinek, Anders Ilar, Yagya and Sleepy Town Manufacture.

Rüt Rüt started with audiovisual gigs in 2002, but at the mean time are more known as visual producers, vjs and audiovisual events initiators.

Rüt Rüt as vjs worked almost with all Lithuania event organizers, dj teams and night clubs. Original eclectic visual forms and delicate vjing style let collective show their visual skills in such modern art events as „PixelAche“ (Helsinki, Fi), „Scene: in NRW“ (Dortmund, De), „Plektrum“ (Tallin, Ee), „Fusion“ (Larz, De), „C/O POP“ (Cologne, De), etc and visually support artist like Sascha Funke (De), Pier Bucci (De), Metope (De), Alden Tyrell (Ni), Ada(De), Joakim (Fr), Apparat (De), Funkstörung (De), Stanton Warriors (Uk), Cris Clark (Uk), Animals On Wheels (Uk) and others. Together with ICCA (Kaunas, Lt) Rüt Rüt organized first multimedia festivals „Centras“ in Lithuania. Now together with Partyzanai djs (Lt) they responsible for audiovisual event series „Go Gaga“, and with video artist Lumos (Lt) work on „Falschkanal : Recycled Entertainment“ project/event. Rüt Rüt also constantly popularize audiovisual culture by contributing with articles and news to „Shift“ (JAP) e-zine and „Djscene.lt“ (LT) portal.

DJ Walkman yra vienas aktyviausių žmonių elektroninės muzikos scenoje Lietuvoje. Jis labiausiai žinomas kaip www.sutemos.net muzikinio žurnalo ir virtualaus leiblo „Sutemos“ įkūrėjas bei renginių serijos „Sutemos Live“ organizatorius. Lauždamas lietuviškus vienadienių projektų stereotipus, sutemos.net portalas paskutiniaisiais metais tapo idm bei minimal simboliu ne tik Lietuvoje, bet ir užsienio šalyse. Jų išleisti įrašai puikiai sutinkami Japonijoje, JAV bei Vakarų Europoje.

Aktyvus ir itin pastebimas darbas sutemos.net portale jam atvėrė duris į garsiausias šiuolaikinės muzikos vakarėlius, ir nors plokštelių kolekcionavimu bei miksavimu DJ Walkman užsiiminėjo daugiau nei 8 metus, tačiau tik 2005 m. didžėjauti pradėjo itin aktyviai. Labai platus muzikinis skonis bei tūkstančiai idm, minimal, trip hop, house, glitch, techno stilių įrašų už DJ pulto Walkmanui leidžia būti bet kuo.

Nuo 2005-ųjų DJ Walkman plokštelės sukiojo kartu su Čikagos house legenda Johnny Fiasco, Nightmares On Wax, Fluxion, Technical Itch, Rhythm & Sound, o taip pat su visais savo serijos „Sutemos Live“ svečiais – vienas už kitą garsesniais elektroninės muzikos herojais: Modeselektor, Apparat, Plaid, Monolake, SCS19, Vladislav Delay, Funkstorung, Joris Voorn, Thomas Fehlmann iš The Orb, Deadbeat, Donnacha Costello, Stewart Walker, Jan Jelinek, Anders Ilar bei Sleepy Town Manufacture.

Rüt Rüt pradėjo savo veiklą 2002 metais, rengdami audiovizualinius pasirodymus, bet šiuo metu jų dėmesys sutelktas į videoprojekcijų kūrimą, demonstravimą ir audiovizualinių renginių inicijavimą.

Rüt Rüt kaip videožekėjai darbavosi su dauguma Lietuvos renginių organizatorių, dj komandų bei naktinių klubų. Originalūs vaizdo darbai leido kolektyvui atsidurti tokiose moderniojo meno renginiuose kaip „PixelAche“ (Helsinki, Suomija), „Scene: in NRW“ (Dortmundas, Vokietija), „Plektrum“ (Talinas, Estija), „Fusion“ (Larcas, Vokietija), „C/O POP“ (Kel-

nas, Vokietija) ir vizualiai „palaikyti“ tokius atlikėjus kaip Sascha Funke, Pier Bucci, Metope, Alden Tyrell, Ada, Joakim, Apparat, Funkstörung, Stanton Warriors, Cris Clark, Animals On Wheels bei kitus.

Kartu su ŠMIC (Kaunas) Rüt Rüt suorganizavo pirmuosius multimedia meno festivalius „Centras“ Lietuvoje. Dabar, kartu su Partyzanai djs (Lietuva), jie atsakingi už audiovizualinių renginių seriją „Go Gaga“.

X
TARP-
TAUTINIS
MUZIKOS
SIGNIFIKACIJOS
KONGRESAS

PRIEŠ IR PO
MUZIKOS

VILNIUS-KAUNAS
2008 M. SPALIO 21-25 D.

Organizatoriai: Lietuvos muzikos ir teatro akademija, Kauno technologijos universitetas, Helsinki universitetas

Parengia: Tarptautinis seminaras Lietuvos, Lietuvos kompozitorių sąjunga, Muzikologų sąjunga, Vilniaus universiteto A. J. Greimio semiotikos ir literatūros teorijos centras, Siarunų sąjunga, versietiškos semiotikos atstovų taryba, Tarptautinė semiotikos studijų asociacija

Remia: Lietuvos Respublikos Švietimo ir mokslo ministerija, Kultūros tarybos (Lietuva, Suomija) Respublikos ambasada

10TH INTERNATIONAL CONGRESS ON MUSICAL SIGNIFICATION
BEFORE AND AFTER MUSIC

Vilnius-Kaunas, 21-25/10 2008

Organised by Lithuanian Academy of Music and Theatre, Kaunas University of Technology, University of Helsinki
In cooperation with: International Semiotics Institute, Lithuanian Composers' Union - Musicological Section, Vilnius University - A. J. Greimas Centre for Semiotics and Literary Theory, Finnish Network University of Semiotics, International Association for Semiotic Studies
Supported by: Republic of Lithuania - Ministry of Education and Science, Lithuanian Culture Support Foundation, Embassy of Finland in Vilnius

Discussions' Forum: Composer's Dilemma

26-30 October, 3 pm, Vilnius Teachers' House (Vilnius str. 39)

Considering the current situation of composer, autonomy of artist seems one of utmost out-dated utopia. Contemporary composing strategies are deeply influenced by engagement of composer with the world of reproduction, consumption and evaluation of music, e.g. politics, economics, marketplace, media, academy and others. What space is devoted nowadays to composer in this ever-changing culture and society? How does music as artistic activity relate to other fields of musical culture? What is relationship between composer and his/her partners and patrons – publishers, producers, politicians, critics and others?

The cycle of public discussions is dedicated to confront wide range of issues (artistic, political, social, economic, technological etc.), tackling current positions and strategies of composer in different countries.

Composer & State

26 October, 3 pm

The session is devoted to various strategies of the public support for creativity – individual composers' actions (having in mind that earnings from creative work make up less than 50% of the composer's income), institutional commissioning system, measures to encourage exploitation of the repertoire in media, various collective, union / association based actions. What is the state support system for composition in various countries? Can the composer rely only on earning from composition alone and how does it influence the quality of his / her work? What are the principle arguments for the governmental subsidies going to creativity and why it is discussed as an unquestionable benefit?

Participants:

Moderated by: RICHARD TSANG (Hong Kong, board member of the Hong Kong Guild of Composers, President of the ISCM, composer)

John Davis (Australia, Chief Executive Officer of the Australian Music Centre, Vice-President of the ISCM)

Henk Heuvelmans (The Netherlands, Head of the Contemporary Music Department at the Music Centre The Netherlands, General Secretary of the ISCM)

Ivo Josipović (Croatia, President of Zagreb Biennale, board member of the Croatian Composers' Society, composer)

Olga Smetanová (Slovakia, Managing Director of the Music Centre Slovakia, President of IAMIC)

Keturių diskusijų ciklas: Kompozitoriaus dilema

Spalio 26-30, 15:00 val. Vilniaus Mokytojų namuose (Vilniaus g. 39)

Kūrėjo autonomiškumas šiandien yra gerokai pasenusi koncepcija. Kiekvienas kūrėjas šiandien yra tampriai susijęs su ištisa kūrybos „vartojimo“ ir vertinimo sistema, t.y. politika, ekonomika, meno rinka, žiniasklaida, mokyimo įstaigomis ir pan. Kokia vieta šiandien tenka kompozitoriui kultūroje ir visuomenėje? Kaip meninė veikla siejasi su kitais kultūros laukais? Kokie yra ryšiai tarp kompozitoriaus ir jo(s) partnerių bei globėjų – leidėjų, prodiuserių, politikų, kritikų? ISCM Pasaulio muzikos dienų metu planuojamas atvirų diskusijų ciklas, kuriame bus kalbama apie kompozitorių pozicijas ir strategijas įvairiose šalyse.

Kompozitorius ir valstybė

Spalio 26 d., 15.00 val.

Šis sesija skiriama įvairioms valstybinėms kūrybos paramos strategijoms, kurios apima įvairius aspektus – individualius kompozitorių veiksmus (turtint mintyje, kad dažnai pajamos iš kūrybos sudaro mažiau nei 50 % kūrėjo pajamų), institucinių užsakymų sistemą, kompozitorių kūrybos naudojimo skatinimo programas, pagaliau tam tikrus bendruomeninius / sąjunginius kompozitorių veiksmus. Kokia yra valstybinės kūrybos paramos situacija įvairiose pasaulio šalyse? Ar tikrai verta tikėtis išgyventi vien iš kūrybinio darbo ir ar tikrai parama lemia kūrybinio darbo kokybę? Kokie yra pagrindiniai argumentai teikiant paramą kūrybos skatinimui ir kodėl apie tai kalbama kaip apie nekvestionuojamą naudą?

Dalyviai:

Diskusiją moderuoja RICHARD TSANG (Honkongas, Honkongo Kompozitorių gildijos tarybos narys, ISCM prezidentas, kompozitorius)

John Davis (Australija, Australijos muzikos centro vadovas, ISCM vice-prezidentas)

Henk Heuvelmans (Nyderlandai, Nyderlandų muzikos centro Šiuolaikinės muzikos skyriaus vadovas, ISCM sekretorius, Gaudeamus muzikos savaitės vadovas)

Ivo Josipović (Kroatija, Zagrebo bienalės prezidentas, Kroatijos kompozitorių draugijos tarybos narys, kompozitorius)

Olga Smetanová (Slovakija, Slovakijos muzikos centro vadovė, IAMIC (Tarptautinės muzikos informacijos centrų asociacijos) prezidentė)

Composer & Agent

27 October, 3 pm

Session will discuss the composer's agency and promotion of his / her music, emphasizing two basic models – commercial publishers / agents and not-for-profit organizations / associations, working in the field of music information and promotion (such as Music Information Centres). What kind of services composers expect from their agents? What are the differences in practice between the commercial sector and not-for-profit organization? Are there points to share and to learn from each other? What is the role of the composer today in the promotion of his / her own music? Maybe the most important agents of the composer's work have always been music performers? How synergetic are the relationships between all these parties?

Participants:

Moderated by JOHN DAVIS (Australia, Chief Executive Officer of the Australian Music Centre, Vice-President of the ISCM)

Magnus Anderson (Sweden, guitar player and teacher, former Artistic Director of the festival Stockholm New Music)

Vykintas Baltakas (Lithuania, composer and conductor)

Sally Cavender (United Kingdom, Director of Performance Promotion and Vice-Chairman of Faber Music)

Graham Hayter (United Kingdom, owner of the CMPromotions agency, former Director and Head of Promotion at Peters Edition in London)

John McLahlan (Ireland, composer, broadcaster and writer on contemporary music, Executive Director of the Association of Irish Composers)

Kompozitorius ir agentas

Spalio 27 d., 15.00 val.

Sesija skiriama mums mažiau pažįstamai sričiai – kompozitoriaus atstovavimui ir jo(s) muzikos propagavimui, išskiriant kelias skirtingais pagrindais veikiančias institucijas – komercinius leidėjus / agentus bei privačias ne pelno siekiančias organizacijas, užsiimančias kūrybos informacija ir promocija (tokias organizacijas kaip Muzikos informacijos centrai). Ko tikisi kompozitoriai iš savo atstovų ir kuo mūsų dienomis šie agentai gali būti naudingi? Kuo veikia komerciniame sektoriuje skiriasi nuo ne pelno siekiančių organizacijų? Ar turime ko pasimokyti vieni iš kitų? Koks šiandien yra paties kompozitoriaus vaidmuo propaguojant savo muziką? O gal svarbiausi kompozitoriaus agentai šiandien yra atlikėjai?

Dalyviai:

Diskusiją moderuoja JOHN DAVIS (Australija, Australijos muzikos centro vadovas, ISCM vice-prezidentas)

Magnus Anderson (Švedija, šiuolaikinės muzikos atlikėjas, gitaristas ir lektorius, buvęs Stockholm New Music festivalio meno vadovas)

Vykintas Baltakas (Lietuva, kompozitorius ir dirigentas)

Sally Cavender (Jungtinė Karalystė, Faber Music Atlikimų promocijos direktorė, Faber Music vice-pirmininkė)

Graham Hayter (Jungtinė Karalystė, CMPromotions agentūros savininkas, buvęs Universal Edition promocijos vadovas Londone)

John McLahlan (Airija, kompozitorius, radijo laidų vedėjas, Airijos kompozitorių asociacijos vykdytysis direktorius)

Composer & Commission**29 October, 3 pm**

The session is dedicated to the commissions, the most common incentive of creativity. Commissions today are given by performers, various arts institutions (festivals, theatres, concert organizations), media (public radio), new works and premieres become the matter of prestige for the commissioners. The festivals are chasing for the well-known names and creating networks for over again larger and more expensive projects. Often a composer becomes the hostage of this production machine, where ideas are lost somewhere on the way to their realization. On the other hand, is it not the case, that often commissioning schemes induce certain sense of overproduction, when quantity starts dominating over the quality?

Participants:

Moderated by LIEVEN BERTELS (Belgium / The Netherlands, Artistic Coordinator of music programme at Holland Festival, Curator of the ISCM World Music Days 2008)

Stephen Lias (United States, composer, the Founder and Director of The Center for the Promotion of Contemporary Composers (CPCC).

Andris Dzenītis (Latvia, composer and writer on contemporary music, Founder and Director of the biannual Young Composers' Mastercourse at Dundaga (2002 - 2006) and Mazsalaca (in 2008))

Jonathan Harvey (United Kingdom, composer)

Graham McKenzie (United Kingdom, Artistic Director of the Huddersfield Contemporary Music Festival)

Rūta Prusevičienė (Lithuania, Managing Director of the Lithuanian National Philharmonic Society, Executive Director of Vilnius' Festival)

Kompozitorius ir užsakymas**Spalio 29 d., 15.00 val.**

Sesija skiriama šiuo metu bene labiausiai paplitusiai kūrybingumo skatinimo formai – kūrinių užsakymams. Užsakymus šiandien teikia atlikėjai, įvairios meno institucijos (festivaliai, teatrai, koncertinės organizacijos), medijos (valstybinės radijo stotys ir pan.), naujų kūrinių užsakymai bei premjeros tampa užsakovų prestižo reikalu, festivaliai vaikosi žinomų vardų ir kuria tinklus bendriems vis didesniems ir prabangesniems projektams. Ar visoje šioje prodiuserinėje "mašinoje" nepasiklysta kūrėjas ir jo idėja, ar kompozitorius netampa šios sistemos įkaitu? Iš kitos pusės – ar užsakymų sistema neskatina "greitos" ir pernelyg neįpareigojančios proginės kūrinių gamybos, kurioje viršų pradeda imti ne kokybė, bet kiekybė?

Dalyviai:

Diskusiją moderuoja LIEVEN BERTELS (Belgija / Nyderlandai, Holland Festival muzikos programų meninis koordinadorius, ISCM Pasaulio muzikos dienų 2008 kuratorius)

Stephen Lias (Jungtinės Amerikos Valstijos, kompozitorius, Šiuolaikinių kompozitorių promocijos centro (CPCC) įkūrėjas)

Andris Dzenītis (Latvija, kompozitorius ir šiuolaikinės muzikos kritikas, Jaunųjų kompozitorių kursų Dundagoje (2002-2006) ir Mazsalacoje (2008) įkūrėjas ir organizatorius)

Jonathan Harvey (Jungtinė Karalystė, kompozitorius)

Graham McKenzie (Jungtinė Karalystė, Huddersfieldo šiuolaikinės muzikos festivalio meno vadovas)

Rūta Prusevičienė (Lietuva, Lietuvos nacionalinės filharmonijos generalinė direktorė, Vilniaus festivalio vykdančioji direktorė)

Composer & Critic

30 October, 3 pm

This session is dedicated to the importance of the public reflection of the composer's work. Fragmentation of contemporary music scenes changed the relationship between the composer and music critic as well as overall function of musical criticism. 'Big ideas' and general trends in contemporary music are vanishing, the composer and critic are often not linked anymore by the same cultural environment and experiences. Besides, in the face of the diversity of musical expression, musical criticism more often identifies itself with the audience, opening up new musical worlds and transformations of the musical practice and perception, than with the creator, legitimating his / her artistic ideology. What role does the criticism play in creative practice today? How does the criticism influence the creator's role in the social-cultural field and functioning of composer's music? To what extent musical criticism today approaches cultural policy and management shaping critical judgements and configuring strategies of international promotion?

Participants:

Moderated by JURIJ DOBRIAKOV (Lithuania, writer on contemporary music and arts)

Andreas Engström (Sweden, editor-in-chief of Nutida Musik, magazine on contemporary music, editor of the ISCM World New Music Magazine, lecturer on contemporary music and sound art)

Sorin Lerescu (Romania, composer, President of the ISCM Romanian Section)

Reinhard Oelschlägel (Germany, writer on contemporary music, founder and editor of MusikTexte, founder and former editor of the ISCM World New Music Magazine)

Jan Topolski (Poland, writer on contemporary music, editor-in-chief of Glissando magazine on contemporary music)

In English only. All events are open for the public.

Kompozitorius ir kritika

Spalio 30 d., 15.00 val.

Sesija skiriama viešajai kompozitoriaus kūrybos refleksijai ir jos reikšmei. Šiuolaikinės muzikos scenų fragmentacija ženkliai pakeitė kompozitoriaus ir kritiko santykius bei pačios muzikos kritikos funkciją. Išnyko „didžiosios idėjos“ ir bendros muzikos krypties pajauta, o kompozitoriaus ir jo muzikos kritiko dažniausiai nebesieja terpė ir kultūrinės patirtys. Be to, dabarties muzikos įvairovės akivaizdoje muzikos kritika vis dažniau tapatinasi su publika, atverdama jai naujus muzikos pasaulius ir kintančias muzikos suvokimo formas, o ne su kompozitoriumi, pasitarnaudama jo meninių ideologijų įteisinimui. Kokią įtaką kūrybos procesui šiandien gali daryti kritika? Kokia yra šiandien jos galia apsprendžiant kūrėjo vietą socialiniame kultūriniame lauke ir jo(s) muzikos funkcionavimą? Ar šiuolaikinė muzikos kritika patenkina kaip niekada gausios pasaulinės kompozitorių bendruomenės poreikius? Kuo ypatinga kritiką praktikuojančių kompozitorių pozicija?

Dalyviai:

Diskusiją moderuoja JURIJUS DOBRIAKOVAS (Lietuva, šiuolaikinių menų kritikas)

Andreas Engström (Švedija, naujosios muzikos žurnalo Nutida Musik vyriausias redaktorius, ISCM World New Music Magazine sudarytojas ir redaktorius, lektorius)

Sorin Lerescu (Rumunija, kompozitorius, ISCM Rumunijos sekcijos prezidentas)

Reinhard Oelschlägel (Vokietija, šiuolaikinės muzikos kritikas, MusikTexte įkūrėjas ir redaktorius, buvęs ISCM World New Music Magazine redaktorius)

Jan Topolski (Lenkija, šiuolaikinės muzikos kritikas, naujosios muzikos žurnalo „Glissando“ vyriausias redaktorius)

Diskusijos vyks anglų kalba. Atviros visiems besidomintiems.

Complete list of works sorted by country / Kūrinių rodyklė pagal valstybes

Argentina:

GIULIANI, Matias: *Semiotic Trash*

Australia / Australija:

MCNAMARA, Peter: *Landscape of Diffracted Colours*

Austria / Austrija:

FURRER, Beat: *Lotofagos*
RÜHM, Gerhard: *Eine Cimarosa-Sonate*
RÜHM, Gerhard: *ein lautgedicht*
RÜHM, Gerhard: *atemgedicht*

Belgium-Flanders / Belgija-Flandrija:

RATHE, Filip: *Das Utopias*

Canada / Kanada:

AHN, So Jeong: *Ssa-reng, ui...*
KOUSTRUP, Frank: *Nasal Beat*

Chile / Čilė:

CARMONA, Oscar: *En dehors II*

Croatia / Kroatija:

SELETKOVIĆ, Krešimir: *disORDER*

Denmark / Danija:

BRETSCHNEIDER, Frank (with KANDING, Ejnar):
Difficult Shapes & Passive Rhythms
CORDES, Casper (with LINDVIG, Thomas):
Fuerteventura2007
KANDING, Ejnar (with BRETSCHNEIDER, Frank):
Difficult Shapes & Passive Rhythms
LINDVIG, Thomas (with CORDES, Casper):
Fuerteventura2007

Estonia / Estija:

TALLY, Mirjam: *Turbulence*

Faroe Islands / Farerų salos:

RASSMUSSEN, Sunleif: *Grave – In Memoriam*
Karsten Hoydal

Finland / Suomija:

HAAPANEN, Perttu: *Khoorg*
SUILAMO, Harri: *Una goccia d'oblio*

France / Prancūzija:

CENDO, Raphaël: *Refontes*
GRISEY, Gérard: *Tempus ex Machina*
PESSON, Gérard: *Ur Timon*

Germany / Vokietija:

BRÜMMER, Ludger: *Glassharfe*
GOEBBELS, Heiner: *Eraritaritjaka – musée des phrases*
GOEBBELS, Heiner: *Ou bien Sunyatta*
STOCKHAUSEN, Karlheinz: *Treffpunkt (Meeting Point)*
STOCKHAUSEN, Karlheinz: *Wellen (Waves)*
STOCKHAUSEN, Karlheinz: *Vorahnung (Presentiment)*
STOCKHAUSEN, Karlheinz: *Intensität (Intensity)*
STOCKHAUSEN, Karlheinz: *Wach (Awake)*
STOCKHAUSEN, Karlheinz: *Zugvogel (Bird of passage)*
TUTSCHKU, Hans: *Zellen Linien*
WIESNER, Dietmar: *dans la pause*

Germany-Argentina / Vokietija-Argentina:

KAGEL, Mauricio: *Motetetten*

Great Britain / Didžioji Britanija:

HARVEY, Jonathan: *...towards a pure land*
HARVEY, Jonathan: *Mortuos Plango, Vivos Voco*
HARVEY, Jonathan: *Cello Octet*
HARVEY, Jonathan: *Songs of Li Po*
HARVEY, Jonathan: *Marahi*
HARVEY, Jonathan: *Ashes Dance Back*
HARVEY, Jonathan: *Summer Clouds Awakening*

Hungary / Vengrija:

EÖTVÖS, Peter: *Jet Stream*
EÖTVÖS, Peter: *Cricket Music*
EÖTVÖS, Peter: *Octet Plus*
EÖTVÖS, Peter: *Snatches of a Conversation*
EÖTVÖS, Peter: **Love and Other Demons**
KURTAG JR., György: *Spaces Talks*
LIGETI, György: *Atmosphères*

Iceland / Islandija:

FRANZSON, David Brynjar: *S-Be2*

Ireland / Airija:

MULVEY, Grainne: *Akanos*

Israel / Izraelis:

FEILER, Dror: *Herkos Odonton II*
PAZ, Erel: *Muting Adolescence*

Italy / Italija:

BERIO, Luciano: *Laborintus II*
BERIO, Luciano: *Sequenza X*
DONATONI, Franco: *Lame II*
SCELSI, Giacinto: *Mantram*
VIGANI, Andrea: *Sulla realta*

Japan / Japonija:

ICHIRO, Hirano: *Yume no matsuri*
YUASA, Joji: *Cosmos Haptic V*

Korea / Korėja:

HONG, Sungji: *Shades of Raindrops*

Latvia / Latvija:

PETRAŠKEVIČS, Janis: *Arktos*
RATNIECE, Santa: *Saline*

Lithuania / Lietuva:

BALAKAUSKAS, Osvaldas: Melo-drum
BALTAKAS, Vykintas: *Poussla*
BALTAKAS, Vykintas: *RiRo*
BARANAUSKAS, Marius: Trys vizijos pagal Tagorę
GERMANAVIČIUS, Vytautas: *Fly*
JURGUTIS, Vytautas V.: *Sferos*
JURGUTIS, Vytautas V.: *Terra tecta*
KABELIS, Ričardas: *asprom*
KUTAVIČIUS, Bronius: *Andata e ritorno*
KUTAVIČIUS, Bronius: Dzūkiškos variacijos
MAČIŪNAS, Jurgis (George): *End After 9, 10000 frames and Artype*
MAČIŪNAS, Jurgis (George): *Piano piece No. 13 (carpenter's piece)*
MAČIŪNAS, Jurgis (George): *Solo for violin (for Sylvano Bussotti)*
MAČIŪNAS, Jurgis (George): *In memoriam Adriano Olivetti*
MAČIŪNAS, Jurgis (George): *Music for Three Mouths*
MARTINAITIS, Algirdas: *arba-arba, arba-arba*
MAŽULIS, Rytis: *Čiauškanti mašina*
MAŽULIS, Rytis: *Canon fluxus*
MAŽULIS, Rytis: *Non in Commotione*
NARBUTAITĖ, Onutė: *Lapides, flores, nomina et sidera*
SODEIKA, Gintaras: *Garso ontologija Nr. 2*
ŠERKŠNYTĖ, Raminta: *Žara*
ŠERKŠNYTĖ, Raminta: *Idée fixe*

Malaysia / Malaizija:

YONG, Chong Kee: *Splattered Landscape II*

Mexico / Meksika:

CÓRDOBA VALENCIA, Jorge: *Juegos sonoros*
ESTRADA, Julio: *A box with braid*

The Netherlands / Nyderlandai:

AA, Michel van der: *Mask*
BUUREN, Ad van: *Spiral Dance*
LOEVENDIE, Theo: *Two Mediterranean Dances*
WIERCKX, Marcel: *Black Noise White Silence*

Norway / Norvegija:

NORDHEIM, Arne: *Fem Kryptofonier*

Poland / Lenkija:

GRUDZIEŃ Jacek: *Ad Naan*

Romania / Rumunija:

ROTARU, Diana: *Shakti*

Russia / Rusija:

GUBAIDULINA, Sofia: *The Dancing Sun*
KISSINE, Victor: *Between the Waves*
SYSOEV, Aleksej: *Macrophonia*

Slovenia / Slovėnija:

ROJKO, Uroš: *Izvir*
ROJKO, Uroš: *Passing Away*

Spain / Ispanija:

CASABLANCAS, Benet: *New Epigrams*

Sweden / Švedija:

ANTHIN, Christopher: *Playmaster*
BÜNGER, Erik: *Dark Was The Night Cold Was The Ground*
ISAKSSON, Madeleine: *Failles*
NILSSON, Ivo: *Vätska*
OLOFSSON, Kent: *Fascia*
PARMERUD, Åke: *Bows, Archs & the Arrows of Time*
PETERSSON, Mattias: *There are no more four seasons*

Turkey / Turkija:

YÜRÜR, Ahmet: *Content of the void (Identities)*

Ukraine / Ukraina:

ZAGAJKEVICH, Alla: *Air Mechanic*

USA / JAV:

ADAMS, John: *Century Rolls*
COLL, David: *Inferno*
FURE, Ashley Rose: *Blush*

Venezuela / Venesuela:

RIVAS, Diógenes: *Rithmomachia*

Complete list of works sorted by composer /
Kūrinių rodyklė pagal kompozitorius

AA, Michel van der / THE NETHERLANDS: <i>Mask</i>	26.10 19:00	*FRANZSON, David Brynjar / ICELAND: <i>S-Be2</i>	25.10 17:00 26.10 13:00
ADAMS, John / USA: <i>Century Rolls</i>	25.10 19:00	*FURE, Ashley Rose / USA: <i>Blush</i>	25.10 21:30
*AHN, So Jeong / CANADA: <i>Ssa-reng, ui...</i>	25.10 21:30	FURRER, Beat / AUSTRIA: <i>Lotófagos</i>	29.10 21:30
ANTHIN, Christopher / SWEDEN: <i>Playmaster</i>	28.10 21:30	GERMANAVIČIUS, Vytautas / LITHUANIA: <i>Fly</i>	27.10 21:30
BALAKAUSKAS, Osvaldas / LITHUANIA: <i>Melo-drum</i>	30.10 21:30	*GIULIANI, Matias / ARGENTINA: <i>Semiotic Trash</i>	25.10 21:30
BALTAKAS, Vyktintas / LITHUANIA: <i>Poussla</i>	24.10 19:00	*GRUDZIEŃ Jacek / POLAND: <i>Ad Naan</i>	25.10 21:30
BALTAKAS, Vyktintas / LITHUANIA: <i>RiRo</i>	29.10 21:30	GUBAIDULINA, Sofia / RUSSIA: <i>The Dancing Sun</i>	26.10 21:30
BARANAUSKAS, Marius / LITHUANIA: <i>Trys vizijos pagal Tagorę</i>	31.10 19:00	GOEBBELS, Heiner / GERMANY: <i>Eraritjaritjaka – musée des phrases</i>	28.10 19:00 29.10 19:00
BERIO, Luciano / ITALY: <i>Laborintus II</i>	04.11 19:00	*GOEBBELS, Heiner / GERMANY: <i>Ou bien Sunyatta</i>	30.10 19:00
BERIO, Luciano / ITALY: <i>Sequenza X</i>	29.10 21:30	GRISEY, Gérard / FRANCE: <i>Tempus ex Machina</i>	30.10 21:30
*BRETSCHNEIDER, Frank (with KANDING, Ejnar) / DENMARK: <i>Difficult Shapes & Passive Rhythms</i>	24.10 21:30	*HAAPANEN, Perttu / FINLAND: <i>Khoorg</i>	25.10 21:30
BRÜMMER, Ludger / GERMANY: <i>Glassharfe</i>	03.11 19:00	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>...towards a pure land</i>	24.10 19:00
*BÜNGER, Erik / SWEDEN: <i>Dark Was The Night Cold Was The Ground</i>	25.10 17:00 26.10 13:00	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>Ashes Dance Back</i>	31.10 19:00
*BUUREN, Ad van / THE NETHERLANDS: <i>Spiral Dance</i>	25.10 17:00 26.10 13:00	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>Cello Octet</i>	26.10 21:30
*CARMONA, Oscar / CHILE: <i>En dehors II</i>	25.10 19:00	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>Marahi</i>	31.10 19:00
CASABLANCAS, Benet / SPAIN: <i>New Epigrams</i>	27.10 21:30	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>Mortuos Plango, Vivos Voco</i>	25.10 15:00 26.10 13:00
CENDO, Raphaël / FRANCE: <i>Refontes</i>	30.10 21:30	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>Songs of Li Po</i>	27.10 19:00
*COLL, David / USA: <i>Inferno</i>	25.10 21:30	HARVEY, Jonathan / GREAT BRITAIN: <i>Summer Clouds Awakening</i>	31.10 19:00
*CORDES, Casper (with LINDVIG, Thomas) / DENMARK: <i>Fuerteventura2007</i>	25.10 17:00 26.10 13:00	*HONG, Sungji / KOREA: <i>Shades of Raindrops</i>	25.10 21:30
*CÓRDOBA VALENCIA, Jorge / MEXICO: <i>Juegos sonoros</i>	24.10 21:30	*ICHIRO, Hirano / JAPAN: <i>Yume no matsuri</i>	25.10 21:30
DONATONI, Franco / ITALY: <i>Lame II</i>	26.10 21:30	*ISAKSSON, Madeleine / SWEDEN: <i>Failles</i>	25.10 21:30
EÖTVÖS, Peter / HUNGARY: <i>Cricket Music</i>	24.10 21:30	JURGUTIS, Vytautas V. / LITHUANIA: <i>Sferos</i>	25.10 19:00
EÖTVÖS, Peter / HUNGARY: <i>Jet Stream</i>	24.10 19:00	JURGUTIS, Vytautas V. / LITHUANIA: <i>Terra tecta</i>	25.10 21:30
EÖTVÖS, Peter / HUNGARY: <i>Love and Other Demons</i>	07.11 18:00 08.11 18:00	KABELIS, Ričardas / LITHUANIA: <i>asprom</i>	03.11 19:00
EÖTVÖS, Peter / HUNGARY: <i>Octet Plus</i>	26.10 19:00	KAGEL, Mauricio / GERMANY-ARGENTINA: <i>Motetetten</i>	26.10 21:30
EÖTVÖS, Peter / HUNGARY: <i>Snatches of a Conversation</i>	26.10 19:00	*KANDING, Ejnar (with BRETSCHNEIDER, Frank) / DENMARK: <i>Difficult Shapes & Passive Rhythms</i>	24.10 21:30
ESTRADA, Julio / MEXICO: <i>A box with braid</i>	28.10 21:30	KISSINE, Victor / RUSSIA: <i>Between the Waves</i>	05.11 19:00
FEILER, Dror / ISRAEL: <i>Herkos Odonton II</i>	28.10 21:30	*KOUSTRUP, Frank / CANADA: <i>Nasal Beat</i>	24.10 21:30
		KURTAG JR., György / HUNGARY: <i>Spaces Talks</i>	03.11 19:00

KUTAVIČIUS, Bronius / LITHUANIA: <i>Andata e ritorno</i>	26.10 21:30	*RATHE, Filip / BELGIUM-FLANDERS: <i>Das Utopias</i>	05.11 19:00
KUTAVIČIUS, Bronius / LITHUANIA: <i>Dzūkiškos variacijos</i>	05.11 19:00	*RATNIECE, Santa / LATVIA: <i>Saline</i>	31.10 19:00
LIGETI, György / HUNGARY: <i>Atmosphères</i>	25.10 19:00	*RIVAS, Diógenes / VENEZUELA: <i>Rithmomachia</i>	25.10 21:30
*LINDVIG, Thomas (with CORDES, Casper) / DENMARK: <i>Fuerteventura2007</i>	25.10 17:00 26.10 13:00	*ROJKO, Uroš / SLOVENIA: <i>Izvir</i>	27.10 19:00
LOEVENDIE, Theo / THE NETHERLANDS: <i>Two Mediterranean Dances</i>	26.10 21:30	ROJKO, Uroš / SLOVENIA: <i>Passing Away</i>	28.10 21:30
MAČIŪNAS, Jurgis (George) / LITHUANIA: <i>End After 9, 10000 frames and Artype</i>	05.11 21:30	*ROTARU, Diana / ROMANIA: <i>Shakti</i>	27.10 19:00
MAČIŪNAS, Jurgis (George) / LITHUANIA: <i>In memoriam Adriano Olivetti</i>	05.11 21:30	RÜHM, Gerhard / AUSTRIA: <i>atemgedicht</i>	29.10 21:30
MAČIŪNAS, Jurgis (George) / LITHUANIA: <i>Music for Three Mouths</i>	05.11 21:30	RÜHM, Gerhard / AUSTRIA: <i>ein lautgedicht</i>	29.10 21:30
MAČIŪNAS, Jurgis (George) / LITHUANIA: <i>Piano piece No. 13 (carpenter's piece)</i>	05.11 21:30	RÜHM, Gerhard / AUSTRIA: <i>Eine Cimarosa-Sonate</i>	29.10 21:30
MAČIŪNAS, Jurgis (George) / LITHUANIA: <i>Solo for violin (for Sylvano Bussotti)</i>	05.11 21:30	SCELSI, Giacinto / ITALY: <i>Mantram</i>	29.10 21:30
MARTINAITIS, Algirdas / LITHUANIA: <i>arba-arba, arba-arba</i>	27.10 19:00	SELETKOVIČ, Krešimir / CROATIA: <i>disORDER</i>	27.10 21:30
MAŽULIS, Rytis / LITHUANIA: <i>Canon fluxus</i>	05.11 21:30	SODEIKA, Gintaras / LITHUANIA: <i>Garso ontologija Nr. 2</i>	24.10 21:30
MAŽULIS, Rytis / LITHUANIA: <i>Čiauškanti mašina</i>	24.10 21:30	STOCKHAUSEN, Karlheinz / GERMANY: <i>Treffpunkt (Meeting Point)</i>	06.11 21:30
MAŽULIS, Rytis / LITHUANIA: <i>Non in Commotione</i>	05.11 21:30	STOCKHAUSEN, Karlheinz / GERMANY: <i>Wellen (Waves)</i>	06.11 21:30
*MCNAMARA, Peter / AUSTRALIA: <i>Landscape of Diffracted Colours</i>	26.10 19:00	STOCKHAUSEN, Karlheinz / GERMANY: <i>Vorahnung (Presentiment)</i>	06.11 21:30
*MULVEY, Grainne / IRELAND: <i>Akanos</i>	30.10 19:00	STOCKHAUSEN, Karlheinz / GERMANY: <i>Intensität (Intensity)</i>	06.11 21:30
NARBUTAITĖ, Onutė / LITHUANIA: <i>Lapides, flores, nomina et sidera</i>	01.11 18:00 02.11 14:00	STOCKHAUSEN, Karlheinz / GERMANY: <i>Wach (Awake)</i>	06.11 21:30
*NILSSON, Ivo / SWEDEN: <i>Vätska</i>	25.10 21:30	STOCKHAUSEN, Karlheinz / GERMANY: <i>Zugvogel (Bird of passage)</i>	06.11 21:30
*NORDHEIM, Arne / NORWAY: <i>Fem Kryptofonier</i>	25.10 21:30	*SUILAMO, Harri / FINLAND: <i>Una goccia d'oblio</i>	25.10 21:30
*OLOFSSON, Kent / SWEDEN: <i>Fascia</i>	24.10 19:00	*SYSOEV, Aleksej / RUSSIA: <i>Macrophonia</i>	25.10 21:30
*PARMERUD, Åke / SWEDEN: <i>Bows, Archs & the Arrows of Time</i>	05.11 19:00	*ŠERKŠNYTĖ, Raminta / LITHUANIA: <i>Žara</i>	30.10 19:00
*PAZ, Erel / ISRAEL: <i>Muting Adolescence</i>	27.10 21:30	ŠERKŠNYTĖ, Raminta / LITHUANIA: <i>Idée fixe</i>	30.10 21:30
PESSON, Gérard / FRANCE: <i>Ur Timon</i>	30.10 21:30	*TALLY, Mirjam / ESTONIA: <i>Turbulence</i>	30.10 19:00
*PETERSSON, Mattias / SWEDEN: <i>There are no more four seasons</i>	25.10 21:30	TUTSCHKU, Hans / GERMANY: <i>Zellen Linien</i>	03.11 19:00
PETRAŠKEVIČS, Janis / LATVIA: <i>Arktos</i>	27.10 21:30	*VIGANI, Andrea / ITALY: <i>Sulla realta</i>	27.10 19:00
*RASSMUSSEN, Sunleif / FAROE ISLANDS: <i>Grave – In Memoriam Karsten Hoydal</i>	05.11 19:00	*WIERCKX, Marcel / THE NETHERLANDS: <i>Black Noise White Silence</i>	24.10 21:30
		WIESNER, Dietmar / GERMANY: <i>dans la pause</i>	29.10 21:30
		*YONG, Chong Kee / MALAYSIA: <i>Splattered Landscape II</i>	26.10 19:00
		*YUASA, Joji / JAPAN: <i>Cosmos Haptic V</i>	25.10 19:00
		*YÜRÜR, Ahmet / TURKEY: <i>Content of the void (Identities)</i>	25.10 21:30
		*ZAGAJKEVICH, Alla / UKRAINE: <i>Air Mechanic</i>	27.10 21:30

* ISCM entry / ISCM kvietimu

Score of Submissions and Selected Works by Countries / Pateiktų ir atrinktų kūrinių suvestinė pagal valstybes

Country / Šalis	No. of Submissions Paraiškų skaičius	No. of Selected Works Atrinktų kūrinių skaičius
Albania / Albanija	1	0
Argentina / Argentina	6	1
Australia / Australija	7	1
Austria / Austrija	1	0
Belgium / Belgija	6	1
Brazilia / Brazilija	2	0
Bulgaria / Bulgarija	6	0
Canada / Kanada	13	1
Chile / Čilė	5	1
China / Kinija	5	0
Croatia / Kroatija	6	0
Cyprus / Kipras	1	0
Czech Republic / Čekija	1	0
Denmark / Danija	6	2
Estonia / Estija	6	1
Faroe Islands / Farerų salos	1	1
Finland / Suomija	11	2
France / Prancūzija	2	0
Germany / Vokietija	13	1
Great Britain / D. Britanija	7	0
Greece / Graikija	11	0
Hong Kong / Hong Kongas	6	0
Hungary / Vengrija	5	0
Iceland / Islandija	6	1
Ireland / Airija	8	1

Israel / Izraelis	10	1
Italy / Italija	10	1
Japan / Japonija	27	2
Korea / Korėja	19	2
Latvia / Latvija	6	1
Lithuania / Lietuva	17	1
Malaysia / Malaizija	1	1
Malta / Malta	1	0
Mexico / Meksika	5	1
Netherlands / Nyderlandai	8	2
New Zealand / N. Zelandija	3	0
Norway / Norvegija	6	1
Poland / Lenkija	9	1
Portugal / Portugalija	7	0
Romania / Rumunija	12	1
Russia / Rusija	11	1
Slovakia / Slovakija	6	0
Slovenia / Slovėnija	6	1
South Africa / PAR	6	0
Spain / Ispanija	5	0
Sweden / Švedija	18	6
Switzerland / Šveicarija	5	0
Taiwan / Taivanis	5	0
Tatarstan / Tatarstanas	3	0
Turkey / Turkija	6	1
Ukraine / Ukraina	9	1
USA / JAV	13	2
Venezuela / Venesuela	8	1
Total / Suma:	384	42

No. of Total Submissions / Bendra paraiškų suma: 384

No. of Total Selected Works / Bendras atrinktų kūrinių skaičius: 42

LISTEN TO THE WORLD!

SWEDEN 2009

VISBY September 24–27

VÄXJÖ September 28–30

GÖTEBORG October 1–4

www.listentotheworld.se

LISTEN TO THE WORLD!

ISCM WORLD NEW MUSIC DAYS

VISBY VÄXJÖ GÖTEBORG 2009

Organizers / Organizatoriai:

Lithuanian Composers' Union / Lietuvos kompozitorių sąjunga
Vilnius' Festivals / Vilniaus festivaliai
ISCM Lithuanian Section / ISCM Lietuvos sekcija

Head of the Festival / Festivalio vadovas:

Remigijus Merkelys

Projects Curators / Projektų kuratoriai:

Milda Čiužaitė
Martynas Bialobžeskis
Vytautas Jurgutis
Linas Paulauskis
Vaida Velykytė

Guest Curator / Kviestinis kuratorius:

Lieven Bertels

Programme Committee / Festivalio programos komitetas:

Gražina Daunoravičienė
Vytautas Germanavičius
Rytis Mažulis
Remigijus Merkelys
Daiva Parulskienė
Linas Paulauskis
Rūta Stanevičiūtė

Press relations / Atstovės spaudai:

Neringa Svetikaitė
Beata Baublinskienė

Programme editor / Katalogo redaktorė:

Eglė Gudžinskaitė

Translators / Vertėjai:

Sonata Zubovienė, Reda Stabinskienė, Laura Čekuolytė, Martynas Aleksa,
Veronika Janatjeva, Ramunė Vrubliauskienė, Agnė Vrubliauskaitė, Geoffrey
Vasil-Jakulis, Laūra Karnavičiūtė

Design / Dizainas:

Liudas Parulskis

Cover photos: / Viršelio fotografijos

Algis Griškevičius

Directory of photographs / Nuotraukų autoriai:

Maurice Foxall (p. 27), Astrid Ackermann (p. 30, 155), Istvan Huszti (p. 31),
Marco Borggreve (p. 33, 90), Michail Raškovskij (p. 34, 54, 61, 99, 103, 105, 134,
147), Dmitrijus Matvejevas (p. 41, 42, 57, 94, 101, 104, 141), Jenni Valorinta
(p. 46), Peter Andersen (p. 56), Deborah O'Grady (p. 59), Paul Knispel (p. 67),
Morten Løberg (p. 80), Isabelle Vigier (p. 85), Michael Löwa (p. 89), Roy Tee
(p. 92), Camilla van Zuylen (p. 97), Nada Zgank (p. 100), Alvydas Lukys (p. 107),
Mario del Curto (p. 114, 115, 118), Jacob Rendtorff (p. 116), Peter Bos (p. 119),
Arūnas Baltėnas (p. 125), Isolde Ohlbaum (p. 126), Eric Marinitsch / UE Archiv
(p. 128), Peter Oswald (p. 129), Modestas Ežerskis (p. 135), Eugene Langan
(p. 137), Sergine Laloux (p. 145), Edward Ussel (p. 163), Andreas Jung (p. 164),
Denis Masi (p. 168), Martynas Aleksa (p. 169), Jan Sprij (p. 173), Christian Lutz
(p. 174), Luc Beauchemin (p. 178), Koho Mori (p. 187), Sarah Flohr (p. 188),
Bernard Perrinc (p. 190), Olivier Wilkens (p. 194).

GENERAL SPONSOR / PAGRINDINIS RĖMĖJAS

MEDIA SPONSORS / INFORMACINIAI RĖMĖJAI:

SPONSORS / RĖMĖJAI:

Kultūros
rėmimo
fondas

JUREVIČIUS, BALČIŪNAS & BARTKUS

PARTNERS / PARTNERIAI:

SMC / CAC

